

T. C.
Marmara Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı

74089

NÂŞİD

[1749-1791]
DÎVÂN

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Ömer ZÜLFİ

T 74089

Danışman

T.C. YÜKSEK LİSANS TEZİ
DOKÜMANATSION İZBİZEZİ

Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR

İstanbul 1998

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	3
KAYNAKLAR.....	5
KULLANILAN ÇEVİRİYAZI SİSTEMİ.....	7
KISALTMALAR.....	8
İNCELEME.....	9
KAYNAKLAR İŞİĞİNDA NÂŞİD BEY.....	10
HAYATı	18
EDEBİ KİŞİLİĞİ	38
SONUÇ	61
YAZMALARINTAVSİFİ	62
METİN	65
KASİDELER	66
GAZELLER	83
MUSAMMATLAR	165
TARIHLER.....	180
RUBAILER.....	239
BEYİTLER	247
FARSÇA ŞİİRLER.....	258

ÖNSÖZ

Bu çalışmada, kaynaklarda adından övgüyle söz edilen, NAMIK KEMAL'in dedesinin kardeşi NAŞİD Bey'in yaşamının bilinmeyen noktaları ve karanlıkta kalmış şiirleri gün ışığına çıkarılmaya çalışılmıştır. Dîvânını tertip edemededen hayatı gözlerini yuman şairin müsvedde hâlindeki şiirleri, III. SELİM'in emriyle NAŞİD'in yanında yetişen CAVİD AHMED Bey tarafından toplanmış, hattat İHYA Efendinin hatt-1 destiyle istinsah edilmiş ve başına MUHAMMED ARİF Bey'in kalemiyle şairin mensur bir hal tercümesi yazılmıştır. Ancak şairin bazı şiirleri dîvânın dışında kalmıştır. NAŞİD'in sağlığında dostlarına verdiği veya nişan taşları üzerinde kalan bu tür şiirler ulaşılabildeği kadariyla tezkirelerden, nişan taşları tizerinden ve mecmualardan alınarak çalışmamızda ortaya koymaya çalıştığımız metne dahil edilmiştir. Ancak yine de şairin bütün şiirlerini içinde bulunduran bir metin elde edildiğini söylemek mümkün değildir. Bütün mecmuların taranması bu çalışmanın sınırlarını aşan bir uğraş olacağından şimdilik eldeki metinle yetinilmiştir.

Çalışmamızda ortaya koyduğumuz metin, NAŞİD'in dîvânının tespit edebildiğimiz yedi nüshasından beş tanesinin karşılaştırılmasıyla oluşturulmuştur. Bunlar çalışmamızda sırasıyla A, B, C, D ve E nüshaları olarak adlandırılmışlardır. A nüshası İÜM Ktp. T. Y. Kit. 5453 numarada kayıtlı, yukarıda bahsettiğimiz en eski tarihli olanıdır. B: Topkapı Sarayı Müzesi Yeni Kit. 3991, C: İÜM Ktp. T. Y. Kit. 1406, D: İÜM Ktp. T. Y. Kit. 538 ve E: İÜM Ktp. T. Y. Kit. 3278 numaralarda kayıtlı nüshalardır. Bunlardan başka İstanbul dışında kalan Konya ve Mısır nüshaları karşılaştırmaya tâbi tutulmamıştır.

Oluşturduğumuz metinde matla'ları olmayan kasideler, kita olarak değerlendirilmemiş, şairin ani ölümü göz önünde bulundurularak, kaside olarak kabul edilmiştir.

Tarihler kronolojik olarak dizilmiş, tek beyitten oluşan tarihler bunların dışında tutularak ayrı bir başlık altında toplanmıştır.

Gazeller kafiyelerine göre kendi içinde alfabetik olarak dizilmiş, madde başı olan harf sırası değiştirilmemiştir.

Dîvânların dışında kalan gazeller ayrı bir başlık altında toplanmamış, kafîye sırasına göre metne dahil edilmiştir. Bundan başka tezkirelerdeki ve nişan taşları üzerindeki tarihler de yıl sırasına göre metne alınmıştır.

Metnin okunmasında on sekizinci yüzyılın dil özellikleri göz önünde bulundurularak, partisip ve bildirme ekleri düz okunmuştur.

Bu çalışmada elden geldiği kadar doğru bir metin ortaya koymaya çalışılmıştır. Ancak bu sahada çalışanların çok iyi bildiği gibi bütünüyle yanlışsız bir çalışma meydana getirmek

imkânsız denilebilecek kadar zordur. Bu yüzden çalışmamıza yöneltilecek yapıcı eleştiriler için ilgililere şimdiden teşekkürlerimizi sunarız.

Öncelikle bu çalışmayı bana tavsiye eden ve meydana çıkışmasında her türlü imkânını seferber eden sayın hocam Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Ayrıca Farsça şiirleri tercüme eden sayın hocam Prof. Dr. Orhan BİLGİN'e bilgi ve ilgisini hiç bir zaman esirgemeyen değerli hocam sayın y. Doç. Dr. Mustafa S. KAÇALIN'e teşekkürü bir borç bilirim.

Ömer ZÜLFİ
Göztepe 1998

KAYNAKLAR

- AHMED** Cevdet [Recâ'î-zâde]: **Nevâdirü'l-Âsâr fi Mutâla'ati'l-Eş'âr.** Yay Recâî-zâde
MUSTAFA Şamil Bulak 1870.
- AHMED**, Cevdet [ö. 1895]: **Surûrî Mecmûası.** İstanbul 1882.
- ÂKIF**, Mehmed: **Mir'ât-ı Si'r.** Millet Ktp. Ali Emîri Tarih 773.
- ÂSAF** Mehmet Paşa [ö. 1780]: **Dîvân.** Süleymaniye Ktp. Fatih Kit. 3778.
- ASIM**, Mütercim, **Lugât-ı Burhân-ı Kâtî'**, (Burhan Muhammed Hüseyin Halef-i Tebrîzî'den Tercüme), Matbaa-i Osmâniyye, İstanbul 1885.
- ASIM**, Mütercim: **Okyânûsü'l- basît fi Tercemeti'l-Kâmûsü'l-Muhît,** [Mısır] Muharrem 1834, c. I-III.
- BÂIS**: **Dîvânçe-i Bâis.** İÜM Ktp T. Y. Kit. 3757.
- BURSALI** Mehmed Tâhir [ö. 1925]: **Osmanlı Müellifleri**, 1. c. [1333/1917] 2. c. [1333/1917] 3. c. [1342/1926] İstanbul.
- ÇAYLAK**, Mehmet Tevfik [ö. 1892]: **Nevâdirü'z-Zurafâ,** (Mecmû'a min Nevâdiri'l-üdebâ ve Âsâri'z-zurafâ) İstanbul 1870.
- DİLÂVER-ZÂDE** Ömer: **Hadîkatü'l-Vüzerâ Zeyli,** İstanbul 1855.
- ES'AD**: **Bâğçe-i Safâ-endûz.** İÜM Ktp. T. Y. Kit. 2095.
- E[RGUN]**, Sadettin Nûzhet [ö. 1946]: **Namık Kemal hayatı ve Şiirleri,** İstanbul 1933.
- FATİN**: **Tezkire-i Hâtîmetü'l-Eş'âr,** İstanbul 1855.
- HÂMİD**: **Dîvân.** İÜM Ktp. T.Y. Kit. 9767.
- IŞIK**, İhsan: **Yazarlar Sözlüğü.** İstanbul 1990.
- İPEKTEN**, Halûk [ö. 1992]: **Türk Edebiyatından Kaynaklarından Türkçeye Şu'ara Tezkireleri:** Erzurum 1991, 119 s. 1 liste. Atatürk Üniversitesi Yayınları No: 696. Fen-Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 94. Ders Kitapları Serisi No: 13.
- KAÇALIN**, Mustafa S.: **Çinggis Kağan Târihi Çevirisi.** İstanbul 1990. [Basılmamış Doktora Tezi]
- KAÇALIN**, Mustafa S.: "Hüseyinoğlu Hasan'ın Dört Dilli Sözlüğü: Şâmilu'l-Luğâ", **Türk Dilleri Araştırmaları 7:** Ankara 1997, 55-122. s.
- KAHRAMAN**, Âtf: **Osmanlı Devletinde Spor.** Ankara 1995.
- KOCA RÂGİB** Paşa [ö. 1763]: **Dîvân.** İÜM Ktp. T.Y. Kit. 5552.
- LANE**, Edward William [1801-1876]: **An Arabic -English Lexicon Madd al Qâmus [=Arapça İngilizce Sözlük]:** London-Edinburg Part 1'-t 1893, XXXII+367. s. ; Pat 2 c-ğ 1865, 369-838. s. ; Pat 3 d-z 1867, 839-1280. s. ; Pat 4 s-ş 1872, 1281-1758. s. Pat 5 z-' 1872, 1759-2220. s. ; Pat 6 ğ-f 1877, 2221-2476. s. ; Pat 7 k-m 1885, 2477-2750. s. ; Pat 8 n-y 1893, 2751-3064 s.
- LEVEND**, Agâh Sînî [ö. 1978]: **Türk Edebiyatı Tarihi I.** Cilt Giriş: Ankara 1973.

- MEHMED Süreyyâ [ö. 1908]: **Sicill-i Osmâni**. AKBAYAR, Nuri. İstanbul 1996.
- MÜSTAKİM-ZÂDE, Süleyman Sadettin [ö. 1778] : **Tuhfe-i Hattâtîn**. [Yay]. İbnülemin Mahmud Kemal İNAL [ö. 1957], İstanbul 1928.
- OLGUN, Tahir: [ö. 1951]: **Edebi Mektuplar**. İstanbul 1928. [Yay]. KURNAZ, Doç. Dr. Cemâl. Ankara 1995.
- ONAY, Ahmet Talât [ö. 1956]: **Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar**, [Yay] KURNAZ, Doç.Dr. Cemal. Ankara 1992.
- ÖZCAN, Abdülkadir: AHMED CÂVID [ö. 1908]. **Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi**. 2. c. İstanbul 1989.
- ÖZEĞE, M[ehmet] Seyfettin [ö. 1981]: **Eski Harflerle Basılmış Türkçe Eserler Kataloğu**. İstanbul 1.c. 1971, 2. c. 1973, 3. c. 1975, 4. c. 1977, 5. c. 1979 [son fasikül 1982, ERYÜKSEL, Ahmet: Yazar Fıhrısti. 1990.]
- ÖZTUNA, Yılmaz: **Türk Mûsıkîsi Ansiklopedisi**. 1. c. 1969. 2. c. 1976.
- PAKALIN, Mehmet Zeki [ö. 1972]: **Osmanlı Türk Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü**: İstanbul 1971.
- RÂMİZ, Hüseyin: **Âdâb-i Zurâfâ**. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 91.
- RÂSIM: **Dîvân**. KUTLU, Şafak. İstanbul 1997. [Basılmamış Yüksek Lisans Tezi]
- RÂTIB AHMED PAŞA [ö. 1760]: **Dîvân**. KILIÇ, Yasin. Erzurum 1995. [Basılmamış Yüksek Lisans Tezi]
- REDHOUSE, Sir James W[illiam] [1811-1892]: **A Tukish and English Lexicon**. [=Türkçe İngilizce Sözlük] İstanbul 1890.
- SİLÂH-DAR-ZÂDE Mehmed: **Silah-dar Tezkiresi** İÜM Ktp. T. Y. Kit. 2557.
- STEINGASS, F.: **A Comprehensive Persian-Englisch Dictionary**. [=Açıklamalı Farsça-İngilizce Sözlük] London 1892.
- SÜLEYMAN FAİK: **Mecmua**. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 9577.
- SÜLEYMAN Nazif [ö. 1927]: **Nâmîk Kemal**. İstanbul 1922.
- SÜNBÜL-ZADE, Vehbi [ö. 1809]: **Dîvân**. Bulak 1870.
- ŞAMDAÑI-ZÂDE [Fındıklılı] Süleyman: **Müri't-Tevârih**: AKTEPE, Prof. Dr. Münir: **Şamdanî-zâde Târîhi**. İstanbul 1976.
- ŞEFKAT, Abdülfettah: **Tezkire-i Şefkat**. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 3916.
- ŞERİF: **Dîvân**. İÜM Ktp. T.Y. Kit. 5517.
- ŞEHİH GÂLIB [ö. 1799]: **Dîvân**. OKÇU, Naci. Ankara 1993.
- TEVFİK, Yahyâ: **Dîvân**. İÜM Ktp. T.Y. Kit. 5479.
- TEVFİK: **Mecmû'atü't-terâcim**: İÜM Ktp. T.Y. Kit. 192.
- ÜNGÖR, Ethem Zeki: **Türk Mûsıkîsi Güfteler Antolojisi**. İstanbul 1981.
- ÜZGÖR, Tahir: **FEHİM-i Kadîm**, Ankara 1991.
- VAHİD-i M[ahfümî]: **Dîvân**. İÜM Ktp. T.Y. Kit. 5490.

KULLANILAN ÇEVİRİYAZI SİSTEMİ

í	a, e
í	ā, a
ب	b
پ	p
ت	t
ث	ş
ج	c
ه	h
خ	h̄
د	d
ذ	z
ر	r
ز	z
س	s
ش	ş
ص	ṣ
ض	ż, d̄
ط	ṭ
ظ	ẓ
ع	'
غ	ḡ
ف	f
ق	k̄
ك	k
ل	l
م	m
ن	n
و	v, ū, ü
ه	h, a, e
ى	y

KISALTMALAR

- B:** Beyit
- G:** Gazel
- K:** Kaside
- M:** Musammat
- R:** Rubai
- Ş:** Şarkı
- T:** Tarih

İNCELEME

KAYNAKLAR IŞIĞINDA NÂŞİD BEY

A: Terceme-i Sâhib-i Divân

01^b

01 Mânend-i hilâl-i âsumân müşârun bi'l-benân ol nuhbe-i mîrân-i kirâm ve ol güzide-i
02 zâdeğân-ı bâlâ-makâm nahl-i berûmend-i çemenistân-ı necâbet-mendî âzâde-serv-i gülşen-i
03 irfân-ı ercümendî yektâ-süvâr-ı muzmâr-ı hâkâyık-mâzmûn gavvâş-ı ķulzüm-i ma'âni-i
04 dekâyîk-meşhûn mahdûm-ı pâk-şînet mîr-i hüşyâr-ı pür-żarâfet һâzretlerinüñ
05 nâm-ı nâmî ve ism-i kirâmîleri İbrâhim ü mahlaş-ı sâmîleri NÂŞİD olup
06 sâbiķan Sultan Mahmûd Hân 'aleyhi ǵufrânî's-sübâhî merhûmuñ vakt-i
07 bi-feyzî'l-mâktlerinde iħrâz-ı vezâret-i 'ulyâ gâh Kapudan Paşalîk ve gâh
08 dîger eyâlet ile kâm-revâ olan vezîr-i hâ'iz-i kaşabî's-sebaķ-ı fażail düstûr-ı
09 fa'iz-i sehm-i evfâ-yı sevâzîl şâ'ir-i müflîk-ı dâniş-ârâ ve münşid-i müşka'-ı nikât-
10 pîrâ. Râtîb Ahmed Paşa ibni şadr-ı a'zam Leng 'Oşmân Paşa merhûmuñ şecere-i
11 tâyyibe-i şulbinüñ şemere-i hâşşî'l-hâşşîndan gül-rûy-ı seped-i mîrân bir bâkûre-i
12 necl-i 'âli-şân-ı 'azbû'l-beyân idiler. Peder-i ebu'l-fezâilleri
13 menâşîb-ı Pâdişâhîden milket-i Mora'ya sâye-endâz-ı iclâl ü i'tilâ vü neşr

02^a

01 ü bast-ı evâmir ile kâr-fermâ iken yüz altmış iki sâli hilâlinde mevkî-ı
02 abâdî-i vilâcud yarlıg-ı rûh-ı tâyyibî'l-'örf-i aşâlet-nişânların dîvân-ı celîlü'l-'unvân
03 'âlem-i ervâħdan ser-nâme-i dîbâce-i teblîg ü ikâ'a iħrâc eyleyip
04 hacr-i dâye-i kemâl ü āğuş-ı ribbâtü'l-hicâlde و اذا امتطى مهدا فليس ينمي
05 illâ neşid medayihü'l-ecdâd inşâdâıyla terbiye olunarak derece-i sinleri
06 rütbe-i temyîzinüñ ve büdd ü teşbiş-i sevâd ü sefîde vâşîl ve vâlidleri fekk-i mirâs-ı
07 ikâmet ve tâyy-ı şüllüs-ı nehżat ve cemmâze-süvârî-i mevt ü 'ademiyyet ile
08 bu sipenc sarâydan menzil-i na'imâ râhil olduðda ma'den-i merhamet ü elâf-ı
09 bî-kerân cennet-nişân firdevs-gützin Sultan Muştâfâ Hân نور الله
10 مخدجه بنبراس غفران yetmiş dört senesi eşnâsında
11 mîr-i müşâr'ün ileyhüñ vedî'a-i pişânisi olan bârîka-i envâr-ı dirâyet ü istî'dâd-ı
12 râhşân ve müdi'-i hamîr-i mâye-i fîtratu kûlinan leme'ân-ı fürûğ-eżzâ-yı zekâvet-
13 tabân ve şu'le-i cevvâle-i kâbiliyyet-i Hûdâ-dâd-ı bî-akrâni pertev-endâz žamîr-i münîr-
ilhâm-ı 14 semîr-i hümâyûnları olup şem'-i ziyâ-feşâñî-i necâbeti fetûle-fürûz-ı mîkrâz-ı
terbiye
15 olarað dü bâlâ nevvâr ü tünd-bâd-ı âsîb-i rûz-gârdan vikâye-dâr kılunmak

16 ümniyyesile

Pek âteş-pâre çıktı tıflı dil benden irâg olsun
Sarây-ı şehriyâr-ı aşka verdim bir çirâg olsun

müsâdînca fânûs-ı Enderûn-ı

17 hümâyûn vü şebistân-ı bezm-i harem-serâ-yı devlet-makrûna çirâg ve Ota-i kilâr-ı

18 hâşşa hademesi zümresine idhâl ile şîrin-dimâg ve kand-âşâm-ı âsâyiş-i

02^b

01 ferâg eylediler. Mûmâ ileyh dahi hâridâr-ı ma'rîfet ve mücidd-i tahtîl-i kemâl ü mahmidet

02 olmağın emr-i hâfir-i ber-âverdeğî-i efanîn-i 'ulûmda her rûz-ı rûşenâ insan-ı 'aynî'l-

03 kemâllerin revzen-i muâla' adan sâha-i gûlistân-ı ma'ârifî şarf-ı enzâr-ı

04 ma'sûr ü meysûr ve sevâd-ı tâvâlî-i leyâlde sürme-i hâvâbî dü dîde-i iştigâlinde

05 mehcûr ve 'âkl-ı selîm ü zihن-i müstâkîmin vâdî-i envâ'-ı 'îrfâna hâşr-ı tam ile zânû-yı

06 gûşîş ü vûs'uñ ik'âd-ı nâdî-i kesb-i ma'rîfet-i mevfûr edip hâyru'l-celîs

07 kitâbu'n-nefîs mü'eddâsına hem-dem ü hem-şohbeti ve elîf ü hâbîbi gâh metâli'a-i

08 kütüb-i üdebâ ve bûlagâ vü gâh hâdîka-i enîka-i hâtırdañ verd-i muşarrâ-yı bî-hemâli

09 hâyret-fermâ-yı belâbil-i şâh-sâr-ı hâyâl ve her nev-bâve-i kand mîsâli müşri'l-belâga-i

10 kemâlde revnak-şiken-i güftâr-ı erbâb-ı sihîr-i hâlolan eş'âr u kâşâ'id

11 inşâ vü ictinâ ve âzmâyış-i tab'-ı dil-pesend-i zurefâ vü ibrâz-ı nutk-ı cân-bahşâ ile

12 müstev'iþiü'l-evkât-ı aşık-ı şâhed-i 'îrfân ve گarâm-âlûd-ı hevâ-yı visâl

13 kâm-ı kemâl-ı hîlyetü'l-insân ve ihtiâlat-ı re'a' ü-nâsdan mu'arriż u rû-

14 gerdan ve lisân-ı hâlle bu mazmûnu

Hârim-i hâş-ı sînemde nedîm-i meh-veşîm 15 dildir

Benim şandîk-dâsim 'aşkîdir pehlû-keşîm dildir

gûyân olarak

16 verziş-künân her gûna fenn-i bedî' ü's-şân iken hûdâvend-i hûld-âşiyân

17 Sultan Muştâfa Hân hâzretleri nişânde-i çire-dest-i ihsânları ve

18 گار خیر حاجت iksîr-i sânları mîr-i sâlîfî'l-beyânu در کار خیر حاجت استخارة نیست 19

03^a

01 ta'bîr olunan kürbiyyet ü müşâkîbiyyet ü müşâhibiyyet sîmînâ ilhâk ve

02 tâkiyye-i devletini peyveste-i nûh-tâk ü zülf-i 'anberîn-i nûkhet-i rif'atîni

03 şâne-zen-i tesfîruk-ı akrân-serâ-yı sıpihr-i revâk eyleyip yevmen fe yevmen zelâkat

04 ii adâb-ı şohbet ü şadâkat ve istikâmîtuñ mu'âyene buyurdukça sâye-i hûmâ-vâye-i

05 sùyûb-ı iltifâtların fark-ı istihkâkına neşr ü isbâl-i fûzûnî-i 'ulûvv

06 derecesin irâde-i mâfi'l-bâl eyleyip seksen altı senesi târikînde

07 mervânid-i viicûd-kerân-behâsını hâdeme-i hâşşa silkine intizâm ve

08 vâsiyatî'l-'îkd-ı ihtiâm kîlmağıla revâc-dâde-i reste-i cevâhir-furuşân-ı ikrâm

09 eylemişler idi. Seksen yedi sâlinde mağfiret-nişân Sultan
 10 Abdü'l-hamid Hân hażretleri câlis-i evreng-i silsile-i 'Osmâniyân oldukça
 11 kemâkân dûş-i istihâlini perend-i zerrîn-târ-ı hil'at-i Mâbeyncilik ile teşrif-sâz
 12 eyleyip bebgâ-yı tab'-ı hümâyûnları ka'bü'l-gazâl-i şohbet-i şîrînleri ile hulvî'l-
 13 mezâk iken nâ-sâz-kânî-i mâcerâ-yı sâbiķa ve hâkûd-ı müstetire-i dîriñe-i sâyifeden
 14 nâşî ba'zi aşâhab-ı zaġînenüñ dess ü ilkâsına mebnî târîh-i mezbûrda
 15 hâne-i hâşşadan ma'a żâmîme-i Silahşorî Kapucîbaşılık rütbe-i sâmiyesiyle
 16 iz'âc u mahîmiyye-i İslâmbol'da ikâmet-sâz olarak ihrâc olunduğu
 17 gubbında gâh sedd-i bülgâ-i 'ayş edecek zâtü'n-nûmû hûdemât-ı devlet-i 'aliyye
 18 temşîtine tesyâr ile tâlîf ve tatyîb ve gâh erbâb-ı kîne-pejûhuñ
 19 vüşâtuna mübtemî mahrûse-i Yenîşehir Mir-i mîrisi muhavvel-i 'uhde-i Mîrisi kılınmağıla
 03^b

01 tanzîmi bahânesiyle mahall-i merkûma iclâ-güne tekdir üe tağrib olunup ba'de
 02 bürehîte min ez'zamân belde-i İslâmbol'a կufûl u iyâb ile hânelerde zâ'in
 03 ü mukîm olduğu eyyâm biñ ikiyüz üç 'âm-ı sa'd ittisâmında hâlâ hûsrev-i
 04 gerdûn-menzilet ve şehrîyâr-ı sipîhr-rütbet Sultan Selîm Hân ibni Sultan
 05 Muşâfâ Hân efendimiz hażretleri dîhim-esrûz-i cihân-bâñi ve efser-ârâ-yı Sultanî
 06 olduklarında mahdûm-ı mebrûru vâlid-i hûld-mekânları terbiye vü nażar-kerdesi ve
 07 dîriñe bende ve կadîmî çâker-i rîzâ-cûyendesi olduğu lede'l-mülâhażatü's-
 08 şâhâniyye bezm-i üns-i tâc-dârîlerine âmed şûd ü tereddüde ruhşat-yâblik
 09 şerefine vâşîl ve ibnîz-i zât-ı kâmilü'l-'ayârin tamgâ-zede-i sikke-i iltifât u
 10 elâfîna nâ'il eyleyip zât-ı pâdişâh-ı gerdûn-iktidâr bi't-tab'-ı ma'ârifle meyl
 11 ü rağbetleri vü inşâ ve nazm-ı eş'âra kemâl-i dikkâtleri ve müretteb dîvân-ı
 12 belâğat-âlûd-ı nezâket-menziletleri olan şâhen-şâh-ı 'âzîmü's-şândan
 13 olmağıla huzûr-ı hümâyûnlarında gâh ibdâ'-ı kelimât-ı sahbâni-fesâhat ü gâh
 14 inşâd-ı ebyât-ı hissâni-belâğat ile müşâhabet ve müşâ're ve mahalle münâsib
 15 irâd-ı letâ'if ve müdâ'abe ederek inbisât-resân-ı 'arîke-i celîlü'l-menkâbe-i
 16 dâver-i devrân ü kerem-ülfet-i Pâşâh-ı kâdr-dân ve sa'i-i rîzâ-yı
 17 meyâmin-i iktizâ-yı hûdîv-i cihân-bâñi ve Emîne Sultan binti 'Abdü'l-hamid Hân
 18 merkûmuñ Kethudâlığı rütbesin daňı iħrâz ile mezidü's-şân olup ru'a ve
 19 ayş-ı raġad ile imrâr-ı melevâñ hengâmında vûcûd-ı nâzik-terlerinde ba'zi
 04^a

01 illet-i müzmine zuhûru ile edviyye-i isât-ı vâhi vü 'azâyim-i neffâş mütenâhî kâfi ve
 02 mütelâfi olamayıp
 ve iżâ el-meniyettü neşbet iżfârehâ
 ülfiyyet-i gül-i temhîmetü 03^ala tenfa'
 müfâdinca altı senesi Rebî'ü'l-evvelinüñ dördüncü yevm-i şelâşede

04 rûh-i sa'ādetleri bu müşerrif-i zevâl-i sarâ-yı nâ-pâyidârdan 'âzim-i tâkdîs-i
 05 huld-i berîn ve na's-i laŷfleri Üsküdâr'da ihyâ-kerde-i cenâb-ı Muştâfâ Hânî
 06 Ayazma câmi'-i şerîfi hâzîresinde bi emr-i hümâyûn cenâb-ı pâdişâh-ı felek-
 07 temkîn taâcî' u tedfin olmuşdur. esbağı'llâh 'aleyh-i sicâl-i 'afve ve etimme lehû âlâ-i
 08 râhme günâh-ı mânî'-i icâd-i mâ neşide evvelü çünki mânî'-i gûfrân bâşed
 09 âhir-i kâr ol mîr-i livâ-yı suhân bir zât-ı huceste-simât idi ki câm-i tab'i
 10 ser-şâr-ı mey-i 'îrfân ü sâğar-ı tâb-âver-i zîhni lebrîz ü feyâzân-ı tâ'ir-i
 11 selîkâsi üç ma'ârifde hümâ ile hem-ser belki dahi bâlâ-ter ve tabî'at-ı pâki
 12 ulûvv rütbede sipihre berâber ân-ı yesîrde hezâr tâze hayâle mübâdir ve ednâ
 13 vaktde bedîhe ve irticâlen bir kâşide-i naâzire inşâsına kâdir gazeliyyât
 14 u nazm-ı nev-ber-i mazmûnuñ Şâ'ib ü Şevket-ı hâyran letâfeti ve neşr ü inşâsına
 15 Nâbî vü Nergisi bîhûd u dîde-dûz-ı dikkati ve hattı-ı ta'lîkunuñ 'imâd-ı dil-dâde-i şîve vü
 16 nezâketi ve şohbetinuñ kelîm-i nâdire-perdâz-ı âşîufe-i selâseti edîb ü enîb
 17 lebîb ü necîb hâsîb ü nesîb 'arîk u aşîl meclis-ârâ ve hôş-şohbet
 18 nâtiķa-perdâz şîrîn-ül fet sebük-rûh u bî-tekellîf müvâneset-i mahbûbu'l-
 19 kulüb erbâb-ı zarâfet dervîş-nihâd ve pâk-'akîdet şî'ri bî-naâzîr
 04b

01 inşâsi dil-pezîr tabî'at-ı pâkîzesi şöhret-gîr üç pâdişâh-ı zî-şâna
 02 nedîm olmuş medâyiñ ü sitâyişîyle âzân üe esmâ' dolmuş bir vücûd-ı sütûde-
 03 ta'bîr idi ve'l-hâşîl beytü'l-kâşîd-edâ müzerkeş-i kelîmât-ı tavîlü'z-zeyl imlâ
 04 olunmayıp ol kâşîr-i necâbet-tâk ü rcfî'ü'l-menâzilctüñ kitâbc-i 'îrfânîna âsâr-ı dil-
 05 ârâalarından olarañ cem' ü tasîr olunan bu mecmü'a-i belâgatleri deâlet eyler ki ba'de
 vefâia
 06 haîzret-i pâdişâh-ı enâm طول الله عمره الى يوم القيام mârrü'z-zîkr bey efendiye
 07 fîuzûnî-i meyl ü rağbet ve fecî'a-keş-i intîkâl ve fiķdâniyyetleri olmaña eşenî
 به رسخن نیست پس از اهل سخن 08
 چار طاقیست رباعی پسر تربت ما
 mağzâsinca
 09 ibkâ-yı eşer-i ma'rîfet-delîl ü ifâ-yı zîkr-i cemîl olsun içün irâde-i fermân-ı
 10 hümâyûnları ile mîr-i merhûmuñ kinâr-ı terbiyesinde perverde ferzend-i ma'nevîsi
 mesâbesinde 11 olan hademe-i hâne-i hâşşadan Câvid Ahmed Bey evrâk-ı perişân u şâhâyîf-i
 12 estât-ı bî-ser ü sâmânda henüz tebyîz olunmayan kâşâ'id ü gazeliyyât u tevârîhin behem
 ber-âverde-i
 13 te'lif ü tertîb eyleyip tahrîr ü terkîm etdirdikleri dîvânçeleridir. Înşâdü'l-fâkir
 محمد العارف العريف بين اترابه بمدرس زاده اقال عثراته ربه 14
 المنعم ذو العوارف حين صار متشرف بالخانه اتخاصلت 15

السلطانيه كان الله كه بنبيه النبیه واله وذويه¹⁶
 فى سنة سبع و ماتين بعد الاف¹⁷
 من هجرة من له احسن الخلق¹⁸
 والخلق والاف¹⁹

B: Tezkirelere Göre NÂŞİD Bey

MÜSTAKİM-ZADE SÜLEYMAN SADEITTİN- Tuhfe-i Hattatîn :

Kariben şeref-i tercümeleri bu ceridemizi teşrifleri melhûz olan şadr-i esbak 'Osman Paşa-zâde dâmâd-ı şehriyârî velî ni'metim Kapudan Ahmed Paşanuñ ferzend-i ercümend-i mihterleri nâm-dâş-ı pür edhem âgâh ü hem-nâm bâni-i beyt-i mükerrem Halîlullah İbrâhim Beg Efendidir. hukm-i nebihi üzre hân-vâde-i devletlerintüñ 'ulûm u ma'ârif-i mevrûş-ı 'unvânları ve hüsn-i hât ve kitâbet ve zekâ-yı vezn-i tabî'at-ı zât-ı bî-akrânlarınıñ mälzeme-i hâme-i şanlarıdır. Hâme-i vücûd-ı vâhidîyyü'z-zât evhadiyyü's-sifatları yüz almış bir sâli hilâlinde ķadem-nihâde-i şâhîfe-i şuhûd olup ârâyîş-i destâr-ı iftihâr-ı birâderân bir gül-ğonca-i gülbin-i şad-berg-i 'îrfân ve Yûsufiyyü'l-hulk-îhvândır. Beyt :

فَانْ تَفَقَ الْأَنَامُ وَانْتَ مِنْهُمْ
 فَانَ الْمَسْكِي بعْضِي دَمَ الْغَزْلِ

Sultânu'l-berreyn ve'l-bahreyn hâdimü'l-harameynü'l-muhteremeyn şâlişti'l-Muştafeyn Sultan-ı 'âlemiyân-ı zamân mülkü'l-mülük-i cihâniyân eyyida'llâh ve ibdehû mevlâh ve naşr-ı cünde fî livâh hâzretlerinüñ sâye-i pür-vâye-i himâyelerinde fânüs-ı Enderûn-ı hümâyûna çîrâg-ı efrûhte olduklarından bu dem-i meymenet-tev'eme dek âsîb-i rûzgârdan âsâyişle ol debistân-ı 'îrfânda şümüs-ı 'ulûm u ma'ârif olan şöhre-i mühreden iktisâb-ı envâr-ı meleke-i ekmele ile fîtrât-ı istî'dâdlarında merkûz-ı 'ilm-i bi'l-ķalem-i hukmü kûvvetden fi'le gelüp istizâdesiyle hilâl iken bedr-i âsûmân-ı kemâl olmuşlardır. Huşûsan şeş-ķalem ve lâ-siyemmâ hâdim-i kitâb-ı kerîm olan nesh ü şûlüş'de hüsn-i hât tarafına dahu teşevvûk ile "Kîtâs-ı meşki destiñe al yaz havâsîdir" neşidesince âtiyyü'z-zikr levha-i şafha-i bî-mânendi Kâdiköylü Muhammed Efendinüñ 'âkd eyledigi meçâlis-i ifâde-i ta'lîminden zânû-zede-i pîş-i pîş-tahte-i ta'allûm ve istifâdeleri olarak dört sene mikdâr nakşibend-i müsvedde-i temâşşuk ve mahkübe-i izn ü icâzet-i vaż'-ı lafza-i ketebeye ta'aşşuk ve ŧarîka-i enîka-i حسن الشیخ حمد اللہ (1177) kaddese surrahû üzre ki silsilesi vesâit-i aşere-i kâmile ile anlara resândır. Beyne ketîbetü'l-esâtîze bi-hakkı Nûn ve'l-ķalem derece-i üstâdiyyete meyl ile tefevvûk ve hürde ta'lîka dahu ta'allûk eylemişlerdir. hâkkâ ki hüsn-i şîve-i hâfiżâneden bir 'ayn-ı bî-'ayna İbni mukle-i vezîr eger yek lahzâ im'an eylemiş olsayıdı dide-i sitâyiş ü sâbâşı pür-eşk-i reşk olup zebân-ı ǵamzesi "iftah 'aynek" demek mu'ayyendir. Beyt:

يزيدك خطأ حسنا

اذا مازدت نظرا

mâlince restâr-ı rûz-efzûn-ı hâme-i yâkûtü câmelerine Dervîş ‘Ali Âgah dâhu zîr-i meşk-âsâ
kaṭ‘an ve cezmen el arkası yerde eyvallah deyip kevkeb ü zerrîn-ķalem-i emsâli dâhu bir
noktasunuñ sîpâre-i mezâyâsında elifden başlayıp ve settireci-zâde-i mû-şikâf ol vâhid-i
ke’elîfîñ yek elifinden hezâr nükte-i ser-bestे terâş eylemege râğıb ve nefesi-zâdeler dâhu
zamme-i hüsn-i i’râbında zamîme-i fütûħât birle tüstün kelimesinden ötürü habs-i nefesi
teveccûh ve naṣb-ı nefes-i tenebbüh ile şeyh-i keremi gibi du’â-yı hâyr ile nefes eylemege
ṭâlib olmaları ceffü'l-ķalem-i müsellemdir. حسن خطش خرد در خط زر کش ve'l-hâsil
bu eyyâmda maştaba-i fakîrânemizi mey-kede-i ma’ârif zannıyla bir gazel-i nev-zemin inşâd
ve ihdâ birle gâ’ibâne tevessûl ve derc-i ‘ulemâ-yı hâfi olan bu vesîkaya derc olunmaga
tenezzül buyurmalarına mebnî çend-elfâz-ı tercüme-i zât-ı ferîdleri ta’rif ve taķyid ve gazel-i
mûrsel dâhu terdîf ve tefriğ olundu. El-ḥâk fîkr-i şâib’lerinüñ şevket ü şâni ve mevîs-ı
pederâne olan tab’-ı Râtıblarınıñ râşîdâne hayâl-i sâmi-i cevelâni رچاره خموشیست شع
از کاه زین کزشت ی را که منکر مشو که لوح و قلم شد کواهما .

G: 045.

RÂMÎZ HÜSEYÎN- Adâb-ı Zûrafâ:

Ol mîr-i kerîmün İsm-i sâmîleri İbrâhim'dir. Evâ’il-i sałtanat-ı Mahmûd hâniðe nâ’il-i
hâtem-i şadâret olan ser-hayl-i vüzerâ ‘Osmân Paşa merhûmuñ necl-i necîb ü mahdûm-ı edîb
ü lebîbi olup anlar dâhu hep hasebû’z-zât rütbe-i ‘âliyye-i vezâret ile Қapudân-ı deryâ ve
zînet-bâhş-ı eyâlet ü livâ olan şâbiku’t-tercüme Râtib Ahmed Paşa Hazretlerinüñ sülâle-i
celîlelerinden keşf-perde-i didâr ü âğûş-ı vâlid-i şefkat-medârlarıdır. Pîrâye-bâhş-ı iftihâr
olup vâlid-i mâcidleri irtîhâlinden soñra Enderûn-ı hümâyûna duþûl ve imdâd-ı meleke-i tab’-
ı sedâd ile zamân-ı yesirde kaşr-ı bî-kuşûr-ı ‘ilm ü ‘îrfâna şu’ûd ile nâ’il-i me’mûl olup
beyne’l-emsâl ma’ârif-i ‘îlmiyye ile mümtâz ve ağayân-ı hâne-i hâssâ miyânında Mâbeyncilik
rütbe-i hîlyesiyle ser-esrâz olmuşlar iken dergâh-ı mu’allâ Қapucîbaşî’ligi ile çîrâg ve
Silâhşörlük rütbe-i celîlesiyle dâhu mâye-dâr-ı ‘izzet ü rifâgâdları. Hakkâ ki ol nûr-ı
mahmîdet-şemîr çâbûk-süvâr-ı ‘arşa-i hüsn-i ta’bir bir şâ’ir-i bî-nazîrdir ki ma’ârif ü kemâl-
ile tânin-endâz-ı heft-âsumân u gûşâd-ı tab’-ı Nâşîd’i olan güftâr-ı dil-şikârları reşk-âver-i
hüner-verân ve maksûd-ı cümle-i suhan-dân-ı zamân olur.

G: 002, G: 004, G: 007, G: 010, G: 013, G: 017, G: 042, G: 050, G: 051, G: 59, G: 067,
G: 076, G: 100.

Es’AD- Bâğçe-i şâfa-endûz:

Nâmî İbrâhimdir. Mahmûd Hân-ı evvel devletinde vezâretle Қapudan Paşa olup ba’de
Diyârbekir ba’de Mora vâli olup ba’de vefat eden şadr-ı esbak Topal ‘Osmân Paşa’nın necli

şā'ir Râtib Ahmed Paşa'nın evlâdındır. Muştâfa Hân-ı şâlis tâb-ı şerh biñ yüz yetmiş dörtde
kilâr-ı hâşşaya alıp biñ yüz seksen birde Mâbeynici olur. Biñ yüz seksen altıda hâne-i hâşşaya
yine mâbeynici olarak alınır. Biñ yüz seksen yedide cülüs-ı 'Abdü'l-hamîd Hân vukû'unda
Mâbeyncilikde ikâ' olunur. Ba'de dâye-i reşk-i kaşda ile Siâşörlük ve Kapucîbaşı'lıkla
saraydan ihrâc olunur. Ba'de hidmât ile ta'ayyûşde iken yine erbâb-ı garaż ü fâsid ile
Yeñişehir Mir-i mîri ba'de oraya iclâ ve birâz zamândan soñra der-i 'âliyyeye celb olunup
hânesinde sâkin iken biñ iki yüz üç cülüs-ı Selîm Hânî vukû'unda peder-mânde-i bendesi
olmaçla hûzûr-ı Hümâyûn'a امد و مرخص شده ve ma'nen yine Mâbeynici olup Emîne
Sultân binti 'Abdü'l-hamîdüñ Kethudâlığı munzâm olur. Şafâ-yı bâl ü ikbâl ü iclâl ile
güzârende-i eyyâm iken biñ iki yüz altı Rebiyyü'l-evvelinüñ dördüncü yevm-i şelâşede vefât-
ı dâr-ı hümâyûn ile Muştâfa Hân-ı müşârûn ileyhüñ Ayazma'da kâ'in câmî'i makberesine
defn olunmuşdur. Dîvânını hâne-i hâşşadan hâşşâden naklile çîrâğ eylediği veled-i ma'nevî
terbiyet-kerdesi Câvid Ahmed Beg cem' etmiştir.

G: 002, G: 004, G: 007, G: 010, G: 013, G: 017, G: 050, G: 051, G: 059, G: 076, G: 100.

SILAH-DAR-ZADE MEHMED- Silâh-dâr:

NÂŞID İbrâhim Beg Efendi hâzretleri bular dañı vezirdiler. Râtib Ahmed Paşa-yı
şemîrûñ şemere-i şecere-i fu'âdi ferzend-i mu'tâdidir. Devr-i Sultân Muştâfa Hân-ı şâlisde
Enderdûn-ı Hümâyûnda Kilâr-ı hâşşaya çîrâğ buyurulup pâdişâh-ı mekâdir-şinâsi mîr-i
mûmâ ileyhüñ Mâbeyncilikleri hûdmet-i celilesiyle beyne'l-enâm mümtâz buyurup bu siyâk
ile kurb-ı hümâyûnlarında 'azamet-kâr iken takarrüb ve ihtişâşları dañı bâlâ-ter olmak için
hâne-i hâşşaya nakl buyurmuşlar idi. Pâdişâh-ı magfûr gülşen-serâ-yı cennete 'ubûr
eyledikde taht-ı saltanat şevketlü 'azametlü Pâdişâh-ı cihân 'Abdü'l-hamîd Hân-ı Dârâ-
'unvân cülüs-ı hümâyûn buyurup seyr-i 'âli-nijâd hâzretlerini bular dañı Mâbeyncilikleri
hûdmetinde birâz eyyâm-ı istihdâm eyleyüp Kapucîbaşılık rütbe-i refî'asıyla çîrâğ
buyurmuşlardır. Hadd-i zâtında zât-ı ma'ârif-simâtları cem'-i ma'ârifde yegâne suhan-
perdâz-ı şâ'ir-i mu'ciz-îtrâz olup zâde-i tab'-i ra'nâları meşhûr cümle 'indinde makbûl suhan-
perdâz-ı 'âli-kadrdır.

G: 002, G: 004, G: 007, G: 010, G: 013, G: 017, G: 042, G: 050, G: 051, G: 59, G: 067,
G: 076, G: 100.

FATİN- Hâtimetü'l-Eş'âr:

İbrâhim NAŞID Bey, sâlifü't-tercüme Râtib Ahmed Paşa mehîmûnuñ şulbinden cezire-i
Mora'da biñ yüz altmış iki senesi hilâlinde قد منحمرد قىيىقىل ئولپۇرۇپ peder-i müşârûn ileyhüñ
vefatından soñra der-i şâ'adete bi'l-muvâşala Enderûn-ı hümâyûna çîrâğ olup bilâhere bir
müddet Mâbeyncilik me'mûriyetinde istihdâm olundukdan soñra yüz seksen yedi sâlinde
'ahde sene dergâh-ı 'âli Kapucîbaşı'lığı rütbesini bi't-tevcîh iki yüz üç senesi cennet-mekân
Emîne Sultân mehîmenüñ Kethudâ'lığı hûdmetine me'mûr buyurulmuş iken ikiyüz altı

senesi **hü'lâlinde** ‘azim-i dâr-i bekâ olmuşdur. Mümâ ileyh nükte-dân bir şâ‘ir-i âtes-zebâñ olup bir zâde-i tab’ı olarak bir küt’â-i dîvân-ı belâğat-‘unvâni vardır.

G: 050.

SÜLEYMAN FAİK- Mecmû‘a.

Yukarıdan berü mecmû‘amızuñ ba‘zı mahallerinde ve işbu sâhifede gazelleri olan NAŞID İbrahim Bey Efendi, Râtîb Ahmed paşâ-yı meşhûruñ mahdûmudur. Pederi fevtinde şagır bulunup bir kaç nefer birâderleriyle ma‘an Enderûn-ı Hümâyûn'a alınmış ve kevkeb-i mensûbâtlarıyla taâşîl-i ‘ilm ü hünerde sa‘y ü iķdâm eylemiş ve Lâleli câmii şâhibi Sultan Muştâfa Hân-ı şâlişe makbûl ve mu‘teber mâbeynici olmuş idi. Cülûs-ı ‘Abdü'l-hamîd-i cennet-mekânda ‘uhdesinde külli irâd bulunmak ser-riştesiyle bilânen pâre çıkışılıp iktizâ-yı mesleki ya hâvâce ya müderris olmak iken gadren ķapıcıbaşılık verilmiştir. Her ne hâl ise devr-i ‘Abdü'l-hamîd Hân mûrûru ile cülûs-ı Selim Hân-ı cennet-mekân vukû‘unda pederinin emek-dârı bulunmak sebebiyle i‘tibâr ve tûz elden kerîme-i ‘Abdü'l-hamîd Hân’dan birine kethudâ etmekle rehîn-i mesâr etmiş iken sâ‘ir birâderleri râbitasız âdem olduğundan umûr-ı devlete nâ-becâ müdâbale etmeleriyle nezd-i hümâyûnda müştagîl olduklarında bunun dağı hâkkında isnâden li’l-bâb iştigâl vukû‘a gelip binaen‘aleyh ekser eş‘ârînda rakîb ü aŷyârdan vücûda gelmedin zevâl-i iķbâl-i ‘ömr ile hastalanıp intikâl-i âhîret eyledi. Üsküdâr’dâ Ayazma cami‘inde medfundur. Müddet-i iķbâli pek azdır. Mir-merhûm mu‘âsırı olan şu‘arâsının eslem ve âhlemi olduğu eş‘ârîndan ma‘lûm nâzik-mizâc ve muhâveresinde şâ‘iriyyet iktizâsimca dokunaklı nükte ve mezâmin irâdına mâ’il bir mîr-i ‘adîmî'l-imtizâc idi.

G: 002, G: 004, G: 007, G: 013, G: 017, G: 042.

HAYATI

OSMAN PAŞA [ö. 1146/1733]

Hâl tercümesinde ve tezkirelerde soyunun yüceliği ile övülen NAŞİD İBRÂHİM BEY'in Dedesi TOPAL OSMAN PAŞA'dır. Doğum tarihi hakkında herhangi bir bilgiyle karşılaşılmayan OSMAN PAŞA, Morali'dir. *Mecmû'atü'l-terâcim*' deki "...vezîr-i bî-hemtâ RÂTIB AHMED PAŞA ŞEHİD 'ALİ PAŞA şadr-i esbak a'rec OSMAN PAŞA'nın şulbinden..."¹ biçimindeki ifadeye dayanarak OSMAN PAŞA'nın babasının ŞEHİD 'ALİ PAŞA olduğunu söylemek mümkündür². Bundan başka SÜLEYMAN NAZİF³, Paşa'nın babasının Konyalı BEKİR AĞA adında biri olduğunu söylemeyece de kaynaklarda bu iddiayı destekleyecek herhangi bir bilgiyle karşılaşılmamıştır.

OSMAN PAŞA genç yaşında İstanbul'a gelmiş, kısa sürede sarayla yakınlık kurmuş ve ŞEHİD ALİ PAŞA'nın da yardımıyla [1128/1715] tarihinde Mîr-i mîrânlik rütbesine yükselmiştir. Daha sonraları MAKTÜL ALİ PAŞA'nın da sevgisini kazanıp [1142/1729] vezir olmuş ve Rumeli'de çeşitli illerde valiliklerde bulunmuştur.

[1143/1730] Yılında Sadrazamlık makamına erişmiştir. Ancak OSMAN PAŞA Sadrazamlıkta uzun süre tutunamamış kısa bir süre sonra azl edilip önce Erzurum valisi olmuş ve daha sonra Bağdat'ı kuşatmış bulunan NADİR ŞÂH'ı durdurmak için Musul Seraskeri tayin edilmiştir.

Kısa sürede güçlü bir ordu oluşturan Paşa, NADİR ŞÂH'ı önce bozguna uğratmış ancak daha sonra hastalanmış ve bir baskın sırasında [1145/1732] yılında şehid düşmüştür. Onun şahadeti üzerine Osmanlı ordusu da yenilgiye uğramıştır.

Paşa'nın ölüm yılı olarak verilen [1145/1732] tarihinin doğruluğu kesin değildir. ŞAMDANI-ZÂDE⁴, Paşa'nın [1146/1733] tarihinde sadrazamlıktan azledildiğini ifade etmektedir. Dolayısıyla OSMAN PAŞA'nın vefatının [1146/1733] yılı içerisinde olduğu söylenebilir.

OSMAN PAŞA kaynakların verdiği bilgiler ışığında değerli bir devlet adamı olarak karşımıza çıkar. Kısa sürede Sadrazamlığa kadar yükselmiş ve devlet hizmetindeyken şehid düşmüştür. Paşa'nın bu başarıları saray tarafından da takdirle karşılanmış ve bunun bir sonucu olarak da oğlu RÂTIB AHMED PAŞA'dan başlayarak neslinden bir çok kişi devlet hizmetinde önemli mevkilerde görev yapmıştır.

¹ TEVFİK: *Mecmû'atü'l-terâcim*: İÜM Ktp. T. Y. Kit. 192. 112^a. yr.

² FATİN Efendi'nin (*HE* 152^b. yr). verdiği "...Şehid Ali Paşa-zâde sadr-i esbak Topal Osman Paşa merhûmuñ..." şeklindeki bilgi de Paşa'nın babasının Şehid Ali Paşa olduğunu destekler mahiyettedir.

³ SÜLEYMAN Nazif: *Nâmık Kemal*. İstanbul 1922. 4. s.

⁴ ŞAMDANI-ZÂDE [Fındıklılı] Süleyman: *Müri'l-tevârih*: AKTEPE, Prof. Dr. Münil: *Şamdanî-zâde Târîhi*. İstanbul 1976. I. c. 33. s.

OSMAN PAŞA'nın Ahmed ve Zeynelabidin adında iki oğlu ayrıca iki de kızı olmuştur.

RATİB AHMED PAŞA [d. 1710/ö. 1760]

Vezir, kaptan-ı derya, şair, hattat RATİB AHMED PAŞA Yenişehir Fenar'da [1122/1710] tarihinde⁵ doğmuştur. Zamanının tanınmış alim ve hattatlarından AKOVALI-ZÂDE HÂTEM ŞEYH AHMED EFENDİ'den ders okuyup, aynı zamanda şair olan, Ebu'l-Kâsim Hoca MUHAMMED RÂSIM EFENDİ'den hat meşk edip izn ü icazet almıştır.

Babası OSMAN PAŞA'nın [1146/1733] yılında vefatından sonra SİLÂHDAR-ZÂDE⁶ nin “peder-i ‘âli-kadrları şehâdetinde rütbe-i refî‘a-i vâlâ-yı vezârete nâ'il olmuşlardır.”⁷ biçiminde ifade ettiği üzere vezirlik rütbesine erişmiştir. Daha sonraları III. AHMED HAN'ın kızı AYŞE sultanla evlenip Rumeli valisi olan RATİB AHMED PAŞA MÜSTAKİM-ZÂDE Sadettin Efendi'nin “efâlü'l-vüzerâ”⁸ tamlamasıyla gösterdiği [1156/1743] yılında Kaptan-ı Derya'lığa kadar yükselmiştir. Ancak bu görevde uzun süre kalamayan ve [1157/1744] yılında tekrar Mora valiliğine getirilen Paşa bundan sonra çeşitli vilâyetlerde görev yapmış ve Mora valisiyken “irtihâl-i sa‘âdet”⁹ terkibinin ve

“Manşibuñ kişver-i me’vâ ola Ahmed Paşa”¹⁰

mîsrâının gösterdiği tarih olan [1175/1761]¹¹ de¹⁰ vefat etmiştir.

SİLÂHDAR-ZÂDE' nin “zât-ı ma‘âli-simâtları cemî‘-i ma‘ârifle yektâ bir vezir-i bî-hemtâ idi”¹² biçiminde devlet adamlığını övgüyle andığı RATİB AHMED PAŞA devrinin önemli görevlerde bulunmuş, Kaptan-ı deryalığa kadar yükselmiş, padişaha güvey olmuş değerli bir veziri olarak karşımıza çıkar.

Paşa'nın, devlet adamlığının yanında devrin büyük ustalarından ders alarak hat sanatında da adından söz ettirecek derecede ilerleme kayd etmiş olduğu kaynaklar ışığında bu güne aks etmektedir. MÜSTAKİM-ZÂDE şunları söyler: “Yenişehir Fenar sâkinlerinden kibâr-i tâ‘ife-i hâfiyyeden Akovalı-zâde HÂTEM Şeyh Ahmed Efendi'den tâhsîl-i ‘ulûm ve ahz-i

⁵ RÂTİB AHMED PAŞA'nın doğum yılı konusunda kaynaklarda kesin bir bilgi görtülmemiştir. Ancak TEVFİK Efendi'de(MT, 112^a. yr.) “sinîn-i sinâleri ‘akd-ı erba‘îne mütenâhî ve Mora'da väli iken “irtihâl-i sa‘âdet” [1175/1761] tarihinde kişver-i ‘ademe riħlet eyledi” ve MÜSTAKİM-ZÂDE'de(TH, 73. s.) “sinâleri ‘akd-ı erba‘îni henüz tecâvüz eylemişken väli-i livâ-yı Mora olduğu halde kişver-i ‘adem me’mûriyetine...” biçiminde geçen sözlerden elli yaşındayken öldüğü anlaşılmaktadır. Buna dayanarak doğumunu için [1122/1710] yılı tahminî olarak verilmiştir.

⁶ SİLÂH-DAR-ZÂDE Mehmed: Silah-dar Tezkiresi İÜM Ktp. T. Y. Kit. 2557. 52^a. yr.

⁷ MÜSTAKİM-ZÂDE Süleyman Sadettin: Tuhfe-i Hattâtîn. 72. s.

⁸ TEVFİK: Mecmû‘atlı‘t-terâcîm: İÜM Ktp. T. Y. Kit. 192. 112^a. yr.

⁹ MÜSTAKİM-ZÂDE Süleyman Sadettin: Tuhfe-i Hattâtîn. 73. s.

¹⁰ RÂTİB AHMED PAŞA'nın ölüm yılı hakkında kaynaklar değişik bilgiler vermektedir. MEHMED SÜREYYÂ [1171/1757] (SO, 4. c, 1360. s.), BURSALI [1173/1759] (OM, 308. s.), SİLÂH-DAR-ZÂDE (S, 52^a. yr.) ve TEVFİK(MT, 112^a. yr.), MÜSTAKİM-ZÂDE'nin (TH, 72. s.) söylemiş olduğu mîsrâ esas olarak [1175/1761] yılını vermektedir. TEVFİK'in eserinde geçen “irtihâl-sa‘âdet” tamlaması da MÜSTAKİM-ZÂDE esas alınarak söylemiş olmalıdır. NÂŞID'in dağınik biçimdeki şiirlerini toplayan ve aynı zamanda tarihçi olan CÂVID AHMED'in, şairin [1174/1760] yılında Enderûn'a aldığına söylemesi RÂTİB AHMED PAŞA'nın [1175/1761]'den önce ölüğünü tanıklık eder. Padişaha güvey olmuş değerli bir devlet adamının ailesinin uzun süre ortada kalamayacağı da düşünülürse Paşa'nın ölüm yılının [1174/1760] olması gereklidir.

¹¹ SİLÂH-DAR-ZÂDE Mehmed: Silah-dar Tezkiresi İÜM Ktp. T. Y. Kit. 2557. 52^a. yr.

nisbetle mümtâz olup aklâm-ı sittenin nikât u mezâyâsını üstâd-ı dil-pesendî nâm-dâş-ı Ebi'l-Kâsim Hâce Muhammed RÂSİM Efendi'den ta'allüm ve temeşşük ile nâ'il-i meymenet-i izn ü icâzet olmuş idi”¹².

RATİB AHMED PAŞA'nın dikkate değer bir önemli özelliği de İstanbul kütüphanelerinde bir çok yazması bulunan dîvân¹³ sahibi bir şair olmasıdır. Saadettin Nûzhet ERGUN, RATİB AHMED PAŞA'nın şiirlerine muasır şairlerin nazîreler vücuda getirdiğini ifade etmektedir¹⁴. Ancak Paşa'ya gösterilen bu teveccûh onun devlet kapısında yüksek bir mevkide görev almış olmasından dolayıdır. RATİB AHMED PAŞA'ının şairliği hakkında Saadettin Nûzhet ERGUN'un “Divanda görülen gazeller arasında

Heves-nâk-i zekândır la'l-i şeker-bârdan şoñra

Görenler neş'e-i şeftâliyü gü'l-nârdan şoñra

Huşûnet ehli mužtar olmasa nûşhat-güzîn olmaz

Ten-i mûm-i firengî yanmasa naķş-i nîgin olmaz

Matlalı gazeller gibi “NÂBÎyâne” bir edâ ile yazılanlarla,

Şîve-i hem-reng-i ‘îşve yâl ü bâl olmuş saña

Hâle-i meh şemselenmiş al şâl olmuş saña

Gör şol miyâni âfet-i cân söylerim saña

Baķ sînesine âyînedân söylerim saña

Matlalı gazellerinde görüldüğü gibi, NEDİM tarzında vücûda getirilmiş parçalar ekseriyeti teşkil etmektedir. NÂ'ILÎ, SÂMÎ ve emsâli diğer bir takım şâirlere de nazîreler yazan RATİB AHMED PAŞA, devrin temâyüllerine uyarak bilhassa NÂBÎ ile NEDİM'i taklit etmiştir.

Onun edebî büyük bir kudrete sâhib olduğu iddia olunamaz. NEDİM tarzında bir kaç “şarkı” da yazan RÂTİB'in daha ziyâde NÂBÎ vadisinde muvaffakiyet gösterdiği muhakkaktır.¹⁵ biçimindeki görüşlerini zîr etmek yeterli olacaktır. FATİN'in RATİB AHMED PAŞA'yı “nikât-ı şî're aşinâ bir şâ'ir-i nâzik-edâ”¹⁶ diyerek vasıflandırmasını ise tezkirelerde sıkça görülen bir özellik olarak değerlendirmek mümkündür.

RATİB AHMED PAŞA'nın MEHMED SÜREYYA¹⁷'nın verdiği bilgiye göre on tane oğlu olmuştur: MÜDERRİS OSMAN, İSMAİL, ÂSAF MEHMED, NÂŞID İBRÂHÎM, CÂVID AHMED, ABDURRAHMAN, SÂLIH, EBÜBEKİR, ALİ ve ŞEMSEDDİN. RATİB PAŞA'nın ailesi hakkında MÜSTAKIM-ZÂDE şu bilgileri vermektedir: “Sultân-ı mezbûrdan bir kerîmesi mehd-i vîcûda gelmiş idi. Hâka hâce-gân-ı ricâlden NÜRİ BEY Efendi'nin şevher-i enveridir. On aded

¹² MÜSTAKIM-ZÂDE Süleyman Sadettin: *Tuhfe-i Hattâfin*. 72. s.

¹³ RÂTİB AHMED PAŞA: *Dîvân*. KILIÇ, Yâsin. Erzurum 1995.

¹⁴ ERGUN, Sadettin Nûzhet: *Nâmî Kemal Hayatı ve Şiirleri*, İstanbul 1933. 12. s.

¹⁵ ERGUN, Sadettin Nûzhet: *Nâmî Kemal Hayatı ve Şiirleri*, İstanbul 1933. 12-13. s.

¹⁶ FATİN: *Tezkire-i Hâtîmetü'l-Eş'âr*, İstanbul. 1271. 152^b. yr.

¹⁷ MEHMED SÜREYYA: *Sicill-i Osmâni*, İstanbul. 1996. 4. c. 1360. s.

evlâd-ı zeküru dâhu mevcûd olup biri iki tüg ile mühterem ve beşi Enderûn-ı Hümâyûn'da Kîlâr-ı hâssa'dandır ki Mîr İBRÂHÎM NÂŞID, bu cenâdede zîkr olundu. Runlardan ma'âda benât-ı 'adideleri dâhu vardır.”¹⁸

RATİB AHMED PAŞA'nın oğulları hakkında kısa bilgiler verilecektir. Daha geniş bilgi için Saadettin Nûzhet ERGUN¹⁹ 'un eserine müracat edilebilir.

MÜDERRİS OSMAN PAŞA [ö. 1189/1775]: RATİB AHMED PAŞA'nın en büyük oğludur. Babasının teşvikiyle ilim yoluna girmiş, Rumeli eyaletine vali olmuş ancak daha sonra padişahın emriyle öldürülmüştür.

İSMÂİL PAŞA [ö. 1223/1808]: Kapıcıbaşılık ve Mîr-i mîrânılıkla önce İzornik sonra Yenipazar'da görev yapmıştır. Eyüp'te gömülüdür.

ÂSAF MEHMED PAŞA [ö. 1195/1780]: Belgrad ve Rumeli valisi olmuştur. Dîvâni²⁰ vardır. [1195/1780]'de vefat etmiştir.

CÂVID AHMED BEY [ö. 1218/1803]²¹: Osmanlı tarihçisi. İstanbul'da doğdu. Tîmarlı sipahilerden Mustafa adlı bir süvari beyinin oğludur. 1787 yılında Hazine-i Hümâyûn hizmetkârı olarak saraya girdi. Kabiliyeti sayesinde kısa bir süre sonra Has Oda'ya alındı ve 1803'te “hâcelik” rütbesiyle şehremini oldu. Bu görevde iken öldü. Mezarı Beşiktaş'ta Yahya Efendi Dergâhı haziresindedir²².

ABDURRAHMAN BEY [ö. 1206/1791]: Enderundan yetişmiş ve III. SELİM'in Lalası olmuştur. ŞEHİT GÂLIB ölümune tarih²³ düşürmüştür.

SÂLİH BEY [ö. 1241/1825]: Silahşörlük ve Kapıcıbaşılık görevlerinde bulunmuştur.

EBÜBEKİR BEY [ö. 1199/1784]: Müderrislik yapmıştır.

ALİ BEY [ö. 1223/1808]: Kapıcıbaşı ve Mîr-i 'âlem olmuştur. Zeyrek'te gömülüdür.

ŞEMSEDDİN BEY [ö. 1241/1825]: NÂMİK KEMAL'in dedesi olan ŞEMSEDDİN BEY, III. MUSTAFA'ya Mâbeyncilik yapmış daha sonraları Çirmen Mîr-i mîrân'ı olmuş ve Rodos'a gönderilmiş emekliye ayrıldıktan sonra vefat etmiştir. Mezarı Eyüp'tedir.

NÂŞID İBRÂHÎM BEY

¹⁸ MÜSTAKİM-ZÂDE Süleyman Sadettin: *Tuhfe-i Hattâtîn*. 73. s.

¹⁹ ERGUN, Sadettin Nûzhet: *Nâmîk Kemal Hayatı ve Şiirleri*, İstanbul. 1933. 14-29. s.

²⁰ ÂSAF Mehmet Paşa: *Dîvân*. Süleymaniye Ktp. Fatih Kit. 3778.

²¹ MEHMED SÜREYYÂ'nın (SO, 2. c. 385. s.) CÂVID AHMED'in NÂŞID'in kardeşi olduğu ve [1204/1789-90]'te öldüğü şeklinde verdiği bilgiler yanlışdır. NÂŞID'in hal tercumesindeki "...mîr-i merhûmuñ kenâr-ı terbiyesinde perverde ferzend-i ma'nevîsi messâbesinde olan hademe-i hâne-i hâssadan CÂVID AHMED BEY..." ifadesi CÂVID AHMED'in NÂŞID'in kardeşi değil talebesi olduğunu gösterir. III. SELİM'in emriyle NÂŞID'in dağınık biçimdeki şiirlerini [1206/1789-91] yıldır toplayarak dîvânını yazdırın CÂVID AHMED'in [1204/1789-90]'te ölmüş olması mümkün değildir.

²² ÖZCAN, Abdülkadîr: AHMED CÂVID. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul. 1989. 2. c. 52. s.

²³ ŞEHİT GÂLIB: *Dîvân*. OKÇU. NÂCİ. Ankara. 1993. II. c. 926. s.

Şair, hattat ve devlet adamı NÂŞİD İBRÂHİM BEY, [1162/1749]²⁴ yılında Mora'da doğmuştur. Babası o zaman Mora valisi olan İBRÂHİM, RATİB AHMED PAŞA'nın dördüncü oğludur. Doğumu dîvânının başındaki hal tercumesinde “Peder-i ebu'l-fezâilleri menâşib-i Pâdişâhî'den milket-i Mora'ya sâye-endâz-i iclâl ü i'tilâ vü neşr ü başâ-i evâmir ile kâr-fermâ iken yüz almış iki sâli hilâlinde mevkî'-i âbâdi-vücûd-ı yarlıg-ı rûh-ı tâyyibü'l-'örf-i aşâlet nişânların dîvân-ı celîlü'l-'unvân'âlem-i ervâhdan ser-nâme-i dîbâce-i tebliğ ve ikâ'a ihrâc eyleyip ”²⁵ biçiminde anlatılan şairin on iki yaşına kadar olan hayatına dair kaynaklarda herhangi bir bilgi göze çarpmamaktadır. Kimlerden ders aldığıni, nasıl yetiştiğini ve karakterini etkileyebilecek ne gibi olaylar yaşadığını bilmiyoruz. Ancak Mora valisi olan babasının kanatları altında güçlü bir eğitim aldığı söylenenin yanlış olmayacağı kanaatindeyiz.

RÂTİB AHMED PAŞA uzun yıllar devlet hizmetinde bulunduktan sonra genç denilebilecek yaşıta hayata gözlerini kapamıştır. Paşa'nın ölümü esnasında küçük yaşıta bulunan NÂŞİD için artık ailesinden uzak günler başlamış olmaktadır.

[1174/1760] yılı NÂŞİD için bir dönüm noktası olmuş, küçük yaşıta babasını yitirmenin bir sonucu olarak beş kardeşiyle birlikte padişah III. MUSTAFA tarafından “şem’-i ziyâ-feşâni-i necâbeti fetîle-fürûz-ı mîkrâz-ı terbiye olarak dü bâlâ nevvâr ü tünd-bâd-ı âsîb-ı rûz-gârdan vikâye-dâr kâlimmak ünniyyesiyle

Pek âtes-pâre çıktı tûfl-ı dil benden irâg olsun

Sarây-ı şehriyâr-ı 'âşka verdim bir çirâg olsun

müsâdînca fânüs-ı Enderün-ı hümâyûn ve şebistân-ı bezm-i harem-serâ-yı devlet-mâkrûna çirâg ve Ota-i kilâr-ı hâssa hâdemesi zümresine idhâl ile şîrîn-dimâg ve kand-âşâm-ı âsâyîş-i ferâg eylediler.”²⁶ biçiminde ifade edildiği üzere Enderun'un Kilâr-ı hâssa bölümüne alınmıştır. Genç NÂŞİD için artık geniş ve sağlam bir eğitimini kapıları açılmış demektir.

On iki yaşında Enderun'a alınan NÂŞİD hummalı bir çalışma içine girmiştir, şiir yazacak kadar Fars'ça²⁷ öğrenmiş ve RÂMİZ Efendi'nin ifadesiyle ve “imdâd-ı meleke-i tab’-ı sedâd ile zamân-ı yesîerde kâşr-ı bî-kuşûr-ı ‘ilm ü ‘îrfâna su’ûd ile nâ’il-i me’mûl olup beyne’l-emşâl ma’ârif-i ‘ilmîyye ile mümtâz...”²⁸ olup ilim tahsil etmiştir. Ancak tercüme-i halinde²⁹ ifade edildiği tizere dikkatini ilimden çok sanata yönelttiği göze çarpar. Bunu hem saray şairleriyle, hem de devrin onde gelen diğer şairleriyle tanışıp sohbet meclislerinde bulunmasına ve tabîki yaradılıştan gelen şair tabiatına bağlamak gereklidir.

²⁴ Şairin doğum yılını MEHMED SÜREYYÂ (SO, 4. c. 1232. s.) 1161 olarak göstermekteyse de bütün kaynaklarda karşımıza çıkan yıl 1162'dir dolayısıyla MEHMED SÜREYYÂ'nın verdiği yıl yanlışdır. MÜSTAKİM-ZÂDE de yanlış olarak (TH, 67. s.) MEHMED SÜREYYÂ'ya dayanarak aynı yılı vermektedir.

²⁵ Tercüme-i sahib-i dîvân. 1^b. yr.

²⁶ Tercüme-i sahib-i dîvân. 2^a. yr.

²⁷ Dîvânında Farsça sadece bir gazel ve iki beyit vardır.

²⁸ RÂMİZ, Hüseyin: Âdâb-ı Zurâfâ. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 91. 255^b. yr.

²⁹ Tercüme-i sahib-i dîvân. 2^b. yr.

Dikkatini sanat üzerinde yoğunlaştıran biri için Enderun bulunmaz bir nimet olduğundan NÂŞİD de ayağına gelen bu nimeti tepmemiş, şiir, hat, ve mûsikî sahalarında kendini geliştirmiştir.

MÜSTAKİM-ZÂDE Sadettin Efendi onun hat sanatındaki eğitimi hakkında şunları söylemektedir: “Huşuşâ şes ķalem ve läsiyemmâ hâdim-i kitâb-i kerîm olan nesh ü şâlişde hüsn-i hâf tarafına dahi teveşşük ile “Kırâs-ı meşki destüne al yaz havâsîdîr” neşidesince âtiyyü'z-zikr levha-i şâfiha-i bî-mânendî Kağıköylü Muhammed Efendinüñ ‘akd eylediği meçâlis-i ifâde ve ta'lîmînde zânû-zede-i pîş-i pîş-tâhte-i ta'allüm ve istifâdeleri olarak dört sene miğdâr naâşibend-i müsvedde-i temeşşük ve mahfûbe-i izn ü icâzet vaż’-ı lafza-i ketebeye ta'aşşuk ve tanîka-i emîka-i (Hüsnu's-Şeyh 1177/1763) kaddesa sirrahu üzre ki silsilesi vesâ’it-i ‘âşere-i kâmile ile anlara resândır. Beyne ketîbetü'l- esâtize bi-hâkâ-ı Nûn ve'l-ķalem derece-i üstâdiyete meyl ile tefevvûk ve hürde ta'lîka dahi ta'alluk eylemişlerdir.”³⁰ Nesih, Sülüs ve Hurde Talik yazında ustalık derecesinde ilerleme gösteren NÂŞİD, devrinin mümtaz hattatları arasına girmiştir. Ancak onun bu sanat üzerindeki muvaffakiyetini gösterecek herhangi bir örnekle karşılaşmış değiliz. Sağlığında dîvânını tertip edemesinin bir sonucu olarak kendi elinden çıkışmış bir metne sahip olamayışımız, onun yazı sanatındaki gücünü değerlendirmemize engel olmuştur.

Şîirlerinde dolaylı yolla da olsa hat sanatına dair bazı ifadelere yer vermektedir:

“Gubâr-âlûd iken NÂŞİD gibi hâfir yine hâme
Zemin-i dil-keş üzre levh-i eş’ârı çalar çarpar”³¹

“Kalender-veş gazel-hâvan olmak ister şüb-ı endişem
Şârif-i zîr ü bâm-ı hâmeyi teşbih edip nâya”³²

“Nesha ta'lîk edeli hâfi-ı celi ruhsarı
Şâlihi mertebe maḥv etdi cemâl-i yâri”³³

gibi beyitlerinde bu özelliği görebiliriz.

Enderun'un şiir ve mûsikî ile örülü havası içerisinde NÂŞİD de ilgisini mûsikî üzerinde yoğunlaştırmıştır. Ancak bu ilgi bestekârlık veya hânendelik seviyesinde değildir. Dîvânında geçen çeşitli beyitlerden makamlar arası geçişleri iyi bildiği anlaşılabılır. Buradan hareketle iyi bir kulağa sahip olduğunu veya bir müzik aletini çalabildiğini söylemek mümkündür. Şiirlerinde sık sık kullandığı mûsikî motiflerine aşağıdaki beyitler örnek olarak gösterilebilir:

“Bir hüseynî nağmesiyle etdi āheng-i nevâ
Muṭribuñ şevkîna pûyân olarak geldi şabâ”³⁴

³⁰ MÜSTAKİM-ZÂDE Süleyman Saadettin: *Tuhfe-i Hattâtîn*. 68. s.

³¹ G: 017. B: 7.

³² K: 05. B: 52.

³³ B: 08.

³⁴ G: 003. B: 1.

“Bir hüseyni perdesinden etdi āheng-i nevā
Yıkıldı gūyā gülsitanı nār-ı aşķuňla hezār”³⁵

“Hayāl-i gerdenüñle eyleyip bir būselik nağme
Şadā-yı hüsn ü ānuñ muṭribi āgāzelendirmiş”³⁶

“Usūl ile makānātın gözet dīl-bestə-gāmın hep
Hüseyni'ye çıkışma nağme-i dīl-süz-ı ‘uş şākı’”³⁷

“Tābiş-i meyden gelip ol gözleri āhūya şevk
Şevk-i ruhsarıyla ehl-i bezme geldi tāze şevk

NAŞIDĀ geh rāhatūl-ervāhda etdi karār
Muṭrib u mey verdi gāhı nağme-i şehnāza şevk”³⁸

Dīvânında görebildiğimiz kadarıyla bestelenmiş yedi şarkısı ve bir dörtlük vardır. Bu şiirleri devrin en onde gelen beskekârları SÂDULLAH AĞA ve ABDÜLHALÎM AĞA gibi büyük sanatçılara bestelemiştir. Ancak bugüne sadece iki tanesi ulaşabilmüştür. Bunlardan birincisi KUTUCU-ZADE tarafından bestelenen Dūgâh makamındaki Ağır aksak semâidir³⁹

1. Üftâdeligim bir meh-i rūşen-ten içindir
Bülbüllüğüm ol ḡonca-i ter-dāmen içindir
2. Ol muğ-beçeyi dā’ire-i meclise da ‘vet
Āğuş-ı vişâlimde biraz ten ten içindir⁴⁰

Zamanımıza kalan diğer eser ise HACI SÂDULLAH AĞA'nın Hicaz, zencîr bestesidir⁴¹:

1. Cām-ı ‘aşķuňla hemān şūrîde-ser bir ben miyim
Dāne-i hâlüm̄ hevâsiyla gezer bir ben miyim
2. Gülsen-i kûyuňda her şeb şubha dek feryâd olur
NAŞID-āsā ağlayan ey verd-i ter bir ben miyim⁴²

Günümüzde ulaşmayan ancak makamları ve bestecileri bilinen diğer şarkılar ise şunlardır:

Şeh-levendim ķanalım cām-ı şarâb-ı nâba⁴³. Beyâti. ABDÜLHALÎM AĞA.

Yine eyyâm-ı bahâr erdi hürâmân olalum⁴⁴. Bûselik. MUSAHİB SADIKAĞA.

³⁵ G: 016. B: 4.

³⁶ G: 040. B: 5.

³⁷ G: 095. B: 3.

³⁸ R: 10.

³⁹ ÜNGÖR, Etem Zeki: Türk Mûsikisi Güfteler Antolojisi. I. c. 122. s.

⁴⁰ M: 13.

⁴¹ ÜNGÖR, Etem Zeki: Türk Mûsikisi Güfteler Antolojisi. I. c. 195. s.

⁴² R: 09.

⁴³ M: 07.

⁴⁴ M: 08.

Niyyeti kayd eylemekmiş bu dili gîsûlaruñ⁴⁵. Irak. ABDÜLHALİM AĞA.

Her kaçan kim gülşeninden ol կad-i dil-cū kopar⁴⁶. Hüzzam. ABDÜLHALİM AĞA.

Yine bir mümîyân gördüm kimüñ cānânidir kimdir⁴⁷. Sûz-ı dil-ârâ. III. SELİM

Şîirdeki doğuştan gelen yeteneği ve ince yaratılışı sayesinde akrânlarının arasından sıyrılarak [1181/1767] yılında on sekiz yaşındayken padişahın Mabeynici'si olan NÂŞİD, [1186/1772] yılında Hâne-i hâssa'ya girerek III. MUSTAFA'ının sohbet arkadaşı olma başarısını da göstermiştir. *Nevâdirü'z-zurâfa*'da karımıza çıkan hikâye onun III. MUSTAFA tarafından sevildiğini ve himaye edildiğini gösterir. Ancak şairin, III. MUSTAFAYA yazılmış sadece bir şîiri göze çarpmaktadır. Bunu şîirlerinin sonradan toplanmasına bağlamak mümkündür.

Kendisinin “Tutarlardı el üzre câm-ı Cem gibi”⁴⁸ diyerek andığı ve hızlı bir yükselme kayd ettiği bu günler NÂŞİD'in hayatının en güzel devresini teşkil etmektedir. Padişah meclislerinde bulunuyor, devrin ileri gelenleriyle sohbet etme imkânı buluyordu. Ayrıca padişahı da arkasına alarak ve mızacının da bir özelliği olarak sözünü kimseden sakınmamak, bazen zülf-i yâre dokunuyordu:

- “1. Zâhidüñ hep sa'y ile tahsîli olmuş ‘aksine
Olmamış vâkîf kitâb-ı aşķuñ evvel dersine
- 2. Hâk-i pâyuñ bûsa geldikçe rakîb-i küstenî
Pây-ı istignâyi vur dönsün dehâni persine
- 3. ‘Aşķuñ hâkkında bir ‘aksi şehâdet eylemiş
Biñdirirler vâ’izi ȝannum efendi tersine
- 4. Aç gözüñ dikkatle bañ ne fitneler ihdâs eder
Çeşm-i mest-i hâb-âlûdun yine almış sine
- 5. Destini öpmek degil bir kez o bî-rahm âfetüñ
Dâmenin vermez henüz bir kerre ruhsat lemsine
- 6. Nârvendir կaddi gûyâ yâsemendir gerdeni
Berg-i güldür rûyi beñzer gûşî berg-i mersine
- 7. Nâşidâ vâkîf degil remz-i fûnûn-ı ‘aşka hîç
Zâhidüñ hep sa'y ile tahsîli olmuş ‘aksine”⁴⁹

⁴⁵ M: 09.

⁴⁶ M: 11.

⁴⁷ M: 12.

⁴⁸ G: 044. B: 2^a. yr.

⁴⁹ G: 091.

büçimindeki gazelinde zahid vasfında üstü kapalı da olsa birilerini tenkit ettiğini söylemek yanlış olmaz.

III. MUSTAFA' nin ölümü ve yerine I. ABDÜLHAMİD'in tahta çıkışıyla başlayan [1187/1773] yılı NÂŞİD için kötü günlerin habercisi olarak görülmektedir. I. ABDÜLHAMİD'in cülusu için yazdığı tarihlerde, duyduğu derin sevginin göstergesi olarak padişahın övgüyle bahsetmiştir. Nitekim bunun bir sonucu olarak da I. ABDÜLHAMİD'in mâbeyncisi olmuştur. Ancak bu mutluk çok uzun sürmemiştir, padişahı

“Dürûğ-i fitne-engîz-i rakîbe şarf-ı gûş etme
Şakîn aldanma öyle bî-me’âl efsâneye luft et

Yer etdi gâynı zencîr-i ser-i zülfünde sultânım
Garîbüñ müstmendüñdür dil-i dîvâneye luft et

Bu berg-i sebzin ‘arż et NÂŞİD-i şûride-sâmânuñ
Yoluñ uğrarsa ey bâd-ı şabâ cânâneye luft et”⁵⁰

diyerek uyarmasına rağmen “...tab'-ı hümâyûnları ka'bü'l-gazâl-i şohbet-i şîrinleri ile hulvü'l-mezâk iken nâ-sâz kârî-i mâcerâ-yı sâbiķa ve hâkûd-ı müstetire-i dîrîne-i sâyifeden nâşî ba‘zi aşâhab-ı zağinenüñ dess ü ilkâsına mebnî târih-i mezbûrda hâne-i hâssadan ma‘a zamîme-i Silahşöri Kapucibaşılık rütbe-i sâmiyesiyle iz‘âc u mahmîyye-i İslâmbol'da ikâmet-sâz olarak ihrâc olunduğu...”⁵¹ biçiminde ifade edildiği üzere kendisini çekemeyenlerin I. ABDÜLHAMİD'i kuşkırtması sonucu [1187/1773] yılında Silahşörlük ve Kapicibaşı'lık rütbesiyle saraydan uzaklaştırılmıştır.

Devlete yakınlığın insanın başına neler getirebileceğinin farkında olan NÂŞİD bir gazelinde düşüncelerini şöyle açıklar:

- 1. Hümâ-yı kâkülliñdür fark-ı câna sâye-i devlet
Nigâh-ı iltiṣâtuñdur baňa sermâye-i devlet
- 2. Terakkîde olur idbârı mîrkât-ı hâkîkatde
Egerçi mürtefi‘dir şüretâ nûh-pâye-i devlet
- 3. Tezelzülden degil hâli esâs-ı kâşr-ı istikbâr
Meger gehvâre-cünbân-ı Hîtâ'dır dâye-i devlet
- 4. Livâ-ı ķadr-i ehl-i câhi pest eyler felek bir gün
Mümâs olsa sipihre irtifa‘-ı râye-i devlet

⁵⁰ G: 009. B: 5, 6, 7.

⁵¹ Tercüme-i sâhib-i dîvân. 3^a. yr.

5. Müriüvvetden eșər yok NĀŞİDĀ hep kesbedir gūşş
Kemâl-i bī-vefayîdir hāmîr-i māye-i devlet”⁵²

nitekim yukarıdaki gazelinde söyledikleri gerçek olmuş devletin vefasızlığını derinden tatmıştır.

Bir başka gazelinde:

- “Ka‘beteyn-i maṭlabım şeş dergeh-i gerdündə
Gelmeyip bir kez dü-şeş ‘aksine döndü nerd-i derd”⁵³

diyerek şanssızlığını anlatmaktadır.

Bir diğerinde başına gelenleri kadere bağlayarak,

- “1. Ne şa‘deyn-i kevâkibden ne nāhseyn-i hâzerdendir
Zuhûr-i iħtīlāf-i nîk ü bed hûkm-i kaderdendir
2. Hemân tâli‘de bir kuvvet gerekdir kesb-i ikbâle
Ne ‘irfânında ķilletden ne teksîr-i hünerdendir
3. Eden nîm-i nigâh-i iltifâtuñdur velî bî-hûş
Ne şâkîden ne mutribdan ne tâb-i câm-i terdendir
4. Şuvardı teşne-gân-i ‘aşķı ser-tâ-ser zihî himmet
Bakılsa āb-ı tiġi ince belde bir kemerdendir
5. Ne taklîb-i havâdişden ne bîm-i şâhne-i gamdan
Derûn-i dilde ātes ‘aşķ derler bir şererdendir
6. Omâhuñ NÂŞİDĀ yüz döndürüp cevr etmesi cümle
Bütün hep iħtīlāf-i cünbiş-i devr-i kamerdendir”⁵⁴

deyip avunmaktadır.

Padişahı kast ederek yazdığı bir başka gazelinde ise hesap sorar gibidir:

- “1. Pâymâl-i esb-i istîgnâ-pesend etmek neden
Nâr-ı ‘aşķa cismimiz böyle sipend etmek neden
2. Şeh-levendim emrûñe biñ cān ile dil rām iken
Boyle târ-ı kâkiliüñle kayd ü bend etmek neden
3. El yetişmezken kenâr-ı dâmen-i iclâlüñe
Kadd-i istîgnâyi bu rütbe bülgend etmek neden

⁵² G: 010.

⁵³ G: 012. B: 4.

⁵⁴ G: 035.

4. Bezm-i şohbetde tebessüm-nız iken bî-gâneye
Hasta-i hicrâna böyle zehr-hand etmek neden
5. Râh-ı cevrinde şebât etmek gerek şimdien gerü
NAŞİDâ ol şuhu böyle şeh-levend etmek neden”⁵⁵

Aşağıdaki iki müfredinde ise

“Bu muydu resm-i kânun-ı mürüvvet ey cefâ-pîse
Unutduñ hayli demdir NAŞİD-i bîmâri sultânım”⁵⁶

“Yenî ahbâbuñuz bu bendeye fâyîk mi sultânım
Bizi böyle ferâmîş eylemek lâyîk mi sultânım”⁵⁷

diyerek sitemini dile getirmektedir.

SÜLEYMAN FAİK Efendi NÂŞİD'in saraydan uzaklaştırılışı için şunları söyler:
“Uhdesinde külli irâd bulunmak ser-riştesiyle bilâ-nen pâre çıkarılıp iktizâ-yı mesleki ya
hâce ya müderris olmak iken şadren Kapıcıbaşılık verilmiştir.”⁵⁸ ES'AD Efendi de bu durumu
“Ba'de dâye-i reşk-i kaşda ile Silahşörlük ve Kapıcıbaşıyla saraydan ihrâc olunur.
”⁵⁹ diyerek talihsızlık olarak değerlendirilmektedir. Ancak FATİN⁶⁰, RAMİZ⁶¹ ve ŞEFKAT⁶² ceza
hüviyetindeki bu davranışın bir ödül olarak kabul ederler. Böyle bir ifadeyi saraya aşırı
bağlılığın bir tezahürü olarak anlamak gereklidir.

NÂŞİD'i padişaha kötüleyerek saraydan uzaklaştırılmasına sebeb olanların, onun eleştiri
oklarından nasibini alan, şairlerin, zahid, vaiz, rakip gibi sıfatlar yakıştırdıkları kişilerden
oldukları düşünülebilir. Nitekim o bu şahıslar için şunları söyler:

“Râkîbüñi cevherinde âb-ı şafvetden eser yokdur
Anuñ ‘arz-ı hulûsi hem ‘arazdır hem mefârikîdîr

Müsellemdir ki olmaz pîş-rev tûl-ı emel çünkîm
Düsen ehl-i kemâle dâimâ kâť-ı alâyîkdir

Mübâyindir aħibbâ-yı zamânuñ tavrı bil NÂŞİD
Muṭâbiķ şüretâ ammâ ki ma'nâ nâ-muvâfiķîdîr”⁶³

⁵⁵ G: 070.

⁵⁶ B: 09.

⁵⁷ B: 11.

⁵⁸ SÜLEYMANFAİK Mecmuâ. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 9577. 3^a. yr.

⁵⁹ ES'AD: Bâğçe-i safâ-endûz. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 2095. 213^byr.

⁶⁰ FATİN. Hâtîmetü'l-eş'âr. İstanbul 1271. 388. s.

⁶¹ RÂMIZ, Hüseyin: Âdâb-ı Zuraſâ. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 91. 255^b. yr.

⁶² ŞEFKAT, Abdüllettah: Tezkire-i Şefkat. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 3916. 79^b. yr.

⁶³ G: 025. B: 6, 7, 8.

Hal tercumesinde “ve gāh erbāb-ı kīne-pejūhuñ vüşatına mübtenī mahrūse-i Yenişehir Mīr-i mīrisi muḥavvel-i ‘uhde-i Mīrīsī ķīlinmakla tanzīmī bahānesiyle mahall-i merkūma iclā-ğune tekđir il tağrib olunup...”⁶⁴ biçiminde ifade edildiği üzere düşmanları onun İstanbul'daki varlığından rahatsız olmuşlar ve Yenişehir'e sürülmüşünü sağlamışlardır.

NÂŞİD'in Yenişehir'e sürülmüşünü SÜLEYMAN FÄIK Efendi onun sıvri dilli oluşuna bağlayarak şu hikâyeyi anlatmaktadır: “Hamid Halil Paşa'nın sadaretinde ziyāretine varıp minder kenarına ķu'ud etmekle müşärün ileyh ikrām ķasdıyla yukarı buyrun dedikde ayağında yakı var diyüp çünkü Nikrīs marazına mübtelā olduğundan müşärün ileyh daħħi bed'-i kelām ile ‘illet-i ḥuccetini der-piṣ eyleyip “Yakınız işliyor mu faydasını gördünüz mü?” dedikde “Evvel işlemiyor idi, hele sonra İstorakoğlu yakısı buldurdum, andan işlemeye başladı.” diyerek müşärün ileyh İstorakoğlu hīmetinden neş'et eyledigine ta'nīz kasd etmekle o daħħi kendüyi bir ķaç gün sonra bir me'mūriyyet-i nā-münāsible Yenişehir Fenar'ına def' eyledi.”⁶⁵

Yukarıdaki fıkarda şairin “nikrīs” yâni “gut” hastalığına yakalandığını görmekteyiz. Çok kırmızı et yiyan ve çok içki içen erkeklerde görülen bu hastalık şairin bu devrede rahat bir hayat yaşadığına delil teşkil etmektedir.

İstanbul'dan uzakta geçirdiği süre NÂŞİD'in hayatının en kötü günleridir. Saraydaki itibarı gitmiş, her gün sohbet ettiği dostlarından, şair meclislerinden uzak kalmıştır.

Böyle bu mertebede terk-i müriüvvet bilmem
Devr-i nā-sāz-ı felekden mi ahibbāda müdir⁶⁶

diyerek kafasındaki sorulara çözüm bulmaya çalışan NÂŞİD umudunu kaybetmeyip

“Hiç var müdir ‘aceb ki ġam-hānede tamām
Kahr-ı zamānu čekmeyerek şād-mān olur

Etdiklerine cümle nedāmet gelip tamām
Yād eyler ol da NÂŞİD'i bir gün zamān olur”⁶⁷

ve

Dest-i cevruñ hānūmān-ı kalbi vīrān etsede
Yek-nigāh-ı iltifātuñ bā’iṣ-i ta’mir olur⁶⁸

diyerek avunmaya çalışır. Ancak bu avuntu boşça çıkacaktır. Çünkü düşmanları gayelerine ulaşmışlar onu padişaha unutturmışlardır. Aşağıdaki şiirde gurbette çektiği derin ıztırabı dile getirir:

⁶⁴ Tercüme-i sâhib-i divân. 3^a. yr.

⁶⁵ SÜLEYMANFAIK Mecmua. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 9577. 3^a. yr.

⁶⁶ G: 006. B: 6.

⁶⁷ G: 030. B: 7, 8.

⁶⁸ G: 031. B: 4.

- “1. Vis̄alinden o māhuñ āh kim mehcür olup ƙaldım
Mis̄al-i bülbül-i şūrīde gülden dür olup ƙaldım
2. Kemâl-i iżtirâbimdan kebâb oldu dil-i zârim
Şerâr-ı nâr-ı ǵamla hayf kim mahmûr olup ƙaldım
3. N'ola pâmâl-i envâ'-ı hâkâret etseler cismim
Hemân çün şîse-i işkeste ben meksûr olup ƙaldım
4. N'ola aksa gözümden rûz u şeb deryâ gibi yaşam
Atıldım dest-i cevr-i dehr ile mehcür olup ƙaldım
5. Benim-çün n'ola ağlarsa vulûş-ı deşt-i şâhrâ hep
Girîbân-çâk-i hasret derd ile ma'zûr olup ƙaldım
6. Tutuşdursa n'ola sakf-ı sipihri şu'le-i âhim
Derûn-ı sînede hem-hâlet-i tennûr olup ƙaldım
7. Dil-i mecrûhuna râhm eyle ‘omrüm NÂŞİD-i zâruñ
Derûn-ı külhan-ı ǵamda yatıp maḥşûr olup ƙaldım”⁶⁹

Dost meclislerinden, sevdiklerinden ayrı kalmanın verdiği acıyla aşağıdaki içli sözleri söyler:

- “1. Geceler tâ şubha dek encüm-şumâr-ı hasretim
Külhan-ı pür-düd-ı âteş-zâr-ı nâr-ı hasretim
2. N'ola ağlarsa felek râhm eyleyip her dem baña
Ben esîr-i ƙayd-ı hicr-i hârîhâr-ı hasretim
3. Kimseler bilmez benim hâl-i dil-i pür-derdimi
Neş'eden mehcür olan mest-i hûmâr-ı hasretim
4. Dağlar açsam ‘aceb mi bu dil-i sûzânîma
Mübâlî-yı zâhm-ı tîg-ı tâb-dâr-ı hasretim
5. Tâ derûnumdan tutuşsam n'ola nâr-ı hicr ile
Gülşen-i mîhnetde gûyâ kim çenâr-ı hasretim
6. N'ola bülbüller gibi feryâd edersem rûz ü şeb
Goncasından dür olan bîmâr-ı zâr-ı hasretim

⁶⁹ G: 061.

7. Var mıdır ‘âlemde NÂŞİD ben gibi bir hasta-dil
Bahr-i hicrâna şalunmuş bî-kinâr-ı hasretim’⁷⁰

Onun acısı yalnızlıkla sınırlı kalmamış yüksek rütbeli bir memur olmasına rağmen şair tabiatının ve Enderun'da dış dünyadan uzak bir hayat sürmesinin neticesi olarak çeşitli maddi sıkıntılar da çekmiştir. III. SELİM'e yazdığı bir kıtada çektiği maddi sıkıntıyı şöyle anlatır:

“Emek-dâr-ı kadimüñ ‘abd-i mevrûsuñ kuluñ NÂŞİD
Ümid-i luþ edip ihsân umar şimdi efendimden

Ki ya'ni vâlid-i maþfurunuñ ihsânı bir yâkut
Teberrük eylemişdim ‘âkîbet aldı felek elden”⁷¹

SİLAHDAR Muhammed Efendi'nin oğlunun doğumuna düşürdüğü bir tarihte hem gurbette çektiği sıkıntıları hem de uğradığı haksızlığı dile getirip SİLAHDAR Muhammed Efendi'den yardım ister:

“Du'â-gü-yı kadimüñ çâker-i ihlâş-endîşen
Enîşdir kâmina bir hoşça fermân-ı beşâretle

Ki senden özge yokdur melce'i devletli Sultânım
Kime etsin ifâde hâlini izhâr-ı zilletle

Yine her derdine dermânu senden eyler ol ümmid
Merâhim-perverâ memnûn kıl aña himâyete

Çıkaldan Enderûn-ı Pâdiþâhi'den ki üç yıldır
Kirâlar gûsesinde kaldım envâ'-ı başaretle

Efendim cümle ma'lûmuñ ki akrânım olanlardan
Çirâg oldu kimi mansıbla kimisi vezâretle

Bakılsa imtiyâzum yok mudur emşâlime yohsa
Trâz-ı ma'rifetle dâniş üfeyz-i dirâyetle

Bilindi matlابuñ NÂŞİD yeter taþdî-i nâ-hem-vâr
Uzatma macerayı gâyrı gel kayd-ı kitâbetle

Cihân turdukça tûrsun mesned-i ikbâlde zâtum
Bu bendeñ kâm alım sâye-i luþtuñda nîf'atle”⁷²

⁷⁰ G: 064.

⁷¹ K: 07. B: 3, 4.

⁷² T: 09. B: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

Yukarıdaki beyitler haksızlığa uğramasının onu ne kadar yaraladığını göstermektedir. Akranları ikbâl basamaklarını rahat adımlarla çıkarken o sevdiği her şeyden uzak bir halde, unutulmuşluk ve yalnızlık içinde yaşamaktadır. Böyle sürgün yaşamak sadece NÂŞİD'e mahsus bir özellik olarak kalmamış onun soyundan gelen NÂMİK KEMAL'e de sirayet etmiştir.

Ancak bu durumdayken bile düşmanlarından hiçbirine boyun eğmemiştir. Sultan III. SELİM'e yazdığı bir medhiyyede şunları söyler:

- “1. Ey cihâni hüsni ahlâkiyla memnûn eyleyen
V'ey veliyyü'n-nî'met-i 'âlem shâh-i hâfir-şinâs
2. Tâ zamân-i vâlid-i mağfurdan bu âna dek
Etmédim bir kimse den ihsân-ı hil 'at îltîmâs
3. Bu günü gözlerdim ey mîhr-i sıpihr-i saltanat
Âfîtâb-ı cûd u in 'âmuñdan edem iktibâs
4. Şad-hezârân şerm ile dâmân-ı ihsânunu tutup
İster ey Şâh-ı kerîmü'l-menkabet bir kat libâs
5. Yaluñuz bir ben miyim ey kân-ı lutf u merhamet
Rûh-ı 'âlemsin 'inâyet senden ister cümle nâs
6. Ey benim şevketlü hünkârim du 'â-yı hayruñ
Rûz u şeb mevâküf dur hep cümle a 'zâ vü havâs
7. 'Abd-ı mevrûsuñ kadîm-i çâkerûñ NÂŞİD kuluñ
Çok zamanlardır ki çekdi derd ile bim ü hirâs
8. 'Ayn-ı cûd u merhametseñ ey kerîm ibni kerîm
Hâfirûñdan çıkmâsn ol bende-i şîdk-iltibâs”⁷³

Nihayet bu samimi yalvarışları [1203/1788-89] yılında tahta çıkan şair yaradılışlı III. SELİM'in dikkatini çeker. Babasının yakın dostu bildiği NÂŞİD'i aynı tarihte tekrar Enderun'a alır ve bununla da kalmayarak hal tercumesinde "...dâver-i devrân ü kerem-ül fet-i pâşâh-ı kadr-dân ve sâ'i-i nizâ-yı meyâmin-i iktiżâ-yı hâdiv-i cihân-bân ve Emîne Sultân binti 'Abdü'l-hâmid Hân merhûmuñ kethüdâlığı rütbesiñ dâhu iħrâz ile mezidü's-şân olup..."⁷⁴ biçiminde anlatıldığı üzere EMİNE Sultan'ın Kethüdâlılığı görevine getirir. Artık NÂŞİD için kötü günler sona ermiş mutlu bir hayatın kapıları açılmış, eski itibarını kazanıp III. SELİM HAN'ın meclislerinde boy göstermeye başlamıştır. [1203/1788-89] ile [1205/1790] yılları arasında yazdığı

⁷³ K: 02.

⁷⁴ Tercüme-i sahib-i dîvân. 3^b. yr.

kaside ve tarihlerin çoğu III. SELİM'e övgü niteliğini taşımaktadır. Padişahın tüfek atışlarına tarihler yazıp cirit oyunlarını tasvir etmektedir. Bu devreye ait olduğunu düşündüğümüz gazellerinde ise bir neşe havası hissedilmektedir. Nitekim aşağıdaki gazelle hem duyduğu sevinci hem de hem de padişaha olan derin sevgisini terennüm etmektedir.

- “1. **Şubha dek ol māh ile meşrebçe ārām eyledik**
Sāyesinde ol şehūn biz def-i ‘älām eyledik
2. **Neşve-i la‘l-i lebinden feyz-yāb oldukça bu şeb**
Sāgar-ı şevvāli bezm-i ülfete cām eyledik
3. **Dāmen-i nāzın öpüp şad şīve-i ḥādāb ile**
Hālimizce ol şeh-i zī-şāna ikrām eyledik
4. **İltifatın gördük ol şūb-i melā’ik-ḥaşletüñ**
Devlet-i hüsninde bayrām üzre bayrām eyledik
5. **Vermiş ol şāh-ı cihānum lutf ile ‘uṣṣākına**
NAŞİD-i dil-haste-hāli nā’il-i kām eyledik”⁷⁵

Aşağıdaki gazel de III. SELİM'e yazılmış gibidir:

- “1. Efendim nūr-ı ‘aynim pertev-i çeşmān-ı cānimsin
Şehen-şāh-ı melāḥat pādişāh-ı hüsn ü ānimsin
2. Ko geçsin ṭabla-i şadr-ı dile tür-i müjeñ cānā
Beni ḡurbāl-ı nūk-ı cevr eden ḫaşı kemānimsin
3. Bilirsin nāz-dārān-ı ḡamuñ esrār-ı pīnhānin
Nezāket-āşinā ṭūn-zebānum nūkte-dānimsin
4. Efendim ben seni terk eylemem tā ‘ömrüm oldukça
Benim sen bā’is-i şevk-i hayatı-ı cāvidānimsin
5. Eşigüñde en ednā ḫākerüñdür NAŞİD-i şeydā
Şehen-şāh-ı melāḥat pādişāh-ı hüsn ü ānimsin”⁷⁶

Müzeyyel bir gazelinin zeyl kısmında ise III. SELİM'e adını anarak teşekkür etmektedir:

“Va ‘de-i ferdāya şaldi NAŞİD-i dil-hastayı
Turmadı ‘ahdinde zālim nakż-ı peymān eyledi

⁷⁵ G: 046.

⁷⁶ G: 072.

Şeh Selim'üñ ‘ömr ü ‘ikbâlin füzün etsin Hudâ
Bu dil-i bîmârîma her türlü dermân eyledi

Kaddimi yâ gibi bükmüşken sipihrûñ mîhnetü
Rast kûldi tîr-veş çün luş u ihsân eyledi

Vaktini şarf etdi tedbir-i umûr-i devlete
Hak muzaffer eylesin sa'y-i firâvân eyledi

Şu gibi naâkd-i hâzâyın şarf edip ol şâh-i dîn
Sîm ü zer bahşâyişin bî-hadd ü pâyân eyledi”⁷⁷

Ancak maalesef gurbette geçen acı dolu günlerden sonra tam rahata kavuşmuşken [1206/1791] yılında aniden rahatsızlanmış ve kendisinin belki de son şiirlerinden birinde “Otuz kırk yıl kadar vardır ki bu dünyayı seyr ettik” biçiminde söyledişi misradaki gibi henüz kırk iki yaşındayken hayatı gözlerini kapamıştır. Hal tercumesinde “...imrâr-i melevân hengâmında vücûd-i nâzik-terlerinde bazı ‘illet-i müzmine zûhûruyla edviyye-i isât-ı vâhî vü ‘azâyim-i neffâz-ı mütenâhi kâfi vü mütelâfi olamayup altı senesi rebî’ü'l-evvelinün dördüncü yevm-i selâsede rûh-ı sa’adetleri bu müşerrif-i zevâl-i sarâ-yı nâ-pâyidârdan ‘âzim-i takdîs-i huld-i berîn ve na’s-ı lafîfleri Üsküdar'da ihyâ-kerde-i cenâb-ı Mustafâ Hânî Ayazma câmi‘-i şenîfi hâziresinde bi-emr-i hümâyûn cenâb-ı pâdişâh-ı felek-temkîn tazcî‘ u tedfin olmuşdur.” biçiminde anlatıldığı üzere [1206/1791] yılı rebî’ü'l-evvelinin dördüncü Salı günü vefat etmiş ve III. SELİM' in emriyle Üsküdar'daki Ayazma camiine gömülmüştür.

SÜLEYMANFAIK ölüm sebebini “...sâ’ir birâderleri râbitasız âdemler olduğundan umûr-i devlete nâ-becâ müdâhale etmeleriyle nezd-i hümâyûnda müştagil olduklarında bunun dahi hâkkında isnâden li'l-bâb iştigâl vukû‘a gelip binâen ‘aleyh ekşer zevâl-i ikbâl-i ‘ömr ile hastalanıp intikâl-i âhîret eyledi.”⁷⁸ diyerek kardeşlerinin yaptıklarına bağlamaktadır.

Ölüm sebebi ne olursa olsun hal tercumesinden de anlaşılaceği gibi NÂŞİD padişahın da katıldığı bir cenaze töreniyle hakettiği saygıyı görerek defn edilmiştir. Bu gün Ayazma camiinin hâziresindeki mezârı son derece iyi korunmuş bir şekilde durmaktadır.

Ölümüne SURÛRî şu iki tarihi söylemiştir:

“NAŞİD İbrâhim Bey göçmekle erbâb-ı hüner
Oldu mahrum-ı ‘avâ’ id biñ iki yüz altında

Lafzan ü ma’nen dedim târîh-i sâl-i riħletin
Vâh göçdü mîr NAŞİD biñ iki yüz altında”

ve

⁷⁷ G: 102. B: 11, 12, 13, 14, 15.

⁷⁸ SÜLEYMANFAIK Mecmua. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 9577. 3^a. yr.

“Azm edip dîvân-ı Hakkâ mîr-i erbâb-ı suhan
 Fırkat-i mazmûna beyti eyledi mâtâm-serây

 Hasretiyle şî’r ü inşâ hâk ber ser-nîğden
 Ceyb-i kâğıd çâk ü mefhûm-ı şâfir-i hâme vây

 Nükte-dânlıkda hûdîv-i dehre olmuşken nedîm
 Nakl edip dünyâdan oldu mahrem-i kurb-ı Hudây

 Eşk-i ihvân gibi hâk-i merkâdinde sû-be-sû
 Olsun âb-ı rahmet feyyâz-ı muâlak cebhe-sây

 Hecri nâlân etdi yârâni olup kendi hamûş
 Murâg-ı rûhu bâğ-ı cennette ola destân-serây

 Bülbül-i kudsî SURÛR'ye dedi târihini
 NAŞID İbrâhim Bey gülzâr-ı ‘adni ķildi cây

SURÛR'nin tarihlerinden ikincisi şairin mezâr taşında yazılıdır. Bunlardan başka “Surûrî Mecmû’ası”⁷⁹ndaki SÜNBÜL-ZÂDE VEHBI'nin
 “Mâkâm-ı NAŞID İbrâhim Bey a’lâ-yı ‘adn olsun”
 şeklindeki misra da ölüm yılını yansitan tarihlere eklenebilir.

Genç denilebilecek bir yaşıta hayata gözlerini yuman NAŞID İbrâhim Bey devrinde sevilen bir şahsiyet olarak görülmektedir. İstisnasız, bütün kaynaklar onun tatlı dilli ve kibar olduğu üzerinde birleşirler. ŞEYH GÂLIB gibi devrin en büyük şairinin ona hürmet göstermesi dikkat çekicidir. NAŞID'in yaptırdığı bir konak için söylediği tarih kitasında GÂLIB şöyle der:

**NÂŞID İbrâhim Begüñ Müceddiden Binâ
 Eyledikleri Konağa Söylenen Târihdir**

Bermekiyü'l-husâl NAŞID Beg
 Kim odur ced-be-ced kerîmü'n-nâs

 İktîzâ-yı ‘ulüvv-i tab’ından
 Yapıdı bu beyti âsûmân-cinâs

 Şanki bu hâneye bu kâşâne
 Ceyb-i cânânda dürc-i pür-elmâs

 Şâh-beyt-i kâşide-i vahdet
 Kesret-âmîz ü şâ‘ir-âne libâs

⁷⁹ AHMED CEVDET: Surûrî Mecmû’ası. İstanbul 1299. 82. s.

Ma'rifet-hâne-i felek-ferheng

Ḳalb-i 'arif-veş ülfet-istinâs

Münderic anda mağz-ı fazl u hüner

Beyt-i ma'mûrdur sarây-ı havâs

Ehl-i ma'nî derûnudur gûyâ

Kim anuñ vüs'ati bîrûn-ı kıyâs

Hemçü şandûk-ı sâ'a pâk-edevât

Bi't-ṭabi' ferş ü şadri kâdr-şinâs

Kâşr-ı valâ-yı huld-ı 'îrfândır

Aña beñzer mi çarh-ı köhne-hârâs

Lâne-i tâ'ir-i hümâ-yı himem

Matla'-i şubh-ı şâdîk-ı enfâs

Sâhibi her nefes çü şubh-ı tarab

Ola hândân edip Hûdâ'ya sipâs

GÂLIB inşâdına dedim târîh

Encümen-gâh-ı feyz-i pâk-esâs⁸⁰

Hayatı boyunca GÂLIB'le çekişen SURÛRÎ de ona aynı saygıyı göstermektedir. İki zıt karakterdeki insana da kendisini sevdirmesini bilen NÂŞİD İbrâhim Bey'in özellikle kendisi gibi doğuştan şair olan kişilerle iyi anlaştığı söylenebilir.

Sevmediği kişilere karşı ise eleştiri oklarını yöneltmekten çekinmez. Ancak bu asla, NEFÎ de olduğu gibi hakarete varacak derecede değildir. NÂŞİD İbrâhim Bey'in taşlamaları daha ziyade bir nükte edası içerisindeindedir. *Nevâdirî'z-zurâfâ'* dan aldığımız aşağıdaki fıkra bahsettiğimiz özelliğini yansıtacak niteliktedir. Fıkra şöyledir:

"Sultan Muştâfa Hân-ı Sâlisin mâbeyncileri olan şâ'ir-i meşhûr NÂŞİD İbrâhim Bey ile nice zamandan sonra Darbhâne emîni iken vefat eden Kânbur Muştâfa Bey'in aralarının şeker-âb olduğunu Hâkân-ı müşârûn ileyh teferrîs buyurur. Bir münasebetle Muştâfa Bey'in mührüne nażar eyledikde sâdece ismi mahkûk olduğunu görür. "Bizim NÂŞİD Bey sana bir beyit söylesin mühtür ittihâz eyle." diye ferman buyurur. NÂŞİD Bey dahi huzûr-ı hümâyûnda bulunup bi'l-bedâhe "Efendim ben Muştâfa Bey'e bir mühür beyti söyledim, ama begenmiyor." der. Hâkân-ı merhûm beyti su'âl etmekle derhal

⁸⁰ SEYHGÂLIB: Dîvân. KALKIŞIM, Muhsin. Ankara. 1994. 146. s.

Be-hâk-i kabr-i nâ-pâk-i Yânâki
Şeved hâsil murâd-i Kanburâki

beytini inşâd eder. Meclise kahkaha-bâhs-i letâfet olur.”⁸¹

Sonuç olarak NÂŞİD İbrahim Bey devrinin seçkin insanların sevgi ve saygısını kazanmış, tatlı dilliliği, kibar kişiliği ve dokunaklı söz söyleyiciliği ile dost meclislerinin aranan kişi olmuş, ince yaratılışlı bir Osmanlı aydını olarak karşımıza çıkar.

⁸¹ ÇAYLAK, Mehmet Tevfik [ö. 1892]: *Nevâdirî'z-Zurâfâ*. (Mecmû'a min Nevâdirî'l-Üdebâ ve Âsâri'z-zurâfâ) İstanbul 1287. 265. s.

EDEBİ KİŞİLİĞİ

1- TEZKIRE YAZARLARINA GÖRE ŞAIRLİĞİ:

FATİN Efendi'nin "nüktedân bir şâ'ir-i âtes-zebâñ"⁸² olarak değerlendirdiği NÂŞİD'i, ŞEFKAT ise "Hadd-i zâtında zât-ı ma'ârif-simâtları cem'-i ma'ârifde yegâne suhan-perdâz-ı şâ'ir-i mu'ciz-träz olup zâde-i tab'-i ra'nâları meşhûr cümle 'indinde makbûl suhan-perdâz-ı 'âli-kadîrdür."⁸³ şeklinde nitelendirerek onun muasırı şairler arasında müstesnâ bir yere sahib olduğunu ifade etmektedir. RÂMİZ Efendi de "Hâkâ ki ol nûr-ı mahmidet-şemîr çâbüksüvâr-ı 'arşa-i hüsn-i ta'bîr bir şâ'ir-i bî-nazîrdir ki ma'ârif ü kemâl ile tanîm-endâz-ı heftâsumân u güşâd-ı tab'-i NÂŞİD'i olan güftâr-ı dil-şikârları reşk-âver-i hüner-verân ve maksûd-ı cümle-i suhan-dân-ı zamân olur."⁸⁴ diyerek ŞEFKAT'in görüşünün paralelinde fikirler ileri sürmektedir. Hatta "şu'arâ-yı eslâfdan NÂBÎ vü SÂBIT dahi âsîme-ser ü sâkit kılmasi 'ayyârındır."⁸⁵ diyen MÜSTAKİM-ZÂDE onu edebiyatımızın onde gelen şairlerinden NÂBÎ ve SÂBIT'ten üstün tutmaktadır. Tezkirelere mahsus bir özellik olarak değerlendirilebilecek olan bu aşırı saygı ve övgü, diğer şairler için aynı hassasiyetin gösterilmediği de düşünüllürse tamamen göz ardı edilmemesi gereken bir değerlendirme olarak kabul edilmelidir. Hatta *Hâtimetü'l-eş'âr* dışında kalan bütün tezkirelerin bir kaç büyük şair haricinde onun hal tercumesine ve şiirinden örneklerle en geniş yeri ayırmaları yukarıda geçen övgü dolu ifadeleri kanıtlar niteliktedir. Enderun şairlerinin hal tercümelerini toplayan ÂKIF MEHMED'in⁸⁶ NÂŞİD'in dîvânının başındaki hal tercumesini bütünüyle eserine alması da söz ettiğimiz görüşlere eklenebilir.

2- ETKILENDİĞİ YABANCI ŞAIRLER:

Hal tercumesindeki "...Şâ'ib ü Şevket hayrân letâfeti ve neşr ü inşâsına Nâbî vü Nergisi bîhûd..."⁸⁷ şeklindeki ifadelerden anlaşılabileceği gibi Türk asılı İran şairlerinden SÂIB ve ŞEVKET gibi Sebk-i Hindî'nin hikmet vadisindeki en büyük iki şahsiyetini örnek alan NÂŞİD bir gazelinde bu hayranlığı açıkça ifade etmektedir:

- "1. Çerâg-ı hüsnü şem'-i bezm-i ünsiyet midir bilmem
Yahod bir âfitâb-ı maşrik-ı ülfet midir bilmem
- 2. Bu rütbe iltifatuñ sevdigim ağıyâr-ı bed-gîse
Bu da resm-i cefâda başka bir şan'at midir bilmem

⁸² FATİN. *Hâtimetü'l-eş'âr*. İstanbul 1271. 388. s.

⁸³ ŞEFKAT, Abdulfettah: *Tezkire-i Şefkat*. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 3916. 79^b. yr.

⁸⁴ RÂMİZ. Hüseyin: *Âdâb-ı Zurâfâ*. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 91. 255^b. yr.

⁸⁵ MÜSTAKİM-ZÂDE, Süleyman Sadettin: *Tuhfe-i Hattâtîn*. 68. s.

⁸⁶ ÂKIF, Mehmed: *Mir'ât-ı Şî'r*. Millet Ktp. Ali Emîrî Târih. 773. 171^a. yr.

⁸⁷ *Tercüme-i Sâhib-i Dîvân*. 4^a. yr.

3. Vüfür-i nûr-i hüsnüñ olmada günden güne efsün
Derûn-i mihre dâğ-i gitba-i gayret midir bilmem
4. Yine bir vâdi-i nâ-refte-i çevre sülük etdün
Bu važ'-i nâ-pesendüñ mücib-i şöhret midir bilmem
5. Tavâf-i Ka'be-i kûyuñda bî-ârâm olur diller
Ser-i kûyuñ dolaşmak mücib-i cennet midir bilmem
6. Olur başı berâber çarha dil-bend-i ser-i zülfüñ
Hümâ-yı gisuvânuñ şeh-per-i devlet midir bilmem
7. Berât ile verilmiş saña şâhim kişver-i hûbî
Kaşuñ tuğra-i resm-i hâme-i kudret midir bilmem
8. Güzel vadiler içâd eyledüñ üslüb-i hikmetde
Nigâhuñ âşinâ-yı nûsha-i hikmet midir bilmem
9. Kumâş-i nazma NAŞID nev-nesic-i tâze tarâh etdün
Edâ-yı Sâ'ib'üñ hem-hâlet-i Şevket midir bilmem”⁸⁸

Yukarıdaki gazel onun hem adını açıkça andığı iki şaire yaklaşmak istediğini hem de Sebk-i Hindî tarzını benimsediğini göstermektedir. Nitekim

"Dilde fîkr-i 'âriż u la'lûnde dil ârâm-yâb
Âbda âtes firûzân mevc-zen âtesde âb"⁸⁹

ve

"Temâşâ eyleyenler şu'le-i âh-i dil-efrûzum
Anı aşûb-hîz-i çarh-i heft-eçrâm şanmışlar"⁹⁰

gibi beyitlerle

- "1. Hâm-geşte edip kaddimi yazû-yı mahabbet
Bükdü resen-i tâkati bâzû-yı mahabbet.
2. Nâ-kâbil olan tab'a ne kâbil ezer etmek
Ta'fir-i cihân etse de ger büy-i mahabbet

⁸⁸ G: 058.

⁸⁹ G: 005. B: 1.

⁹⁰ G: 016. B: 2.

3. Bî-hüde gişâd eyledi dil perde-i râzı
Âğuşumuza gelmedi bânû-yı mahabbet
4. Bâlâ-rev olur âteş-i dil-germi-i 'aşkı
Hem-bezm olalı ol büté zânû-yı mahabbet
5. Sencide-i mîzân-ı dü-çeşm olup âbir
Şaçıldı ser-i kûyuña incü-yı mahabbet
6. Bî-hüde midir böyle perişâni-i kâkül
Her târına biñ dil geçirir müy-i mahabbet
7. NÂŞİD gibi üftâde-i çâh-ı zekan olmuş
Şarkıntılk eyler hele gisû-yı mahabbet”⁹¹

şeklindeki gazelde bu özelliği görmek mümkündür.

3- ETKILENDİĞİ YERLİ ŞAIRLER:

Bu iki Sebk-i Hindî şairinin dışında kendinden önceki şairlerden NÂBÎ ve NEDİM'i kendine örnek alan NÂŞİD'in dîvânında edebiyâtımızda ekol olmuş bu iki şahsiyete yazdığı nazirelere rastlamak mümkündür.

"Eger Nâbî vü Bâkî sağ olaydı 'aşr-ı pâkünde
Temâşa etselerdi böyle bu tertüb-i dîvâni

El arkasın zemîne eyleyüp ikrâr ederlerdi
Bu nazm-ı dil-keşüñ görse cihânuñ nükte-sencâm"⁹²

şeklindeki beyitlerde sevdiği şairlerden isimleriyle bahsetmektedir.

1. Gînibân-ı cemâlüñ maňla'-ı mihr-i meşârikdr
Tecelli-zâr-ı aşka nûr-ı hüsnuñ lem'-i bârikdr
2. Görünce zîr-i târ-ı kâkülüñde rûy-ı gül-rengi
Şanırlar sünbulistân içre bitmiş bir şakâyıkdr
3. Tuyar evvel-bâkışda nükte-i ser-pûş-ı âmâli
Nigâhuñ vâkif-ı sîrr-ı zamîr-ı kalb-i 'âşıkdır
4. Halâvet-bâhs olur ehl-i dile güftâr-ı şîrinüñ
Lebüñ müşr-ı melâhatde mükerrer şehd-i fâyîkdir

⁹¹ G: 018.

⁹² K: 04. B: 32, 33.

5. Rumûzât-ı kitâb-ı hüsnüñ ezber hayî müşkildir
Vanlmazmâverâ-yı gavrına bir bahr-ı râyîkdir
6. Rakîbüñ cevherinde âb-ı şafvetden eser yokdur
Anuñ ‘arz-ı hulûşî hem ‘araždır hem mefârikdir
7. Müsellemidir ki olmaz pîş-rev tûl-ı emel çünkîm
Düşen ehl-i kemâle dâimâ kat’-ı alâyîkdir
8. Mübâyindir ahibbâ-yı zamânûñ tavrı bil NÂŞİD
Muâbîk şûretâ ammâ ki ma’nâ nâ-muvâfiķidir”⁹³

ve

- “01. Nice şerr etseler mihr-i hulûşum ittifâk üzre
Olur nûr-ı şadâkat münçeli zûlm-ı nifâk üzre
02. Seni cân ile sevdimse güneh-kâr olmadım ‘ömrüm
Nedir cûrmüm bütün hep cümle ‘âlem bu siyâk üzre
03. Hevâ-dârân-ı deşt-i ‘aşkü teftîş eyledim bir bir
Olurmuş muttaşıl tâ Қayş ‘a dek bu iltisâk üzre
04. Görürsün ey hayâl-i dil-rubâ gel hâne-i kalbe
Ki her bir revzeni nâzır fezâ-yı iştiyâk üzre
05. Hâtuñdan feyz alup ‘aks-i ruhuñ ger düşse şahbâya
Açılmış bir gül-i şad-berg olur sebzin şâk üzre
06. Çıkar bir ince yoldan şâh-râh-ı kûy-ı makşûda
Miyân-bendin eger hâll eylesek yâruñ vîfâk üzre
07. Kurulmuşdur leşfetle binâ-yı hüsn-i dil-cûsi
O çar ebrû büt-i ‘âlem-pesendüñ tâk tâk üzre
08. Çemen-zâra döşenmiş sünbüll-i sîrâb olur gûyâ
Düşünce kâkülü hatt-ı nev-i ruhsâr-ı ak üzre
09. Görüp biñ nâz ile dil-keş-hîrâm-ı kadd-i cânâm
Kâlur hâyretde her bir servi bâguñ elbet nifâk üzre

⁹³ G: 025.

10. Baña bu müşra'-ı berceste kâfîdir hele NÂŞİD
Olur nûr-ı şadâkat müncelî zûlm-ı nîfâk üzre⁹⁴

şeklindeki gazeller NÂBÎ vadisinde başarıyla söylemiş örnekler olarak kabul edilebilir. NÂŞİD sadece bu sahada başarılı olmakla kalmamış NEDÎM tarzında yazdığı şarkılarında da aynı başarıyı göstermiştir. Aşağıdaki şarkısı verdiğimiz hükmü doğrulayacak niteliktedir:

- "1. Şeh-levendim kanalım câm-ı şarâb-ı nâba
- 2. Şöyle nûş eyleyelim kim dönemim bîtâba
- 3. Hele meyl etme pek erkenden efendim hâvâba
- 4. Ey meh-i evc-i letâfet çıkışım mehâba

II

- 1. Bir iki muştib-ı hoş-nâgme olup bir iki saz
- 2. Geh beyâñ okusun gâh çalıp nâz ü niyâz
- 3. Çıkalım şâhn-ı çemen-zâr-ı Küçükşu'ya biraz
- 4. Ey meh-i evc-i letâfet çıkışım mehâba

III

- 1. Nev-hırâmum yine müstağrâk olup kemâhaya
- 2. Tâze zînet verip ol kâmet-i müstesnâya
- 3. Sarf-ı zîhn eylemeyip ya'ni ığam-ı ferdâya
- 4. Ey meh-i evc-i letâfet çıkışım mehâba

IV

- 1. Geceyi gündüze tebdîl edelim tâ-be-seher
- 2. Şemsipaşa'dan edip semt-i Beşiktaş'a güzer
- 3. NÂŞİD-âsâ okuyup böyle güzel şarkılar
- 4. Ey meh-i evc-i letâfet çıkışım mehâba⁹⁵

Şarkıların dışında da NEDÎM'i örnek alan şairin babası RÂTIB Paşa'nın da tanzir ettiği aşağıdaki gazeli NEDÎM'e naziredir.

- "1. Bak cism-i pâk-ı dilbere ten söylerim saña
Seyr et cemâli vech-i hasen söylerim saña

⁹⁴ G: 092.

⁹⁵ M: 07.

2. *Häl-i siyâh-ı dilberi vâṣf etme zâhidâ*
Düşmez o söz dehânuña ben söylerim saña
3. *Gerd-i ruhunda sebz-i ḥaṭ-ı nev-resini gör*
Güller içinde tâze çemen söylerim saña
4. *Yanında gör rakîbi o gül-nâhl-i ‘işvenüñ*
Gül-zâr-ı hüsn ü āna diken söylerim saña
5. *Geldikde vâṣf-ı zülfüne derseñ nedir sözüñ*
‘Anber derim ya müşg-i Ḥoten söylerim saña
6. *Hışn-ı haşin-i vâṣlina yâd el tókunmamış*
Cism-i laṭif-i yarı beden söylerim saña
7. *Tır-i nigâh-ı ḡamze-i dil-düz-ı dilberi*
İşler derûna sine-i dilin söylerim saña
8. *Bir kerre bûs-ı la ‘lüne şâyeste olsam âh*
Başsañ ne ṭâlı ṭâlı suhan söylerim saña
9. *Fikr eyledikçe cevrini NÂŞİD ol ăfetüñ*
Çekdiklerimi ḥayli miḥen söylerim saña⁹⁶

Kendinden önceki şairlerden NÂBÎ ve NEDÎM'i örnek alan NÂŞİD'in başka şairlere yazılmış nazire ve tahmislerine de rastlamak mümkündür. Bu şairlerden ilki SÜNBÜL-ZADE VEHBÎ⁹⁷dir. VEHBÎ'nin

"Seni kim çekdi āyā halvete hammâmdan ǵayn
Kim aldı sineye āyîne-i endâmdan ǵayı" ⁹⁸

matlarıyla başlayan dokuz beyitlik gazelini tahmis eden NÂŞİD aynı gazeli

"Bu naζm-ı pâki NÂŞİD Vehbi-i üstâda ‘arż et kim
Nice ǵarrâ կâside söylemiş տannâneden ǵayn" ⁹⁹

şeklindeki makta'ında ortaya koyduğu gibi tanzir etmiştir. Bundan başka

⁹⁶ G: 02.

⁹⁷ Sadettin Nüzhet E[RGUN] (Namık Kemal Hayatı ve Eserleri 22. s.) NÂŞİD'in SEYYİD VEHBÎ'ye nazire yazdığını söylemekteyse de bu bilgi yanlıştır. Zira adı geçen gazel SÜNBÜL-ZÂDE VEHBÎ'nindir.

⁹⁸ M: 04.

⁹⁹ G: 098. B: 10.

"Bu nazmı Vehbi-i mu'ciz-deme 'arz eyle kim NÂŞİD
Müşâkildir kefinde hâmesi şü'bân-ı Mûsâ'ya"¹⁰⁰

şeklindeki gazelini de VEHBI'ye nazire olarak yazmıştır.

NÂŞİD'in nazire yazdığı bir başka şair de HAMİD¹⁰¹dir.

"Hamîd-i nükte-sence NÂŞİDâ tanzîr ile şimdî
Nümâyiş bulmada gitdikçe tarz ü tavr-ı eş 'ânim

Hüdâ dâ'im vücûdun hîfz ede gerd-i kûdûretden
O mîr-i pâk-i tab'a hâk bu kim her dem senâ-kârim"¹⁰²

gençlik yıllarda yazdığı anlaşılan bu şiirle, şair, üslûbunun şekillenişini kendine örnek aldığı kişi olan HAMİD'e yazdığı nazireyle gözler önüne sermektedir.

NÂŞİD'in III. SELİM'in emriyle tertip ve istinsâh edilen, çalışmamızda A nüshası olarak nitelendirdiğimiz dîvânının müstensihi hattat İHYÂ Efendi de şairin nazire yazdığı kişilerin başında gelir. Aşağıdaki beyitler İHYÂ'ya iki nazire yazan NÂŞİD'in ona gösterdiği hürmet konusunda ipuçları vermektedir.

"Bu nazımı NÂŞİDâ İhyâ 'ya 'arz et kim anuñ tab'ı
Rumûz-âmûz-ı ders-i nûsha-i fenn-i belâgatdır"¹⁰³

"NÂŞİD cenâb-ı Hażret-i İhyâ Efendi'ye
Eyle nazire hâme-i rengîn-cevâbdan

Evşâf-ı zâki 'âlem-i 'îrfâni pûr kîla
Dâ'im zebân-ı midhatî her şeyh ü şâbdan"¹⁰⁴

Ayrıca NÂŞİD'in

"Râğıb-ı mu'ciz-deme tanzîr edince NÂŞİDâ
Oldu her beyti bu tarîh-ı dil-keşüñ bir vird-i derd"¹⁰⁵

ve

"NÂŞİDâ Tevfîk'a 'arz eyle berât-ı şî'ri kim
Tekye-i 'îrfânuñ oldu pîr-i sâhib-himmeti"¹⁰⁶

¹⁰⁰ G: 093. B: 7.

¹⁰¹ HAMİD: Dîvân. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 9767.

¹⁰² G: 062. B: 5, 6.

¹⁰³ G: 036. B: 11.

¹⁰⁴ G: 067. B: 8, 9.

¹⁰⁵ G: 012. B: 5.

¹⁰⁶ G: 100. B: 9.

şeklindeki beyitlerde saygıyla andığı RÂGİB¹⁰⁷ ve TEVFİK¹⁰⁸ gibi şairlerden başka mahlasını belirtmemesine rağmen

"Sultân-ı dehre NÂŞİDâ tanzîr haddüñ mi senüñ
Mazmanûn ü ma'nâdan eger bildigim olsun olmasın"¹⁰⁹
diyerek İLHÂMÎ¹¹⁰ mahlasıyla şiirler yazan III. SELİM'i de tanzir ettiği görülmektedir.

NÂŞİD'in yukarıda VEHBI'yi anarken bahsettiğimiz tâhmisinden başka ŞERİF¹¹¹'in

"Dem-i nev-rûz erişdi başladı elhâna bülbüller
Nevâlarla tarab-sâz oldular devrâna bülbüller"¹¹²

beytiyle başlayan gazeliyle VAHÎD¹¹³'in

"Vaş edelden müttahid cânânumızla cânımız
Sînemizde cânişin-i cândır cânânumız"¹¹⁴

matla'lı gazeline yazılmış iki tâhmi daha vardır. Ayrıca ŞERİF'in dîvânının başında NÂŞİD'in 010 numaralı gazeliyle 32 numaralı müfredi yazılıdır.

4 ETKİLEDİĞİ ŞAIRLER:

Beğendiği şairlere gazeller sunan, nazireler yazıp tâhmisler yapan NÂŞİD, kendi şiirini beğenenleri ve nazireler yazanları da anmaktan geri durmamıştır. Aşağıdaki beyitler bu duruma örnek olarak gösterilebilir:

"Es'ad-ı hoş-gû n'ola tanzîr-gû olsa olur
Bu gazel gâyetle sâde oldu hem de tâb-dâr"¹¹⁵

"Hâmid-i hoş-gû n'ola tanzîr ederse şî'rime
Böyle târh-ı sâdeye NÂŞİD güzel tanzîr olur"¹¹⁶

Yukarıda NÂŞİD'in nazire yazdığı şairlerden olan HAMÎD'in de ona nazire yazdığını dikkat edilirse şairlerin birbirlerine gazel sunma geleneğini devam ettirdiklerini söylemek mümkündür. Nitekim

"Zemîn-i tâzede böyle gazeller târh edip gâhî
Suhan-sencân-ı aşra NÂŞİDâ bir 'ârz-ı dâniş yap"¹¹⁷

¹⁰⁷ KOCA RAGİB PAŞA: Dîvân. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 5552.

¹⁰⁸ TEVFİK: Dîvân. İÜM Ktp. T. Y. Kit 5479.

¹⁰⁹ G: 071. B: 6.

¹¹⁰ İLHÂMÎ: Dîvân. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 5514.

¹¹¹ ŞERİF: Dîvân. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 5517.

¹¹² M: 03.

¹¹³ VAHÎD: Dîvân. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 5490.

¹¹⁴ M: 05.

¹¹⁵ G: 010. B: 7.

¹¹⁶ G: 031. B: 8.

¹¹⁷ G: 07. B: 7.

"N'ola 'arz etse NÂŞİD nükte-perdâzân-ı ma'nâya
Zemîn-i tâzede bir bî-bedel ra'nâ gazeldir bu"¹¹⁸

ve

"Zemîn-i tâzede NÂŞİD bu târîh-i pâk-i renginüñ
'Aceb makbûl-i tâb'-i şâ'îrân-ı 'âlem olmaz mı"¹¹⁹

şeklindeki gazelleriyle devrin şairlerine şiirlerini sunup hem onların değerlendirmelerini öğrenmek isteyen hem de bir bakıma meydan okuyan NÂŞİD aşağıdaki sözleriyle şiirinin beğenildiğini iddia etmektedir:

"Nazîre söyleye hâlâ bu şî're dâver-i dünyâ
Bilinsin ol gül-i ra'nâ kimün cânânidir kimdir"¹²⁰

"NÂŞİD erbâb-ı ma'ârifden olup tanâzîr-cû
Boyle bu târîh-i nevi ser-nâme-i imlâya çek"¹²¹

Yukarıdaki beyitlerden de anlaşılabileceği gibi meclislerde şairlerin birbirlerine şiir sunmaları geleneği içerisinde şairleri devrin ma'ruf şairleri tarafından tanzir edilen NÂŞİD'in zamanında ne kadar çok saygı gördüğü ortaya çıkmaktadır.

Şairin nazîre yazdığı şairlerin de ona nazîre yazmasından başka devrin pek tanınmamış bazı şahsiyetleri de şairimize nazîreler yazmışlardır. Bunlardan biri de BAIS'¹²²dir.

"Ser-çeşme-i rûşen-güherân NÂŞİD Efendi
Lebrîz-i şafâdır dili çün sâgar-ı elmâs"

ve

"Nazîre Hażret-i NÂŞİD Bey'e mümkün degül BAIS
Belâğatde zebân-ı hâmesi mu'ciz-beyân geçmiş"

şeklindeki beyitler şairimizin ne kadar takdir topladığını göstermektedir. Yukarıdaki beyitlerden birincisinde geçen "elmas" redisiyle yazılmış bir şaire şairin dîvânında rastlanmamaktadır. Nazîre yazılacak kadar beğenilmiş bu şiir, şairin müsvedde halindeki eserine eklenmeden başkalarının elinde kalmış olmalıdır. Yaptığımız araştırmada bu gazele rastlayamadık. Ayrıca bunun gibi bir çok şiirin varlığı da ihtimal dahilindedir. Zaman içerisinde bu ve benzeri şiirlerin bulunacağını ve gün ışığına çıkacağını tümâd ediyoruz.

5 - KENDİ ŞİİRİNİ DEĞERLENDİRİŞİ:

Hal tercumesinde "ol mîr-i livâ-yı suhan bir zât-ı huceste-simâti idî ki câm-ı tâb'-i ser-şâr-ı mey-i 'îrfân ü sâgar-ı tâb-âver-i zîhni lebrîz ü feyazân-ı tâ'ir-i selîkâsi üç ma'ârifde

¹¹⁸ G: 076. B: 9.

¹¹⁹ G: 096. B: 11.

¹²⁰ G: 034. B: 12.

¹²¹ G: 045. B: 8.

¹²² BAIS: Dîvânçesi-i BAIS. İÜM Ktp. T. Y. Kit. 3757.

hümâ ile hem-ser belki dahu bâlâ-ter ve tâbî'at-ı pâki 'ulüvv rütbede sipihre berâber ân-ı yesirde hezâr tâze hâyale mübâdir ve ednâ vaktde bedîhe ve irticâlen bir kâside-i naâzîre inşâdına kâdir gazeliyyât-ı nazm u nev-ber-i mazmûnuñ..." şeklinde söyleş gâcyle övülen NÂŞİD Bey aynı durumu I. ABDÜLHAMİD'e yazdığı bir tarih kitasında şöyle ifade etmektedir:

"Revâ mi tâti-i endîseye hâbs-i nefes şimdi
Ya ruhsat vereyim mi esb-i tab'-i pâk-i cevlâna

Tekellüsüz bedîhî nîşf sâ'atde bu târihi
Yazıp 'arz eyledim hâk-i der-i şâh-i felek-şâna"¹²³

Bu şîiri yazdığınıda henüz yirmi iki yaşında olduğu da düşünülürse NÂŞİD'in yaratılıştan gelen bir şairlik yeteneğine sahib olduğu söylenebilir.

Söz ustaları tarafından takdir toplayan bir şair olan NÂŞİD Bey sanatına olan güvenini şîirlerine yansıtmaktadır. Klasik edebiyatımızda sıkça görülen bu durum şairin şîir görüşünü aksettirmesi bakımından önemlidir. Aşağıdaki beyitlerde şair şîir erbabına meydan okuyarak kendine olan güvenini ortaya koymaktadır:

"Huşuşan kim zamânuñda benim ol şâ'ir-i hoş-gû
Cirîd-i hâmeyi şarf eylesem meydân-ı imlâya

Verir şuriş miyân-ı fârisân-ı nazma ser-tâ-ser
Licâm-ı düldül-i tab'-ı eger başlarsam irtâaya

Eger karşı atar var ise gelsin kilk-i eş-'ânı
Semend-i tab'-ını sürsün benimle şâhn-ı beydâya

Nice olur anılsın fâris-i şâhn-ı hüner kimdir
Elimde hâme döndükçe 'âşâ-yı dest-i beyzâya

Üşenmezse eger gelsin bu meydân-ı mahabbetdir
Benim gibi bedîhî başlasın vasfuñda ıtrâya

Berâber at başı birden koparsın şâhn-ı müşvâra
Nübûd-i hâmeyi ursun çıkarsın tâk-ı valâya

Degildir er miyânında hüner kim kendi zu'mıyla
Semend-i tab'-ı oynatsın varıp bir cây-ı tenhâya

¹²³ T: 03. B: 12, 13.

Hüner oldur ki meydān-ı hünerde nīze-i kilki
 Atıp tūtsun cīrīd-āsā girince şahn-ı beyzāya
 Kīcaklarsa rikāb-ı himmetüñ ger ṫevsen-i ṫab'ım
 Fezā-yı nażmī teng ü tār edem erbāb-ı inşāya”¹²⁴

6- GAZELLERDEKİ ÜSLUP ÖZELLİKLERİ:

Gazellerinin makta'larında şairin üslûbu hakkında ipuçlarına rastlamak mümkündür.
 Nitekim,

“Bedîhi böyle tezyin-i suhan tertib-i ma‘nâda
 Bu gûnâ tâze mażmûn ile NÂŞİD feyz-ı Bânî ‘dir”¹²⁵

şeklindeki beyitte kendini överken sözü allayıp pullayıp manayı içine gizleyerek yepeni bir söyleyiş ortaya koyduğunu söyleyen NÂŞİD, ayrıca şiirinin ilhama dayalı olduğunu da belirtmektedir.

“Zi-matla‘ tā-be-makṭa‘ NÂŞİDâ nażmuñ muravvakdır
 Ki aşar-ı laṭṭif-ı hâme-i mu‘ciz-beyanuñdur”¹²⁶

bu beyitte ise daha ileri giderek sözünü mucize olarak nitelendirmektedir.

“N’ola dil-süz olursa NÂŞİDâ mazmûn-ı eş‘aruñ
 Bakanlar ‘ayn-ı inşâf ile germiyetlidir derler”¹²⁷

okuyanların içini yakan şirler yazdığını söyleyen şair, şirde yapmak istediğiinin ne olduğu hakkında ipuçları vermektedir. Nitekim dîvânında göze çarpan en önemli özellik şairin sihr-i helâl diye nitelendirebileceğimiz bir söyleyiş güzelliğine sık sık yer vermesidir. Mûsikîye olan yatkınlığının yardımıyla sesli ve sessiz harfleri bir mûsikî âhengî içerisinde kullanıp bunu aruza olan hakimiyetiyle birleştiren NÂŞİD Bey, bu söyleyiş güzelliğini ince hayallerle de süsleyerek kendisinin "zemîn-i tâze" olarak vasiflandırdığı bir üslûp oluşturmuştur.
 Nitekim

“NÂŞİDâ bu nev-zemîn-i tâzeye oldu redîf
 Şâh-râh-ı nażm-ı rengînimle yoldaş oldu gül”¹²⁸

“NÂŞİDâ bu ȝazel-i tâzeyi ‘arz eyle hemân
 Şimdi erbâb-ı kemâlât u elibbâda midir”¹²⁹

¹²⁴ K: 05. B: 43-51.

¹²⁵ G: 032. B: 7.

¹²⁶ G: 027. B: 12.

¹²⁷ G: 021. B: 9.

¹²⁸ G: 054. B: 10.

¹²⁹ G: 024. B: 7.

“Yine bir nev-zemin-i tâze inşâd eyledüñ NÂŞİD
Ki her bir lafzı oldu dâğ-sâz-i sine-i hürşid”¹³⁰

şeklindeki beyitlerde de yeni bir tarz ortaya koyma gayretini görmekteyiz. Örneklerini çoğaltabileceğimiz bu tür beyitlerde genellikle "nev-suhan", "tâze vâdfî", "gazel-i tâze" gibi tamlamalar kullanılmıştır.

“Alınca ‘aks-i rubun ol mehûñ piyâle-i zer
Derûn-ı mihre girip sanki cilve etdi kamer”¹³¹

ve

“Hayâl-i târ-ı zülf-i ‘anberîni şîşe-i dilde
Yazılmış levha-i mînâya güyâ resm-i sünbüldür”¹³²

gibi beyitler hal tercumesindeki "hezâr tâze hayâle mübâdir" hükmünü doğrulayacak güzellikte örnekler olarak görülmektedir.

“Ol vîcûd-ı nâzük-i sîmine lâyîkdir eger
Târ ü pûd-ı pertev-i mehtâbdan olsa kabâ”¹³³

şeklindeki beyit ise NEDİM'in

“Güllü dîbâ giydin ammâ korkarım âzar eder
Nâzeninim säye-i hâr-ı gül-i dîbâ seni”

beytinde olduğu gibi ince ve orjinal bir hayali canlandırmaktadır. Aşağıdaki beyit ise klâsik edebiyâtımızda pek karşımıza çıkmayan yeni bir hayalin göstergesidir.

Zihî çâk-i girîbânım dahu ey şüb-ı hercâ'î
Gelû-yı şâbr u sâmâna kemend-i nârdur sensiz”¹³⁴

Bunların yanında

Bûs edip la'l-i lebin kocdum miyân-ı nâzûkin
NAŞIDâ ben nâ il-i ihsâni oldum cilvenüñ¹³⁵

şeklindeki beyitte görüldüğü gibi Klasik edebiyâtımızda pek rağbet edilmeyen hatta bu edebiyâtın kurallarının dışına çıkma olarak kabul edebileceğimiz, aşıkın maşuka kavuşması gibi bir ifadeye rastlamak da mümkünündür.

Bir taraftan ojinal bir tarz ortaya koymaya çalışan şair, diğer taraftan Klasik Edebiyatımızın kalıplAŞmış hayallerine yer vermekten çekinmemiştir. Mesela sabâ rüzgarının

¹³⁰ G: 013. B: 5.

¹³¹ G: 019. B: 1.

¹³² G: 033. B: 05.

¹³³ G: 003. B: 3.

¹³⁴ G: 038. B: 4.

¹³⁵ G: : 053. B: 5.

sevgilinin saçlarının anber kokusunu aşika getirmesi şeklindeki ifadeyi bir kaç kez kullanmıştır. Nitekim

“Zannımda zülf-i yāra ṭokunu nesim-i şubḥ
Geldi meşāma rāyiha-i cān-fezā-yı misk”¹³⁶

ve

“Meşām-i cāna yine büy-i müşg-i Çin geliyor
O āhū gözlüm ‘aceb čin-i perçemin mi çözer”¹³⁷

şeklindeki beyitleri bu hususa örnekk olarak vermek mümkündür.

7- GAZEL DIŞINDA KALAN NAZIM TÜRLERİNDEKİ ÜSLUP ÖZELLİKLERİ:

NÂŞİD'in kaside ve tarihlerde klasik söyleyişe bağlı kaldığını görmekteyiz. Daha ziyade NEF'i tesirinin hissedildiği bu tür şiirlerin, bir müzik ahengine sahib olmasına rağmen bizatihî bu formların hususiyeti olan samimiyyetten uzak olma ve bedii zevke hitab eden yönünün zayıf bulunması gibi bir hüviyet arz ettiklerini ifade etmek mümkündür. NEF'i tesiri

“Murād etse işabet etdirirdi dāne-i sūrbün
O şems-i bürc-i şevket ķurş-i mihre necm-i rāḥṣāna”¹³⁸

şeklindeki beyitte görüleceği üzere mübalağa yönüyle olduğu gibi

“Ey şehen-şāh-i melā’ik-hilqat ü ķudsi-şiyem
Dā’imā dönsün murāduñ üzre čarh-i bī-direng”¹³⁹

şeklindeki beyitte olduğu gibi şekil yönüyle de hissedilmektedir.

III. SELİM dışında kalan kişilere yazdığı övgü şiirlerinde samimiyyetten uzak bir hava sergileyen şairin karakter zaafının olduğunu söylemek doğru olmaz. Bu durum şairin içinde yaşadığı zamanın ve kemikleşmiş bir geleneğin sonucu olarak düşünülmelidir.

Rubailerinde kayda değer bir yenilik göze carpmayan NÂŞİD, bu şekli daha çok gazel muhtevalı olarak ele almıştır. Müfredlerinde ise rubailerine nazaran daha başarılı olduğu söylenebilir.

8- ŞİİRLERİNDEKİ ŞEKİL ÖZELLİKLERİ:

On sekizinci yüzyılda sıkça görülen nazım şekilleri üzerinde yenilik arayışlarına NÂŞİD de katılmıştır. Şiirde cinaslara yer vermeyi çok seven şair, bu sayede gazelin klasik kafiye düzenini değiştirmeye yoluna gitmiştir. Nitekim

¹³⁶ G: 047. B: 5.

¹³⁷ G: 019. B: 8.

¹³⁸ T: 037. B: 07.

¹³⁹ K: 03. B: 1.

1. “O şūhuñ müşhaf-ı hüsnünde seyr et sırr-ı ayātı
Yüzün döndürse ol meh her gören der ay atı
2. Gubār-ı reh-güzəri ‘ıtr-nāk eyler meşāmatı
Eger cevlān ederse kūy-ı dilberde meşām atı
3. Bilir meydanda erbāb-ı hüner ehl-i kemālatı
Hemān sen fāris ol da bir de isterseñ kem al atı
4. Beyāz-ı gerden-i cānānede seyr eyle şāmātı
Bulunmaz bir naṣīri cümle gezseñ ‘arz-ı şāmātı
5. Zahīr-i Fāryābī-veş bilirseñ de makāmatı
Müreccahdır yiñe fehm eylemek remz-i makāmatı
6. Gözünde fitne-engiz oldu şöyle sürme hālātı
Ki her bir naṣrada icrā eder yüz biñ muhālātı
7. Şāhīb olmazsa erbāb-ı dürüğün ger hisābatı
Meşeldir kim döner Bağdād'dan yañlış hisāb atı
8. Hüner erbābınıñ destinde sen kem görme ālātı
Hemān bu çeşm-i insāf ile fark eyle me ’ālātı
9. Güzel cem’ eyledüñ NĀŞİD cinās ile hayālatı
Zemīn-i tāzede bu rütbede oynar hayāl atı”¹⁴⁰

şeklindeki gazel bahsettiğimiz özelliği yansıtması bakımından önemlidir. Nitekim NĀŞİD aynı tarzda bir gazel¹⁴¹ daha yazmıştır. Bu iki gazelden başka dîvânında bir çok yerde cinaslara yer verdiğiini görmek mümkündür.

Tarih ve kasidelerinde musammat özelliğine oldukça rağbet eden şair, NEFİ'den gelen ilhâmin da te'siriyle bu nazım türlerinin monotonluğunu kırmaya yoluna gider.

“Ey pādişāh-ı Cem-hadem şāhen-şeh-i Dārā-ḥāsem
Feth ü zaferle dem-be-dem etsin Hudā ‘ömrüñ mezīd”¹⁴²

beytiyle başlayan eski tarihi şiirlerinde ve

¹⁴⁰ G: 099.

¹⁴¹ G: 097.

¹⁴² G: 04. B: 01.

“Şâhen-şeh-i bây ü gedâ Sultân-ı kerrûbî-likâ
Dârende-i feyz-i Hûdâ fermân-revâ-yı bahr ü ber”¹⁴³

şeklindeki yeni tarihli şiirlerinde görüldüğü gibi NÂŞİD musammat şiir tarzına meylini ortaya koymustur.

Yeni bir anlatım tekniği icadına çalışan şair, tekrarlara yer vererek amacına ulaşma yoluna gitmiştir. Bu tekrarlar bazan

1. Yâd-ı ruhsâruñla murğ-ı tab’ı gûyâ eyledim
Gün-be-gün ol vech ile şevküm dü-bâlâ eyledim
2. Def’â def’â ‘arzuhâl etdim rikâb-ı nâzike
Bir bir ahlâl-i dîl-i şeydâyı inhâ eyledim
3. Refte refte pâyâna yüz sùrmek için ol şehüñ
Cismimi zevrâk sîrîşk-i çeşmi deryâ eyledim
4. Başka başka dağlar yakdum ser-â-pâ sîneme
Lâle-zâr-ı ‘âşkda şan’atlar ibdâ eyledim
5. Dâne dâne hâller gördükçe ruhsârında ben
NÂŞİD-âsâ vaşf-ı hüsn-i yârî itrà eyledim¹⁴⁴

şeklindeki gazelde görüldüğü gibi ikileme tarzında olmaktadır. Böyle bir özelliği şairin sadece bir beyte veya misraa mahsus bırakmaması bütün bir gazelde uygulaması bahsettiğimiz arayış çerçevesinde değerlendirilmesi gereken bir davranış olarak karşımıza çıkar. Şairin tuttuğu bir diğer yol da şaire güzellik katmak için ifade tekrarlarına yer vermesidir. Nitekim

“Bir zamân ben mahrem-i her-zâruñ oldum bilmediñ
Bir zamân pâmâl-i esb-i nâzuñ oldum bilmediñ

Bir zamân va‘d-ı visâl etdiñ tegâfîl eylediñ
Bir zamân sâyeste-i incâzuñ oldum bilmediñ”¹⁴⁵

gibi beyitlerde bu özelliği görmek mümkündür. Ancak NÂŞİD'in kullandığı bu tarz sanat değeri olan ve şaire renk katan tekrarlardan başka, bir şair için hata kabul edilebilecek tekrarlara da yer verdiğiğini görmekteyiz.

¹⁴³ G: 38. B: 01.

¹⁴⁴ G: 063.

¹⁴⁵ G: 050. B: 1, 2.

“Biribirine şöyle ҡahramānī һamleler կildı
Feleklerde melekler başladı sâbâş-güyâya”¹⁴⁶

ve

“Şadā-yı ra’d ü berķı diñdirip eflâki gümletdi
Feleklerde melekler oldular tahsin ile güyâ”¹⁴⁷

beytlerinde olduğu gibi ses uyumunu sağlamak amacıyla kalıplasmış bir kullanıma yer verildiği görülmektedir. Bunlardan başka şairin sadece bir kelimeyi değiştirerek arka arkaya kullanma yani aynen tekrar diyebileceğimiz bir yön de yukarıdaki beyitlere eklenebilir. Bir şair için hata olan bu kullanışa şu iki beyti örnek olarak gösterebiliriz:

“Şu rütbe küh-i temkin iken ol râḥṣ-i Hümâ-cünbiş
Döner cevlân ederken berķ-i mihr-i ‘âlem-ârâya

Ya ol dil-keş hîrâm-i gül-beden Mîşrî 'yi seyr eyle
Döner restâr ederken berķ-i mihr-i ‘âlem-ârâya”¹⁴⁸

Buradaki gibi birbirinin aynısı diyebileceğimiz misralar bazan bir şiirin içinde farklı yerlerde bazan da aynı aynı şiirlerde görülür. Şairin kaside ve tarihlerini zayıf kıلان bu özellik, aynı zamanda şiirlerin samimiyetine de gölge düşürmektedir. Hatta gazellerinde de bu hüviyyette beyitlere rastlandığını söylemek mümkündür.

Sekiz tane mükerrer gazel yazan şair bunların başında birinci¹⁴⁹ içinde ise ikinci¹⁵⁰ misraları aynen kullanma yoluna gitmiştir. Bu kullanış zaruretten doğmuş bir tercihten çok şiiri süsleyen bir teknik hüviyetindedir. Ayrıca şair

1. Şeh-levend-i ‘işvesin ‘âli-cenâbuñ var senüñ
Pek begendim meşrebimce âb ü tâbuñ var senüñ
2. Gerçi teknil eylemişsin hep rüsüm-i ‘işveyi
Fenn-i çevre lîk gâyet intisâbuñ var senüñ
3. Dün gece ȝannum şarâb-i nâbı çok nûş eyledüñ
Çeşm-i mestüñde efendim nîm-hâvâbuñ var senüñ
4. Der-niyâm et ȝayrı şemşîr-i cefâyi ey peri
Tiğ-i ȝamdan küştegân-i bî-hisâbuñ var senüñ

¹⁴⁶ K: 05. B: 34.

¹⁴⁷ T: 20. B: 11.

¹⁴⁸ K: 05. B: 11, 12.

¹⁴⁹ G: 016, 056, 083, 089, 091.

¹⁵⁰ G: 072, 081, 092.

5. Pâdişâh-ı hüsn ü an olduğuña şahid yeter
 NÂŞİD-âsâ bende-i ‘âli-cenâbuñ var senüñ¹⁵¹
 şeklinde yarı mükerrer diyebileceğimiz bir gazel de yazmıştır.

Gazellerinde kafiyeden çok redife ağırlık veren NÂŞİD özellikle tarih ve kasidelerinde rediften çok kafiyeyi tercih etmiştir. Uzun şiirlerde kolaylığı sağlamak için böyle bir yolun tutulması doğaldır. Redifleri genellikle Türkçe kelimelerden ve fiillerden seçme yoluna giden şair aynı zamanda cinasları da kullanarak söz oyunları yapmıştır.

1. Verme ‘ömrüm varı bezmünde meded aŷyâra yer
 Tutmasın tâ kim derûn-ı sînem üzre yara yer
2. Lutfuñu iñâmda yek-cünbiş-i çeşmîñ yeter
 Kalmasın cânâ amân ol ǵamze-i ‘ayyâra yer
3. Pertev-i berk-ı cemâlûñ dilde olmaz müsteñkarr
 Cây-ǵâh olmaz ‘acebdir şu‘le-i seyyâra yer
4. Nakd-ı şabra çünki seng-i âsitânuñdur meñakk
 İmtihân-ı ehl-i ‘aşkı kalmadı mi‘yâra yer
5. Ey nedîm-i bezm-i hâş-ı şâh-ı heft-i klim-i nâz
 Vaşf ederseñ luñ edip aŷyâri bâri yâra yer
6. Nev-hîramum nâz ile aŷaž-ı refâtâ eylese
 Teng olur her cünbişinde şîve-i tâyyâra yer
7. Muhtelifdir çün hâmid-i mâye-i ebnâ-yı ‘aşr
 NÂŞİDâ teng oldu şimdi ülfet-i bisyâra yer¹⁵²

Şeklindeki gazelde bu özelliği görmek mümkündür. Türkçe kelimele ve fiillere önem vermesi şairin Türkçeciliğine delâlet eder. Nitelik

“Es‘ad-ı hîş-gû n’ola tânzîr-gû olsa olur
 Bu ǵazel gâyetle sâde oldu hem de tâb-dâr”¹⁵³

ve

“Hâmid-ı hîş-gû n’ola tânzîr ederse şî‘rîme
 Böyle tâh-ı sâdeye NÂŞİD güzel tânzîr olur”¹⁵⁴

¹⁵¹ G: 052.

¹⁵² G: 023. B: 5.

¹⁵³ G: 015. B: 7.

¹⁵⁴ G: 038. B: 8.

gibi beyitlerede sade bir Türkçe kullanmaya gayret ettiğini söyleyen NÂŞİD devrin diğer şairleri kadar olmasa da bir sade söyleyiş yakalamıştır.

Nice âsârlar içâd kıldı
Hüner erbâbını irşad kıldı¹⁵⁵

beytinde karşımıza çıkan "âsârlar" şeklindeki bir kullanımı da onun Türkçe konuşma sevdasına bağlamak gereklidir. Böyle bir kullanımı hata olarak düşünmek yanlış olur. Çünkü şairin basit bir Arapça kuralı bilmemesi mümkün değildir. Hele NÂŞİD gibi kelime seçiminde titizlik gösteren ve aruza hakim olan birinin böyle bir hataya düşmesi iddia olunamaz. Bu, +lar, +ler çokluk eki almamış her kelimenin Türkçe mantığı içerisinde teklik olarak kabul edilmesi düşüncesiyle açıklanabilir. Arap dilinin kurallarının Türkçeyi ilgilendirmeyeceği de göz önüne alınırsa yukarıdaki görüşün doğruluğu destek bulur. NÂŞİD bu şekilde Türkçe anlayışını yerleştirmeye çalışmıştır. Bu özellik sadece ona mahsus kalmamış daha birçok şair karafından tercih edilmiş ve bir hata olarak düşünülmemiştir.

On beş beyitlik bir müzeyyel¹⁵⁶ gazelin dışında genellikle kalasik şiirimizin beş, yedi, dokuz ve onbir beyitlik gazel yazma geleneği çerçevesinde hareket eden NÂŞİD'in altı, sekiz ve on beyitlik gazellerini bitmemiş şairler olarak düşünebiliriz. Ömrü yetse bu gazellerini klâsik sayıya tamamlayabileceğini söylemek mümkündür. Bunların dışında kalan bitmemiş gazelleri de andığımız düşünce içerisinde değerlendirmek gereklidir.

9- VEZİN ÖZELLİKLERİ:

Gazellerinde şairin en çok remel ve hecez bahirlerini kullandığını görmekteyiz. Bunların dışında muzârî bahri de oldukça rağbet görmüştür. Diğer nazım şekillerinde ise musammat yazmaya elverişli bir bahir olan hecez oldukça fazla kullanılmıştır. Vezin hatalarına pek rastlamadığımız NÂŞİD'in aruza hakim olduğunu söylemek yanlış olmaz.

10- TARİH DÜŞÜRME METODU:

Padişah cülfislarına, şehzâde ve sultan doğumlarına, tûfek atışlarıyla cirit oyunlarına ve buna benzer devrin kültürünü yansitan bazı olaylara tarih düşen NÂŞİD'in bu şiirlerinde daha çok kaside hüviyeti görülür. Enderunda yetişmiş hükümdarın her zaman yanında bulunan birinin geçim kaynağının yazdığı şiirler olması son derece doğaldır. Bu durumda NÂŞİD de daha çok övgü hüviyeti taşıyan şiirler yazmış ve bunları genellikle padişaha sunmuştur.

Tarihlerinde düşürmek istediği yılı bir kaçı dışında noktalı harflerle veren şair, bu özelliği aşağıdaki misralarda olduğu gibi açıkça belirtmiştir:

"Hürrûf-ı reşha-pâş ile yazıp bir bî-bedel târih"¹⁵⁷

¹⁵⁵ T: 36. B: 53.

¹⁵⁶ G: 102.

¹⁵⁷ T: 03. B: 16.

“Dedi kalem teşvik ile menkütünü tefrik ile”¹⁵⁸

“Düşürdüm NÂŞİDÂ ḥarf-i güher-bâr ile bir târih”¹⁵⁹

Şair, tarih düşürme geleneğinin kalıplarından az çok uzaklaşarak mesnevî şeklinde bir tarih¹⁶⁰ yazmıştır. Bundan başka bir de tekrar eden beytin kast edilen yılı verdiği tercîh-bend şeklinde yazılmış bir tarihi¹⁶¹ vardır.

11- TASAVVUFİ ŞAHSİYYETİ:

“Bulurdu meslek-i şeh-râh-ı semt-i kûy-ı makşûdu

Eger bir mürşid olsa NÂŞİD-i nâ-ṣâdi irşâda”¹⁶²

diyerek tasavvuf yolundan uzak kalmasını onu irşâd edecek bir mürşidin bulunmamasına bağlayan NÂŞİD, dîvânından anladığımız kadarıyla tasavvuftan uzak kalmıştır. Bir gurur havası da hissedilen yukarıdaki beyitte şair her ne kadar bu uzak kalışı mürşid yokluğuna bağlıyorsa da asıl sebep mızacının tasavvuf düşüncesine pek uygun olmayışıdır. Zira on sekizinci yüzyılda mürşid yokluğundan söz etmek her halde biraz haksızlık olur. Ancak şairin

“Gözlerüñ aç ‘âlem-i bâlâya bak

Dikkat et mir’ât-ı nûh-simâya bak”¹⁶³

“Ne ta’lim ü ta’allümden ne ḥod üstâddan gördüm

Ne gördümse felekde feyz-i isti’dâddan gördüm”¹⁶⁴

beyitleriyle başlayan gazellerini tasavvuf düşüncesinden tamamen uzak tutmak da yanlış olur. Şair bir dergâha kapılanmamış fakat yine de devrindeki tasavvuf cereyanından etkilenmiştir. Ancak bu etkileniş derinliğine olmamış yukarıda zikrettiğimiz bir iki gazeliyle sınırlı kalmıştır. Bunun dışında tasavvufi hüviyyette değerlendirilmesi mümkün gibi görünen bir takım beyitlerin şairin mızacı göz önünde bulundurulduğunda beşerî plâna daha yakın oldukları görülür. Tasavvufı sayılabilcek bir takım ifadeler onun şiirlerinde içinden geçenleri yansımaktan çok bir çeşni hüviyetinde kalmıştır.

Tasavvuf düşüncesinden uzak olduğunu söylediğimiz NÂŞİD'in

“Yârab dil-i bîmâra devâ sendendir

Bu sâ’il-i elâfa ‘âta sendendir

Mahlûkuña bu NÂŞİD'i muhtâc etme

¹⁵⁸ T: 04. B: 12.

¹⁵⁹ T: 26. B: 6.

¹⁶⁰ T: 36.

¹⁶¹ T: 42.

¹⁶² G: 080. B: 7.

¹⁶³ G: 043. B: 01.

¹⁶⁴ G: 066. B: 1.

Her türlü ‘inâyet çü baña sendendir’¹⁶⁵
şeklindeki tevhidi ve

“Yā Pâdişeh-i mülk-i risâlet luťf et
V'ey dâver-i iklîm-i şefâ'at luťf et
Bu bende-i bîmâra devâ sendendir
Hakkîmda benim eyle kerâmet luťf et”¹⁶⁶

şeklindeki na'tından başka dîvânında hiçbir dînî manzûmeye rastlanmamaktadır. Şairin tercih ettiği bu yolu NEDİM'le başlayan, beşerî duyguları şaire hakim kılma olarak değerlendirilebilecek bir davranış şeklinde anlamak gereklidir.

12- GÜNLÜK HAYATA DAİR ÖZELLİKLER:

Dînî duygulardan çok beşerî birtakım duyuşları şairlerine yansıtın NÂŞİD bir tarftan da içinde yaşadığı kültürün izlerinin aynası olmuştur. Yukarıda şiir kalitesi olarak fazla bir değere sahip olmadığını söylediğimiz tarihlerinde on sekizinci yüzyılın kültüründen örnekler rastlamaktayız. Bir kaşidesinde III. SELİM'in düzenlediği ve bizzat katıldığı bir cirit müsabakasını tasvir ederken şair, devrin eğlenceleri hakkında önemli bilgiler vermektedir. Cirit oyununda Timarlı Sipâhilerin “Lahanacı” ve “Bamyacı” isimlerini alarak iki guruba ayrılmaları gibi kültürümüzün unutulmaya yüz tutmuş bazı değerleri onun şiirlerinde hayat bulmaktadır. Ayrıca şairin, padişahın ve devlet ricalinin katıldığı atış toplantıları hakkındaki tarihleri de devrin sosyo-ekonomik yapısını yansıtması bakımından önemlidir. Bu şiirlerde geçen özel isimler tarihçiler için kaynak teşkil edecek değerdedir.

Bunlardan başka “nevruz hokası”, “yeşil yaprakla gelme”, “çiçek suyu” gibi kültürümüze renk katan bir takım özellikler de şairin eserlerinde göze çarpan hususiyetleridir.

İstanbul'un güzellikleriyle meşhur bazı semtleri bir taraftan

“1. Görmemişdir nažîrini anuň
Çeşm-i mihr ü meh ile belki felek
2. Eyle ‘ayn-i hâkîkat ile nažar
Çeşm-i deryâyı rûşen etdi Bebek”¹⁶⁷

şeklindeki dörtlü de olduğu gibi müstakil olarak övülürken, diğer taraftan da

“1. Geceyi gündüze tebdîl edelim tâ-be-sehîr
2. Şemsipaşa'dan edip semt-i Beşiktaş'a güzer

¹⁶⁵ R: 01.

¹⁶⁶ R: 02.

¹⁶⁷ R: 20.

3. NÂŞİD-ASĀ okuyup böyle güzel şarkılar
4. Ey meh-i evc-i leşfet çıkalım mehîba”¹⁶⁸

şeklindeki şarkında olduğu gibi dolaylı yolla anlatılmıştır. İstanbul'un eğlence merkezlerinin nereleri olduğu da bu sayede ortaya çıkmaktadır.

Bazı şiirlerde geçen padişahın su gibi para akıtması şeklindeki ifadeler sarayın dış dünyaya kapılarını kapayıp kendi kozmopolit yaşıntısı içerisinde kaldığını gösterir. Ölümü yaklaşmış bir insanın son günlerini zevk içinde geçirmesi şeklinde anlaşılabilecek bu durum şairin şiirlerinin bir sosyolog gözüyle incelenmesi sonucunda daha net olarak gün ışığına çıkacaktır.

13- NİŞAN TAŞLARI ÜZERİNDEKİ ŞİİRLER:

Yapılan atış törenlerinde en uzak menzile bir nişan taşı dikildiğini görüyoruz. Özellikle III. SELİM'in atışlarına tarih düşüren NÂŞİD'in bahsettiğimiz taşların kitabelerine şiirlerinin yazılması onun bu törenlerin gözdesi yapmıştır. NÂŞİD'in şiirlerinin bulunduğu taşların yerleri şöyledir:

Gülhane Baçesindeki Taş¹⁶⁹: Topkapı sarayının Marmara denizi tarafındaki Eski Gülhane Bahçesi ve meydanı bölümündedir. Ancak bugün burası Topkapı Sarayının sınırları dışında kalmaktadır. Eski Levâzım Âmirliği ve Anbar Müdürlüğü olan iki binânın önünde Sultan II. MAHMUT'un üzerinde bamya bulunan ve kitabesini VÂSIF'in yazdığı taşla yanyana olan, III. SELİM'in tüfek atışı sonucu dikilen ve üzerinde lahana simbolü bulunan taş, bugün Gülhâne Depolar Komutanlığı'nın sınırları içinde kalmaktadır. Taşın üzerinde NÂŞİD'in

Hażret-i Sultān Selim Hān İbn-i Sultān Muṣṭafā
Mazhar etmiş zâtını Haķ her fūnūn-ı ekmele¹⁷⁰

şeklinde başlayan dokuz beyitlik bir tarihi vardır¹⁷¹.

Ihlamurdaki Birinci Taş: Teşvîkiye camiinin bahçesindedir¹⁷². Bu taşın üzerinde ise

Şâhen-şeh-i bây ü gedâ Sultân-ı kerrûbî-liķâ
Dârende-i feyz-i Hudâ fermân-revâ-yı bâhr ü ber¹⁷³

matlarıyla başlayan, NÂŞİD'in onbir beyitlik bir şiiri vardır.

Ihlamurdaki İkinci Taş: Yıldız Kasrı tarafındaki dört setten birincisinin üzerindedir¹⁷⁴.

Bu taş üzerinde NÂŞİD'inelli sekiz beyitlik mesnevî-tarihi¹⁷⁵ yazılıdır.

¹⁶⁸ M: 07. IV.

¹⁶⁹ KAHRAMAN, Âtif: **Osmanlı Devletinde Spor**. Ankara 1995. 550. s.

¹⁷⁰ T: 45.

¹⁷¹ Bu şiir NÂŞİD'in dîvânında yoktur. Ancak şiir ona ait olduğu için dîvâna dahil edilmiştir.

¹⁷² KAHRAMAN, Âtif: a.g.e. 553. s.

¹⁷³ T: 38.

¹⁷⁴ KAHRAMAN, Âtif: a.g.e. 554. s.

¹⁷⁵ T: 36.

Topkapı Sarayı Bahçesindeki Taş: Bu taş topkapı Sarayının ikinci avlusunda Silah Dairesi önündedir.

Budur İskenderi çünkim zamānuñ
Edip Mevlâ cenâb-ı Hızra hem-dem¹⁷⁶

beytiyle başlayan bu şiir taşın üzerinden dîvâna dahil edilmiştir. On beyittir.

Bunlardan başka dîvânda geçen isimlerden “Sultâniye Bahçesi”, “Şimşad Kasrı”, “İshâkiye Kasrı”, “İhlamur”, gibi muhtelif yerlerde taş üzerinde NÂŞİD'in şiirlerine rastlanabilir.

NÂŞİD'in şiirlerinin bulunduğu anıt taşlar hakkında geniş bilgi için ÂTİF KAHRAMAN¹⁷⁷'in eserine bakmak yeterli olacaktır.

14- GENEL OLARAK ÜSLUBU:

Netice olarak asıl üslûbunu gazellerinde ortaya koyan NÂŞİD bazan FUZUL'ının hüzünlü pisikolojisini bazan NEDİM'in canlı söyleyişini ve bazan da NÂB'ının hikemî tarzını aksettirir. Ancak onun bu üç önemli şairin taklitçisi olduğunu söylemek doğru olmaz. O, bazan klasik edebiyatın kalıplarının dışına çıkan, bugünkü şiir anlayışının hazırlayıcısı olarak nitelendireceğimiz, kişinin kendi özel pisikolojisini ve hayal dünyasını yansitan şahsî bir üslûp oluşturmuştur. Ancak bu üslûp bir ekol olacak kadar güçlü bir temele yerleşmemiş ve takipçisiz kalmıştır. O daha ziyade klasik şiir geleneğini devam ettirdiği şirleriyle takdir toplamıştır.

Şairin üslûbunu en güzel yansitan gazellerinden birini vererek sözlerimizi noktalıyoruz.

01. Bu gün bir nev-civân gördüm kimüñ cânânidir kimdir
Şeh-i iklîm-i ân gördüm kimüñ cânânidir kimdir
02. Güzellerden güzel âfet katı pek ince bel âfet
Hele pek bî-bedel âfet kimüñ cânânidir kimdir
03. Edâsi şeh-levendâne güzel meşrebce cânâne
Gelir mi müşli devrâna kimüñ cânânidir kimdir
04. Amân bir serv-kâmetdir kiyâmetden 'alâmetdir
Nezâketden 'ibâretdir kimüñ cânânidir kimdir
05. Güzel hiç var mıdır böyle 'ibâret şiveden böyle
Hele gördünse sen söyle kimüñ cânânidir kimdir

¹⁷⁶ T: 44.

¹⁷⁷ KAHRAMAN, ÂTİF: Osmanlı Devletinde Spor. Ankara 1995. 550-563. s.

06. Bütün restârı meşrebce şarar destârı meşrebce
Şeker-güftârı meşrebce kimüñ cânânidir kimdir
07. Olup biñ nâz ile nâzân eder ‘uşşâkını hayrân
Meded ol ăfet-i devrân kimüñ cânânidir kimdir
08. Mukavves ol kemân-ebrû iki ol dîde-i âhû
Haber ver gel baña yâhû kimüñ cânânidir kimdir
09. Lebinden bir selâm alsam amân yâ bir kelâm alsam
O mehden bir peyâm alsam kimüñ cânânidir kimdir
10. Nigâh-i nergis-i şehlâ verir şehr-i dile yağma
‘Aceb ol kâmet-i bâlâ kimüñ cânânidir kimdir
11. Perîşân tûrra vü perçem bütün meftûnu hep ‘âlem
Hele ben NÂŞİDÂ bilmem kimüñ cânânidir kimdir
12. Nazîre söyleye hâlâ bu şî’re dâver-i dünyâ
Bilinsin ol gül-i ra’nâ kimüñ cânânidir kimdir

SONUÇ

Geçen yıllar boyunca her sanatçı tarafından allanıp pullanıp güzelleştirilen, dış güzelliğinin yanında içi de derin bir düşünce örgüsüyle örülüp, yaşamın bütün ayrıntılarıyla süslenen, her yönüyle Türk'ü yansitan ve bunun yanında insanlığın ortak duyuş, düşüncə ve anlatış özelliklerini sunan Klâsik Edebiyâtımızın, son büyük temsilcisi ŞEYH GÂLIB'in yetiştiği On sekizinci yüzyılın dışta çalkantılı, içte, görünüşte durgun yaştısı içerisinde kendine yer edinmeye çalışan NÂŞİD Bey yaşadığı çağın bütün izlerini yansitan bir Osmanlı aydını olarak karşımıza çıkar.

Artık olgunluk devrini yaşayan bir edebiyata, onu ön plana çıkarıp birinci sınıf bir şair yapacak herhangi bir yenilik getiremeyen NÂŞİD Bey'in ikinci sınıf diyebileceğimiz şairler topluluğu içinde seçkin bir yere sahip olduğunu söylemek mümkündür. Şahsi bir üslûp oluşturmaya çalışan şair, bunu büyük ölçüde başarmıştır. Klâsik Edebiyâtımızın kalıpları çerçevesinde kendi özel duygularını rûhu okşayan bir dille anlatan NÂŞİD Bey'in bu özelliği onu benzeri şairlerden daha üstün yapar. Devrindeki bütün onde gelen şahsiyetlerin ondan övgüyle söz etmeleri de bu iddiayı doğrular.

Şair, kibarlığı ve dokunaklı söz söyleyiciliğiyle de kendini göstermektedir. Enderun terbiyesi almasının yanında kişiliğinin de bir sonucu olarak ince yaratılışıyla devrinde sevgi ve saygı görmüştür.

Genç denilebilecek bir yaşta hayatı gözlerini yuman NÂŞİD Bey yaşadığı zaman dilimi içerisinde haklı bir üne kavuşmuş ancak kendinden sonrakileri etkileyememiş, rind-meşreb bir Osmanlı aydındır.

YAZMALARIN TAVSİFİ

1. A Nüshası:

İÜM Ktp. T. Y. Kit. 5453 numarada kayıtlı bu nüshada NÂŞİD'in mensur bir hal tercümesiyle 46 tarih, 8, kasîde, 3 tahmis, 1 murabba, 104 gazel, 20 rubai ve 34 beyit, 7 şarkı, vardır.

Baş:

Ey pâdişâh-ı Cem-hâseb sultân-ı dîn ‘âli-neseb
Mâksûdumuz bu idî hep ihsân edip Rabb-i Rahîm

Son:

Ol muğ-beçeyi dâ'ire-i meclise da‘vet
Âğuş-ı vişâlimde biraz ten ten içindir

İstinsah th: Cemaziye'l-evvel 1207-Aralık/Ocak 1792.

Yzn: Seyyid Yahyâ İHYA.

حرره العبدالغیر السيد يحيى احیا عفى عنه العلي
فی سنہ

Md. ta: 60yk, 246x139-177x80 2ç, ta‘lik yz, 19 st, âbâdî kt, 5 ve 37. yapraklar nakiş ve tezhibili, kırmızı szb, yaldız cl, kahvereni meşin, şemseli, sa‘bekli, kenar sulu, miklebli ct.

Baş tarafında kütüphânenin resmî mührü vardır.

2. B Nüshası:

Topkapı Sarayı Müzesi Ktp. Yeni 3991. Numarada kayıtlı bu nüshada NÂŞİD'in mensur haltercümeli 17 kaside, 46 tarih, 3 tahmis, 100 gazel, 20 rubai ve 20 beyit, 7 şarkı vardır.

Baş:

Ey pâdişâh-ı Cem-hâseb sultân-ı dîn ‘âli-neseb
Mâksûdumuz bu idî hep ihsân edip Rabb-i Rahîm

Son:

Ol muğ-beçeyi dâ'ire-i meclise da‘vet
Âğuş-ı vişâlimde biraz ten ten içindir

İstinsah th: 1210 (1795/56)

Yzn: Seyyid Ahmed Hulûsî.

كتب العبدالغیر اسید احمد الخلوصى المطرسوسي

١ عفى عنه فى يوم العبوسى

Md. ta: 77yk, 200x115-125x80, ta'lik yz, 15 st, âharlı elvan kt, ser-levha tezhipli, cedveller yaldızlı, kırmızı deri ve yeşil canfes ct.

Baş tarafından kütüphânenin resmî mührü vardır.

3. C Nûshası:

İÜM Ktp. T. Y. Kit. 1406 numarda kayıtlı bu nûshada NÂŞİD'in mensur bir hal tercümesi, 39 tarih, 10 kaside, 3 tahmis, 105 gazel, 1 murabba, 20 rubai, 36 beyit, 7 şarkı vardır.

Baş:

Ey pâdişâh-ı Cem-ħaseb sultân-ı dîn ‘âli-neseb
Mâksûdumuz bu idî hep ihsân edip Rabb-i Rahîm

Son:

Ol muğ-beçeyi dâ'ire-i meclise da 'vet
Āğuş-ı vişâlimde biraz ten ten içindir

İstinsah th: 1213 (1798/99)

Yzn: Tarsuslu Ahmed.

حرره الفقير احمد الطرسوسي لسنة ثلات وعشرة و

ماتين والف

Md. th: 78yk, 191x110-155x73 ölç, talik yz, 15 st, âbâdî taklidi kt, nakişli ve tezhibli, kırmızı szb, yaldızlı cl, koyu nefî renkte meşin ct, soğuk damga şemseli, yaldızlı.

Baş tarafından kütüphânenin resmî mührü vardır.

4. D Nûshası:

İÜM Ktp. T. Y. Kit. 538 numarda kayıtlı bu nûshada NÂŞİD'in mensur bir hal tercümesi, 37 tarih, 10 kaside, 3 tahmis, 104 gazel, 1 murabba, 20 rubai, 36 beyit, 7 şarkı vardır.

Baş:

Ey pâdişâh-ı Cem-ħaseb sultân-ı dîn ‘âli-neseb
Mâksûdumuz bu idî hep ihsân edip Rabb-i Rahîm

Son:

Ol muğ-beçeyi dâ'ire-i meclise da 'vet
Āğuş-ı vişâlimde biraz ten ten içindir

İstinsah th: Zi'l-ka'de 1242-Temmuz 1826.

Yzn: Mehmed Said Remzi.

عن يد عبدالفقير محسن عزى كاتب ديوان محافظ

اغريبوز فى سنة اثنى وأربعين و ماتين والف شهر زيلقudeh

Md th: 89 yk, 210x130 ölç, rika yz, 13 st, âharlı Avrupa kt, Kırmızı szb, etrafı meşin ct, üstü ebrû kaplı.

Baş tarafından kütüphânenin resmî mührü vardır.

5. E Nüshası:

IÜM Ktp. T. Y. Kit. 3278 numarda kayıtlı bu nüshada Nâşid'in mensur bir hal tercümesi, 38 tarih, 8 kaside, 3 tahmis, 103 gazel, 1 murabba, 20 rubai, 36 beyit, 7 şarkı vardır.

Bas:

Ey pâdişâh-ı Cem-haseb sultân-ı dîn ‘âli-neseb
Mâksûdumuz bu idi hep ihsân edip Rabb-i Rahîm

Son:

Ol muğ-beçeyi dā'ire-i meclise da'vet
Āğüs-i visālimde biraz ten ten icindir

Ist th: 1235 Saban-Nisan 1819.

Yzn: Muhammed Burhan.

حرره الفقير محمد برهان لسنة خمسة و ثلاثة ماه وalf
Istinsah kyd: من هجرة شعبان

Md th: 67yk, 250x140-181x80 ölçü, ta'lik yz, 17 st, âharlı âbâdî kt, kırmızı szb, fes rengi meşin ct, semseli, sa'lbekli, kenar sulu.

Baş tarafında kütüphânenin resmî mührü vardır.

Çalışmamızda nüsha karşılaştırmasında kullanılan, bu nüshalardan başka Nâşîd'in dîvânının iki nüshası daha vardır:

6. Konya nüshası:

Konya İzzet Koyunoğlu Ktp. 13601 numarada kayıtlı bu nüsha 82 yapraktır ve rika yazıyla yazılmıştır.

7. Mısır Nişhası:

Müsir Millî kütüphânesi Türkçe yazmalar Kataloğu II. c. 1912, bl. 98, s:

Dîvân-ı Nâsid:

Istinsah kyd:

Md th: Nüshatü mahtüta fi mucalled, be kalam-i Rik'a mu'tad, fi 47 varaka, 25 satran, fi 5. 23x14 sem. (4 Edebi Türkî Tal'at)

METİN

KASİDELER

01.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

01. Taht-gāh-ı şehrē geldi yümn ile sultān-ı ‘id
Dehre tenfiz eyledi aḥkāmını fermān-ı ‘id
02. Gördüğüň şekl-i hilāl-i ḡurre-i ḡarrā degil
Çekdi şemşirin niyāmindan yine hākān-ı ‘id
03. N’ola çarbuñ inkisāfa ṭutsa yüz mihr ü mehi
Döndürür dūlābda dilberleri devrān-ı ‘id
04. Āsumānī kāğıd üzre medd-i بِسْمِ اللَّهِ dır
Yā berāt-ı rāḥmet-i ser-levha-i ‘unvān-ı ‘id
05. Meh gibi bürc-i Ḥamel'den hüsnüň etdikçe ṭulū‘
Olsun ‘uṣṣākuň bütün mānende-i kurbān-ı ‘id
06. Zā’irān-ı Ka‘be-i kūyuň şafası vaktidir
Zemzem-i la‘lüñden olsun her biri reyyān-ı ‘id
07. Resm-i ‘ide ruḥsat ihsān eyle kurbān olduğum
Koc başıncın olmasun üftādeler hūrmān-ı ‘id
08. Eyle lezzet-yāb-ı būs-ı kānd-ı la‘lüñ NĀŞİD'i
Sükkeri şerbetle ikrāma sezā mihmān-ı ‘id
09. Taht-ı şevketde mukīm olsun İllāhi Şeh Selim
Dehre oldukça senīr-ārā meh-i tābān-ı ‘id
10. Her şebi kadr ola her rūzi misāl-i ‘id-i nev
Her bir eyyāmı geçe mānende-i ezmān-ı id

01 A 21^b, B 14^b, C 14^b, D 14^b, E 12^b.

B: قصيدة عبديه

02.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ey cihâni hüsn-i ahlâkiyla memnûn eyleyen
V'ey veliyyü'n-nî'met-i 'âlem şeh-i hâfir-şinâs
2. Tâ zamân-ı vâlid-i mağfûrdan bu âna dek
Etmedim bir kimseden ihsân-ı hil'atiltimâs
3. Bu günü gözlerdim ey mihr-i sipihr-i saltanat
Âfitâb-ı cûd u in‘âmuñdan edem iktibâs
4. Şad-hezârân şerm ile dâmân-ı ihsânuñ tutup
İster ey Şâh-ı kerîmû'l-menkabet bir kat libâs
5. Yalnız bir ben miyim ey kân-ı luş u merhamet
Rûh-ı 'âlemsin 'inâyet senden ister cümle nâs
6. Ey benim şevketlü hünkârum du‘â-yı hayruña
Rûz u şeb mevkûfdur hep cümle a‘zâ vü havâs
7. ‘Abd-ı mevrûsuñ ķadîmî çâkerüñ NÂŞİD ķuluñ
Çoç zamânlardır ki çekdi derd ile bîm ü hirâs
8. ‘Ayn-ı cûd ü merhametsin ey kerîm ibni kerîm
Hâtruñdan çıkışmasın ol bende-i şîdk-iltibâs

03.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ey Şehen-şâh-ı melâ'ik-hîlkât ü ķudsî-şiyem
Dâ'imâ dönsün murâduñ üzre çarh-ı bî-direng

02 A 17^a, B 15^a, C 15^a, D 15^a, E 13^a.

B: مدحیه حضرت سلطان عالم

03 A 17^b, B 15^b, C 15^b, D 15^b, E 13^b.

B: قصیده برای عرض تغذک بحضور

2. Hâk seni şâhib-kırân-ı 'âlem etdi Dâverâ
Dehri eyle dâ'imâ a'dalaruñ başına teng
3. Şadme-i kâhruñla bîm-i câna olsun mübtelâ
Kâ'inât-ı cevde murgân zîr-i bahî içre neheng
4. Ber-ter etmiş zât-ı pâküñ Hâzret-i Mevlâ senüñ
Gelmemiştir Hâk bilir eslâfuñ içre saña deng
5. Ma'rifetle cümleñiñ mümtâzi olduñ hem daňı
Zür-i bâzûna tayanmaz olsa ger şîr ü peleng
6. Tâzelikde hem kemân-keş hem tûfeng-endâz olup
Hâzret-i Sultan Murâd'uñ rûhun etdüñ şüñ u şeng
7. Hâk-i pâya yüz sürüp biñ şerm ile NÂŞİD kuluñ
'Arz eder şevketli Hunkârim hûzûra bir tûfeng
8. Hâzret-i Mevlâ ser-i iclâlüñ üzre her zamân
Eylesin bâl-i hümâ-yı feth u nuşretden çeleng
9. Gülsen-i ikbâlüñ etsin reşk-i Firdevs-i berîn
Tâ riyâz-ı 'âleme verdikçe mihr ü mâh reng

04.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Cenâb-ı Hâzret-i Sultan Selim Hân-ı melek-hâşlet
Cînde bindi cem' edip muşârreblerden erkâni
02. Ağa-yı Hâzret-i Dâri's-sa'âde hem Silah-dâr'ı
Daňı Małhmûd-ı mîr-i mekrûmet-perdâz-ı zî-şâmu
03. Emek-dâr-ı kadîmi Kethudâ-yı medh-i 'ulyâdir
Furûsiyyetde yokdur şimdi anuñ belki akrâni

04. A 17^b, B 16^a, C 16^a, D 16^a, E 14^a.

B: قصيدة در مدح جرید اندازی حضرت شاه جهان

04. Rikâb-dârı Çuka-dârı binip tertîb ile cümle
Hazine Kethudâsı hem şadâkatle nihân-dârı
05. Biri de Kethudâ-yı Bâb-ı 'âli Mîr Şemsüddin
Semâ'-ı şîdîk u ihlâsuñ odur mihr-i dirâbşârı
06. Biri de Şehr-emîni 'Abdu'rahmân Begefendi kim
Fûrûsiyyetde sebkât eyledi hep cümle akrârı
07. Dahı 'abd-i kadîmi çâker-i hâlis Hüseyen Ağa
Şecâ'atle gâzâ şâhnâda sürdü esb-i yek-rârı
08. Hüsûşan kim kemân-keşlikde menzil bozdu kâm aldı
Geçip akrârı ü emşâlin ser-â-pâ aldı meydârı
09. Biri de Baş çuka-dârı ağa kim şîdî-ı niyyetle
Yavuz gözden hemîşe hifz ede Şâh-ı cihân-bârı'ı
10. Biri de 'abd-i memlük-i kadîmi Rüstem Ağa'dır
Şecâ'atle unutdursa 'aceb mi nâm-ı Destân'ı
11. Biri de Mîr Ahmed necl-i zî-şân-ı Halîl Paşa
Sezâdır 'arşa-i himmetde esbi etse cevlârı
12. Biri de şîdîk u ihlâsi müsellem Ahmed Ağa'dır
Sezâdır geyse dûş-ı himmete zer-beft-kaftârı
13. Bularuñ cümlesi meydân şâhnâda edip cevlârı
Çayır-zâde alay-ı Lahna'nuñ oldu nîgeh-bârı
14. Görüp bu gûne tertîb-i lañfî NÂŞİD-ı şeydâ
Turup bir gûşeden seyrine şarf eylerdi im'âni
15. Biri birine gerçi hâmleler çok etdiler ammâ
Cenâb-ı Pâdişâh-ı kahramânî etdi cevlârı
16. Cirîdi her atışda birinüñ ðarb etdi düşündan
Kemâl-i zûr-ı ðarbindan hevâya oldu pertârı

13b Lahmanuñ oldu : Lahna oldular A, B, C.

17. Sürünce esb-i dilden fâm-ı Mîşrî'sin şecâ'atle
Feleklerde melekler cümle **tâhsîn** etdiler anı
18. O esb-i aħreciyle öyle bâzî etdi kim **ħakkâ**
Ki her bir **ħaġvesi** **ħayretde** kordu 'akl-ı insânu
19. Hele ben **dikkat** ile hep temâṣâ eyledim ammâ
Mahâretde gözüm tutdu Cenâb-ı Şâh-ı **żi-żân**'ı
20. Eger **râħim** etmeyip bir kez cirîd atsaydi **ħaġmâne**
Giderdi **ħamle**-i evvelde **ħaġmuñ** 'akl ü sâmnâni
21. Tokunsa ger cirîdi seng-i **ħarâya** **salâbetle**
Ederdi zûr-ı **ķuvvetle** hemân **kuħl**-ı **Şifâħâni**
22. **İşâbetle** ederdi **šíše-āsâ** anı biñ pâre
Elinde **kâse**-i **fagħfuri** **tutsa** **Çin** **ħakam**
23. Cirîd atdikça ol Şâh-ı cihân-gîr-i melek-simâ
Giderdi tâ verâ-yi **şâħna** dek çün tîr-i perrâni
24. Murâd edip eger cevv-i havâya eylese pertâb
Havâdan indirirdi şübhesiz murğ-i **ħoġ-elħâni**
25. Efendim Pâdişâh'im saña bu luṭf-i İlâhi'dür
Ki seb̄kat eylediñ her ma 'rifetde Āl-i 'Oṣmân'ı
26. Esirüñ oldu 'ālem **ħusn**-i **ħulk**-i **zât**-i **vâlâna**
Yed-i himmetle etdüñ ol **ķadar** **mebzûl** **ihsânu**
27. Sen ol ferzâne-i eşheb-süvâr-ı **şâħn**-i himmetsin
Ki ednâ bendeñe eylersin **ihsân**-i **fîrâvâni**
28. Sen ol nabz-āsinâ-yi **sîne**-i **dil-ħasta-gânsin** kim
Yerine geldi cism-i 'ālemüñ **bî-rûħ** iken câni
29. Sen ol eblak-süvâr-ı 'arşa-i cûd u 'aħâsin kim
Saña **Hâtem** verirdi olsa ger **nakđine**-i câni
30. Sen ol mecmū'a-i metn-i 'inâyetsin ki Sultân'im
Yazılmış **şafha**-i **kalbünde** **għad el-ṭaf**-i **Sübħâni**

31. Sen ol yektā-rev-i pehnā-yı envā‘-ı ma‘ārifsın
Musahħardır hūsūṣā zātuñā mülk-i suban-dānī
32. Eger Nābi vü Bākī şaq olaydı ‘aşr-i pākünde
Temāṣā etselerdi böyle bu tertib-i divāni
33. El arkasın zemine eyleyüp ikrār ederlerdi
Bu nażm-ı dil-keşüñ görse cihānuñ nükte-sencāni
34. Şehen-şāhā Hidivā Kār-fermā Ma‘dilet-kārā
Eyā mülk-i cihānuñ ırs ile Sultān-ı zī-şāni
35. Eger kim biñ kaşide tarḥ olunsa medh-i zātuñda
Bulunmaz haddi vaşf-i pāküñün gāyetle pāyāni
36. Yine bir zerresin ṭayy eylemezler şahn-ı ma‘nāda
Cihānuñ bir yere cem’ olsa cümle tāze destāni
37. Hemān tenşītdir ṭab‘-ı hümayunuñ garaž yoħsa
Ve illā kanda bendeñ kanda zikr-i vaşf-i sultāni
38. Veli şevk-ı sürür-i vaşf-i zātuñla yine hāmem
Kālender-veş olur meydān-ı ma‘nānuñ gāzel-hāvāni
39. Temāṣā eyleyen dikkatle rūy-ı al-ı cānāni
Şanır bāğ-ı cemālüñ bir gül-i şad-berg-i handāni
40. Döner gūyā ki ‘aks-i rūyi cūda pertev-i māha
Alınca destine ol māh-peyker cām-ı rahşāni
41. Kümeyt-i şāğarı sürdürkçe sākī şahn-ı rindāna
Verir cem’iyyet-i sāmān-ı mestāna perişāni
42. O māha pertev-i hūrşidden lāzim ola cāme
Ola berg-i gül-i terden tūrāz-i zeyl-i dāmāni
43. Münāsib Büstān’dan bir güzel beyt eyledim inşād
Temāṣaya çıkarken ol peri şahn-ı gūlistāni

44. Yine bir āfet-i cündiye meyl etdi dil-i zârim
Cinid-i ğamzesiyle urmak ister ṭabla-i câni
45. Şu rütbe şeh-levend-i ‘arşa-i nâz ü cefâdîr kim
Hemîse pâymâl etmek diler ‘uşşâk-i hayrânı
46. Hezârân āferin ol zevr-i hüsn-i ‘âlem-ârâya
Ki etmiş bende-i fermâni cümle ḥayl-i ḥübâni
47. Yeter NÂŞİD ko taşdî ‘i ozanhık eyleme artuk
Kalem güftârı ṭayy etdi ğazel de buldu pâyâni
48. Emânet et cenâb-ı Şeh Selîm’i hifz-i Mevlâ’ya
Ki olsun yüz sene devletle dünyânuñ nigeh-bâni
49. ‘Adû-yı dîn ü devlet kahr olup devrinde ser-tâ-ser
Hemîse leşker-i düşmen tuta vâdî-i huzlânı
50. Olup emr-i ğazâda Şeh Selîm-i Evvel’e şanı
Unutdursun vüfür-ı ‘adl ü dâdı Şeh Süleymân’ı
51. Olup âsûde-ḥâfir taht-i ikbâl ü şâ’ādetde
Mülâzim ola dâ’im ķalbine gül gibi ḥandâni
52. Safia mevrûş ķalmış bir ‘ubeyd-i müstemendiñdir
Unutma Pâdişâhüm NÂŞİD-i şûrîde-sâmâni

05.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Cihân-bâni mu‘azzâm Hażret-i Sultan Selîm Hân kim
Felek devr eyleyeden gelmemiñdir müşli dünyâya
02. Hudâvend-i mufahham zill-i Yezdân ü Hümâ-sorguç
Ki bâl-i şâh-bâz-ı himmeti çarha şalar sâye

05 A 19^a, B 18^b, C 18^b, D 19^a, E 16^a.
B: قصيدة غرادر وصف شاه جهان ارا

03. Şeh-i encüm-sipeh kim bende-gān-ı dergeh-i cāhı
Olur ta'dād olunsa encüm-i eflâke hem-pâye
04. Hıdiv-i ced-be-ced Sultān-ı 'âlî-şân-ı Cem-mesned
Ki iksire olur hâk-i der-i vâlâsı sermâye
05. Қasem billâh kim yokdur şebîhi her ma'ârifde
Mîsili gelmemiştir taht-ı 'âlî-baht-ı Dârâ'yâ
06. Süvâr olsa Esed burcında mâh-ı 'âlem-ârâ-veş
Eğer ruhsat verirse cünbiş-i esb-i sebüük-pâya
07. Şu rütbe imtizâc eyler ki zîn-i esb-i tâzende
Döner bir müşra'-ı berceste içre lafz u ma'nâya
08. Te'âllâh nedir ol râhş-ı dil-keş zîr-i rânında
'Inânın dest-i pâki başlasa bir kerre irhâya
09. Dahu şâkf-ı habâba varmadan esb-i serî'-bâd
Bu mümkünür ki vara tâk-ı çarh-ı heft-mînâya
10. Derûn-ı hâlka-i çeşm içre cevlân etdirir farzâ
Murâd eylerse ol Şâh-ı melek-hüy u felek-pâye
11. Şu rütbe küh-ı temkin iken ol râhş-ı Hümâ-cünbiş
Döner cevlân ederken berk-ı mihr-i 'âlem-ârâya
12. Ya ol dil-keş hûrâm-ı gül-beden Mîşri 'yi seyr eyle
Döner reftâr ederken berk-ı mihr-i 'âlem-ârâya
13. Sirâyet eyleyip tab'-ı hümâyunuñdaki hâlet
Huşûl-i ma'rifet düsdü bütün a'lâ vü ednâya
14. Kimi tîr ü tûfenge kimi 'ilm ü şî'r ü inşaya
Husûşâ bende-gâan-ı âsitân-ı âsumân-pâye
15. Fürûsiyyetde tahsîl-i kemâlat eyleyip cümle
Bu vâlâ ma'rifetde her biri kesb etdi sermâye

16. Temâşaya gürûh-i bende-gânın seyr için bir gün
Biniş emr eyledi Şâh-i cihân dâver ü paşaya
17. Kudümü ile şâhn-i dil-güsâ cennet-nümün oldu
Oturdu şevket ü ikbâl ile kâzîr-i ferah-râya
18. Urum'da cümle serhengân-i dergâh-i felek-kadri
Ser-âgâz eyledi âdâb ile tertîb-i alaya
19. İki şaf 'ar' aristân oldu peydâ şâhn-i gülşende
Verip düşunda zînet her biri sebzîn kemhâya
20. İki şaf biribirinden çü mümtâz oldu ayrıldı
Dizilmiş rişte üzre döndü gûyâ dürr-i yektâya
21. Turunca pîş-gâh-i dâver-i devr-i zamân üzre
Mukâbil oldu encüm sanki mâh-i 'âlem-ârâya
22. Alışdırmaç için her biri cevlân etdirip esbin
Tezelzül geldi zûr-i kûb-i esbân ile ğabrâya
23. Mübâşir oldular lu'b-i cinde çünkü her fâris
Hâmîr-i imtizâc-i lu'ba gûyâ կoydular mâye
24. Cirîd-endâz olunca birbirine zûr-ı  arb ile
Yeleklendi dönüp her bir  alemlî bâl-i 'Ankâ'ya
25. Yahôd bir tîr atardı her birisi  avş-ı bâzûdan
Geçip karşıdaki alayı şîgmaz oldu şâhrâya
26. Biribirine etdi Rüstem-âne  amle-i merdî
Olup her fâris-i cündî Nêrimân ile hem-pâye
27. Bu lu'bet  ak bu kim zâl-i sipihri eyledi sersâm
Felekde bu hünerde  almadı Behrâm'a sermâye
28. Kimisi  usrev-i meydân-ı hayyâl ü fürûsiyyet
Kimisi  ahtarârı deng eder at sürse beydâya
29. Kimi şöyle cirîdin  uşt-veş zûr ile rekz eyler
Kâlîr Efrâsiyâb  ayretde ger gelse temâşaya

30. Kimi İsfendiyār-ı āhenīn-deste urur pençe
Bırağıp iştihār-ı heft-hāni tarf-ı insāya
31. Ciridi her birinüñ nize-i Gīv'e müşābihdir
Taħammül edemez bir kez ṭokunsa seng-i hāraya
32. Hele ḡayret-keşān-ı Lahna çok kerrālik etdi
Hūcūm-i Rüstemi 'yi eyledi ağāz icrāya
33. Degil mi Bamya alayı yā taħsine şāyeste
Ṭayandı böyle zür-ı hamle-i Elvend-fersāya
34. Biribirine şöyle kahramānī hamleler kıldı
Feleklerde melekler başladı sābāş-gūyāya
35. Görenler her birini şu'le-i cevvāle zanneyler
O rütbe verdiler cünbiş semend-i bād-peymāya
36. Dönüp her biri meydān içre bir şeh-bāz-ı ṭayyāra
Mişāl-i berk-ı 'ālem-süz pertev şaldı dünyāya
37. Cirid-bāzı bu resme olmamışdır devr-i Ādem'den
Kemāl-i ḥayret el verdi bütün a'lā vü ednāya
38. Görenler hep ne'am lafżın ederler şübhəsiz irād
Bu tertib-i dil-ārāda hele yer kalmazillā 'ya
39. Bu ma'lūm-ı hümāyūnuñ ola şevketlü Hunkārim
Senüñ devrüñde revnak geldi bu resm-i dil-ārāya
40. Otuz kırk yıl kadar vardır ki bu dünyayı seyr etdik
Ne mümkündür ki bulsun böyle cem'iyyetle pīrāye
41. Senüñ devrüñde ednā bir tūfeng-a'lā olur fāris
Eger alırsa ednā iltifatūndan biraz vāye
42. Hudā vākīf efendim görmedim bir böyle bāzı ben
Anuñ evşāfi tahnīrinde 'aciz kaldım inşāya

32b eyledi : eyleyip A.

40b cem'iyyetle : cem'iyyetde D.

43. Huşuşan kim zamānuñda benem ol şā'ir-i hōş-gū
Cinid-i hāmeyi şarf eylesem meydān-ı imlāya
44. Verir şūriş miyān-ı fārisān-ı nażma ser-tā-ser
Licām-ı düldül-i ṭab'ı eger başlarsam iħħāya
45. Eger karşı atar var ise gelsin kilk-i eş'ān
Semend-i ṭab'ını sürsün benimle şāhn-ı beydāya
46. Nice olur anılsın fāris-i şāhn-ı hüner kimdir
Elimde hāme döndükçe 'asā-yı dest-i beyzāya
47. Üşenmezse eger gelsin bu meydān-ı maħabbetdir
Benim gibi bediħi başlasın vaṣfuñda iħrāya
48. Berāber at başı birden ɿoparsın şāhn-ı mišvāra
Nübūd-i hāmeyi ursun çıķarsın ṭāk-ı vālāya
49. Degildir er miyānında hüner kim kendi zu'mıyla
Semend-i ṭab'ı oynatsın vanip bir cāy-ı tenħāya
50. Hüner oldur ki meydān-ı hünerde nīze-i kilki
Atüp tutsun ciñd-āsā girince şāhn-ı beyzāya
51. Kicaklırsa rikāb-ı himmetüñ ger tevsen-i ṭab'ım
Feżā-yı nażmu teng ü tār edem erbāb-ı inşāya
52. Kalender-veş ġazel-hāvan olmak ister şūħ-ı endișem
Şanır-i zir ü bām-i hāmeyi teşbih edip nāya
53. Baña bir şeh-levend-i nāzuñ oldu 'aşķı sermāye
Ki ta'n-endaz olur dil-keş hūrāni nahl-i Tūbā 'ya
54. Kirişme hāylini ceyş-i teğāfülle edip hem-pā
Sipāh-ı ġamze-i Tatar'ı mā'il şur ü ġavġāya
55. Ciñd-āsā çekip medd-i nigāh-ı fitne-engizin
Atılmak kaşdin eyler sine-i 'uşşāk-ı şeydāya

48a at başı : at başın A.

49a er : ez B, C, D.

56. Semend-i şîveye pâmâl edip şâhn-i dil-i zânı
Beni güldürme lûf et sevdigim ağıyâr-ı rüsvâya
57. ‘Arak-rız olsa ruhsarı teselli-yâb olur hâfir
Mücerrebdir hele âb-ı şükûfe def’-i sevdâya
58. O mihr-i evc-i hüsnüñ zerre-i nâ-çizi olmuşken
Hilâl-i ebrûvânuñ görmedikvardı iki aya
59. Yeter NAŞID semend-i tab’ı yorduñ dizginin devşir
Şıtabl-ı hâmedân'a bağla râhatdan ala vâye
60. Efendim bu kaşidem şâhidimdir müddeî farżan
Eger isterse hüccet hâkim-i hâsimda da‘vâye
61. Bu gün şâhib-kırân-ı şandalî-i nazm ü inşayam
Baña feyz-i nigâh-ı i‘tibâruñ oldu sermâye
62. Senüñ âyîne-i luşuñ mukâbil oldu illâ kim
Nice ruhsat bulur tûti-i hâmem böyle gûyâya
63. Hemân tenşîtdir tab’-ı hümâyunuñ garaž yoħsa
Ve illâ kanda bendeñ kanda da‘vâ-yı suħan-vâye
64. Hudâ günden güne mihr-i cemâliuñ eyleyip rûşen
Şu‘â-ı âfitâb-ı şevketüñ fer vere dünyâya
65. Semend-i devletüñ ıştabl-ı rif’ atde ola merbûṭ
Süvâr olduķça esb-i çarħha mihr-i āsumân-pâye
66. Bu hüsni hulk ile ‘âlemde ey şâh-ı melek-hâşlet
Du‘â-yı devletüñ farż oldu hep a‘lâ vü ednâya
67. Kesip şemşîr-i kahruñ rişte-i i‘mâr-ı küffâr
Kila gâlib cenâb-ı Haķ seni her demde a‘dâya

06.

Müstef'îlün fe 'ülün müstef'îlün fe 'ülün

- - + - / + - - / - - + - / + - -

01. Şâhen-şeh-i zamâne Sultân Selîm Hân'uñ
Evşâf-ı zât-ı pâki gelmez hele hesâba
02. Şâh-ı melek-şemâ' il elâtâfi dehre şâmil
Şayeste çün messâ' il yazilsa her kitâba
03. Şâh-ı kerem-mesâlik şeh-râh-ı Hakk'a sâlik
Olsa per-i melâ'ik şayân âfitâba
04. Zât-ı kerem-nümûdü şâmil nice su'ûdu
Yek-katre âb-ı cûdu gâlib gelir gül-âba
05. Şâhen-şeh-i cihândır cism-i cihâna cândır
İhsâni şay-gândır hep cümle şeyh ü şâba
06. Vâkif rûsûm-ı cenge hem tîr ü hem tûfenge
Deryâdaki nehenge tîri eder işâbe
07. Olurdu pek muvâfiğ tâk-ı derinde lâyîk
Kâvs-ı felek muâbiğ naâş olunsa kitâba
08. Mihr-i cihân-nümâdir ol sâye-i Hudâdur
Ta'n eylese sezâdir envâr-ı âfitâba
09. Fermân-revâ-yı dünyâ oldukça hep ser-â-pâ
Nâr-ı hâsedle a'dâ dönsün hemân kebâba
10. NÂŞİD du 'âya âgâz etdikde maksaduñ yaz
Yüz sürüp ol nevâ-sâz bâb-ı felek-meâba
11. Şâh-ı kerem-pesendim Sultân-ı bî-menendim
Lâyîk degil efendim der-gâh-ı müstetâba

06 A 15^a, B 21^a, C 21^a, D 21^b, E 18^a.

B: قصيدة در ضمن عرض هدیه

12. Degil saña bu şayān ey pâdişâh-i zî-şân
Olsa kabûle erzân başım erer sehâba
13. Şevketlü şehriyârâ şâh-i kerem-şî'ârâ
Etdim huzûra ihdâ bir taşt-ı âfitâbe

07.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Efendim pâdişâhim şehr-i yâr-ı ma'dilet-kârim
Seni her dem Hudâ 'nuñ hifzîna etdim emânet ben
2. Cihân memnûn-ı ihsânuñ olup fart-ı semâhatden
Hezârân kimseler mahzûn iken şâd oldu luftuñdan
3. Emek-dâr-ı ķadîmuñ 'abd-ı mevrûşuñ ķuluñ NAŞİD
Ümîd-i luft edip ihsân umâr şîmdi efendimden
4. Ki ya'ni vâlid-i mağfûruñuñ ihsânu bir yâkût
Teberrük eylemişdim 'âkîbet aldı felek elden
5. N'ola bir ķurmazı yâkût ile memnûn ü şâd olsam
Şu'â'-ı pertevinden çeşm-i cânîm eylesem rûşen

08.

Fâ'îlatûn fâ'îlatûn fâ'îlatûn fâ'îlün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

01. Pâdişâh-ı ced-be-ced Şâhen-şeh-i 'âli-neseb
Şehriyâr-ı âsumân-mesned Hûdîv-i meh-rikâb
02. Kâşîr-ı gerdûn gurfe-i ikbâlinüñ yek-pâyesi
Zîver-i kâşane-i iclâlidir bu nûh-ķibâb

07 A 17^a, B 14^a, C 15^a, D 18^b, E 13^b.

B: عرض نیاز یاقوت احمر از پادشاه فریدون فر

08 A 21^a, B 25^a, C 26^a, D 30^b, E 23^a.

A: Tâlib-i kâşîr nâkîsdir.

01a neseb: sened B, C, D, E.

03. Şâh-i gerdün-menzilet Hâkân-ı Hayder-menkabet
Reşha-pâş-ı ‘ayn-ı re’fet Hüsrev-i mâlik-rikâb
04. Şâ’ir-i mu’ciz-dehen Sultân-ı iklîm-i suhan
Kahramân-ı tîg-zen şâhib-kırân-ı kâm-yâb
05. Fâris-i hayl-i muhacel hâris-i mülk ü milel
Nâzîm-ı dîn ü düvel in‘âm-bahş-ı şeyh ü şâb
06. İltimâ’-ı naâd-ı luftu gibîta-fermâ-yı nûcûm
Çeşm-i mihr ü mâha gerd-i semm-i esbi ferr ü tâb
07. Bahş-ı feyz-i cüdunu ifâda kâşîrdir kalem
Vaşf-ı ihsânında ger te’lîf olunsa biñi kitâb
08. Hüsn-i hulk ile nâzîrin görmedim vallâhi ben
Nûsha-i eslâfa tafsîl üzre bakâdim bâb bâb
09. Luft ile dâ’im binâ-yı dîni te’sîs etmede
‘Adli ile bulmada bünyân-ı devlet âb ü tâb
10. Olsa şayeste müşavvir kaşîrîna hâkân-ı Çin
Vaktin idrâk etse derbâm olur Efrâsiyâb
11. Şeh Selîm bin Muştâfa Hân ibni Ahmed Hân kim
Olsa gûlmîh-i deri şayeste kûrş-ı âfitâb
12. Şimdi bir kâşâne bünyâd eyledi şâhâne kim
Kaşîr-ı gerdûna rûsûm-ı tarîh verdi pîç ü tâb
13. Öyle bir kâşâne-i zîbâ mu’allâ tarîh kim
Aña Hâvermak oldu çün naâş-ı serâb
14. Ol kadar buldu gûl-i taşvîri reng-i feyz kim
Düşse ‘aksi âbda mâhiyi eylerdi kebâb
15. Âb ü tâb-ı şîse-i ezhârî bir gâyetde kim
Verir erbâb-ı mezâka neşve-i câm-ı şarâb
16. Dîde-i revzenlerin bir kez temâşâ eylese
Deng olurdu çeşm-i mest-i dilberân-ı nim-hâb

17. Görse-idi nağş-ı pâk-i dil-keşin Behzâd eger
Eylemezdi yapmağa Ferhâr-ı Çin'i irtikâb
18. Hep şarîr-i müşra'-ı bâbî okur Feth âyetin
Gök kapısı açılır gûyâ du'âlar müstecâb
19. Dikkat etse resmine hâr-ı gül-i dîvârinuñ
Ögrenir andan fûsunu gamze-i hâzır-cevâb
20. Gülsen-i taşvirini Zühre temâşâ eylese
Reng-i gül-nârin alıp engüştüne eyler hizâb
21. Asumânî aflatın ihdâ eder çarh-ı esîr
Tâ ola bu kaşîr-ı 'âli-tarha jengâri tûnâb
22. Neş'e-i feyz-i hevâsin eylese köhne-sifâl
'Avd ederdi mevsim-i eyyâm-ı hengâm-ı şebâb

GAZELLER

Elif

001.

Fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

01. Nūş-ı şahbā-yı lebūn māye-i cān oldu baña
Belki sermāye-i zevk-ı dü-cihān oldu baña
02. Öyle aldım belini dā’ire-i āğuşa
Gerdiş-i çarh-ı felek reşk-künān oldu baña
03. Yine bir gamzesi Tatar ü kemān-ebrūnuñ
Bir nigāh-ı ǵaǵabı yahsı yaman oldu baña
04. Nokta-i hāli görüp muşhaf-ı ruhsārında
Ders-i sīpāre-i ‘aşķa o nişān oldu baña
05. Dün gece ol mehi teftüs için ‘azm etmişdim
Kā’id-i rāh-ı emel kāh-keşān oldu baña
06. Gerdeninde eṣer-i būse göründü gözüme
Sū'-i ǵann eylemem ammā ki gümān oldu baña
07. Görmeyeldən seni ey rūh-ı revānum cānim
Tesliyet-bahş hemān eṣk-i revān oldu baña
08. Hep senüñ derd ü ǵamuñ eyledi dīl-hasta beñi
Ey vefasız demedüñ kim ne ziyān oldu baña
09. Gözlerüñ almış iken şabr ü ǵarār ü hūşum
Kaşlaruñ ǵillesi yok iki kemān oldu baña
10. Pirehensiz görücek cismini ol sīm-tenüñ
Şıhhat-ı mes’ele-i rūh ‘ayān oldu baña
11. NĀŞIDĀ hāk-ı der-i yāra mı yüz sürdü ‘aceb
Seheri geldi şabā būy-resān oldu baña

002.

Mef‘ülü fā‘ilatū mefa‘ilü fā‘ilün

- - + / - + - + / + - - + / - + -

1. Bak cism-i pāk-i dilbere ten söylerim saña
Seyr et cemāli vech-i hasen söylerim saña
2. Häl-i siyāh-ı dilberi vaṣf etme zāhidā
Düşmez o söz dehānuña ben söylerim saña
3. Gerd-i ruhında sebz-i ḥat-ı nev-resini gör
Güller içinde tāze çemen söylerim saña
4. Yanında gör rakibi o gül-nahl-i ‘isvenüñ
Gül-zär-ı hüsn ü āna diken söylerim saña
5. Geldikde vaṣf-ı zülfine derseñ nedir sözüñ
'Anber derim ya müşg-i Ḥoten söylerim saña
6. Hisn-ı haşin-i vaşlina yād el ṭokunmamış
Cism-i laṭif-i yarı beden söylerim saña
7. Tır-i nigāh-ı ǵamze-i dil-düz-ı dilberi
İşler derūna sīne delen söylerim saña
8. Bir kerre būs-ı la'lüne şayeste olsam āh
Baksañ ne ṭaṭlı ṭaṭlı suhan söylerim saña
9. Fikr eyledikçe cevrini NĀŞID ol āfetüñ
Çekdiklerimi ḥayli mīhen söylerim saña

003.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bir hüseyni nağmesiyle etdi āheng-i nevā
Mutribuñ şevkına pūyān olarak geldi şabā

002 Tezkirelerden.

003 A 32^a, B 40^a, C 40^a, D 47^a, E 35^a.

2. Ol büt-i Leylî-i hüsnüñ hasretiyle etsem âh
Rûh-i Mecnûn ‘âlem-i nâsûtdan eyler merhabâ
3. Ol vücûd-i nâzûk-i sîmîne lâyîkdir eger
Târ ü pûd-i pertev-i mehtâbdan olsa kabâ
4. Yek nigâh-i germ-i ‘uşşâka tahammûl edemez
Ol perînûñ gâze-i ruhsândır reng-i hayâ
4. Kadr ü şân-ı ‘âşîkî ‘ârif gerekdir her güzel
Sifle-perver âfete meyl etme söz tut Nâşînâ

004.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Vâşluñâ bîgâneler cânâ sezâ olsun mu yâ
‘Âşîk-ı dil-hasta lutfuñdan cûdâ olsun mu yâ
2. Bir tarafdan gâmze-i ser-der-kemînûñ var iken
Bir tarafdan kâkülüñ başa belâ olsun mu yâ
3. Lût edip uğratma hîç ağıyâri bezm-i ülfete
Sen perîsûñ meclisûnde dîve câ olsun mu yâ
4. Cismimiz her dem sihâm-ı cevrüñe âmâc iken
Ey kemân-ebrû yine mânend-i yâ olsun mu yâ
5. Rûzgâruñ germ ü serdin çekmeden bî-tâb iken
Çekdigim derd ü meşâkkat ber-hevâ olsun mu yâ
6. Rize-i elmâs ekersin zâhm-ı nâsûr-ı dile
Ey tabîbim ‘âşîka böyle devâ olsun mu yâ
7. Bunca demlerdir gûbâr-ı âsîtanuñken senüñ
Rûzgâruñ cevrine Nâşîn sezâ olsun mu yâ

Bā

005.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Dilde fikr-i ‘arız u la‘lünde dil ārām-yāb
Ābda āteş firuzān mevc-zen āteşde āb
2. Her şikenc-i ṭurrasında bir göñül dil-bestedir
Her nigāh-ı ḡamzesi ḫatl-i dile eyler şīṭāb
3. Ey şeh-i iķlim-i hüsün ü ān teşnīf eyle gel
İntizāruñ āteşiyle oldu hep diller kebab
4. Pāymāl eylersin ammā ‘āş iķ-ı şeydāları
Bir nigāh-ı iltifāta eylemezsin irtikāb
5. Yā belā-yı ‘aşk-ı dilber yā humār-ı cām-ı mey
Uğratır bir derde elbet ademi hükm-i şebab
6. Āfitāb-ı hüsnuñi şaf et kiüsuf-ı ṭurradan
Ey peri ayine-i hikmet görünsün bī-hicāb
7. NAŞIDĀ güçdür metā‘-ı vaşl-ı yāra dest-res
Etmedikçe āsitān-ı kūy-ı yāra intiṣāb

006.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ziyasiyla cihāni ser-be-ser tenvir eder meh-tāb
Hārab-ābād-ı zulm-i ȝulmeti ta‘mīr eder meh-tāb
2. Degildir rūy-ı gülde gülşen içre şeb-nem ü jāle
Şafasından zemīne gül şuyu takfir eder meh-tāb

005. A 32^a, B 40^b, C 40^b, D 47^b, E 35^a.

006 A 32^b, B 41^a, C 41^a, D 48^a, E 35^b.

3. Alıp etrafına etfâl-i necmi kıssa-hân olmuş
Hikâyât-ı dil-i nâşadını taknîr eder meh-tâb
4. Düşürmez hic dilinden tâb-ı ruhsârin o meh-rûnuñ
Fürûg-ı hüsnüñi biñ cân ile tezkîr eder meh-tâb
5. Komaz ehl-i dili bir gün sürür ü şadmân üzre
Biraz ruhsat verirse dâ’imâ tekdir eder meh-tâb
6. Hadeng ü tîr eder necm-i şihâbî kehkeşanı kavş
‘Adû-yı dûnuna bu vech ile tedbir eder meh-tâb
7. Getirmez burc-ı âgûşa o mâh-ı ‘işveyi bir şeb
Vişâlin NÂŞİDâ bir vech-ile tagyîr eder meh-tâb

007.

Mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Açıl ey gönca-i gülzâr-ı istignâ güşayış yap
Biraz cem’iyyet-i tertîb-i bezm-i ‘îşe hâhiş yap
2. Amân ey şehriyâr-ı taht-ı istignâ ‘inâyet kıl
Büyüüt-ı hâfir-ı ‘uşşâkî ta’mîr et nüvâziş yap
3. Meded ey bâde te’sîr et mizâc-ı yâra rûh-âsâ
Koma dem-bestे gülzâr-ı ruhuñ pür-âb ü tâbiş yap
4. Güzer eylerseñ ey bâd-ı seher kûy-ı dil-ârâdan
Yüzüñ sur hâk-i pây-ı yâra bir ‘arz-ı sitâyiş yap
5. Olur bir gün ki gûş-ı gönçaya te’sîr eder elbet
Sen ey şûrîde bülbül durma baş feryâdi nâliş yap
6. Senüñ ey sifle-perver çanlı kecdir dâ’imâ devrûñ
Biraz da ehl-i diller semtine meyl et nümâyiş yap

4b fürûg: fürû’ B, C, E.

6a kehkeşanı: kehkeşan-ı B,C.

007 A 32^b, B 40^b, C 40^b, D 47^b, E 35^b.

7. Zemin-i tâzede böyle gazeller tarh edip gâhî
Suhan-sencân-ı ‘aşra NÂŞİDÂ bir ‘ârz-ı dâniş yap

Tâ

008.

Mef’ülü mefa’lü mefa’lü fe’ülün
- - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Ham-geste edip kâddimi yazu-yı mahabbet
Bükdü resen-i tâkati bâzû-yı mahabbet
2. Nâ-kâbil olan tab'a ne kâbil eser etmek
Ta’fir-i cihân etse de ger büy-ı mahabbet
3. Bi-hûde güşâd eyledi dil perde-i râzi
Âğuşumuza gelmedi bânû-yı mahabbet
4. Bâlâ-rev olur âteş-i dil-germi-i aşkı
Hem-bezm olalı ol büté zânû-yı mahabbet
5. Sencide-i mîzân-ı dü-çeşm olup âhir
Şaçıldı ser-i kûyuña incü-yı mahabbet
6. Bi-hûde midir böyle perişâni-i kâkül
Her târına biñ dil geçirir müy-ı mahabbet
7. NÂŞİD gibi üftade-i çâh-ı zekan olmuş
Şarkuntılık eyler hele gisû-yı mahabbet

009.

Mefâ’lüün mefa’lüün mefa’lüün mefa’lüün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Alışdurma mizâcuñ sevdigim mey-hâneye lutf et
Meded öptürme la'lüñ sâgar ü peymâneye lutf et

008 A 33^a, B 41^a, C 41^a, D 48^b, E 36^a.

6a kâkül: diller A .

009 A 33^a, B 41^b, C 41^b, D 48^b, E 36^a.

2. Meded kim nať-ı şatracı emelde anı māt etme
Piyâde koyma ey gül-ruh dil-i ferzāneye luſf et
3. Amān gösterme ḥalūn ḥalka-i zülfünde ‘uşşāka
Düşürme murğ-ı cānı dām ile hem dāneye luſf et
4. Ciride çıktı şāh-ı nahl-i gülle yine bülbüller
Buyur ey şāh-ı taht-ı ‘aşk gel Gülhāne'ye luſf et
5. Dürüğ-ı fitne-engiz-i rakibe şarf-ı gūş etme
Şakın aldanma öyle bī-me’āl efsāneye luſf et
6. Yer etdi ǵayrı zencir-i ser-i zülfünde sultānum
Garibün müstmendündür dil-i dīvāneye luſf et
7. Bu berg-i sebzin ‘arż et NĀŞİD-i şūnde-sāmānuñ
Yoluñ uğrarsa ey bād-ı şabā cānāneye luſf et

010.

Mefā’ılün mefa’ılün mefa’ılün mefa’ılün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Hümā-yı kākülündür fark-ı cāna sāye-i devlet
Nigāh-ı iltifātuñdur baña sermāye-i devlet
2. Terakkide olur idbāri mirkāt-ı hakikatde
Egerçi mürtefi’dir şūretā nūh-pāye-i devlet
3. Tezelzülden degil hāli esas-ı kaşır-ı istikbār
Meger gehvāre-cünbān-ı Hātā’dır dāye-i devlet
4. Livā-yı ķadr-i ehl-i cāhi pest eyler felek bir gün
Mumās olsa sipihre irtifā’-ı rāye-i devlet
5. Mürüvvetden eger yok NĀŞİDā hep kesbedir gūşış
Kemāl-i bī-vefāyidir hamir-i māye-i devlet

3b cān-ı dām ile hem dāneye: cān-ı zārı dām ü dāneye, C , D.

010 A 33^a, B 41^b, C 41^b, D 49^a, E 36^b.

4b rāye: ǵāye D.

Cim**011.**

Mefū‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün
 - - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Bir *haylī* zamāndır beni yād eylemediūn hīç
Bir nāme-i luṣuñ ile şād eylemediūn hīç
2. İşkestə edip kāse-i ümmidimi her dem
Şağarçe-i āmāli kinār eylemediūn hīç
3. Çok cevr ü sitem eyleyip ey şūh-ı cefā-cū
‘Uşşāk-ı cefā-pīşenē dād eylemediūn hīç
4. Hall eylemediūn ‘ukde-i esrār-ı zamīri
Bāb ü der-i maksūdu güşād eylemediūn hīç
5. Dil-bestə olup zülfüne bir ăfetiūn ey dil
Ser-bażlığı pīş-nihād eylemediūn hīç
6. İğvā-yı şeyātīne uyup semt-i hevāda
Emmāre-i nefsuñile ‘inād eylemediūn hīç
7. Dil-bestə olup ni‘met ü ārāyiş-i dehre
NAŞİD daňı sen fikr-i me‘ād eylemediūn hīç

Dal**012.**

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Tağıtip cem‘iyyet-i sāmāni bād-ı serd-i derd
Dide-i maksūduma pūşide oldu gerd-i derd

011 A 33^b, B 42^a, C 42^a, D 49^a, E 36^b.

012 A 34^a, B 42^b, C 42^b, D 48^a, E 37^a.

2. Ey gül-i bāğ-ı melāhat zaḥm-ı tīguñdan senüñ
Dāğlar sīnemde oldu her biri bir verd-i derd
3. Bir nigāh-ı merhamet kıl ey ṭabīb-i derd-i ‘aşk
Kāha döndü fırkāt-i cevriñle rūy-ı zerd-i derd
4. Ka‘beteyn-i maṭlabum şeş- dergeh-i gerdūnda
Gelmeyip bir kez dü-şeş ‘aksine döndü nerd-i derd
5. Rāğıb-ı mu‘ciz-deme tanār edince NĀŞIDĀ
Oldu her beyti bu ṭarh-ı dil-keşüñ bir vird-i derd

013.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Mukābil olsa farzā hüsnine āyīne-i ḥurṣid
Açardı īgayretinden dağ-ı ḥasret sīne-i ḥurṣid
2. Sen ol cism-i laṭif olduñ ki ey ṭifl-i perī-dāye
Sezādir cāme olsa ḳaddūñe peşmīne-i ḥurṣid
3. Senüñ ey sāki-i bezm-i tarab şayestedir olsa
Berā-yı sāgar-ı şahbā elinde mīne-i ḥurṣid
4. Niçin yakılmış o māhuñ āfitāb-ı hüsн-i pür-sūzin
Kemāl-i reşkden varmış meger ki kīne-i ḥurṣid
5. Yine bir nev-zemīn-i tāze insād eyledüñ NĀŞID
Ki her bir lafzı oldu dāğ-sāz-ı sīne-i ḥurṣid

014.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Nār-ı eşk-i hāl-i ruhsāruñla sūzān oldu ‘ūd
Hem yanıp yakıldı hem derdüñle giryān oldu ‘ūd

3b gāh: gāha, D.

013 Tezkirelerden.

014 A 33^b, B 42^b, C 42^b, D 49^b, E 37^a.

2. Da'vet-i cins-i peride çünkü lâzımdır buğûr
Anuñ içün yanmağa böyle şîtabân oldu 'ûd
3. Ateş-i aşk u hevâ ile kesildi kapkara
Kıpkızıl dîvâne-i derd-i cüvânâن oldu 'ûd
4. Micmer-âsâ dağlar açıp ser-â-pâ sineye
Dûd-ı dil ızhârinâ câniyla hâbân oldu 'ûd
5. Reşk edip müşgîn-i zülf ü hâl-i 'anber-bârına
Ol gażabdan vardı böyle aṭeş-efşân oldu 'ûd
6. Kâfir-i Hindû gibi aṭeş-perest iken henüz
Meclis-i cânâneye geldi Müselmân oldu 'ûd
7. Nâşidâ almiş fetili 'âşik-i şûrîde-veş
Ol mehûn bezminde çün şem'-i şebistân oldu 'ûd

Râ**015.****Fâ'i lâtün fâ'i lâtün fâ'i lâtün fâ'ilün**

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ey peri-peyker hayâlüñ dilde etdikde karâr
Şabr ü sâmân ü şu'ûrum cümle oldu târ ü mâr
2. Olalı nezzâre-senc-i hüsn-i mir'atüñ râkîb
İncilâ-yı hâfir-ı 'usşâka geldi iğbirâr
3. Pertevinden eyledi âfâkî cümle müstenîr
Âfitâb-ı tal'atuñ olukda dehre lem'a-dâr
4. Bir hüseynî perdesinden etdi âheng-i nevâ
Yıldız güyâ gûlsitâni nâr-ı aşkuñla hezâr
5. Eyle teşrif-i kadem gel külbe-i aḥzânîma
Cânuma kâr etdi 'ömrüm nâr-ı cevr-i intizâr

6. Kā'ılız būs-ı ķademde olsa ammā NĀŞİDĀ
Olmaz isek ol gül-i nāzük-mizāc-ı yāra yār
7. Es'ad-ı hōş-gū n'ola ṭanzīr-gū olsa olur
Bu ġazel ġayetle sāde oldu hem de tāb-dār

016.

Mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Görenler cām-ı la'lin bāde-i gül-fām şanmışlar
O sīmān sīneyi āyīne-i endām şanmışlar
2. Temāşā eyleyenler şu'le-i āh-ı dil-efrūzum
Anı āşüb-hūz-i çarh-ı heft-ecrām şanmışlar
3. Bakanlar ṭurra-i ḥam-der-ḥam-ı pür-pīç-i cānāna
Hemān şayd-ı dil-i 'uşşāk için bir dām şanmışlar
4. Alanlar būse-i gül-ġonca-i la'l-i leb-i yāri
Anı lezzetde gül-ķand-ı nebāt-ı Şām şanmışlar
5. Nigāh-ı çeşm-i mesti şūriş-efkendir dil-i zāra
Görenler zāhirā bir şūret-i ikrām şanmışlar
6. Kemāl-i dikkat ile NĀŞİDĀ bakdıkça cānāna
Görenler cām-ı la'lin bāde-i gül-fām şanmışlar

017.

Mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Nesīm-i düd-ı āhim zülf-i dildarıń çalar çarpar
Hücum-ı mevc-i eşkim deşt ü küh-sarı çalar çarpar
2. Mukābil olsa māha ol perīnūń cizye-i hüsnnü
Fürüğ-i lem'a-pāş-ı kurs-ı nevvārı çalar çarpar

016 A 37^b, B 47^a, C 47^a, D 53^b, E 41^a.

^{6a} cānāna: dildāra A .

017 Tezkirelerden.

3. Kemâl erbâbı olmuş ol peri teshîr-i hâtırda
Nuğûd-i genc-i şabır-ı ‘âşik-ı zâri çalar çarpar
4. Bakıp bir kerre zer-dîde nîgehle semt-i ‘uşşâka
Derûn-ı sine-i ‘âşıkda esrânı çalar çarpar
5. Şu rütbe düzd-i çâlak olmuş ol çeşm-i suhan-gû kim
Dehân-ı Zühre'den ma'nâ-yı güftânı çalar çarpar
6. Süvâr olsa semend-i nâzina ol ǵamze-i câdû
Edip yaǵma ser-â-ser mülk-i Tatar'ı çalar çarpar
7. Gubâr-âlûd iken NÂŞİD gibi hâtır yine hâme
Zemîn-i dil-keş üzre levh-i eş'ârı çalar çarpar

018.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Sûziş-i hâl ü ruhuñ súziyla ey dil yâra var
Sînede bir şem'-i ‘âşk nâmında âteş-pâre var
2. Mihr-i şubh-ârâ-yı rûyin fîkr edip şâm-ı hâtûn
Rûz u şeb mûy-ı miyân-ı yâr ile aktâra var
3. Dilleri teshîr eder zencîr-i târ-ı kâkülü
Fitne-i devr-i kamer bir âfet-i sehâhâre var
4. Hâk-i pâyın tûniyâ-yı çeşm-i cân et ey göñül
Akîdip seyl-âb-ı eşkin gülşen-i dildâra var
5. Tîfl iken pertev-perest-i tâl'ati olmuşdu dil
Şimdi on dört yaşına girmiştir ol meh-pâre var
6. Hem-‘inân-ı esb-i ‘îrfân ol cevâd-ı tab’ ile
At կopar mizmâr-ı nażma NÂŞİDâ mişvâra var

018 A 36^a, B 47^a, C 45^a, D 53^a, E 39^b.

la Sûz-ı hâl ile stüveydâ-yı dilimde yara var A.

5b girmiştir: girmış gör A.

019.

Mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

+ - + - / + + - - / + - + - / + + -

1. Alınca ‘aks-i ruhun ol mehüñ piyale-i zer
Derûn-i mihre girip sanki cilve etdi kamer
2. Görünce hâlini ol âteşin ruh üzere n'ola
Atarsa kendiliyi gayretle âteşe ‘anber
3. Neşât-i meyle ‘arak-rîz olunca ruhsânı
Degil hadîka-i hüsn üzere jaledir derler
4. Görince kâmet-i Tûbâ-hîrâm-ı dildânı
Büküldü reşk ile gülşende kâmet-i ‘ar’ar
5. Bakınca hışm ile bir kerre taraf-ı ‘uşşâka
Hadeng-i ǵamze-i dil-düzi tâ derûna geçer
6. O da bizim gibi hasret-keş-i vişâli imiş
Miyân-ı nâzük-i cânâni pekçe kocdu kemer
7. Gelirse ağzuna câni ‘aceb mi ‘uşşâkuñ
‘Akide-i leb-i dil-dârı çün rakîb emer
8. Meşâm-ı câna yine bûy-ı müşg-i Çin geliyor
O āhû gözlüm ‘aceb çin-i perçemin mi çözer
9. Vişâli yazmaz o şûhuñ saña eger NÂŞİD
Kitâb-ı hüsnünü biñ kerre eyleseñ ezber

020.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Olsa peyveste ‘aceb mi tâk-ı çarha nâleler
Tîg-ı ǵamzeñle cigerden çıkmada pergâleler

019 A 36^b, B 46^a, C 46^a, D 51^b, E 40^a.

020 A 35^a, B 44^a, C 44^a, D 49^b, E 38^b.

2. Hasta-i derd-i ğama ḥabbü's-şifâdır şüphesiz
La'l-i gevher-bâr-i yâkûtînda ol teb-hâleler
3. Haḳ bu kim sâki kümeyt-i zihni cevlân etdirir
'Aks-i rûyuñla ḳadehde şu'le-i cevvâleler
4. Halka halka kâkül-i 'anber-şiken ruhsârda
Gerd-i mâhi gûiyâ ḳat kat dolanmış hâleler
5. Behçet-efzâdir 'arak gül-berg-i rûy-ı yârda
Berg-i gülde mücib-i revnak degil mi jâleler
6. Fikr-i ruhsâriyla çeşm-i hasret olsa ḳatre-pâş
Vâdi-i kûy-ı dil-ârâda biterdi lâleler
7. Seyle verdi Nâşidâ sâman ü şabr-ı hûşumu
Devr ederken bezm-i meyde şâgar-ı seyyâleler

021.

Mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Görenler ol ḳamer-ruhsârı mâhiyyetlidir derler
Perîdir gerçi ammâ ḥayli ünsiyyetlidir derler
2. Kime şordumsa ḥâlin vâ'iz-i bî-hûde-güftârin
Ne ḥâcet vaṣfa anı bildigüñ devletlidir derler
3. Nedir bu neşve-i diger 'aceb câmında şâkinüñ
Ki anı nûş edenler ǵâlibâ şerbetlidir derler
4. Olanlar vâkîf-i nabz-ı mîzâc u meşreb-i cânâñ
Yine dil-ḥasta-gân-ı 'aşkına şefkatlidir derler
5. Hirâs etme o şûlu bî-vefâdir şanma ey 'âşik
Sevenler mâ-sebakâda bir güzel ülfetlidir derler

2b yâkûtînda: yâkûtîde A .

021 A 38^a, B 48^a, C 48^a, D 54^a, E 41^b.

6. Egerçi vaşf ederler cennet-i kūyūñ güzel ammā
Gülistān-ı cemālūñ başka bir hāletlidir derler
7. Egerçi ‘aşkımız günden güne efsün olur ammā
Nedir lutfu teb-i hicrānını nevbetlidir derler
8. Kemān-ebrūsunā toz konmaz ammā ol ķaşı yānın
Velikin sehm-i müjgānı biraz āfetlidir derler
9. N'ola dil-süz olursa NĀŞİDĀ mazmūn-ı eş 'āruñ
Başanlar 'ayn-ı insāf ile germiyetlidir derler

022.

Fe‘ilātūn mefa‘ilün fe‘ilün
+ + - - / + - + - / + + -

1. Yāri ‘aşık-firibdir derler
'Aşıkı nā-şekibdir derler
2. Zevk-ı 'aşk ile müstefiz olamaz
Zāhidi bi-naşibdir derler
3. N'ola fikr-i ruhuñ ederse göñül
O gule 'andelibdir derler
4. Va‘de-i vaşla intizār ederiz
كُل ات قریب dir derler
5. NAŞID-i hasta-hāli şorsa n'ola
Dil-rübayı tabibdir derler

022 A 38^a, B 47^b, C 47^b, D 53^b, E 41^b.

^{4b} Külli ītin karib : Her gelecek yakındır.

023.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Verme ‘ömrüm varı bezmünde meded ağıyāra yer
Tutmasın tâ kim derûn-ı sînem üzre yara yer
2. Lütfuñu îhâmda yek-cünbiş-i çeşmün yeter
Kalmasın cânâ amân ol gamze-i ‘ayyâra yer
3. Pertev-i berk-ı cemâlüñ dilde olmaz müstekâr
Cây-gâh olmaz ‘acebdir şu ‘le-i seyyâra yer
4. Nakd-ı şabra çünki seng-i âsîtanuñdur mehakk
İmtihân-ı ehl-i ‘aşkı kalmadı mi’yâra yer
5. Ey nedim-i bezm-i hâş-ı şâh-ı heft-ikläm-i nâz
Vaşf ederseñ luť edip ağıyârı bâri yâra yer
6. Nev-hürâmım nâz ile âgâz-ı reftâr eylese
Teng olur her cünbişinde şîve-i tâyyâra yer
7. Muhtelidir çün hamîr-i mâye-i ebnâ-yı ‘aşr
NAŞIDâ teng oldu şimdi ülfet-i bisyâra yer

024.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Çeşm-i merdüm-küs-i mestâne mi kim bâde midir
Hûn-ı ‘aşık yerine içdigî hep bâde midir
2. Sâkiyâ söyle meded böyle bu reng ü neşve
La‘l-i nâbuñda midir sâgar-ı şahbâda midir
3. Geçmiyor vaşf-ı leb ü kâmet-i mevzûnundan
Tîfl-i dil mekteb-i hüsnünde elîfbâda midir

023 A 34^b, B 43^b, C 43^b, D 48^b, E 38^a.

024 A 34^a, B 43^a, C 43^a, D 48^b, E 37^b.

4. Kadd-i cānāneyi Tūbā 'ya ederler teşbih
‘Acabā vech-i şebeh anda mı Tūbā 'da müdir
5. Düşme ey ‘aşık-ı sevdā-zede ol derde şakın
Maraż-ı ‘aşka devā dest-i aṭubbāda müdir
6. Böyle bu mertebede terk-i müriüvvet bilmem
Devr-i nā-sáz-ı felekden mi aḥibbāda müdir
7. NĀŞİDĀ bu ḡazel-i tāzeyi ‘arż eylē hemān
Şimdi erbāb-ı kemālāt u elibbāda müdir

025.

Mefā 'ilün mefā 'ilün mefā 'ilün mefā 'ilün
 + - - / + - - / + - - / + - -

1. Gīrībān-ı cemālüñ maṭla'-ı mihr-i meşānkıdır
Tecelli-zār-ı ‘aşka nūr-ı hüsnüñ lem'-i bārikdır
2. Görünce zīr-i tār-ı kākülüñde rūy-ı gül-rengi
Şanırlar sünbülistān içre bitmiş bir şakayıkıdır
3. Tuyar evvel bakışda nükte-i ser-pūş-ı āmālı
Nīgāhuñ vāķīf-ı sırr-ı žamīr-i ķalb-i ‘aşıkıdır
4. Halāvet-bahş olur ehl-i dile güftär-ı şirinüñ
Lebiñ müşr-ı melāhatde mükerrer şehd-i fāyıkıdır
5. Rumūzāt-ı kitāb-ı hüsnüñ ezber hayli müşkildir
Varılmaz māverā-yı ǵavrına bir bahır-ı rāyıkıdır
6. Rakībüñ cevherinde āb-ı şafvetden eṣer yokdur
Anuñ ‘arż-ı hulūşı hem ‘araždır hem mefārikıdır
7. Müsellemidir ki olmaz pīş-rev tūl-ı emel čiñkim
Düsen ehl-i kemāle dāimā ķat'-ı alāyıkıdır
8. Mübāyindir aḥibbā-yı zamānuñ ṭavrı bil NĀŞİD
Muṭābiķ şūretā ammā ki ma'nā nā-muvāfiķdır

026.

Mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. O şûhuñ hüsn ü âni mažhar-ı feyz olsa läyikdir
Beyâz-ı gerdeni ser-maňla’-ı mihr-i meşarıkdir
2. Çemen-zâr-ı hâf-ı nev-hîzi içre rûy-ı gül-rengi
Bahâristân içinde ‘ayni Nu’mânî şakâyikdir
3. Yetişmiş serve beñzer kaddi verd-i ra’nâdur
Füsün-ı şivede hep cümle hübâna fayıkdir
4. Hemânâ bir şerâre ‘anber-i sâradır ol perçem
Nigâh-ı fitne-sâzı vâkif-ı sırr-ı dekâyikdir
5. Alanlar bûsesin lezzet-çeş-i kand-ı mükerrer der
Leb-i la’l-i şeker-nizi müşâl-i şehd-i fayıkdir
6. Nazîrin görmemişdir kimse mir’ât-ı hübide
Ser-â-pâ şivelere nâz ü kirişme hep havârikdir
7. Yine bir nev-nihâl-i nâza meftûn oldu ‘âlem kim
Aña dil-hasta NAŞID şimdi biñ cân ile ‘âşikdir

027.

Mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Cihân-ı işveye şûriş veren hep hüsn ü ânuñdur
Zebân-ı şiveyi lâl eyleyen hüsn-i beyânuñdur
02. ‘Arak-nız olsa ruhsaruñ muraşşah fıkra-i terdir
Eden tersi’ levh-ı hüsnü hâl-i Hinduvân'uñdur
03. Hemîşe şan’at-ı tâhyîl ta’lîm eyler ‘uşşâka
Bu rütbe kîl ü kâle bâ’is ‘ömrüm mü-miyânuñdur

026 A 37^b, B 47^b, C 47^b, D 53^b, E 41^b.

^{2b} Nu’mânî: Nu’mân-ı A.

027 A 37^a, B 46^b, C 46^b, D 52^b, E 40^b.

04. Eger temsîl olınsa kavş-ı çarḥa farkı zâhirdir
Veren bâzû-yı hüsn böyle ķuvvet ebruvânunuñdur
05. Hezârân ma'nevî tecnîsler îhâm eder çeşmün
Veren revnak edâ-yı iħtibâke gisuvânunuñdur
06. Bedî'iyyât-ı hüsnüñ her biri gerçi müveccihdir
Eden tażmîn hep ammâ edâ-yı dil-sitânuñdur
07. Dil-i 'uşşâka cānâ faşl-ı vaşluñ hüsn-i matłabdır
Każâda bâ'iş ammâ kim rakîbe iktirânuñdur
08. Hele tecnîs-i haṭṭı münçelidir haṭṭ-ı la'lünde
Cinâs-ı tâm eden icrâ leb-i gevher-feşânuñdur
09. Ol iki ebruvân nazm-ı cemâle hüsn-i matla'dır
Aña hüsn-i taħalluš nükte-i remz-i zebânuñdur
10. Kinâyat-ı makâl-i çeşm-i pür-güyuñ müseccâ'dır
Bütün hep şive-i telmîh-i tab'-ı nükte-dânuñdur
11. N'ola itnâb edersek vaşf-ı zülf-i 'anber-āmîzüñ
Olan matlûb-ı īcâzı hemân sîrr-ı dehânuñdur
12. Zi-matla' tâ-be-makta' NAŞIDÂ nazmuñ muravvakıdır
Ki aşâr-ı latif-i ħâme-i mu'ciz-beyânuñdur

028.

Mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Derûnumda nice demdir ki bir zahm-ı nihân vardır
O şûhuñ tîr-i müjgâniyla varsa bir nişân vardır
2. Ne dem düşse ḥayâl-i ebruvânunuñ çeşm-i pür-ħûna
Döner ol câma kim 'aks-i hilâl-i āsumân vardır
3. Baňa ķalsa ederdim ġonca-i üşküfteye teşbih
Femüñ vaşfında cānâ gerçi kim çok dâstân vardır

4. O şūhuñ hifz-i mihr-i hüsn-i ‘âlem-gîrine şimdi
Duhân-i âh derler nâmına bir sâye-bân vardır
5. Çekerlerse kemân-ı saht-i ebrûsin sözüm yokdur
Egerçi ‘arşa-i verzişde çok şâhib-kemân vardır
6. Nice efsün u âl ile lebin bûs eylemiş yârlıñ
Cenâb-ı şeyhde bakılsa bir haylî dehân vardır
7. Egerçi mehveşanı haylî vardır gülşen-i hüsnüñ
Velî ol âfitâb-ı ‘işvede bir başka ân vardır
8. Hemân eyler o şâb-ı mülk-i ‘işve bendesin mahzûn
Zamân-ı devlet-i hüsnünde haylî şâd-mân vardır
9. Düşürdüñ bî-sebeb ‘ömrüm nigâh-i iltifâtuñdan
Unutduñ NAŞİD-i şûnideyi haylî zamân vardır

029.

Fâ‘ilâtûn fâ‘ilâtûn fâ‘ilâtûn fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

01. Kâkülüñ kim rûy-i tâbiş-dârı örter başdırır
Bü'l-‘acebdir perde-i müşgîn aâker başdırır
02. Encüm-i hâli ki mihr-i rûda zülfî setr eder
Güyiyâ ebr-i siyeh-fâmdır ki Ülker başdırır
03. Nakş-bend-i dest-i kudret ol siyeh ebrûların
Hifz için bîmâr-ı çeşmin şekl-i çenber başdırır
04. Revnakın pest eyleyip servüñ hûrâm-ı nâz ile
Gülşene geldikçe ol kâddi şanavber başdırır
05. Mest iken öp hâl-i ‘anber-fâmin ol meh-pârenüñ
Büy-i şâhbâyi efendi habb-i ‘anber başdırır
06. Şol kâdar bârik ü nâzûkdür miyân-ı yâr kim
Bâr olup şîve-i restârı hançer başdırır

029 A 35^a, B 44^a, C 44^a, D 49^b, E 38^b.

07. Āteş-i āhim yakardı şakf-ı tāk-ı çarlı līk
İltihāb-ı nār-ı ‘aşķı dide-i ter başdırır
08. Katl-i ‘āma ol şeh-i mülk-i cefā imzā edip
Hātem-i hūnīn-i çeşmān ile mahzar başdırır
09. Bād-ı āh ile şerār-ı śūr ‘alev-hīz olmada
Yok mudur bir ehl-i ḥayr ‘ālemde hīç şer başdırır
10. Bakmayıp ol şehsüvār-ı ḥuttā-i nāz ü cefā
Esb-i nāzı NAŞID-i şeydāyi çigner başdırır

030.

Mef‘ūlü fā‘ilātū mefā‘ilü fā‘ilün

- - + / - + - + / + - - + / - + -

1. Her dem ki bād-ı cevri o śūhuñ vezān olur
Dilde bahār-ı şevk-ı sürürum hāzān olur
2. Bir dem kelāl gelmedi şemşir-i ḡamzeye
Kūyunda belki günde hezārān ḫan olur
3. Ol şehsüvār-ı ‘işve ki pā-der-riķāb olur
Üftādegānı cümle yolunda revān olur
4. Ḥaylī rüśüm-ı ‘işveye ‘ārifdir ol penī
Bu verziş ile ṭifl iken ol nüktedān olur
5. Añilar şafā-yı lezzet-i şahbā-yı Kevser'i
Yāruñ şarāb-ı la'lini her kim çeşān olur
6. Her bir şerānı reşk-i şihāb-ı sipihr olur
Dilden duhān-ı āh ki çarħa resān olur
7. Zannum açılsa ḫufl-ı tilism-ı hicāb eger
Yāruñ metā'-ı vuşlatı rūy-ı dükān olur

09b ehl-i ḥayr: ḥayr eder A.

030 A 36^a, B 45^b, C 45^a, D 51^a, E 39^b.

8. Hiç var mıdır 'aceb ki **ğam-hanede** tamâm
Kahr-ı zamâni çekmeyerek şad-mân olur
9. Etdiklerine cümle nedâmet gelip tamâm
Yâd eyler ol da NÂŞİD'i bir gün zamân olur

031.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Gisuvânuñ şayd-ı mûrğân-ı dile zencîr olur
Ebruvânuñ **ķatl-i'uşşâka** iki şemşîr olur
2. Tâb-ı renginden olur sûzunda cânâ kîlk-i **hû**
Her ne dem dest-i musavvirde ruhuñ taşvîr olur
3. Ben ne deñlü sa'y ü gûşîş eylesem **tâhlîşime**
Pençe-i'aşķuñ yine ey **şûh dâmen-gîr** olur
4. Dest-i cevrüñ **hânümân-ı ķalbi** vîrân etse de
Yek-nigâh-ı iltifâtuñ bâ'ış-i ta'mîr olur
5. Bâri rü'yâda o şûhuñ mažhar olsam ķahrına
Bu meşeldir vâkî'â düş 'aksine ta'bîr olur
6. Bu gidişle ol meh-i bürc-i bahâ vü 'işvenüñ
Pertev-i mihr-i cemâl-i **hiüsñü** 'âlem-gîr olur
7. Ülfet-i pîr ü civânuñ imtizâcî mümteni'
Da'vî-i mezkûreye şâhid kemân ü tîr olur
8. Hamîd-i **hôş-gû** n'ola **tanâzîr** ederse şî'rime
Böyle **tanâzîr-ı** sâdeye NÂŞİD güzel **tanâzîr** olur

031 A 35^b, B 45^a, C 45^b, D 50^b, E 39^a.

7b Şâhid-i da'vâ-yı mezkûra kemân ü tîr olur

032.

Mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ruğuñ bâg-i cemâlüñ ey perî-rû lâle-zâridir
 Leb-i yâkût-fâmuñ şordum ammâ Kandehâri'dir
2. Dü-ebrû-yı siyeh-tâbuñ iki şemşir-i Hindi'dir
 Nigâh-i fitne-sâzuñ ya Tatañ ya Kaçanı'dir
3. Şakın tahkîk-i bahş-i derd-i aşk etme meded zâhid
 Mahabbet ehli tahkîk eylemişlerdir ki sâridir
4. O zülf-i müşg-büyüuñ maşkat-ı re’sin su’âl etdim
 Dediler kim Haşa'dır şorma aşlı Çin diyâridir
5. Haş-ı dil-keş-nümün-i levh-i hüsnüñ eyledim tahkîk
 Berât-ı şah-ı hüsne kayd olunmuşdur bahânidir
6. Şakın âyîne-i ruhsâruñ ey mâh-ı cihân-ârâ
 Ki dûd-i âh-i nâr-i sine-i aşık Bulhâri'dir
7. Bedîhi böyle tezyîn-i suhan tertîb-i ma'nâda
 Bu gûnâ taze mazmûn ile NÂŞİD feyz-i Bâri'dir

033.

Mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. İşüñ her demde zâlim ‘âşik-ı zâra tecâhüldür
 Hemîşe şan‘at-ı bâzice-i çeşmûn tegâfüldür
02. Açılmış gül gül olmuş ruhlaruñ şad-berg iki güldür
 Lebûñ mahmûr-ı câm-ı aşkuña hem-neş'e-i müldür
03. Eger bâr-ı ǵamuñ hem-vezn-i bâr-ı kûh-ı Kâf olsa
 Yine dermân-değân-ı cevrüñe çâre tahammüldür

032 A 39^a, B 49^b, C 49^a, D 52^b, E 43^a.

4a müşk-büyüuñ: müşk-bunuñ A .

033 A 37^a, B 46^b, C 46^b, D 52^a, E 40^b.

04. Uçurma vaşfinı ağıyar-ı zāğunuñ bildigim ķuşdur
Saña ey şāhbāz-ı evc-i istığnā tenezzüldür
05. Hayāl-i tār-ı zülf-i ‘anberini şīse-i dilde
Yazılmış levha-i mīnāya gūyā resm-i sünbüldür
06. Uzatma bahş-i dūr-ā-dūr-ı kāydi hālka-i zülfüñ
Netice vermez ol bir şeklär ile devr ü teselsüldür
07. Eşer-nāk-i nesim-i āh-i āteş-zād-i ‘āşikdir
Nihāl-i kāmetinde şanma ol şūhuñ temāyiildür
08. Gören der hāne-i āyinede ‘aksin o meh-rūnuñ
Peridir gālibā şüretde insāna temessüldür
09. Şakın bī-nāle şanma nāzeninim hasta-i cevrüñ
Gece tā şubha dek gülşende hem-āvāz-ı bülbüldür
10. Şu rütbe NĀŞIDĀ çābük-rev-i meydān-ı ma‘nā kim
Semend-i hāme gūyā ‘arşa-i himmetde düldüldür

034.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Bugün bir nev-civān gördüm kimüñ cānānidır kimdir
Şeh-i ikl̄im-i än gördüm kimüñ cānānidır kimdir
02. Güzellerden güzel ăset katı pek ince bel ăset
Hele pek bī-bedel ăset kimüñ cānānidır kimdir
03. Edası şeh-levendāne güzel meşrebce cānāne
Gelir mi müşli devrāna kimüñ cānānidır kimdir
04. Amān bir serv-kāmetdir kiyāmetden ‘alāmetdir
Nezāketden ‘ibāretdir kimüñ cānānidır kimdir
05. Güzel hīç var mıdır böyle ‘ibāret şiveden böyle
Hele gördüğünse sen söyle kimüñ cānānidır kimdir

06. Bütün restarı meşrebce şarar destarı meşrebce
Şeker-güftarı meşrebce kimüñ cānānidir kimdir
07. Olup biñ nāz ile nāzān eder ‘uşşāķını ḥayrān
Meded ol āfet-i devrān kimüñ cānānidir kimdir
08. Muķavves ol kemān-ebrū iki ol dīde-i āhū
Haber ver gel baña yāhū kimüñ cānānidir kimdir
09. Lebinden bir selām alsam amān yā bir kelām alsam
O mehdən bir peyām alsam kimüñ cānānidir kimdir
10. Nigāh-ı nergis-i şehlā verir şehr-i dile yağıma
‘Aceb ol kāmet-i bālā kimüñ cānānidir kimdir
11. Peñşān ṭurra vü perçem bütün meftunu hep ‘ālem
Hele ben NĀŞİDĀ bilmem kimüñ cānānidir kimdir
12. Nażire söyleye ḥalā bu şī’re dāver-i dünyā
Bilinsin ol gül-i ra’nā kimüñ cānānidir kimdir

035.

Mefā’ilün mefa’ilün mefa’ilün mefa’ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ne şā’deyn-i kevākibden ne naħseyen-i ḥazerdendir
Zuhūr-ı iħtilaf-ı nīk ü bed hükm-i ɻaderdendir
2. Hemān tāli’de bir ɻuvvet gerekdir kesb-i ikbāle
Ne ‘irfanında ɻilletden ne teksür-i hünerdendir
3. Eden nīm-nigāh-ı iltifatūndur velī bī-hūş
Ne şākīden ne muṭribdan ne tāb-ı cām-ı terdendir
4. Şuvardı teşne-gān-ı ‘aşķı ser-tā-ser zihī himmet
Baķılsa āb-ı tīgħi ince belde bir kemerdendir

11a ṭurra vü perçem: ṭurra-i pūr-ħamB, C, D, E.
035 A 34^a, B 43^a, C 43^a, D 48^a, E 37^b.

5. Ne takılıb-i havâdişden ne bîm-i şahne-i gamdan
Derûn-ı dilde âteş ‘aşk derler bir şererdendir
6. Omâhuñ NÂŞİDÂ yüz döndürüp cevr etmesi cümle
Bütün hep iğtilâf-ı cünbîş-i devr-i kamerdendir

036.

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Umûrunda tecâvüz haddi ikâ-'ı nedâmetdir
Kelâmuñ kesreti müstelzim-i renc-i melâmetdir
02. Rakîbe meyli ol ȝfl-ı cefâ-kâr ü tenüg-hûnuñ
Kemâl-i bî-vefâyî fennin ifâya 'alâmetdir
03. Nigâh-ı fitne-sâzı mûcid-i âşûb ü ȝavgâdir
Hîrâm-ı kâmeti müstetbi'-i şûr-ı kriyâmetdir
04. N'ola feryâdı bûlbûl gibi teksîr etse 'uşşâki
O verd-i bâg-ı hüsne bâ'iş-i ikbâl ü şöhretdir
05. Olur âsûde ȝayd-ı şadrdan âzâd olan diller
Kemâl-i hod-pesendi mûcib-i hûrmân-ı devletdir
06. Olur ham-geşte-kâmet bâr-ı dehri eyleyen ber-dûş
Tecerrüd ehline âzâdelik mahz-ı sa'âdetdir
07. Sirişk-i çesm-i erbâb-ı nifâka istinâd etme
Esâs-ı beyyine 'arz-ı hulûsi bî-metânetdir
08. Mezâyâ-yı kitâb-ı 'aşkuñ istinbâti müşkildir
Olanlar vâkîf-ı esrârı erbâb-ı mahâbbetdir
08. Dehen-şuy-ı ferâg ol matbah-ı ihsân-ı nâkesden
Ne rütbe bî-dinîg eylerse lutfin bî-halâvetdir

036 A 39^a, B 49^a, C 49^a, D 55^a, E 42^b.
08 A 'da yok.

10. Hemān sen dest-gir ol cām-ı pey-der-pey ile şākī
Ayağunu öpme rind-i meclise ‘ayn-ı ‘ināyetdir
11. Bu nazmı NĀŞIDĀ İhyā’ya ‘arz et kím anuñ ṭab’ı
Rumūz-āmūz-ı ders-i nüsha-i fenn-i belāgatdır

037.

Mef ‘ülü fā‘ilatū mefā‘ilü fā‘ilün

- - + / - + - + / + - - + / - + -

1. ‘Āşık ki luṭf u ƙahruñu cānā behem bilir
Rūy-i ‘itāb görse de senden kerem bilir
2. Açılmaya ne hācet o meh-rūya gūl gibi
Zāhm-ı derūn-ı ‘āşıkü ol ǵonca-fem bilir
3. İncāz ederse pāyımı öpdürmege o şūḥ
Va ‘dinde cümle ‘āşıkü şāhib-ķadem bilir
4. Gördükçe kūyı içre aķan cūy-ı hūnları
Çekdiklerini ‘āşık-ı zāruñ o dem bilür
5. Bilmez şafā-yı lezzet-i mālı ǵinā-meżāk
Zevk-ı vüfür-ı nakdi maḥabbet-direm bilir
6. Ādāb u ṭavr-ı sem’ayı sor şeyh efendiye
Āyīn-i bezm-i pūr-ṭarab-ı cāmī Cem bilir
7. Evzā’-ı ceng ü harbe olur āşinā şecī’
Resm-i nizām-ı mektebi ehl-i ķalem bilir
8. Zır-i livā-yı zülfüñü melce’ bilen göñül
Hūbān içinde ķaddiñi cānā ‘alem bilir
9. NĀŞID çekilse perde-i ǵaflet başırete
Esbāb-ı ferr ü devleti ǵäfil haşem bilir

Zā

10b öpme: deyme D.

037 A 34^b, B 43^b, C 43^b, D 59^a, E 38^a.

038.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Feżżâ-yı gülşenistân çeşme teng ü târdır sensiz
Gülüñ her bergi pây-ı şevkîme bir hârdır sensiz
2. Kadeh döndükçe dest-i şâkî-i ‘işretde yaşımdan
Eder irâş-ı hadşe ‘illet-i devvârdır sensiz
3. Eger ser-halka-i gîsû-yı hûri geçse hâtûrdan
Hayâle resmi her bir târinuñ bir mârdır sensiz
4. Zihî çâk-i girîbânum dahu ey şûh-ı hercâ’î
Gelû-yı şabr u sâmâna kemend-i nârdır sensiz
5. Şu rütbe hâtûnm âzürdedir telhî-i hicrûnden
Meşâm-ı câna büy-ı ‘anber erse bârdır sensiz
6. Muķaddem hâk-i pâyuñ fûtiyâ-yı çeşm-i cânûnken
Gözümde hâb-ı râhat sürme-i bîdârdır sensiz
7. Yetiş ey çâre-sâzım ey tâbîbim bir devâ eyle
Yatar bî-çâre NÂŞİD hicr ile bîmârdır sensiz

Şîn

039.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Güzer-gâh-ı hayâlimden o şûh-ı bî-amân geçmiş
Gözümden tarbetü'l-‘ayn içre ol rûh-ı revân geçmiş
2. O şûhuñ kâkülün bir kerre sünbül vakıti görmüşdüm
Îşitdim hattı gelmiş görmedim hâylî zamân geçmiş

038 A 39^b, B 49^b, C 49^b, D 56^a, E 43^b.

4b kemend-i nâr; kemend-i târ A.

039 A 40^a, B 50^a, C 50^a, D 56^b, E 44^a.

3. Fedā etmiş hukük-i mihr-i ‘aşkı uymuş ağıyara
Kadîmî bendesinden āh ol şah-i cihân geçmiş
4. Ser-â-pâ ‘ar’aristân oldu kûh-i şahn-i endîşem
Fezâ-yı hâtırımdan serv-kâmet bir civân geçmiş
5. Takınmış gamzelerden tîg-i Gamgam gibi ebrûsun
Şanasın şandalî-i hüsne bir şâhib-krân geçmiş
6. Nişân-gâh eylemiş peykânına bî-gâneler cismin
Yazık yabana atmış tîrin ol kaşı kemân geçmiş
7. Meşâm-i câni ta’fir etdi ‘îtr-i sünbul-i zülfî
Şeherde kûy-i dilberden şabâ ‘anber-feşân geçmiş
8. Çakışdırılmış beni âteş-zen-i mekr ü nifâk olmuş
Rakîb-i seng-dil ‘uşşâkını yahşı yaman geçmiş
9. Mülâkâta benimle Nâşidâ va‘d etdi yâr ammâ
Yetişdim ol zamân kim vakt-i fırsat da hemân geçmiş

040.

Mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün
 + - - / + - - / + - - / + - -

1. O mihr-i evc-i ‘işve tâb-i rûyin tâzelendirmiş
Ki tâb-i bâdeden reng-i ‘izârin gâzelendirmiş
2. Göñül nâr-i firâkuñla çekip nâle-i cân-sûz
Kîbâb-i tâs-i çarlı nâleden âvâzelendirmiş
3. Bûlend etmiş şu rütbe nağme-i esfâhanın ‘âşik kim
Nesüm-i āh ile gisûların yelpâzelendirmiş
4. Perîşân eyleyen cem ‘iyyet-i evrâk-i sâmanum
Hâf-i nevle kitâb-i hüsünü şîrâzelendirmiş
5. Hayâl-i gerdenüñle eyleyip bir bûselik nağme
Şadâ-yı hüsün ü ânuñ mutribi âgâzelendirmiş

6. Metâ‘-ı nazmı tâhîmî eyleyenler ester-i tab‘a
Katâr-ı ma‘ni-i bî-gâneyi cemmâzelendirmiş
7. Yine bir tâze vâdi eylemiş NAŞİD o meh peydâ
Ümîd-i vaşî ile ‘âşıkların hamyâzelendirmiş

041.

Müs‘tef‘ilün fe‘ülün müs‘tef‘ilün fe‘ülün

- - + - / + - - / - + - / + - -

01. Va‘d-i visâli yâriñ bir nev-edâ revişmiş
‘Uşşâka kaşdı ancak bir sâde gösterişmiş
02. Bir kerre bâg-ı hüsnüñ biz kûlmadık temâşâ
Ammâ kirâs-ı la‘lüñ bî-gâneler yemişmiş
03. Tab-ı mey-i şabûhi mest eylemiş o şûhu
Varmış o mest-i ‘îşve nâz ile hâba müşmiş
04. Pîr-i muğâna varmış duydum cenâb-ı zâhid
Rindân işine bilmem varmış niçin karışmış
05. Vardık der-i nigâra yok feth-î bâba ruhşat
Ammâ rakîb-î Mâcîn bir mekr ile sevişmiş
06. Çok oldu görmeyelden ol nev-nihâl-i nâzi
Ermiş kemâle kaddi şimdi gelip yetişmiş
07. Teb-hâle-i lebiyle yâriñ habâb-ı bâde
Birbirine bakışmış mahfice göz kipişmiş
08. Seyr et cenâb-ı şeyhi perhîz şüretinde
Hân-ı visâle konmuş bir haylice girişmiş
09. Bir ferce ile kâfir kûy-ı nigâra varmış
Görmüş segân-ı kûyu ağıyar ile itişmiş

041 A 40^a, B 50^b, C 50^b, D 57^a, E 44^a.

02b yemişmiş: yumuşmış D .

10. Mest olmuş iki dilber birbirine kol atmış
Şan cism-i vâhid olmuş şol rütbede bitişmiş

11. Hâl-i siyâhi NÂŞİD seyr et lebinde yârûn
Düşmüş ‘akîde üzre kişniş şekerle pişmiş

042.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Mülk-i hüsnüñ olmak isterseñ kuzum gäyet geniş
Koc başuñçün bî-ser ü sâmâna etme serzeniş

2. Dahl ederken rinde şimdi nûş-ı şahbâ etmege
Tâ bün-i hümâda olurmuş vâ‘iz-i tenbel-menîş

3. Tab'a gäyetle yokuş gelmek gerekdir gâlibâ
Pâye-i mîrkât-ı kaşır-ı vaşl-ı dilberden iniş

4. Bâd-ı âhim hâk-i pây-ı yâra yüz sürmek diler
Ey şabâ uğrat yoluñ bir kerre sen yâri danış

5. Leylî vü Mecnûn kitâbin tûfl iken ezberlemiş
Böyle läzimdir fûnûn-ı ‘aşkı işte ögreniş

6. İstemez tahsîl-i vaşla nâ-becâ iibrâm-ı tâm
NÂŞİDâ üslüb-ı hikmetle gerekdir davranış

Kaf

043.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + -

01. Gözlerüñ aç ‘âlem-i bâlâya bak
Dikkat et mir’ât-ı nûh-simâya bak

042 Tezkirelerden

043 A 40^b, B 51^a, C 51^a, D 57^b, E 44^b.

02. Kılma insâna hâkâretle naâzâr
Añla sırrı nûşha-i kübrâya bak
03. Olma dil-dâde nukûş-ı zâhire
Şûrete meyl eyleme ma'nâya bak
04. Olma dil-bestê esâs-ı câhuña
İndirâs-ı şevket-i Dârâ'ya bak
05. Dâimâ çek çeşmûñe kuhl-ı gînâ
Kâf-ı istignâdaki 'Ankâ'ya bak
06. Mâsivâdan geç eger âgâh iseñ
Lâ'ya bâzû-bend olan illâ'ya bak
07. Şarf-ı zîhn et nefyine işbâtına
Remz-i pâk-i sırr-ı istignâya bak
08. 'Aşkuñ añla kuvvet-i te'sîrini
Dâg-ı kalb-i lâle-i hamrâya bak
09. Tâ derûn-ı gönçaya te'sîr eder
Dûd-ı âh-ı bülbül-i şeydâya bak
10. İttihâduñ sırrını idrâk için
İhtilâf-ı şûret-i eşyâya bak
11. Görmek isterseñ mahabbet kişiverin
Şûret-i Mecnûn ile Leylâ'ya bak
12. Sîne-sûz-ı 'aşkuñ añla hâlini
Nağme-hâ-yı nây-ı Mevlânâ'ya bak
13. 'Ukde-i ma'nâyi hâlet NÂŞIDÂ
Zerde mihr-i cihân-ârâya bak

044.

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. O bezm-i hâşdan bilmem niçindir dûr olup կaldık
 Nigâh-ı iltifâtuñdan niçin mehcûr olup կaldık
2. Tutarlardı el üzere câm-ı Cem gibi zamân-ile
 Atılmış şîse-i işkeste-veş meksûr olup կaldık
3. Su 'ál eyler bulunmaz hâfir-ı mahzûnumuz şîmdi
 Yine peygûle-i gamda yatîp rencûr olup կaldık
4. N'olur yek-cür'a-i câm-ı keremle neş'e-dâr olsak
 Şarâb-ı mîhnet-i eyyâm ile mahmûr olup կaldık

Kâf

045.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Nakş ederseñ ebruvân-ı yarı resm-i yaya çek
 Başka târh etmek dilerseñ baķ hilâl-i aya çek
2. Tǖriyâdir dikkat-i im'ân-ı hüsn ü ânına
 Hâk-pây-ı kuhl-ı yarı dide-i bînâya çek
3. Hayli dem çekdüñ çevirdüñ gerçi kim ol ser-keşî
 Etme bî-hûde keş-â-keş gayn istığnâya çek
4. Çek çekilmezse eger âgûş-ı vaşla ol perî
 Şîse-bâzî eyleyip sâkî hemân şahbâya çek
5. Berg ü bâr-ı luťuňu görşün dil-i üftâdegân
 Ey nihâl-i nâz-pervedüm kerem kîl sâye çek

044 A 41^a, B 51^b, C 51^b, D 58^a, E 45^a.

045 Tezkirelerden.

6. Dâd-ı Hâk'la gösterir yüz şâhed-i maṭlab yine
Sübha-i a'mâli zâhid sen kuru gavgaya çek
7. Kâkülünden ol mehûn düşdükçe tel çek ey göñül
Çünkü kâruñ misk ü 'anberdir senüñ sermâye çek
8. NÂŞİD erbâb-ı ma'ârifden olup tanzîr-cû
Böyle bu târh-ı nevi ser-nâme-i imlâya çek

046.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Şubha dek ol mâh ile meşrebce ârâm eyledik
Sâyesinde ol şehüñ biz def'-i 'âlâm eyledik
2. Neşve-i la'l-i lebinden feyz-yâb olduñ bu şeb
Sâğar-ı şevvâli bezm-i ülfete câm eyledik
3. Dâmen-i nâzin öpüp şad şîve-i âdâb ile
Hâlimizce ol şeh-i zişâna ikrâm eyledik
4. İltifatın gördük ol şûh-ı melâ 'ik-hâşletüñ
Devlet-i hüsнinde bayrâm üzre bayrâm eyledik
5. Vermiş ol şâh-ı cihânüm lutf ile 'uşşâkına
NÂŞİD-i dil-hasta-hâli nâ'il-i kâm eyledik

047.

Mef'ûlü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün
 - - + / - + - + / + - - + / - + -

1. Etmek dilerse hâme edâ-yı şenâ-yı misk
Yaz vaşf-ı çin-i perçem-i yarı berâ-yı misk
2. Zülf-i siyeh ki pûşîş-i ruhsâr-ı alıdır
Gayet yakışdı şâhed-i hüsne ridâ-yı misk

046 A 41^a, B 52^a, C 52^a, D 58^b, E 45^b.

047 A 42^a, B 53^b, C 53^a, D 59^b, E 46^b.

3. Zır-i lebinde hâlini seyr et ol ăfetüñ
La'lin hokka içre konulmuş gıdâ-yı misk
4. Tel kırdı çan-i zülfüñe benzetdi kendini
İşte bilindi şimdî efendi hâfa-yı misk
5. Zannûnda zülf-i yâra łożkundu nesîm-i şubh
Geldi meşâma râyiha-i cân-fezâ-yı misk
6. Gâli olursa nâfe-i âhû-yı deşt-i Çin
Alsin peyâm-ı zülfünü her mübtelâ-yı misk
7. Hindû-yı hâli hûşa-i hüsünde oldu şâh
Aldı cemâli mülküñü şan Baykara-yı misk
8. Kilk-i müjeñle hâlüñi yaz rûy-ı zerdüñe
Elbet muza'fer olmalı derler du'a-yı misk
9. Döndü Edirne şehri devâtına mahbere
NAŞİD yazarsa hâme 'aceb mi devâ-yı misk

048.

Mefâ'ilün mefa'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Urur tamga-yı hayret sîm-i hâma sine-i şâfuñ
Burar âhû-yı Çin'üñ gûşin 'anberler gibi nâfuñ
2. Sen ol mâh-ı müñir-i âsumân-ı hüsün ü hübisin
'Aceb mi ey hilâl-ebrû çıkışsa çarha evşâfuñ
3. Nice esrâr-ı mübhêm keşf eder yek-nażra-i çeşmûñ
Tuyar sırr-ı zamîr-i 'âşikâni tab'-i keşşâfuñ
4. Sen ol rûh-ı müşavversin ki müşlüñ gelmedi dehre
Egerçi görmedik ammâ iştidik vaşfin eslâfuñ
5. Olurdu mu'terif 'aczin edâ-yı hüsün-i ta'bire
Senüñ vaşşâf-ı hâzret olsa 'ömürüm varı vaşşâfuñ

6. Gehî ey şâh-ı hüsnüm hîşse-mend et 'âşık-ı zâruñ
Hemin ağıyara tahsîş eyleme ihsân ü eltâfuñ
7. Çıkınca dest-gâh-ı ma'nî-i renginden NAŞİD
Metâ'-ı nazm-ı pâküñ kadrini pest etdi zer-bâfuñ

049.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Dün gece meclisde sâkî gerçi çok nûş eyledüñ
Neş'e-bahş-ı bezm olup meyler gibi cûş eyledüñ
2. Âferin ey muârib-ı şûrîde kim âğazeñe
Yek-be-yek her nağmede 'uşşâkî bî-hûş eyledüñ
3. Vâ‘izâ kâşduñ yine bir hânumân yıkmak müdir
Hırka-i sâlûsi şad-şevk ile ber-dûş eyledüñ
4. Vaşf-ı gül-ruhsâr-ı dilberde yazıp bir nev-şuhân
Bülbûlân-ı gülsitân-ı dehri hâmûş eyledüñ
5. Ey göñül bilmem meşâm-ı cânı tâ'fir etdi mi
Vaşf-ı zülf-i yarı şamil bir gazel gûş eyledüñ
6. Ey şeh-i mülk-i vefâ senden ümîd etmez mi hiç
NAŞİDâ bîmâri çoqtandır ferâmûş eyledüñ

050.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bir zamân ben mahrem-i her-zâruñ oldum bilmedüñ
Bir zamân pâmâl-i esb-i nâzuñ oldum bilmedüñ
2. Bir zamân va'd-i visâl etdüñ tegâfûl eyledüñ
Bir zamân şayeste-i incâzuñ oldum bilmedüñ

049 A 41^a, B 51^b, C 51^b, D 58^a, E 45^a.

050 A 41^b, B 52^a, C 52^a, D 59^a, E 45^b.

3. Bir dem oldu sen de cevr-i yār ile ḫan ağladuñ
Ben o demlerde senüñ dem-sāzuñ oldum bilmedüñ
4. Sen de ḫannım ben gibi bī-hūssun ey ‘andelīb
Bir zamān gülşende hem-āvāzuñ oldum bilmedüñ
5. ‘Aklım alduñ dün gece meclisde her bir nağmede
Muṭrībā pek mübtelā-yı sāzuñ oldum bilmedüñ
6. Nakd-i cān şarfin ta’ahhüd eyledim yoluñda ben
Cümle-i ‘uṣṣākdan mümtāzuñ oldum bilmedüñ
7. Kellemi gūy eyledim çevgān-ı dest-i nāzuña
NAŞID-āsā sevdigim ser-bāzuñ oldum bilmedüñ

051.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. ‘Aklımı başdan çıkardı zīr-i fesde perçemüñ
Gönlümü bend etdi ‘omrüüm ṭurra-i ḥam-der-ḥamuñ
2. Bir pen-rū sākī-i nāzende bir muṭrīb gerek
Böyledir ḥayin-i ṭarḥ-ı ‘işreti bezm-i Cem’üñ
3. Çok zamānlardır ḥumār-ı ye’s ile āzürdesüz
Cām-ı la’l-i nābin ey rindān sākīnūñ emüñ
4. Ey göñül rāh-ı ser-i kūyunda cūşān olmadı
Etmiş iken ‘ālemi ḡark-āb çeşm-i pür-nemüñ
5. Ḥāk-pāy-ı devletüñ būs eyleyince nāzdan
Kāmetüñ kūtāh edesin ey cefā-cū ḥādemüñ
6. Gerçi yokdur behresi feyz-i tekellümden lebūñ
Her ser-i engüştü bir tāze zebāndır ebkemüñ

051 A 41^b, B 52^b, C 52^b, D 59^a, E 46^a.

4a cūşān: cūyān A.

6a lebūñ: velik A.

7. Aldı meydān-ı fezā-yı ma'rifetde şübhесiz
Sebкat etdi NĀŞIDĀ yārānı kilk-i edhemüñ

052.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Şeh-levend-i ‘işvesin ‘ālī-cenābuñ var senüñ
Pek begendim meşrebimce āb ü tābuñ var senüñ
2. Gerçi tekмil eylemişsin hep rüsum-ı ‘işveyi
Fenn-i çevre lik gäyet intisābuñ var senüñ
3. Dün gece zannum şarāb-ı nābı çok nūş eyledüñ
Çeşm-i mestüñde efendim nīm-hvābuñ var senüñ
4. Der-niyām et gayrı şemşir-i cefayı ey perī
Tığ-ı gamdan küştegān-ı bī-hisābuñ var senüñ
5. Pādişāh-ı hüsн ü ân olduğuña şahid yeter
NĀŞID-āsā bende-i ‘ālī-cenābuñ var senüñ

053.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ben esir-i zülf-i müşg-efşānı oldum cilvenüñ
Pây-mâl-i cünbiş-i cevlârı oldum cilvenüñ
2. Ol perī çün pādişāh-ı taht-ı mülk-i ‘işvedir
Cân ü dilden bende-i fermârı oldum cilvenüñ
3. ‘Akłum aldı verd-i ruhsârındakı hâl-i siyeh
Anuñ için bülbül-i nâlârı oldum cilvenüñ
4. Her nigehde câna işler geçdi tûr-i gamzesi
Çok nişân-ı nâvek-i müjgârı oldum cilvenüñ

052 A 41^b, B 52^b, C 52^a, D 59^a, E 45^b.

053 A 42^a, B 52^b, C 52^b, D 59^b, E 46^a.

5. Būs edip la'l-i lebin kocdum miyān-ı nāzikin
NĀŞİDĀ ben nā 'il-i ihsānı oldum cilvenüñ

Lâm

054.

Mef'ülü fā'iłatü mefā'ilü fā'ilün

- - + / - + - + / + - - + / - + -

01. Berg ü berini bāda verip pāre pāre gūl
Bir būy-ı vaşlı vermedi hāyfā hezāra gūl
02. Bi-hüde şanma nūsha-i tekvīni dikkat et
Ta'lim-i tıfl-ı goncaya olmuş sıpāre gūl
03. Sebz-i hātiyla buldu tarāvet henüz ruhı
Gūyā yetişdi mevsim-i evvel-bahāra gūl
04. 'Arz-ı cemāl etmege gülşende bülbüle
Gūyā ki geydi düşına bir penbe hāre gūl
05. Nūş eyledikçe bādeyi öp rūy-ı dilberi
Çün bā'iş oldu şemm ile def'-i hūmāra gūl
06. Dağ açdı lāle hançer-i gayretle ķalbine
Sīne gerince nīze-i ser-tīz-i hāra gūl
07. Bāş üzre oldu şimdi yeri tıfl-ı goncanuñ
Revnak verince ķatmer-i destār-ı yāra gūl
08. Güldürdü ehl-i bezmi ķadeh nūş-ħand ile
Dem-bestə olma sen dahu ey meh-pāre gūl
09. Geldikçe sūr-ı gülşene ol verd-i nahl-i nāz
Şevk ile aldı destine şan çār-pāre gūl
10. NAŞID rūsūm-ı 'aşķı güzel aşikār eder
Dökdükçe berg ü bārını dāmān-ı yāra gūl

055.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

01. Gonca iken açılıp gülşende bak fâş oldu gül
Seyyid-i şâhib-şecer iken Kızılbaş oldu gül
02. Zahm-nîş-i hâr ile âhir olup mecrûh-dil
Dağ-i cism-i ‘âşîk-i zâra ayakdaş oldu gül
03. Hep süpürmekle birer birer çemen ezhârim
Lâleyi cârûb edip gülşende ferrâş oldu gül
04. Dest-i bülbülden hele setr etdi her dem dâmenin
Hâk bu kim şâyeste-i tahtsın ü sâbâş oldu gül
05. Jâle-i şahbâ ile girdi çü şekl-i sâagara
Duhter-i rez ile gûyâ kırzârındaş oldu gül
06. ‘Andelîbi va‘de-i vasîl ile edip dil-fîrîb
Aldadır bî-çâreyi hâlince kallâş oldu gül
07. Lâleyi şoydî şoğana döndürüp bir nîş-ile
Yek başına bender-i gülşende evbâş oldu gül
08. Zanbak-ı bî-çâreniñ düşündan aldı bergini
Hiç utanmaz mı ‘aceb mânend-i nebbâş oldu gül
09. Şanma kim bî-hüde naâkd-i jâleyi eyler nîşâr
Nev-‘arûs-ı goncanuñ başına dür-pâş oldu gül
10. NAŞIDÂ bu nev-zemin-i tâzeye oldu redîf
Şâh-râh-ı naâzm-ı rengînimle yoldaş oldu gül

056.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

055 A 43^a, B 52^a, C 54^a, D 61^a, E 47^b.

056 A 42^b, B 54^a, C 54^a, D 61^a, E 47^a.

1. Bir perînûñ mübtelâ-yı ebruvânıdır göñül
Hem *hadeng-i gamze-i* çeşmûñ nişânidır göñül
2. Hifz eder anı hûcûm-ı ceyş-i vesvâsiyyeden
Hışn-ı *kalbüñ* bir açık göz dîde-bânidır göñül
3. Oldı a'zzâ vü cevârih cümleten *hâdim* aña
Mûlk-i cismûñ bir şeh-i fermân-rânidır göñül
4. Şayd olunmaz düşmez ol dâm-ı şikenc-i tûrraya
Mişe-i kûh-ı *gamuñ* şîr-i jiyânidır göñül
5. Dâ'imâ eyler teselli *taflı hulyâlarile*
Şâh-ı *tab'uñ* bir nedim-i nükte-dânidır göñül
6. Pençeleşdi geldi *gâlib* küste-gîr-i 'aşk ile
Rezm-*gâh-i* mihnetûñ *sâhib-kirânıdır* göñül
7. Oldu seyl-âb-ı dü-çeşm-i 'âşikânuñ makşimi
Cûşış-ı *bûn-i* sîrişküñ nâv-dânidır göñül
8. Nice şûretlerle olmakda dem-â-dem rû-nümûn
Güyyâ mir'ât-ı *kalbe* naâş-ı Mâni'dir göñül
9. Kâmetim *ham* olsa Nâşid n'ola mânend-i kemân
Bir perînûñ mübtelâ-yı ebruvânıdır göñül

Mim

057.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Duhter-i rez mahrem-i rûşen-dilân olmak gerek
Neş'e vermez yohsa her bir tâb-ı nâ-fercâma câm
2. Muhtelifdir ihtilâf-ı *tab'* ile vakt-i neşât
Zâhide vakt-i seher rindân-ı derd-âşâma şâm

3. Ol **gazal**-i nāz deş-i vahşetüñ āhūsudur
Olmaz ol bī-gāne-meşreb **halka**-i iibrāma rām

058.

Mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Çerāğ-ı hüsnü şem'-i bezm-i ünsiyet midir bilmem
Yahod bir āfitāb-ı maşnik-ı ülfet midir bilmem
2. Bu rütbe iltifatūñ sevdigim ağıyār-ı bed-gīşe
Bu da resm-i cefāda başka bir şan'at midir bilmem
3. Vüfür-ı nūr-ı hüsnüñ olmada günden güne efzūn
Derūn-ı mihre dağ-ı gibṭa-i ġayret midir bilmem
4. Yine bir vādi-i nā-refte-i çevre sülük etdūñ
Bu vaż'-ı nā-pesendüñ mūcib-i şöhret midir bilmem
5. Tavāf-ı Ka'be-i kūyuñda bī-ārām olur diller
Ser-i kūyuñ dolaşmak mūcib-i cennet midir bilmem
6. Olur başı berāber çarha dil-bend-i ser-i zülfüñ
Hümā-yı gisuvānuñ şeh-per-i devlet midir bilmem
7. Berāt ile verilmiş saña şāhim kişver-i hūbī
Kaşuñ ḫuǵra-yı resm-i hāme-i ķudret midir bilmem
8. Güzel vadiler icād eyledüñ üslüb-ı hikmetde
Nīgāhuñ ăşinā-yı nūşha-i hikmet midir bilmem
9. Kumāş-ı nażma NĀŞID nev-nesic-i tāze tarḥ etdūñ
Edā-yı Sā'ib'üñ hem-hālet-i Şevket midir bilmem

059.

Mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ben ol gülbin-şirâz-ı hüsne ihâm-ı vişâl etmem
Gülistân-ı cemâlin jeng-yâb-ı infî ‘âl etmem
2. Dehân-ı tengini ta’rif için bast-ı makâl etmem
Düşüp vaşf-ı miyâna inceden ince hayâl etmem
3. Edip bülbül gibi bî-hûde feryâd-ı pey-ender-pey
Mizâc-ı nâzîkin âzürde-i renc ü melâl etmem
4. Hayâl-i şekkeristân-ı leb-i gül-reng-i dilberle
Dil-i şûridemi âlüde-i kayd-ı vebâl etmem
5. Emek-dâr-ı der-i devlet-serây-ı aşkuñ olmuşken
Yine ey şâh-ı taht-ı ‘isve ‘arz-ı bî-me’âl etmem
6. Uyup kayd-ı hevâ-yı tûrra-i târrâr-ı müşgîne
Düşüp devr ü teselsül bahşine vâhî cidâl etmem
7. Sen ey şâh-ı cihânîم حسن تقویم 'e mazharsın
Senüñ nûr-ı cemâlüñ mihr ile mâha misâl etmem
8. Teşebbüüt etmediñ va‘dünde ey şûh-ı fiten-perver
Demişdûñ Nâşid-ı dil-hastaya ben mekr ü âl etmem

060.

Fâ’îlatün fâ’îlatün fâ’îlatün fâ’îlün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ey gül-i bâğ-ı nezâket ve'y meh-i bürc-i şeref
Hâk-i pâyuñ tûtiyâ-yı çesm-i cânimdir benim
2. Yüz sürüp bir kerre öpmek pây-ı müşg-efşânuñu
Şübhesiz câna hayat-ı cavidânidir benim

059 Tezkirelerden.

060 A 44^b, B 56^b, C 56^b, D 64^b, E 49^b.

3. Vaşf-ı hüsn-i bî-misâlûn ey gül-i bâğ-ı edeb
NAŞİD-âsâ haşre dek vird-i zebânimdir benim

061.

Mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Vişâlinden o mâhuñ âh kim mehcûr olup қaldım
Misâl-i bûlbûl-i şûrîde gûlden dûr olup қaldım
2. Kemâl-i iżtirâbimdân kebâb oldu dil-i zânm
Şerâr-ı nâr-ı ǵamla һayf kim mahmûr olup қaldım
3. N’ola pâmâl-i envâ’-ı һâkâret etseler cismim
Hemân çün şîse-i işkeste ben meksûr olup қaldım
4. N’ola aksa gözümden rûz u şeb deryâ gibi yaşım
Atildım dest-i cevr-i dehr ile mehcûr olup қaldım
5. Benim-çün n’ola ağlarsa vuþûş-ı deşt ü şâhrâ hep
Girîbân-çâk-i hasret derd ile ma’zûr olup қaldım
6. Tutuşdursa n’ola sakf-ı sipihri şu’le-i âhim
Derûn-ı sînede hem-һâlet-i tennûr olup қaldım
7. Dil-i mecrûhuna râhm eyle ‘ömrüm NAŞİD-ı zâruñ
Derûn-ı kûlhan-ı ǵamda yatıp maþûr olup қaldım

062.

Mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Nice demdir ǵam-ı hicrân ile bî-tâb ü ǵam-һârim
Çîkar ‘ayyûka her şeb bûlbûl-âsâ nâle vü zânm
2. Sezâ-yı vaþı olup bî-gâneler ben dûr-bâş oldum
Bakılsa cümleden ben vuþlat-ı yâra sezâ-vânm

061 A 44^a, B 55^b, C 55^b, D 63^a, E 48^b.

062 A 43^b, B 55^a, C 55^a, D 62^a, E 48^a.

3. Yine bir äfetüñ fikr-i şarâb-ı la'li var dilde
Anuñçün cümleten mestânedir aþvâr ü reftânum
4. Tabîbim gel yetiş dest-i keremle bir devâ eyle
Fîrâş-ı derd ü Þamda hâyü demlerdir ki bîmânum
5. Hamîd-i nükte-sence Nâşîdâ tanzîr ile şimdi
Nûmâyiş bulmada gitdikçe tarz ü tavr-ı eş'ânum
6. Hudâ dâ'im vücûdun hifz ede gerd-i kûdûretden
O mîr-i pâk-tab'a hâk bu kim her dem şenâ-kânum

063.

Fâ'iâtün fâ'iâtün fâ'iâtün fâ'ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Yâd-ı ruhsâruñla murâg-ı tab'ı gûyâ eyledim
Gün-be-gün ol vech ile şevkîm dü-bâlâ eyledim
2. Def'a def'a 'arzûbâl etdim rikâb-ı nâzike
Bir bir ahvâl-i dil-i şeydâyi inhâ eyledim
3. Refte refte pâyına yüz sùrmek için ol şehüñ
Cismimi zevrâk sîrişk-i çeşmi deryâ eyledim
4. Başka başka dağlar yakdım ser-â-pâ sîneme
Lâle-zâr-ı aşâkda şan'atlar ibdâ eyledim
5. Dâne dâne hâller gördükçe ruhsârında ben
Nâşîd-âsâ vaþf-ı hüsn-i yârî iþrâ eyledim

064.

Fâ'iâtün fâ'iâtün fâ'iâtün fâ'ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Geceler tâ şubha dek encüm-şumâr-ı hasretim
Külhan-ı pür-düd-ı âteş-zâr-ı nâr-ı hasretim

063 A 43^b, B 55^a, C 55^a, D 61^b, E 48^a.

064 A 44^a, B 55^b, C 55^b, D 62^b, E 48^b.

2. N'ola ağlarsa felek râhım eyleyip her dem baña
Ben esir-i kayd-ı hicr-i hârlâr-ı hasretim
3. Kimseler bilmez benim hâl-i dil-i pür-derdimi
Neş'eden mehcûr olan mest-i hümâr-ı hasretim
4. Dağlar açsam 'aceb mi bu dil-i süzânîma
Mübtelâ-yı zâhîm-ı tîg-ı tâb-dâr-ı hasretim
5. Tâ derûnumdan tutuşsam n'ola nâr-ı hicr ile
Gülşen-i mîhnetde gûyâ kim çenâr-ı hasretim
6. N'ola bülbüller gibi feryâd edersem rûz ü şeb
Goncasından dûr olan bîmâr-ı zâr-ı hasretim
7. Var mıdır 'âlemde NAŞID ben gibi bir hasta-dil
Bâhr-ı hicrâna şalınmış bî-kenâr-ı hasretim

065.

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Sipîhrûn gerdişiyle meşreb-i dildarı bir buldum
Döneklikde anuñla va'd-i vaşl-ı yarı bir buldum
2. Mezâk u neşvede hiç bulmadım keyfiyyet ü farkım
Lebûn bûs eylemekle sâgar-ı ser-şarı bir buldum
3. Egerçi şerbet-i şahbâya teşbih eyledim ammâ
Letâfetde lebûn ile lezzet-i gül-nâri bir buldum
4. Temâşâ eyledim im'an ile verd-i muṭarrâyi
Anuñla reng ü bûda rûy-ı tâbiş-dârı bir buldum
5. Yine geçmiş o şâh-ı hüsne üstâdân-ı 'uşşâkı
Rüsûm-ı fitnede İblîs ile agyârı bir buldum
6. Dolaşdım gerçi sunbul-zâr-ı şehr-i hüsн ü aşûbu
Nažîrin görmedim ol tûrra-i târrârı bir buldum

7. Eger zahm açmak ise makşaduñ şemşire hâcet ne
Dem-i tûguñla zîrâ gamze-i 'ayyâri bir buldum
8. Dolaşdım ser-te-ser 'aşkuñla eṭraf-ı gülistâm
Hemân 'uşşâka beñzer 'andelib-i zâri bir buldum

066.

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ne ta'lim ü ta'allümden ne hod üstâddan gördüm
Ne gördümse felekde feyz-i isti'dâddan gördüm
2. Gehî ızhâr-ı 'acz etdim göründüm zûr ile gâhî
Yolun vâdi-i 'aşkuñ Kays-ile Ferhâd'dan gördüm
3. N'ola cû gibi aksam kûyina bir günde biñ kerre
Reh-i semt-i nigâra yelmeği ben bâddan gördüm
4. Yine bir kerre gayra etmedim şarf-ı nigâh aşlâ
Egerçi çok cefâlar ol şeh-i bi-dâddan gördüm
5. Ne feryâd ü figân eyler eşer ne âh-i pey-der-pey
Bu saht-i dilligi ne seng ü ne pûlâddan gördüm
6. Öperken ol perinüñ la'lini ben rukye-hân oldum
Füsün ile görünmek şüretin zühhâddan gördüm
7. Bütün gözden geçirdim ser-te-ser aktâr-ı gerdunu
Neşât iklimini ancak harâb-âbâddan gördüm
8. Semâhat başka bir feyz-i Hûdâ'dır tîn-i kâmilde
Ne takîl-i maşârifdan ne çok irâddan gördüm
9. N'ola çeksem dem-â-dem çeşme NÂŞİD kuhl-ı istignâ
Cefâyı dostdan lutf ü 'atâyi yâddan gördüm

Nun**067.****Mef'ülü fā'ilatū mefa'ilü fā'ilün****- - + / - + - + / + - - + / - + -**

1. Bir dīdenüñ ki behresi yok eşk-i nābdan
Beñzer o 'ayn-i huşke ki yok feyzi ābdan
2. Gūyā derün-i ābi kamer cilve-gāh eder
Gördükçe 'aks-i rūyını cām-i şarābdan
3. Her bir niğāh-i mesti verir başka bir şafā
Bī-dār olunca dīde-i mahmūru h̄ābdan
4. Hāt geldi gāyn şafha-i ruhsār-i dilbere
Bulduk vişali mes'elesin biz kitābdan
5. Ruhsarı üzre hāl degildir ol ăfetüñ
Ber-ceste bir şerer dil-i pür-iżtirābdan
6. Aldanma pek de sakf-i serā-yı bülendüñe
'İbret gözüyle aňla zevālüñ h̄abābdan
7. Ey dīde bāde gibi akit durma eşküñü
Ey sīne sen de yanmağı ögren kebābdan
8. NAŞID cenāb-i hāzret-i İhyā Efendi'ye
Eyle nažire hāme-i rengin-cevābdan
9. Evşaf-i zāki 'ālem-i 'irfānı pür kila
Dā'im zebān-i midhatı her şeyh ü şābdan

068.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Âfitâb-ı hüsni gûyâ kim müşavver nûrdan
Hire-sâz-ı çeşm olur baksâñ ne rütbe dûrdan
2. Gûiyâ nûr-ı siyehdir mevc-hîz olmaktadır
Fark olunmaz kâkülü dûşündaki semmûrdan
3. Mübtelâ-yı reng ü al olmak muâkarrerdir hele
'Aks-i ruhsâruñ görenler sâgar-ı billûrdan
4. 'Âklüm aldı neşve-i meyden ziyâde ben bu şeb
Bir nigâh-ı şîve gördüm dîde-i mahmûrdan
5. Rîste-i endişenüñ hîç farklı cânâ kalmadı
Mû-miyânuñ fikri ile rîste-i tânburdan
6. Neş'e-mend-i lezzet-i bezm-i cihân olmaz hele
Nûş-ı şahbâ etmeyenler kâse-i fagfurdan
7. Bir zaman şayeste-i eşnâf-ı elâfuñ idi
İltifatûñ kesme 'ömürüm NAŞID-i mehcûrdan

069.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Füzündür fitne-i hattı şikenc-i dâm-ı gîsûdan
Müessirdir nigâh-ı nîze-bâzı tîg-ı ebrûdan
02. Tururken bir nihâl-i tâze-resdir kadd-i mevzûnu
Hürâma gelse biñ nâz ile yokdur farklı âhûdan
03. Dil-i mahrûra bûr'üs-sâ'adır yek-bûse-i la'li
Gelir sîhhat dil-i bî-mâra gâhî bir içim şudan

068 A 45^b, B 57^b, C 57^b, D 62^a, E 50^b.

069 A 46^b, B 59^a, C 59^a, D 63^b, E 51^b.

04. Başretle bakılsa nāzikāne perdedir 'aynek
Kühen-salāna yokdur kıl kadar farklı tarazūdan
05. Döküldükçe ruh-ı pür-tabı üzre zülf-i şeb-rengi
Gül-i üşküfte güyü feyz-yab olmakda şebbūdan
06. Merâm üzre dahi bir luſfa mazhar olmadık hâlā
Niçe gūna cefālar gördük ol şuh-ı tenüz-hüdan
07. Sunup bir kerre la'l-i hâl-dârin seyr et esrāri
Geçirdi ser-te-ser mest-i nigâh-ı 'aşkı dârûdan
08. Şaf-ı müjgân-ı çeşm-i mesti şan ceyş-i Hülâgû' dur
Geçer şehr-i derûnu urmağa Derbend ü Bâkû'dan
09. Nesîm-i şubh esip semt-i ser-i kuyından ol şuhuñ
Meşâm-ı câni ta'fir etdi müşg-i nâf-ı hoş-bûdan
10. Dürûg-ı bî-me'alin zîver-i gûşin kabûl etme
Tefahîhus etme hâl-i 'aşkı ağıyar-ı bed-gûdan
11. Hemân sen inkisâr-ı ehl-i dilden ihtiâz eyle
Taħâşsun mümkün olmaz top-ı āha bürc ü bârûdan
12. N'ola zînet verirse NAŞIDÂ aşdâf-ı mazmûna
Ki her bir müşra'-ı bercestenüñ yok farklı incûdan
13. Eden pür-gû şehen-şâh-ı cihânuñ nuşkudur hâmeñ
Hûdâ hoşnûd ola ol şâh-ı zî-şan-ı melek-hüdan

070.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Paymal-i esb-i istignâ-pesend etmek neden
Nâr-ı aşka cismimiz böyle sipend etmek neden

07b Geçirdi: İçtiirdi D.

12a eşdâf: eslâf D.

070 A 45^b, B 58^a, C 58^a, D 62^b, E 50^b.

2. Şeh-levendim emrүнے biñ cān ile dil rām iken
Böyle tär-i kāktülüñle kayd ü bend etmek neden
3. El yetişmezken kenär-i dāmen-i iclālüñne
Kadd-i istignāyi bu rütbe bülend etmek neden
4. Bezm-i şohbetde tebessüm-rīz iken bī-gāneye
Hasta-i hicrāna böyle zehr-hand etmek neden
5. Rāh-i cevrinde şebāt etmek gerek şimden gerü
NAŞIDĀ ol şūhu böyle şeh-levend etmek neden

071.

Müstef“ilün müstef“ilün müstef“ilün müstef“ilün

- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

1. Diberlere ben ‘aşikum bildigim olsun olmasın
Vaşf eylerim hep anları gördüğüm olsun olmasın
2. Zevk-i hayālin eylerim mü-yı miyān-i dilberüñ
Beyti'l-hicāl-i vaşlina girdigim olsun olmasın
3. Bir kerre būs-i la'lini etsem niyāz ol ăfetüñ
Haydi cesāret eylerim dedigim olsun olmasın
4. Gitmez göñülden her zamān hīç ārzū-yı kūy-ı yār
Bād-i şabā gibî aña erdigim olsun olmasın
5. Bāğ-i cemālin ol mehüñ seyr etsem idim kāni'im
Gül-būse-i ruhsarını derdigim olsun olmasın
6. Sultān-ı dehre NAŞIDĀ tanzīr haddüñ mi senüñ
Mažmūn ü ma'nādan eger bildigim olsun olmasın

072.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Efendim nûr-ı 'aynum pertev-i çeşmân-ı cânımsın
Şehen-şâh-ı melâhat pâdişâh-ı hüsn ü ânımsın
2. Ko geçsin tabla-i şadr-ı dile tûr-i müjeñ cânâ
Beni gîrbâl-ı nûk-ı cevr eden kaşı kemânimsın
3. Bilirsin nâz-dârân-ı gâmuñ esrâr-ı pînhânın
Nezâket-âşinâ tûş-zebânum nükte-dâniimsin
4. Efendim ben seni terk eylemem tâ 'ömrüm oldukça
Benim sen bâ'iş-ı şevk-ı hayatı-ı cavidâniimsin
5. Eşigünde en ednâ çâkeründür NAŞID-i şeydâ
Şehen-şâh-ı melâhat pâdişâh-ı hüsn ü ânımsın

073.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. 'Arâk-nız olsa dökmez bî-hüde ol mâh gîsûsin
Şuvarmak ister âb-ı müş ile şemşir-i şebbûsin
02. Verir şuriş miyân-ı kişver-i sâmâna ser-tâ-ser
Havâle eyleyince gâze-i çeşm-i tenûg-hüsün
03. Olur lezzet-çes-i kand-ı mükerrer zevk-ı tekrarı
Tuyan yek-harf-i la'l-i lüknet-âmîz-i suhan-gûsin
04. Şâlimmak resmini ta'lîm eder cennetde Tûbâ 'ya
Eger Rîdvân görevdi nâzîş-i refât-ı dil-cûsin
05. Süzünce çeşm-i mest-i nîm-hâb-ı fitne-engîzin
Esir-i dâm-ı zülfü eylemez mi Çin âhüsün

072 A 45^b, B 57^b, C 57^b, D 62^a, E 50^a.

^{2a} geçsün: gîtsün D.

073 A 46^a, B 58^b, C 58^b, D 63^a, E 51^a.

06. Şafasından fedâ eylerdi müşg-i nâfe-i Çin'i
Götürseydi şabâ hâkân a bûy-i müy-i hōş-büsün
07. Bakan hâl-i siyâha levh-i pîşâni-i şâfînda
Görür dîbâce-i metn-i cemâlün hâlka-i hüsün
08. Döker zülf-i perîşânın 'arak-nâk olsa ruhsânı
Gül-âb ile eder sîr-âb bâğ-i hüsni şebbüsün
09. Tatar-ı gâmzesin pür-gîn edip bir yahşı şûretle
Havâle eylemiş teshîr-i dehre çeşm-i câdüsün
10. Bu gün ebleh-fîrîbâne edâalarla hele zâhid
Yine rûbâh-veş ber-dûş etmiş delk-i sâlûsün
11. Zevâlin fehm edenler devlet-i yek-rûze-i çarhuñ
Verir mi dâhme-i Efrâsiyâb'a hetk-i nâmüsün
12. Olur ser-şâr-ı câm-i ǵaflet-i eyyâm-i mağrûnı
Bu bezm-i devletüñ hiç görmedik rînd-i dehen-şüsün
13. Meşâm-ı câni NÂŞİD yâsemen-zâr-ı cinâن eyler
Eger bir kerre öpsek gerden-i şâf-i semen-büsün

074.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Zîb vermiş şafha-i ruhsâra hâl-i 'anberîn
Zülfî düşmiş üstüne mânend-i şâl-i 'anberîn
2. Cebhe-i şâfînda ebrûlar ki tuğrâ resmidir
Levhâ-i kâfûra yazılmış mişâl-i 'anberîn
3. Hât gelip âhîr uçurdu râhat-ı 'uşşâkını
Mûrg-i hüsni açdı gûyâ perr ü bâl-i 'anberîn
4. Hep müşavvirler kalem şeklinde yazdı kaşlaruñ
Resm-i târ-ı kâkülüñ ammâ çü nâl-i 'anberîn

5. Zikr ü fikri 'aşikuñ hattı-i 'izâr-i yârdır
Dîdeden gitsin mi hiç aşlä hayâl-i 'anberin
6. Turra-i gîsûyi zîr-i nâfe etmiş tâ kemer
Mü-miyân-i yâra bend olmuş düvâl-i 'anberin
7. Muşhaf-i hüsnüñ sebaş-hâni olurken tîfl-i dil
Nokta-i hâl-i siyâhi çıktı fâl-i 'anberin
8. Yok feminden bahş-i harf-i vaşla dâ 'ir bir cevâb
İltifâtu mûcib olsa bir su'âl-i 'anberin
9. Vâşf-i zülfünde yine bir nev-ğazel târh eyledim
NÂŞİDâ mazmûn u ma'nâsi me'âl-i 'anberin

075.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. 'Aşikuñdur bâğ-i vaşl ağıyar gîrsin girmesin
Gonca-i nahâl-i riyâz-i hüsnü dersin dermesin
2. İş temâşâ-yı cemâle ruhsat almakdır hemân
Zeyline ol serv-i nâzuñ destim ersin ermesin
3. Çeşme-sâr-i kûy-i vaşlından n'olur eksilmez âb
Teşne-gân-i hecrine bir pâre versin vermesin
4. Etdiler pûşide kettân-i metâ'-i vuşlatı
Pertev-i mehtâb-i istignâya sersin sermesin
5. Seng-i ta'n-i ehl-i dilden ihtiâz etmek gerek
Yohsa câm-i kalbimiz nâdân kırsın kırmasın
6. Pûte etdim sînemi tûr-i nigâh-i tûzine
Ol kaşı yayım kemân-i cevri gersin germesin

075 A 45^a, B 57^a, C 57^a, D 61^b, E 50^a.

4a vuşlatı: vaşını C.

7. NÂŞİD ammâ hey'et-i ma'nâyi erbâbı bilir
Anı her fark etmeyen bî-gâne yersin yermesin

Vav

076.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Begenmezlerse kadd-i yârı zannetme haleldir bu
Atalar seng-i ta'nı nahâl-i pür-bâra meseldir bu
2. 'Aceb mi hançer-i bürrâni yol vermezse ağıyâra
Dolaşma mû-miyân-ı dilberi bir ince beldir bu
3. Dehânından söz açma nokta-i mevhûmu müntecdir
Karışma bahş-ı zülf-i yâra bir tül-ı emeldir bu
4. Mevâ'id-i vişâliyle beni dil-şâd eder ammâ
Döner va'dinden ol mâh-ı felek-hû muhtemeldir bu
5. N'ola bûs etse rîndân bâdeden evvel leb-i yâri
Esâs-ı şevkî tecdide mücerrebdir temeldir bu
6. Meded her gördüğünü bî-gâne-i nâdâna yüz verme
Müsellemdir ki şan-ı devlet-i hüsne haleldir bu
7. Hicâb etme hûcûm-ı nazradan destüñ nikâb etme
Bakarlar pençe-i hûrşid olursan dağı eldir bu
8. Hâkaretle nazar kılma hâzır kıl derd-mendâna
Bu tarz-ı hâsı meşk et baylı tavr-ı bî-bedeldir bu
9. N'ola 'arz etse NÂŞİD nükte-perdâzân-ı ma'nâya
Zemîn-i tâzede bir bî-bedel ra'nâ gazeldir bu

077.

Mefâ ilün fe‘ilâtün mefâ ilün fe‘ilün

+ - + - / + + - - / + - + - / + + -

1. Söz olmaz ol gül-i bâğ-i cemâle tögrusu bu
Nihâl-i kaddi erişmiş kemâle tögrusu bu
2. Meşâm-i cânımı tâ‘fir ederdi bûy-i ‘abîr
Gelince kâkülü her şeb hayâle tögrusu bu
3. Rakîbe eyler ise hoş mu‘âmele cânân
Sebeb olur bu edâ infî‘âle tögrusu bu
4. Tahammü'l eyleyemem zûr-i bâzû-yı ‘aşka
Şununca destini bir kez düvâle tögrusu bu
5. Merâm-ı ‘âşîkü yek-naâzrada eder tefhîm
O gamze yer mi kor aşlâ su‘âle tögrusu bu
6. Şu rütbe eyledi tenfir Nâşîrâ kalbim
Ki dilde kalmadı hâhiş vişâle tögrusu bu

078.

Fâ‘ilâtün fa‘ilâtün fa‘ilâtün fa‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Çün devâdîr vakt-i germ-i tebde her bîmâra şu
Teşne-gân-i çeşme-sâr-ı ‘aşka ver bir pâre şu
2. Târi-i şebde hayâl-i kâkülüñle ağlasam
Olur idî halkâ-i mevc-i sîrişkim kara şu
3. Hasretiñle olmada eşk-âbe-i çeşmim revân
Çıkında fışkıyye-i dilden iki fevvâre şu
4. Tâb-ı şâhbâdan ‘arak-nîz olsa la‘lüñ der gören
Şanki kudretden sepilmiş dâne-i gül-nâra şu

077 A 47^b, B 60^b, C 60^b, D 65^a, E 53^a.

3a eyler: etmez A , hoş: keç A . canan: dildär C.

078 A 47^a, B 59^b, C 59^b, D 64^b, E 5a^a.

5. Zahm açarken hançer-i gamzeñle şunma la'lüñ
Ey tabibim çün mücerrebdür götürmez yara şu
5. İhtizâz-i kâmet-i dil-cüsünü seyr eyleyen
Zann eder kim aķdı gûyâ cânib-i gül-zâra şu
6. Kec-nigâh eylerse 'uşşâk-ı felâket-dideye
Dîde-i agyâra insin yâ İlâhî kâra şu
8. 'Aks-i ruhsaruñ düşelden şanma kim cûşân olur
Mâ 'il oldu hüsnuñe feryâd eder hem-vâre şu
9. Hayret-i aşk ile giryân olma NÂŞİD kıl hazer
Çünkü mâdan oldu derler rahne-i dîvâra şu

He

079.

Mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Kemân olmaz cihânda ol perinüñ ebrûvânınca
Bulunmaz nâfe-i müşg-i ḥoten hic gisuvânınca
2. Görünce hâne-i âyinede dil-dârı zann etdim
Tamâm oldu muâbîk mihr ü mâhuñ iktirânınca
3. Gümüş âyine üzre gûiyâ bir deste sünbüldür
Dökülmüş gisuvân-i 'anberîni tâ miyânınca
4. Maħall-i dikkat-i nezzâredir pek şarf-ı zihn eyle
Bulunmaz nükte-i ser-bestे hic yâruñ dehânınca
5. Nesic-i târ ü pûdi pertev-i feyz-i tecelliidir
Metâ-'i hüsnine olmaz behâ cevher girânınca
6. O şûhuñ kân içermiş dem-be-dem çeşm-i siyeh-mesti
İçeydim ben de câm-ı la'lini bir kerre kârinca

5b sunma: verme A.

8b hem-vâre: bî-mâra A.

079 A 49^a, B 62^b, C 62^b, D 67^b, E 54^b.

7. Üzüldi rişte-i zer-târ-ı 'ömürü 'âşik-ı zâruñ
Yetiş gel ey tabîb-i derd-i 'aşk vâkt ü zamânınca
8. Gubâr-ı pâyı kuhl-ı dîde-i ehl-i basîretdir
Deger bir zerre-i nâçizi çarhuñ Işfahân'ınca
9. Ser-â-pâ dağ-dâr-ı gâyet etdim NAŞIDÂ sinem
Rakîb-i kâfiri gördükde cânım yandı yanınca

080.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Sebeb olsa 'aceb mi ol perinüñ yâdî feryâda
Ki yokdur meyli aşlâ bu dil-i gâm-zâdî âzâda
2. O şâh-ı mülk-i 'işve ķatl-i 'âm edip Hûlâgû-veş
Çevirdi devlet-i hüsünde 'adl ü dâdî bî-dâda
3. Yîkar yek-cünbiş-i ebrû ile ma'mûre-i ķalbim
Olur nîm-i nigâh-ı luťu ammâ bâdî âbâda
4. Kesip bir tîse ile kûhi cûy-ı şîr akıtmışdır
Olunca rehber-i 'aşk-ı mecâzi hâdi Ferhâd'a
5. Gurûr ehli bulur elbet cezâsin gâh dünyâda
Havâle etmedi ķahr-ı İlâhî 'Âd'ı mî'âda
6. Kesel gelse cefâdan gâmze-i hûn-hârına yâruñ
Kafâdan gönderir ol kâkül-ı ham dâdî imdâda
7. Bulurdu meslek-i şeh-râh-ı semt-i kûy-ı maksûdu
Eger bir mürşid olsa NAŞID-i nâ-şâdî irşâda

080 A 48^b, B 61^b, C 61^b, D 67^a, E 54^a.

4a kûhi cûy-ı şîr : gevher-i cûlar A.

081.

Mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. O şûhuñ hüsn ü ânî bî-bedeldir hadd-i zâtında
Müsellemler tarz ü tavrı bir güzeldir hadd-i zâtında
2. Dehân-i tengi gäyet dikkate muhtac mebhâşdir
'Adem işbâti ammâ bî-cedeldir hadd-i zâtında
3. Dolaşma fîkr-i dûr-â-dûr-i sevdâ-yı ser-i zülfe
Nihâyetsiz o bir tûl-i emeldir hadd-i zâtında
4. Kesilmez kîl ü kâl-i vaşfı gäyetle muhayyeldir
Miyân-i nâziki bir ince beldir hadd-i zâtında
5. Tayanma seyl-i ikbâle cihâna istinâd etme
Esâs-ı hâdişati bî-temeldir hadd-i zâtında
6. Hümâni der-kafâdir neşve-i şâhbâ-yı dehrüñ hem
Sürürüñ âhîr encâmı keseldir hadd-i zâtında
7. Degildir intizâm-i servet-i 'âlem devâm üzere
Nîzâmu kâ'inâtuñ der-haleldir hadd-i zâtında
8. Kitâb-ı hüsn-i yârı şerhe bir ta'rîf-i haddidir
Bu bir tarh-ı hoş-âyende gazeldir hadd-i zâtında
9. Kuşûrun görmedik NÂŞİD o mâh-i 'âlem-ârânuñ
Müsellemler tarz ü tavrı bir güzeldir hadd-i zâtında

082.

Mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ser-i kûyunda etdim cebhemi her sûde fersûde
Ki naşş-ı seng-i râhi yerler etdi rûda ebrûda

081 A 50^a, B 63^b, C 63^b, D 69^a, E 55^b.

082 A 50^a, B 62^b, C 63^a, D 68^b, E 55^a.

2. O meh-rū şafha-i rüyunda şah şekli edip zülfüñ
Rüsüm-i cevri iş‘är eylemiş her mûda fermûda
3. Senüñ etdiklerün ‘uşşâka ey şüb-i vefâ-düşmen
Ne Cengiz etdi ne Derbend ü Bâkû'da Hülâgû da
4. N'ola ben nâle eylerken rakîb âh etse de farzâ
Ki bûlbûl nâle eylerken öter bî-hûde tîhû da
5. Yine zannımda bir güllü ziyâfet-gâhdan çıkışmış
Girîbân-i libâsı zâhidüñ alûde pâlûde
6. Şerâr-i düzâhî beldâr çîçekli câme ‘addetsin
Metâ’-ı seyyiâtı etdiren peymûde tamuda
7. Eger inşâf olunsa Nâşidâ göñlümce âfetdir
Ki resm-i şive cümle ol kâd-i dil-cûda mevcûda

083.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bir şehüñ kim bende-i fermâniyim sağdan şâga
Ol gülüñ hem bûlbûl-i nâlaniyim sağdan şâga
2. Hem yolunda hâk-sâr-ı pây-ı esb-i nâziyim
Hem gûbâr-ı güse-i dâmâniyim sağdan şâga
3. Minnet etmem çarh-ı çep-endâza hiç şimden gerü
Ol şehüñ mev‘ûd-ı şad-ihsâniyim sağdan şâga
4. Hem-sülük-i vâdi-i Mecnûn-ı aşkım ey gönül
Deşt-i aşkuñ bî-ser ü sâmâniyim sağdan şâga
5. Dâm-ı gisûdan remîde eylemem murq-ı dili
Çün esîr-i tûrra-i piçâniyim sağdan şâga

4b tîhûda: bî-hûde D.

083 A 49b, B 62b, C 62b, D 68a, E 55a.

3b mev‘ûd-ı şad: müstağrak-ı A.

6. Dest-i lutf u himmetiñ ermezse ‘ömürüm varı ger
Râh-ı derd ü mîhnetiñ fettâniyim şagdan şaga
7. NÂŞİDÂ yek-mûy-ı zülfü genc-i Kârûn’ı deger
Bir şehüñ kim bende-i fermâniyim şagdan şaga

084.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Görüp ol serv-kaddi nîm-ten sebzîn kabâlalarla
Ser-i kûyunda ‘uşşâka yeler bâd-ı şabâlara
2. Unutduñ haylî demdir bendeñi ey âşinâ-düşmân
Muâkadem gerçi gâhi yâd ederdüñ merhabâlara
3. Derûn erbâbı almaz bir pula zer-beft ü dîbâyi
Hakîkat dûşünü tezyin edip şâde ‘abâlara
4. Olur âbir tehî ceyb-i ümîdi pûc-mağzânuñ
Edip isrâf naâd-ı fikri bî-hûde hebâlara
5. Kalîrencâm-ı kârı kâse-i âmâli bî-mâye
Edip ızhâr-ı servet nâ-becâ dest-i cabâlara
6. Olursun her zamân âzürdesi bir âsetüñ NÂŞİD
Nedir derdüñ senüñ bu bî-vefâlar dil-rübâlara

085.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ruh-ı gül-rengi üzre zülf-i ‘anber-bârı seyr eyle
Riyâz-ı behçet içre ya’nî sünbül-zârı seyr eyle
2. Beyâz-ı şafha-i kâğıda gûyâ nokta-i zerdir
Kenâr-ı gerdeninde tükme-i zer-târı seyr eyle

084 A 49^b, B 63^a, C 63^a, D 68^a, E 55^a.

085 A 48^b, B 61^b, C 61^b, D 66^b, E 53^b.

3. Olur her **katre-i** gül-bizi lülü-yı yem-i behcet
'Arak-rız-i hicâb oldukça gül-ruhsarı seyr eyle
4. Geçer her bir nigehde tâ verâ-yı câna dek işler
Hadeng-i sîne-sûz-i gamze-i mekkârı seyr eyle
5. Olur her ihtizâz-i nâzî reşk-i 'ar'ar-i cennet
Amân ol serv-i bâg-i 'işvede restârı seyr eyle
6. Tuþuþdukça o şûhuñ pençe-i 'aşkıyla cân ü dil
Miyân ü gâlib ü maþlûbda peygârı seyr eyle
7. Miyân-i meclis-i işrâkiyân-i 'aşka dâhil ol
Zebân-i nâtika mevhûm iken güftârı seyr eyle
8. Gözüñ aç 'aynek-i itkân ile baþ nûsha-i kevne
Verâ-yı perde-i eşyâdaki esrârı seyr eyle
9. Cenâb-i haþret-i Tevfîk'a 'arz et Nâþidâ şî'rûñ
Nazîre-senc olursa şan'at-i eş'ârı seyr eyle

086.

Mefâ 'ilün mefa 'ilün mefâ 'ilün mefa 'ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Geçersin taht-gâh-i sevkete şâhâne mâhâne
Nigâh-i re'fet eylerseñ eger devrâna mevrâna
2. Olur taht-i behiştüñ pâdişâh-i kişver-ârâsi
'Inâyet eyleyenler lûtf ile cîrâne mirâne
3. Edersin reh-neverdân-i gamı pâmâl-i ceyş-i hâf
Çıkarsañ 'arşa-i hüsn içre sen ey dâne meydâna
4. Yine te'sîr-i nâr-i 'aşkı erbâb-i kulüb añlar
Nice inhâ eder sûz-i dilin pervâne mervâne
5. Gören der zîr-i ruhsârında câm-i la'l-i mey-gûnu
Sarây-i hüsn içinde muttaşıl gülhâne mülbâne

6. Burardı nâfe-i āhü-yı deş-i kişver-i Çin'i
Perişân-sâz olunca zülf-i 'anber-dâne merdâne
7. Şakin ser-şarı olma neşve-i ma'cûn-i ikbâlîn
Kavâfi dest-i evsâfiyla pür hizâne mîzâne
8. Hele her kürsi-i şadruñ gerekdir NÂŞİD erbâbı
Münâsib cây-gâh olsun mu hiç şeyhâna meyhâne

087.

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Hatâ eyler düşen sevdâ-yı zülf-i 'anber-efşâna
Anuñ-çün çâk-çâk-i hayret olmuş sîne-i şâne
2. Hayâlündür müşavver levh-i dîvârında ser-tâ-ser
Kuraldan şâhn-i sînem üzre şâh-i aşk kâşâne
3. Nihâvendî yine bir şûhuñ oldum beste-i zülfü
Ki gitdi nağme-i evc-i kemâl-i hüsnü Kâşân'a
4. Temâşâ-yı cemâl-i bâğ-ı rûy-ı yarı seyr eyle
Saña bî-hûde zâhid kâşd-i gül-geşt-i temâşâ ne
5. Olur tâ haşre dek cem'iyyet-i hâtiðdan âzâde
Düşen bir kerre kayd-i halkâ-i zülf-i perîşâna
6. Amân gözden düşürme lutf edip ey merdüm-i çeşmim
Nigâh-ı merhamet kıl hasretiñle eşk-pâşâna
7. Dürûg-ı maşlahat-âmîzdir nâfiż olan NÂŞİD
Zamâne halkına 'arz-ı ma'arif şî'r ü inşâ ne

087 A 48^a, B 61^a, C 61^a, D 66^a, E 53^a.

1b hayret: hasret A.

088.

Fā‘ilatūn fā‘ilatūn fā‘ilatūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bak o şūhuñ şu‘le-i ruhsār-ı āteş-nākine
Evc-i şabruñ verdi āfetler yine eflākine
2. İki meh gördüm yine germ-ābede halvet-nişān
Var şıcağı derler ammā korkarım dellākine
3. Dest-i cevrüñle katı bī-dādlik etdūñ yine
Şāh-ı hüsnüm ‘āşıkuñ bak sīne-i şad-çākine
4. Büse-i la‘lüñle iftār eylemek ister hābiş
Bakma luş eyle rakīb-i kāfirüñ imsākine
5. Ölçüsün almakda her demde dehān-ı dilberüñ
Nice reşk etmez dil-i aşüstə-gān imsākine
6. Giryē-nāk iken teselli ābi sūd etmez baña
Bu müşil ıslanmışuñ āb-ı maṭardan bāki ne
7. Bir zamānlar eylemişken hāş-ı hüsnü iltizām
Kasdı zannim şimdī aḡyāruñ vişāl emlākine
8. Korkarım ayīne-i nāmūsına toz ķondurur
Urmasuñ bigāne el dāmān-ı nāz-ı pākine
9. Bir nigāh ile tūyar elbetde hātır-hāhimü
Āferinler NĀŞIDĀ ol āfetüñ idrākine

089.

Fā‘ilatūn fā‘ilatūn fā‘ilatūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ebruvān-ı yarı beñzetdim kemānuñ şekline
Bir bakışda yā hilāl-i āsumānuñ şekline

088 A 50^b, B 63^b, C 64^a, D 73^a, E 56^a.

9b āfetüñ: āteşin B C D.

089 A 49^a, B 62^a, C 62^a, D 67^a, E 54^a.

2. Sine-i 'uşşaka atılmakda taraf-i şamzeden
Beñzer ol müjgān tır-i cān-sitānuñ şekline
3. Anda zāhirdir dem-ā-dem lekke-dār-i kelef
Māhu teşbih eylemem ol hüsn ü ānuñ şekline
4. Fikr-i dür-ā-dür-i zülfüñ eyleyip cism-i nizār
Döndü mūsikāra yāhōd mū-miyānuñ şekline
5. Gamze-i kattāli yüz biñ kan edip her lahzada
Girdi çeşm-i mesti bir şāhib-kirānuñ şekline
6. Bunda işbāt-ı 'adem var anda işbāt-ı vücūd
Beñzedirsem cevher-i ferdi dehānuñ şekline
7. 'Aks-i rūy-ı yarı gör cām-ı şarāb-ı nābda
Beñzer ol mir'ātta kim mihr-i cihānuñ şekline
8. Olmadan hün-ı cigerle dem-be-dem alüde-hün
Pençe-i şamzeñ girer reng-i hinnānuñ şekline
9. Nāşidā etdim hāfā tiri tokundu sīneme
Ebruvān-ı yarı beñzetdim kemānuñ şekline

090.

Fe‘ilatün fe‘ilatün fe‘ilatün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Sünbül-i kākülüñi koyma sıfāl-i fesine
Müşg ü 'anber ṭagit 'ömrüm yine piş ü pesine
2. Muṭribuñ gerçi ki her ṭavrına dil mā'il olur
Lik gāyetle göñül düsdü müesson sesine
3. 'Āşıkuñ bende-i dārini unutma kerem et
Meñhamet kıl meded ey şāh-ı cihān bī-kesine
4. Ne bilir mes'ele-i aşķ mezāyāsını ol
Vā'iżuñ böyle 'aceb dāhl ü ta'arruz nesine

5. N'ola yâkût-i leb-i yâra göñül mā'il ise
Meyl eder ehl-i tabî'at tuhafuñ enfüsine
6. Tâze tâze nice bâzîçeler ihdâs eyler
Mâ'il olmak katı gücmüş güzelüñ nev-resine
7. NAŞIDÄ ķadr-i metâ'-i hüneri müdrik olan
Rağbet etmez felegüñ eski yeşil atlaşına

091.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Zâhidüñ hep sa'y ile taħsili olmuş 'aksine
Olmamış vâkîf kitâb-ı aşķuñ evvel dersine
2. Hâk-i pâyuñ bûsa geldikçe rakîb-i küstenî
Pây-i istignâyi vur dönsün dehâni persine
3. 'Aşıkuñ hâkkında bir 'aksi şehâdet eylemiş
Biñdirirler vâ'ızı ȝannum efendi tersine
4. Açı gözüñ dikkatle bak ne fitneler ihdâs eder
Çeşm-i mest-i hâb-âlûdun yine almış sine
5. Destini öpmek degil bir kez o bî-rahm âfetüñ
Dâmenin vermez henüz bir kerre ruhsat lemsine
6. Nârvendir ķaddi gûyâ yâsemendir gerdeni
Berg-i güldür rûyi beñzer gûşî berg-i mersine
7. NAŞIDÄ vâkîf degil remz-i fûnûn-ı 'aşka hîç
Zâhidüñ hep sa'y ile taħsili olmuş 'aksine

091 A 48^a, B 60^b, C 60^b, D 65^b, E 53^a.

^{2b} persine : tersine A B C.

092.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Nice şerr etseler mihr-i hulûşum ittifâk üzre
 Olur nûr-ı şadâkat münceli zûlm-ı nîfâk üzre
02. Seni cân ile sevdimse güneh-kâr olmadım ‘ömrüm
 Nedir ciurmüm bütün hep cümle ‘âlem bu siyâk üzre
03. Hevâ-dârân-ı deşt-i ‘aşkı teftîş eyledim bir bir
 Olurmuş muttaşıl tâ Kâys’ a dek bu iltisâk üzre
04. Görürsin ey hâyâl-i dil-rubâ gel hâne-i kalbe
 Ki her bir revzeni nâzır fezâ-yı iştîyâk üzre
05. Hâtûñdan feyz alup ‘aks-i ruhuñ ger düşse şahbâya
 Açılmış bir gül-i şad-berg olur sebzin şâk üzre
06. Çıkar bir ince yoldan şâh-râh-ı kûy-ı makşûda
 Miyân-bendin eger hâll eylesek yârûñ vîfâk üzre
07. Kurulmuşdur letâfetle binâ-yı hüsn-i dil-cûsi
 O çâr-ebrû büt-i ‘âlem-pesendüñ tâk tâk üzre
08. Çemen-zâra döşenmiş sünbül-i sîrâb olur gûyâ
 Düşünce kâkülli hâfi-ı nev-i ruhsâr-ı âk üzre
09. Görüp biñ nâz ile dil-keş-hurâm-ı kâdd-i cânâni
 Kâlur hâyretde her bir servi bâguñ elbet nîfâk üzre
10. Baña bu müşra‘-ı berceste kâfidir hele NÂŞID
 Olur nûr-ı şadâkat münceli zûlm-ı nîfâk üzre

092 A 51^a, B 64^b, C 64^b, D 74^a, E 56^b.

01a şerr. setr D.

093.

Mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Düşünce *turra-i şeb-günü ruhsar-ı semen-sâye*
Gül-i şad-berge gûyâ berg-i sünbüldür şalar sâye
2. Olunca *zerre deñlü mazhar-ı elâf-Sübhân'ı*
Tecelli-gâh olur bir *nâhl-i kûhi çeşm-i Mûsâ'ya*
3. Emin olsa 'aceb mi fitne-i çeşminden ebrûsu
Olur elbetde mer'i *hâtır-ı hîşan ü hem-sâye*
4. Yeterâzürde-i emvâc-ı bâhr-ı hayret olmuşdur
N'ola merbüt olursa keşti-i âmâl mersâya
5. *Hâlikat-bîne timşâl 'âlemin seyr etdirir gûya*
Düşünce rûy-ı mir'ât-ı zemine şüret-i sâye
6. Nigâh-ı çeşm-i kâfir-mâcerâsi menba'-i fitne
Tutuldu murâg-ı dil zünnâr-ı zülf-i şüh-tersâya
7. Bu nazmı Vehbi-i mu'ciz-deme 'arz eyle kim NÂŞİD
Müşâkildir kefinde hâmesi şü'bân-ı Mûsâ'ya

Yâ

094.

Mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ruhi etrafın âhîr *hattı*-i sebz-i müşg-bâr aldı
Zamân-ı hüsnün ol meh-pârenüñ evvel-bahâr aldı
2. Tehî *kâlsa* 'aceb mi kîse-i müflis gibi *hâtır*
Yine *nakdı*-ı şu'ûru ceyb-i dilden çekdi yâr aldı

093 A 48^b, B 61^a, C 61^a, D 66^a, E 53^b.

094 A 55^a, B 69^a, C 69^a, D 80^b, E 60^b.

3. O şâh-ı taht-ı nâzuñ zûr-ı dest-i cezbe-i hüsnü
Göñüller milketinden bir nice dâr ü diyâr aldı
4. Tekellüflerle etdik bezme da‘vet ol penî-zâdi
Gelip çün şu‘le-i cevvâle gitdi şanki nâr aldı
5. Cenâb-ı şeyh şad-efsün ile ol dürr-i yektâyi
Şadef-veş halka-i ağuşa çekdi der-kinâr aldı
6. Hezârân âferin peyk-i şabâya kûy-ı dilberden
Meşâm-ı hâtır-ı ‘uşşâk için vâfir gubâr aldı
7. Ser-â-pâ gûlsitân-ı cennet oldu dâmen-i hâtür
Bu şeb NÂŞİD hayâle gâlibâ bir gül-‘izâr aldı

095.

Mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Zuhûr-ı mihr-i hüsnüñ pertev-efzâ etdi âfâkî
Saña günden güne mestün olup şehrî vü âfâkî
2. Hemân şübhî u mesâ fîkr ü hayâli ey penî sensin
Çıkarma hâtırûndan lutf edip bu ‘abd-ı müştâkî
3. Usûl ile makâmâtın gözet dil-bestê-gânîn hep
Hüseynî’ye çıkışma nağme-i dil-sûz-ı ‘uşşâkî
4. Ne rütbe ledg ederse nîş-i ǵamzeñ mâr-ı zülfüñle
Verir bûs-ı lebûñ hâsiyyet-i ma‘cûn-ı tiryâkî
5. Nukûd-ı şabr ü sâmân ü hûred hep gitdi yağmaya
Hemân bir âh-ı âteş-zâd կaldı sînede bâkî
6. Gül-i şahbâ vü mutrib nağme-i ney meclis-i ‘îşret
Fedâdir cümlesi ancak senüñ hayrânuñam şâkî

095 A 53^b, B 67^b, C 67^b, D 77^b, E 59^a.

2a Hemân: Anuñ A.

3a dil-bestê-gânîn: dil-tesne-gânîn A.

7. Eger rağbet olaydı NAŞİDĀ eş'är ü inşāya
Sipihr eylerdi nazmuñ ziver-i mihrāb-i nūh-tāki

096.

Mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. N'olur bir kerre pestān ü dehānuñ öpsem olmaz mı
Meger ol zevk ile ṭıfl-ı sırişkim ebsem olmaz mı
02. Sen olsañ bir de muṭrib bir de neyzen bir de bir sākī
Kenār-ı cūda nūş-ı bāde etsek bir dem olmaz mı
03. Görüp ḥayineden ṣāfi o sīm-endāmı hayretle
Ne rütbe olsa pür-gū ṭūq-ı dil ebkem olmaz mı
04. O meh-rū keç-küleh ṣāhāne şadr-ı bezme geldikçe
Meger ki bezmimiz reşk-āver-i bezm-i Cem olmaz mı
05. Ne rütbe söylesek geçmez rakīb-i dīv-hey'etden
Perī-zādum naşīḥat diñlemez mi ādem olmaz mı
06. Çekenler ḥasret-i la'lūñ 'aceb mi olsa deryā-nūş
Mey-i 'aşķuñ içen 'āşıklaruñ eşki yem olmaz mı
07. Tavāf-ı Ka'be-i kūyuñ şafası 'omre sürmez mi
Öpenler la'lūñ lezzet-çeşān-ı Zemzem olmaz mı
08. Ḥabāb-ı bāde 'aks etdikçe ol rūy-ı 'arak-nāke
Gül-i şad-berge düşmüş tāze resm-i şeb-nem olmaz mı
09. Enāniyyet eder giryān çeşm-i ḥod-perestāmı
Başiretle bakılsa kalb-i men 'ayn-ı nem olmaz mı
10. Olan nām-āver-i esrār-ı feyz-i kenz-i lā-yefnā
Aña ḥarf-i kanā'at naḳş-ı pāk-i Hätem olmaz mı

7a eş'är ü inşāya: erbāb-ı inşāda A.

096 A 53^a, B 67^a, C 67^a, D 77^a, E 58^b.

11. Zemîn-i tâzede NÂŞİD bu târîh-i pâk-i renginüñ
 'Aceb makbûl-i tab'-ı şâ'irân-i 'âlem olmaz mı

097.

Mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

+ - - - / + - - / + - - / + - -

1. Cihânda var mı görmüş böyle bir şûrîde cânâni
 Nice meyl eylemez gördükde inşâf eyle cân anı
2. Mukâbil olsa ol mâha olur zâ 'il perişâni
 Huşuşan dökse rûy-ı alına zülf-i perişâni
3. Bulunmaz böyle şûret tâyy ederseñ cümle ezmâni
 Letâfetde nażîrin görmemişdir kimse ez-Mâni
4. Ederdi zülfüne dil-bestे görse âl-i Sâmân'ı
 Perîşân etmeyeydi cevr ile ger naâd ü sâmâni
5. Eger süzseydi yüz biñ nâz ile ol çeşm-i şâhâni
 Ederdi 'aşkînuñ âvâresi bi-şübhe şâhâni
6. Girerdi belki dest-i şevka bir kez târf-i dâmâni
 Eger mümkün olaydı şayda yüz biñ dâne dâm anı
7. Yerinde hep esâs-ı kâşîr-i hüsnnüñ cümle erkâni
 Ser-â-pâ câme-i endâmi hakkâ zîb ü fer kâni
8. Görünce şeb-çerâğ-ı hüsni dilberde o tâbâni
 Meh-i nev reşk ile âteş olup ķaldırdı tabanı
9. Eger bir kerre görseñ NÂŞİD-i bîmâr ü nâlâni
 Kemâl-i za'f-ı hicriüñ eyledi mânend-i nâl anı

098.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - / + - - / + - - / + - -

01. Öper yok dâmen-i zülfüñ dehân-ı şâneden gayn
Elüñ bûs eylemiş yok subha-i şad-dâneden gayn
02. Çemen-zâr-ı hakîkat seyrine göz läzim ey ‘âşik
Ne görsün kür-çeşmân sebze-i bî-gâneden gayn
03. Temâşa eyledim ma‘nâda cevlân-gâh-ı Mecnûn'u
Ayaç başmış yok ol vâdide ol dîvâneden gayn
04. Hemâñ bir dâstân-ı Rüstem'i tazmîndir yohsa
Merâm-ı şâ‘ir-i Tüsî nedir efsâneden gayn
05. Niçüñ pinhân edersin söyle hâlüñ zîr-i zülfüñde
Ne kaşduñ ey tenüg-hû halka dâm ü dâneden gayn
06. Cenâb-ı rinde feth-i bâb olur mu gayn medhâlden
Penâhı var mı âyâ hîç der-i meyhâneden gayn
07. Tutulduñ çünki târ-ı perçem-i müşgîn-i cânâna
Şâkin ey murğ-ı dil çıkışma şâkin ol lâneden gayn
08. Yine tatvîl-i bahş-i sâde-rûyân eylediñi artıñ
Uşanduk vâ‘izâ bu vâdi-i şeyhâneden gayn
09. Geçer çeh çehle vakıt bülbülüñ şâ‘irlerüñ sözle
Yanar yok şem‘-i bezm-i yâra hîç pervañeden gayn
10. Bu nazm-ı pâki NAŞID Vehbi-i üstâda ‘arz et kim
Nice garrâ kaşide söylemiş Tannâne'den gayn

099.

Mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün mefâ'ılün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. O şûbuñ müşhaf-ı hüsnünde seyr et sırr-ı âyâti
Yüzün döndürse ol meh her gören der ay âfi
2. Gubâr-ı reh-güzârı 'îtr-nâk eyler meşâmâti
Eger cevlân ederse kûy-ı dilberde meşâm atı
3. Bilir meydânda erbâb-ı hüner ehl-i kemâlâtı
Hemâñ sen fâris ol da bir de isterseñ kemâl atı
4. Beyâz-ı gerden-i cânânedede seyr eyle şâmâti
Bulunmaz bir naâzîri cümle gezseñ 'arz-ı şâmâti
5. Zahîr-i Fâryâbî-veş bilirseñ de makâmâti
Müreccahdır yiñe fehm eylemek remz-i makâmâti
6. Gözünde fitne-engîz oldu söyle sürme hâlâtı
Ki her bir naâzîda icrâ eder yüz biñ muhâlâtı
7. Şâhîh olmazsa erbâb-ı dürûguñ ger hisâbâtı
Meşeldir kim döner Bağdâd'dan yañlış hisâb atı
8. Hüner erbâbınıñ destinde sen kem görme âlâtı
Hemâñ bu çesm-i insâf ile fark eyle me'âlâtı
9. Güzel cem' eyledüñ NÂŞID cinâs ile hayâlâtı
Zemîn-i tâzede bu rütbede oynar hayâl atı

100.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Dün gece etdim temâşā bir ķamer-mâhiyyeti
Rûşenâ-bahş-ı dil ü cân oldu mihr-i ṭal‘atı
2. Zir-i zülfîn sâye-bân eyle göñül ol meh-veşüñ
Başuña ķonmaķ dilerseñ ger Hümâ-yı devleti
3. Saña nisbet tıfl-i ebced-hâvâñ olur hep dilberân
Muşhaf-ı hüsnuñde ħatm olmuş güzellik âyeti
4. Büy-ı müşg-i kâkülüñ neşr etmese bâd-ı şabâ
Sünbülistân-ı çemen bulmazdı böyle nükheti
5. Serv-ķad bir şeh-süvâr-ı hüsñ ü ān ister göñül
Haķ bu kim ‘âli gerekdir ehl-i ṭab‘uñ himmeti
6. Togrı söyle zâhidâ gelmez mi ķalbe iħtūlāc
Ditretirken sâk-ı sîminin o rakķas āfeti
7. Ademe gelmez rakîb-i dîv ile me’nûs olur
Ol perinüñ yoğ-imış bildim ki insâniyyeti
8. Ah edip sûzân olup ešk-âbe-rîz oldukça ben
Ney fiġân eyler mey ağlar şem’ eyler rikkati
9. NAŞIDÂ Tevfîk’â ‘arż eyle berât-ı şî’ri kim
Tekye-i ‘irfânuñ oldu pîr-i şâhib-himmeti

101.

Mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Etdikçe o meh ‘âşikîna nâz ü niyâzi
Meftunu olur görse idi Şeyh Niyâzi

100 A 54^a, B 68^a, C 68^a, D 78^a, E 59^b.

101 A 51^b, B 65^a, C 65^a, D 74^b, E 56^b.

2. Leylî gibi mümtâz olalı hüsün ile ol meh
Gezdirmede ‘uşşâkına şâhrâ ile yazı
3. Dahl etmez idi ‘âşikâna ol şeh-i hüsnüñ
Verseydi eger zâhide gâhice piyâzi
4. Cevr ile çekelden o bütüñ germ ile serdin
Farık edemez ‘uşşâkî zemistân ile yazı
5. Vermek mi diler leşker-i ‘uşşâka mevâcîb
Ol nev-hâtim etmiş yine bu hafta da yazı
6. Ey nahl-i berûmend-i çemen-zâr-i melâhat
Âgyâr-i denî-hilkate hîç eyleme yazı
7. İkbâl-i cihân naâş-ı ber-âb olduğun añaclar
Bir kerre gören vak‘a-i Mahmûd ü Ayâz’ı
8. Mânend-i kalem doğruluğ etmekde yolundan
NAŞİD’n’ola vaşfında yazarsa nice yazı

102.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

01. Dâmenin düşürdü çün zülfün perişân eyledi
Leff ü neşrûñ resmin ol meh-rû nûmâyân eyledi
02. Zahid olmuşken kitâb-ı ‘âşki inkâra müşârr
Âyet-i hüsnüñ görüp tecđid-i imân eyledi
03. Şehr-i dil yağmasına teslī edip müjgânını
Şan Hülâgû leşker-i Tatar'a fermân eyledi
04. Nice ‘âşik kalmasın hayretde şâhib-‘âkl iken
Sine-i şâfin açıp mir’âti hâyrân eyledi
05. Merdüm-i ‘aynim senüñ etdikleriñ ‘uşşâkuñâ
Ne melekler gökde ne hod yerde insân eyledi

06. Manşıb-ı ezharı ibkā eyleyip sultān-ı gül
Geçdi taht-ı gülşene tertib-i dīvān eyledi
07. Dağ yakdı reşk-i ruhsāniyla lâle sineye
Çeşm-i mestüñ gördü nerkis şarf-ı im‘ān eyledi
08. Kaskatı kaldi görüp şimşād ü ‘ar’ar gibitadan
Nāz ile gülşende yarımla çün hūrāmān eyledi
09. Bir bakışda eyleyip āvāre-i şāhrā-yı hūş
Her ne etdiyse baña ol çeşm-i fettān eyledi
10. Dağ üzre dağ açdı sine-i sūzānimā
Ey gözü hūnī gözüñ kan üstüne kan eyledi
11. Va‘de-i ferdāya şaldı NĀŞİD-i dil-hastayı
Turmadı ‘ahdinde zālim nakz-ı peymān eyledi
12. Şeh Selim’üñ ‘ömr ü ‘ikbālin füzün etsin Hūdā
Bu dil-i bīmārima her türlü dermān eyledi
13. Kaddimi yā gibi bükmüşken sipihrüñ mihneti
Rast kıldı tür-veş çün lutf u ihsān eyledi
14. Vaktini şarf etdi tedbir-i umūr-ı devlete
Hak mużaffer eylesin sa‘y-i firāvān eyledi
15. Şu gibi nakd-i hazzayın şarf edip ol şāh-ı dīn
Sīm ü zer bahşayışın bī-hadd ü pāyān eyledi

103.

Müfte‘ilün fā‘ilün müfste‘ilün fā‘ilün
- + - / - + - / - + - / - + -

1. Bir zaman efkārimiz zülf-i siyeh-kār idi
Hātūr-ı əzādemiz dāma giriftār idi

08b yarımla çün yarımla A.

14b muzaffer, mu‘ammer A.

103 A 54^b, B 68^b, C 68^b, D 78^b, E 60^a.

2. Büs-i lebi ol mehüñ neşve-i cān-balş ile
Mest-i mey-i aşķına sāğar-ı ser-şār idi
3. Ol şanem-i ‘işve-ger eylese ref’-i nikāb
Hayret ile her gören şüret-i dīvār idi
4. Yolna kurbān olan ‘āşikına yok hisāb
Her ser-i rāhında biñ küşte-i ġam var idi
5. Ol gözü āhū ne dem eylese meyl-i nigāh
Her nazarı ‘āşika lutfını iş’ār idi
6. Verd-i şüküfte ruhu lebleri gül şoncası
Sinede pestānları teng-i semen-zār idi
7. Gāhice ol kaşı ya ‘unf ile kılsa nazar
Şanki şufuf-ı müje leşker-i Tatar idi
8. Ehl-i suhan bī-hüde eylemesin kīl ü kāl
Vasf-ı miyān u femi bü'l-‘aceb esrār idi
9. NAŞİD-i dil-ħastanuñ var idi bir dilberi
Lutf ile her bir sözü derdine tūmār idi

104.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Tāb-ı meyle pür-‘arak gördüm ruh-ı gül-rengini
Şebnem içre şonca zannetdim dehān-ı tengini
2. Āfitāb-ı ‘aleme teşbih edermiş hüsnünü
Şimdi bulmuş işte ol meh-pāre hakkā dengini
3. Habb-ı hālin seyr ile eyle ḫanā‘at vā‘izā
Ol ǵidā-yı ‘āşikāndır sen hemān yut bengini
4. Sāhil-i makşūda yol vermez muğālidir hevā
Bahr-ı aşķuñ hayli müşkildir efendi engini

5. Saz-ı Nâhid'e կulaқ burdurdu muṭrib dün gece
Şöyle bir ötdürdü meclisde rebāb ü çengini
6. Ferce-yāb-ı bāb-ı vaṣl-ı yār olurduñ şübhесiz
Kufl-ı ümmidüñ bulayduñ zāhidā persengini
7. Bir gece fırsat bulaydım ger ḥarīm-i kūyına
Bāliş-i zer-tār ederdim āsītānuñ sengini
8. NAŞİDā ben zür-i ṭab'ımla suhan-perdāz iken
Başına çalsın Şu'ūnī nüşha-i Ferheng'ini

105.

Mefā' ilün mefa' ilün mefā' ilün mefa' ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Temāşā eyle ṭarf-ı gerden-i şafında semmūru
Fırızān eylemiş dest-i kaderden şem'-i kāfuru
2. Açılmış gül gül olmuş rūyu ol ḥaṭṭ-ı nev-āmedden
Çemen-zār-ı cemālinde yetişdirmiş gül-i sūru
3. Olinca müstefiż-i neş'e cām-ı la'l-i nābindan
Ne şūr ü şer eder peydā nigāh-ı çeşm-i mahmūru
4. Berāt ile verilmişdir güzellik ol peri-zāda
Şunulmuş hüsn-i hübünüñ ezelden aña menşūru
5. Hele ben mū-miyān-ı yār ile çok farkını bulmam
Taşavvur eyledikçe rişte-i bārik-i ṭanbūru
6. Dil-i bīmār-ı 'āşıkda emin olmaz mücerrebdir
Şadā vermez kırılsa kāse-i činī-i fagfuru
7. Görüşmezsek de kesmez ülfetin NAŞİDküluñ senden
Degil māni' hulūşa nāzeninim dūnī vü şūnī

105 A 54^b, B 69^a, C 69^a, D 79^a, E 60^b.

3b şūr ü şer. şurişler A.

106.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bezm-i meyde sâkiyâ perçem-perîşân ol yürü
Nes'e-bahş-i hâfir-i mahmûr-i rindân ol yürü
2. Kayd-ı zülfü var iken başuñda ol meh-pârenüñ
Gayrı şimden şoñra var zencir-cünbân ol yürü
3. Ebr-i hâf nesh eyledi meh-tâb-i hüsnün ol mehüñ
Sen de ey eşk-i dü-çeşmim turma bârân ol yürü
4. Daglaria lâle-zâr etdim ser-â-pâ sînemi
Ey hayâl-i kadd-i dilber gel hûramân ol yürü
5. Hîrmen-i sâmanuñu tâlân ederse berk-i 'aşk
Şem'-i bezm-ârâ gibi her demde sûzân ol yürü
6. Fikr-i dûr-â-dûr-ı al-ı bâğ-ı hüsn-i yâr ile
Bülbül-âsâ gülşen-i kûyunda nâlân ol yürü
7. Vird edip dilde leb-i la'l ü dûr-i dendânını
Ey sırişk-i dîde bir tesbih-i mercân ol yürü
8. Nîk ü bed her zâta bir şûretde göster kendüñi
Kâtre ol ahhâbuñâ a'dâya 'ummân ol yürü
9. Kûyuna varmaksa maksûduñ eger ey bâd-ı şubh
NAŞID-âsâ sen de hîc turma şitâbân ol yürü

107.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Olsa pür-çin-i gażab hûşm ile baķ ebrûlara
Gûiyâ peyveste olmuş gibidir bir yaya yay

106 A 53^b, B 67^b, C 67^b, D 77^b, E 59^a.

107 A 55^a, B 67^b, C 679^b, D 77^b, E 61^a.

2. 'Arz-ı kām-ı vuşlata lāzim nihānī bir maḥall
Çünkü olmuşdur mu'ayyen her bir ester cāya cāy
3. Birbirine kāṣd-ı cān eyler heves-kārān-ı cāh
Vermeli İskender-i Yūnān hīc Dārā'ya rāy
4. Ṣafvet-i ruhsārma bak ol mehūnī mehtābda
Gūiyā olmuş mukābil gibidir bir aya ay
5. Her metā'uñ bir revāci var bu sūk-ı dehrde
Meyl eder dervīş olan peşmīneye dībāya bāy
6. Herkese bir rütbe te'sir eyler āheng ü nevā
Hōş gelir Etrāk'e ķavvāl 'arif ü dānāya nāy
7. Oldular bī-gāneler şayān-ı vaşlı hayf kim
NAŞIDĀ kalduñ visāl-i yārdan bī-vāye vāy

108.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Tā-be-key bu cevr ü istignā efendim tā-be-key
Dağlardan başka sīnemde açıldı nice key
2. 'Aşık-ı dil-hastanuñ ey āfet-i düşmen-vefā
Āteş-i cān-sūzuma tākat gelir mi hem-çü ney
3. Çār-sūy-ı sūr-ı 'aşķuñda rakib-i kesmehār
Nakd-ı cānın nev-metā'-ı vaşla etmiş gibi pey
4. Meşrebinden döndürür şōfi-i dahbāli hele
Dest-i sākide dönerken sāgar-ı rengin-mey
5. NAŞIDĀ eyler pesendide kemāl-i nazmuñā
Görse şī'r-i āb-dāruñ Fāzil-i meşhūr-rey

109.

Müstef ‘ilün fe‘ûlün Müstef ‘ilün fe‘ûlün

- - + - / + - - / - - + - / + - -

1. Gördüñ mü söyle zâhid ol şûh-ı hod-şinâsı
Ruhsârına perestîş etdirdi cümle nâsı
2. Ol gerden-i münevver ol ǵabǵab-ı müdevver
Mîhr-i rubündan eyler mâh-ı nev iktîbâsı
3. Şekl-i cemâl-i dilber reşk-i meh-i münevver
Hûrşide beñzedirsek bâtil olur kiyâsı

110.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ol kadar cism-i lañf olmuş o tîfl-ı gül-bere
Tîr-i medd-i nazradan cisminde zâhirdir bere
2. Ben tûrâş etdim imâ-yı çeşminden bu şeb
Ten-bürehne mümkün ol mâh ile gelmek bir yere
3. Tîfl-i endük-sâl iken ol âfet-i aşûb-ı fenn
Nûşha-i metn-i cefâyı cümle almış ezbere

109 A 55^b, B 69^b, C 69^b, E 61^a.

110 B 66^a, C 70^a, D 75^b, E 61^a.

MUSAMMATLAR

01.

Mefā 'ilūn mefā 'ilūn mefā 'ilūn mefā 'ilūn
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

I

1. Hemîşे 'ömr ü ikbâlüñ efendim ber-mezid olsun
2. Tînâb-ı zer-şu 'â'-ı mihr-i iclâlüñ medîd olsun
3. Budur me'mûlümüñ re'y-i hümâyûnuñ sedîd olsun
4. Füyûzât-ı İlâhî zât-ı pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele 'îdüñ sa'îd olsun

II

1. Hûdâvendâ vücûduñ bâ'is-i emn ü selâm oldu
2. Cihânı tutdu nâm-ı râhmet-encâmuñ benâm oldu
3. Benim vird-i derûnum zîkr-i ķalbim bu kelâm oldu
4. Füyûzât-ı İlâhî zât-ı pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele 'îdüñ sa'îd olsun

III

1. Cihân turdukça tûrsun zât-ı pâküñ yükün ü devletle
2. Cenâb-ı Hâk mübeşer eyleyip feth ü beşâretle
3. Du'âmiz böyledir şubh u mesâ şad baht u şevketle
4. Füyûzât-ı İlâhî zât-ı pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele 'îdüñ sa'îd olsun

IV

1. Eyâ şâhib-kurân-ı şark u gârb Sultân-ı heft-îklîm
2. Mübârek başuña şâyestedir zer efser ü dihîm
3. Terennüm-sâz olup hâmem bu beyti eyledi tanzîm
4. Füyûzât-ı İlâhî zât-ı pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele 'îdüñ sa'îd olsun

V

01 A 22^a, B 28^a, C 30^a, D 51^b, E 26^b.
A: Tebrîk-i 'îd.

1. Cihānu ser-te-ser lebniz edip nām-i cihān-gīrūn
2. Ola nāfız bütün aktar-i ‘arza hukm-i şemşirüñ
3. Muşadif eyleyip takdîr-i Hakk'a cümle tedbirüñ
4. Füyüzat-i İlâhî zât-i pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele ‘idüñ sa‘id olsun

VII

1. Ziyā-yı əfitâb-i ‘adlün əfâkî kılıp pür-nûr
2. Ekâlim-i cihânu şer-i Ahmed'le edip ma‘mûr
3. Bu beyt-i dil-keşüñ mazmunu əlbin eyleye mesrûr
4. Füyüzat-i İlâhî zât-i pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele ‘idüñ sa‘id olsun

VIII

1. Şehen-şâhâ vücûduñ cism-i dehri eyledi ihyâ
2. Senüñle iftibâr eyler gerek a'lâ gerek ednâ
3. Feleklerde melekler böyle zikr eyler seni hâlâ
4. Füyüzat-i İlâhî zât-i pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele ‘idüñ sa‘id olsun

VIII

1. Vücûduñ əyâr-i mahz etmiş cenâb-i Hażret-i Bâri
2. Maşûn etsin ətañdan zât-i pâküñ hufz-i Settâri
3. Du‘â-yı əyârinuñ olsun bu günâ işte tekrarı
4. Füyüzat-i İlâhî zât-i pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele ‘idüñ sa‘id olsun

IX

1. Emânet eyle Nâşid Hażret-i Hunkâr’ı Mevlâ‘ya
2. Umûrun eylesin tevfîz dâ'im Haķ te‘alâya
3. Du‘â-yı devletin bir ân turma başla inşâya
4. Füyüzat-i İlâhî zât-i pâküñde bedîd olsun
5. Benim şevketlü hunkârim hele ‘idüñ sa‘id olsun

02.

Mefâ 'ilûn mefâ 'ilûn mefâ 'ilûn mefâ 'ilûn

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

I

1. Olup tâbende her dem **tâli**'-i ferhunde-merhûnuñ
2. Münevver ede dehri necm-i **baht**-ı devlet-efzûnuñ
3. Ola ihsân u lutfuñla cihân hep cümle memnûnuñ
4. Hîlafet rütbesinde rûhu **ihyâ** oldu Hârûn'uñ
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bârî ola makrûnuñ
6. Mübârek ola ey şâh-ı cihân **nakl**-ı hümâyûnuñ

II

1. Vücûduñ **zîver**-i taht-ı şükûh ü şevket olmuşdur
2. Bi-**hamdillâh** rûh-ı cism-i **pâk**-ı devlet olmuşdur
3. Şerî'at **hükümü**ñ icrâda **mâhz**-ı rahmet olmuşdur
4. Bu **nakl**-ı pâdişâhi fâl-i **hayr**-ı nuşret olmuşdur
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bârî ola makrûnuñ
6. Mübârek ola ey şâh-ı cihân **nakl**-ı hümâyûnuñ

III

1. Vücûd-ı **bî-mîşâlüñ** oldu mülk-i dîne pîrâye
2. Ola iklîl ü taht-ı şevketüñ 'arş ile hem-sâye
3. Eñ ednâ bendesi **gâlib** gelip dârât ü Dârâ'yâ
4. Du'a-yı **hayrı** bu resme gerek a'lâ vü ednâya
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bârî ola makrûnuñ
6. Mübârek ola ey şâh-ı cihân **nakl**-ı hümâyûnuñ

IV

1. Olup her dem mu'în ü dest-gîri **Hâzret**-i Bârî
2. Ola ser-levha-i menşûru **elkâb**-ı cihân-dârî
3. Felek tâhrik edelden lâciverdi çarh-ı devvâri
4. Dü çesm-i mihr ü mehle görmemişdir böyle **hunkân**

02 A 22^b, B 26^b, C 28^b, D 51^b, E 27^a.

A: Tesdîs-i şevk-efzâder-tebrik-i **nakl**-ı hümâyûn.

5. Ne semte ‘azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrūnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-i cihān nakl-i hümāyūnuñ

V

1. Hezārān āferin ey կahramān-i ‘arşa-i bī-cā
2. Fürūsiyyetde ecđād-i kirāmuñ eyledüñ ünsā
3. Sürünce esb-i dilden fāmuñu ikbāl-ile hālā
4. Kerūbiyyān bu gūnā vaşf-i pākünde olur gūyā
5. Ne semte ‘azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrūnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-i cihān nakl-i hümāyūnuñ

VI

1. Tutup āvāze-i tīriūñ şimāb-i çarh-i nūh tākī
2. Tūfeng-endāz olunca çinladırsuñ güş-i ăfākī
3. Saña olmuş müsâhhâr Pâdişâhîm feyz-i Hallâkî
4. Bu gūnā vaşf ederdi olsa Nâbî dehrde bâkî
5. Ne semte ‘azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrūnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-i cihān nakl-i hümāyūnuñ

VII

1. Olup günden güne efzūn mihr-i şevket ü şānuñ
2. Zamān minkâr-i fermânuñ zemîn mu’tâd-i ihsânuñ
3. Yedi iklime cārî ola hükm-i tīg-i bürrânuñ
4. Yazılışın nâme-i fetî ü zaferde böyle ‘unvânuñ
5. Ne semte ‘azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrûnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-i cihān nakl-i hümâyûnuñ

VIII

1. Nazîruñ yok egerçi resm-i luť-i dil-nüvvâzide
2. Kasem billâh yokdur müşlüñ ammâ tīg-bâzide
3. Cirîde ‘azm edince կahramâni esb-i tâzide
4. Okur bu beyti dâ’im կullaruñ resm-i niyâzide
5. Ne semte ‘azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrûnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-i cihān nakl-i hümâyûnuñ

IX

1. Olup her dem mukārin mihr-i zāti şavn-ı Yezdān'a
2. Ede mes'ūd Bārī naklın ol Sultān-ı zī-şāna
3. Verip revnak vücūd-ı pāki taht-ı şevket ü şāna
4. Kudūmiyle rehīn-i cennet oldu şāhn-ı tersāne
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrūnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-ı cihān nakl-i hümāyūnuñ

X

1. İlāhī Şeh Selīm'i mažhar-ı feth-i celîl eyle
2. Hemîşe maşdar-ı envā'-ı şad hayr-i cemîl eyle
3. Hemîn 'ayn-ı hayatı lutfunu 'ayn-ı sebil eyle
4. 'Adū-yı devletin kahruňla yā Rabbi zelîl eyle
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrūnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-ı cihān nakl-i hümāyūnuñ

XI

1. Zamān-ı devletinde cümleton ma'mûr olup 'âlem
2. Nice fevz ü fütûh ile bütün mesrûr olup 'âlem
3. Dem-â-dem lutfuna ihsânına mecbûr olup 'âlem
4. Hezârân hîdmetinde sa'y-ile meşkûr olup 'âlem
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrūnuñ
6. Mübārek ola ey şāh-ı cihān nakl-i hümāyūnuñ

XII

1. 'Adâletle ede icrâ hemîşe hükm-i Kur'an'ı
2. Müessis ola rükn-i şer' ile erkân-ı dîvâni
3. İlâhî sâyesinde müsteżîl et ehl-i imâni
4. Bu nazm-ı dil-keşüñ mazmûnu ola zîver-i şâni
5. Ne semte 'azm ederseñ feyz-i Bārī ola makrûnuñ
6. Mübârek ola ey şâh-ı cihâan nakl-i hümâyûnuñ

XIII

1. Olup yâver umûrunda bütün akîb ile evtâd
2. Emânet ola zâtuñ Hakk'â ey Şâh-ı kerem-mu'tâd
3. Esir-i hüsn-i hulkuñ ola cümle bende vü âzâd
4. Bu beyti şîdk-ı kalb-ile kuluñ NÂŞİDeder irâd

5. Ne semte ‘azm ederseñ feyz-i Bârî ola makrûnuñ
6. Mübârek ola ey şâh-i cihân nakl-i hümâyûnuñ

03.

Mefâ’îlûn mefâ’îlûn mefâ’îlûn mefâ’îlûn
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

I

1. Geçip taht-ı serâ-yı gülşene şâhâne bûlbüller
2. Okurlar birbirine güfste-i efsâne bûlbüller
3. Ser-âgâz eyleyip birden yine efgâna bûlbüller
4. Dem-i nev-rûz erişdi başladı elâhâna bûlbüller
5. Nevâlarla tarab-sâz oldular devrâna bûlbüller

II

1. Hevâ-yı mihr-i gülle başlayıp takşîm-i şehnâza
2. Hezârân nagme-i dil-sûz ederler tâzeden tâze
3. Nevâ-yı nâlesin taþbîk edip muþrib gibi sâza
4. Şalar mıydı gûlistân-ı cihâna böyle âvâze
5. Heves-kâr olmasa ‘aþk-ı gül-i hanâna bûlbüller

III

1. Olup etraf-ı gül-zâr-ı cihân içre perâkende
2. Gehî efgân ederler zevk-ı ‘aþk ile gehî hande
3. Şehen-şâh-ı gûle çün cân ü dilden oldular bende
4. Gireler kâr-zâr-ı hâra şâhn-ı bezm-i gülşende
5. Ururlar Rüstem-âne na’re-i mestâne bûlbüller

IV

1. Oturmuş taht-ı şâha gûlgûlü şâlin geyip dûşa
2. Sharâb-ı şebneminden şâhed-i gûl başlayıp nûşa
3. Ne rütbe kîssa-hâvânlık etse bûlbûl gelmez âgûşa
4. Dür olsa jâle-veş nuþku komaz Leyli-i gûl gûşa

03 A 29^a, B 35^a, C 37^a, D 43^a, E 32^a.

A: Tahmis-i gâzel-i Şerif efendi.

5. Meger Mecnûn-şifat söyle gezer yabana bülbüller

V

1. Olup sūzān fitül-i nār-i hicrān ile her bülbül
2. Derūn-i lāle-veş pür-dağ edince ser-te-ser bülbül
3. Eder bu beyt-i pāki NĀŞIDĀ vird-i seher bülbül
4. Şerîf olmaz egerçi güllere pervañeler bülbül
5. Olur şem'-i güle şeb-tā-seher pervañe bülbüller

04.

Mefā 'ilūn mefā 'ilūn mefā 'ilūn mefā 'ilūn
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

I

1. Ruhuñ hiç var mı öpmüş zülf-i 'anber-fāmdan ġayrı
2. Lebüñ būs eylemiş yok bezm-i meyde cāmdan ġayrı
3. Nice şüret bulur vasluñ ḥayāl-i ḥāmdan ġayrı
4. Seni kim çekdi āyā ḥalvete ḥammāmdan ġayrı
5. Kim aldı sīneye āyīne-i endāmdan ġayrı

II

1. Mişāl-i kumri-i ḥoş-lehçe ey serv-i revān söyle
2. Saña dem-bestə olmak düşmez ey tūñ-beyān söyle
3. Aman ağızuñ ararlar cümleten ehl-i lisān söyle
4. Dehānuñ var mı öpmüş söyle ey şirin-zebān söyle
5. Bu devrānda leb-i cām-i mey-i gül-fāmdan ġayrı

III

1. Cihān ḥayretde iken nev-ḥurāmūm yāl ü bālüñden
2. Dahu bir kerre gül-çin olmadım bāğ-i cemālüñden
3. Henüz şemim etmedim gisū-yı müşgīn-iştimālüñden
4. Ne gördüm nev-nihālim meyve-i bāğ-i vişālüñden
5. Turunc-i ḡabgabuñ şevkıyla fikr-i ḥāmdan ġayrı

04 A 29^b, B 35^b, C 37^b, D 44^a, E 32^b.

A: Tahmis-i gazel-i Vehbi efendi.

IV

1. Alıp etrafını tel-hâbe-gû bîgâneler cânâ
2. Olur lezzet-çeş-i kand-i nebât-ı şohbetüñ cânâ
3. Edersin ‘âşikâna tatlı tatlı va‘de-i ferdâ
4. Şeker-ḥand-i lebiñ ağıyârı şîrîn-kâm eder ammâ
5. Benimçün behre yokdur telhi-i düş-nâmdan gayrı

V

1. Görüp şalındığıñ seyre senüñ ey nahl-i âzâde
2. Gelir sevk ile murğân-ı çemen hep cümle feryâda
3. Getirsem bezm-i meyde gül gibi ruhsârını yâda
4. Leb-i mey-gün u çeşmüñ ‘âşkına nûş eylesem bâde
5. Getirmem bezmîme nukl-i şeker bâdâmdan gayrı

VI

1. N'ola kürsî-i istignâya çıksam pây-i himmetle
2. Nigâh-ı rağbet etmem genc-i Perviz olsa minnetle
3. Dehâna almam olsa câm-i İskender de zilletle
4. Olursa âb-ı Hîzr'uñ ‘ayni bakmam çeşm-i rağbetle
5. Uşandım minnet-i huşk-i zülâl-i kâmdan gayrı

VII

1. Eger nâmüñ olursa zîver-i dîbâce-i ma'nâ
2. Bilinmez yine kadr-i gevher-i mâhiyyetüñ aşlâ
3. ‘Utarid levh-i mihre yazsa bu beyti sezâ hâkkâ
4. ‘Akîk-âsâ dil-i pür-hünüm etdim şerha-dâr ammâ
5. Ne çıktı zeyl-i imzâ-yı emelde nâmdan gayrı

VIII

1. Ne rütbe var kıyâs et izdihâm ehl-i sa‘âdetde
2. Bakılsa cây-i pâ yok pâye-i mîrkât-ı himmetde
3. ‘Aceb mi murğ-ı hâtır kalsa gitse evc-i hayretde
4. Hüküm-i tâ'ir-i ikbâlden nev-kaşr-ı devletde
5. Ne yapsın bûm bulmaz lâne genc-i bâmdan gayrı

IX

1. N'ola NĀŞİD-veş āğaz etse feryād etmege Vehbī
2. Dil-i maḥzūnu var mı hiç gelir şād etmege Vehbī
3. Kerem erbābı yokdur şimdī imdād etmege Vehbī
4. Gelir yok hātūr-ı vīrānī ābād etmege Vehbī
5. Pey-ā-pey cūş eden seyl-i ǵam-ı eyyāmdan ǵaynī

05.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

I

1. Nār-ı firķatle yanarken sīne-i sūzānimiz
2. Dest-i luṭ ile yapıldı hātūr-ı vīrānimiz
3. Bi-bahā bir cevhere cāy oldu ya‘nī kānimiz
4. Vaṣl edelden müttalihid cānānimizla cānimiz
5. Sīnemizde cā-nişin-i cāndır cānānimiz

II

1. Her ne deñili çevre der-kār olsa da çarḥ-ı ‘anūd
2. ‘Anz olmaz keletalbe gerd-i gird-veş būd ü ne-būd
3. Bu mücerrebdir şikāk erbābı etmez hūyuña sūd
4. Tişe-i bī-dād-ı cehlüñile hārāb olmaz hasūd
5. Beyt-i ma‘mūr-ı ma‘ārifdir dil-i vīrānimiz

III

1. Zikr edip esbāb-ı hüsnüñ dīde-i bādāma dek
2. Gerden-i berrākdan gisū-yı‘anber-fāma dek
3. Mışra‘-ı berceste-veş ol sīmden endāma dek
4. Makṭa‘-ı āğāzdan tā makṭa‘-ı encāma dek
5. Vaṣf-ı hüsn-i dil-rubādır ser-be-ser dīvānimiz

IV

05 A 30^a, B 36^a, C 38^b, D 45^a, E 33^a.
A: Taḥmis-i ǵazel-i Vahid.

1. Her ne deñli seyr-i gülzāra hūrām eylerse de
2. Def'-i aqyār etmede şad gūne hārm eylerse de
3. Kurs-i mihr ü māhi farzā zīb-i bezm eylerse de
4. Yārsız nūzhet-geh-i Firdevse 'azm eylerse de
5. Pāy-i hāb-ālūd-i nāz ile gider mihmānumiz

V

1. Nāṣidā dūd-i derūnu sīne teksīr etmedi
2. Şu'le-i āhuñ göñül bir kerre şeb-gir etmedi
3. Şāh-rāh-i hātūr-i tāriki tenvīr etmedi
4. Āh kim bir kez bizi maḥcūb-i te'sir etmedi
5. Künc-i firkaṭde Vahidā nāle vü efgānimiz

06.

Fā'i lātūn fā'i lātūn fā'i lātūn fā'i lūn

- + - - / - + - - / - + - - / + + -

I

1. Bir cefā-cū ḥafet-i ḥod-rūya düştü gönlümüz
2. Zülf derler sunbül-i ḥoş-buya düşdü gönlümüz
3. Seyr-i gülşende kenār-i cūya düşdü gönlümüz
4. Cān ü dilden bir gözü āhuya düşdü gönlümüz

II

1. Şehlevend-i 'arşa-i nāz ü letāfet bir güzel
2. Servi boylu şive-i reftarı gāyet bī-bedel
3. Ḳadd ü kāmet hep yerinde nāz-perver ince bel
4. Cān ü dilden bir gözü āhuya düşdü gönlümüz

III

1. Sīne-i berrākı şāfi şafha-i āyineden
2. Al yanaklı bir büt-i āşufte-meşreb gūl-beden
3. Aldı 'aklim ol niğāh-i ǵamze-i hātūr-şiken

06 A 30^b, B 70^b, C 70^b, D 82^a, E 30^b.
A: Murabba'.

4. Cān ü dilden bir gözü āhūya düşdü gönlümüz

IV

1. 'Āşıka nāz eyleyip ağıyāri hem-rāz etmede
2. Nāgme-i cevrin dil-i 'uşşāka şehnāz etmede
3. Mübtelāsin dā'imā āzürde-i nāz etmede
4. Cān ü dilden bir gözü āhūya düşdü gönlümüz

V

1. Fāris-i meydān-ı nāz ü 'işve bir āfet-nigāh
2. Kişver-i aşūba olmuş ol cefā-cū pādişāh
3. Etme lutf et NĀŞİD-i şeydāyi hicrūñile tebāh
4. Cān ü dilden bir gözü āhūya düşdü gönlümüz

07.

Fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

I

1. Şeh-levendim kanalım cām-ı şarāb-ı nāba
2. Şöyle nūş eyleyelim kim dönemim bī-tāba
3. Hele meyl etme pek erkenden efendim h̄vāba
4. Ey meh-i evc-i letāfet çıkışım meh̄tāba

II

1. Bir iki muṭrib-ı hoş-nagme olup bir iki saz
2. Geh beyāñ okusun gāh çalıp nāz ü niyāz
3. Çıkalım şahn-ı çemen-zār-ı Küçükşu'ya biraz
4. Ey meh-i evc-i letāfet çıkışım meh̄tāba

III

1. Nev-h̄mrāmum yine müstağrak olup kemhāya
2. Tāze zīnet verip ol kāmet-i müsteñāya

07 A 60^a, B 75^b, C 75^b, D 88^a, E 66^a.
 A: Şarkı-i Beyati. Halim Ağa.

3. Şarf-ı zihn eylemeyip ya‘ni ǵam-ı ferdāya
4. Ey meh-i evc-i letāfet çıkalım mehtāba

IV

1. Geceyi gündüze tebdil edelim tā-be-seher
2. Şemsipaşa'dan edip semt-i Beşiktaş'a güzer
3. NĀŞİD-āsā okuyup böyle güzel şarkılar
4. Ey meh-i evc-i letāfet çıkalım mehtāba

08.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

I

1. Yine eyyām-ı bahār erdi hūrāmān olalim
2. Akalum şu gibi her gülşene cūyān olalim
3. Gül gibi şevküñ ile çāk-i giribān olalim
4. ‘Azim-i seyr-i çemen-zār-i gūlistān olalim

II

1. Vermede bād-ı şabā şevk-ı ķudūmüňle peyām
2. Servler nāz ile teşrifüne şaf-bestə kiyām
3. Gey yeşil cāmelerüñ şive-ile eyle hūrām
4. ‘Azim-i seyr-i çemen-zār-i gūlistān olalim

III

1. Nār-ı ‘aşk ile yanıp sinesi mānend-i čerāğ
2. Hasret-i rūyuñ ile lāle açıp bir nice dağ
3. Yüz sürüp pāyuña biñ cān ile meclisde ayağ
4. ‘Azim-i seyr-i çemen-zār-i gūlistān olalim

IV

1. ‘Ukde-i kākül-i müşgīnün̄i ruhsāruñā şać

08 A 60^a, B 75^b, C 75^b, D 88^a, E 66^a.

A: Şarkı-i Būselik. Muṣāḥib Şādīk Ağā.

2. Sen şalın nāz ile cūlar öpe pāyuñ māç māç
3. NĀŞID'ÜÑ hālini şor ey gül-i nāzende-mizāc
4. 'Āzim-i seyr-i çemen-zār-i gülistān olalim

09.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Niyyeti ķayd eylemekmiş bu dili gīsūlaruñ
Ruhlaruñda dāne dāne hāl-i ‘anber-būlaruñ
2. Bir nigeħħle ‘aklımı yaġmaya verdi el’-amān
Ebrüvān-i ćeşm-i āhū ġamze-i cādūlaruñ

10.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bir gül-i zibānuñ oldum cān ü dilden bülbülü
Gülşen-i hüsn içre bitmiş ya‘ni kim sakız gülü
1. Rengler eyler dil-i ‘uşşākā yüz biñ al ile
Gerden-i berrākı üzre dest-māl-i gulgülü

11.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Her kaçan kim gülşeninden ol ķad-i dil-cū ķopar
Hān-ķāh-i ‘aşk içinde sū-be-sū yā hū ķopar
1. Lutf edip ey şāne ‘uşşāk-1 dil-āzāruñ için
Turasından ol mehüñ bir mū-yı ‘anber-bū ķopar

09 A 60^b, B 76^a, C 76^a, D 88^b, E 66^b.

A: Beste-i Irak. Halim Ağa.

10 A 60^b, B 76^a, C 76^a, D 88^b, E 66^b.

A: Şarkı.

11 A 60^b, B 76^a, C 76^a, D 89^a, E 66^b.

A: Beste-i Hüzzām. Halim Ağa.

12.

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Yine bir mû-miyân gördüm kimüñ cânânidir kimdir
 Şeh-i iklim-i ân gördüm kimüñ cânânidir kimdir
2. Mûsellem bir büt-i gül-fem bütün meftûmudur 'âlem
 Hele ben Nâşîdâ bilmem kimüñ cânânidir kimdir

13.

Mef'ülü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe'ülün
 - - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Üftâdeligim bir meh-i rûşen-ten içindir
 Bülbüllüğüm ol ǵonca-i ter-dâmen içindir
2. Ol muğ-beçeyi dâ'ire-i meclise da'vet
 Ağuş-ı vişâlimde biraz ten ten içindir

12 A 60^b, B 76^a, C 76^a, D 89^a, E 66^b.
 A: Şarkı-i süz-i dil-ârâ. Ser-i Serheng-i Şehriyârî.
 13 A 60^b, B 76^b, C 76^b, D 89^a, E 67^a.
 A: Semâ-i dü-gâh.

TARIHLER

01.

Fā‘ilātūn mefā‘i lün fe‘i lün
+ + - - / + - + - / + + -

1. Hazret-i Bū-Hanife-i ḡānī
Oldu müfti-i dāver-i dünyā
2. Ya‘nī tahrīr-i efḍal ü a‘lem
Menba‘-ı cūd ü ekremü'l-küremā
3. Mecma‘-ı fenn-i cümle-i ‘irfan
Mahrem-i sırr-i devlet-i ‘uzmā
4. Müsteṣār-ı umūr-ı dīn-i mübīn
Müs̄kūm-ı re'y-i cümle-i ‘ukalā
5. Hem semiyy-i cenāb-ı Zi'n-nūreyn
Ya‘nī kim cāmi‘-i kelām-ı Hudā
6. Mesned-ārā-yı devlet olduğu dem
Ehl-i ‘irfāna cümle oldu şalā
7. NAŞIDĀ fikr edince tārīḥin
Oldu bu gūne ṭab‘ıma ilkā
8. İki lafz ile düştü bir tārīḥ
كلدى فتوایه اعظم العلما
(Geldi fetvāya a‘zamü'l-'ulemā) [1182/1768]

01 A 28^b, B 34^a, C 35^a, D 38^a, E 30^b.

A: تاريخ مفتى شدن

B: تاريخ مشيخت

02.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

01. Dâver-i Cem-‘azamet Hâzret-i Sultân-ı cihân
 Muştâfa Hân-ı kerem-pîşe o Şâh-ı zi-şân
02. Zîb-i evreng-i şafâ zill-i cenâb-ı Mevlâ
 Kâti‘-i bağı u tağâ mâhi-i zulm ü ‘udvân
03. Mesned-ârâ-yı hilâfet olalı ol şâhuñ
 Her işin eyledi Allâh te‘âlâ âsân
04. Her umûrunda muvaffak edip ez-cümle aña
 Nice şehzâde-i gül-çihreler etdi ihsân
05. Hem dâhu nice selâtin kerem etdi Hudâ
 Cümleden biri dâhu işte Hâdice Sultân
06. Zîb-i geh-vâresi zer-târ-ı şu‘â‘-i meh ola
 Dâyesi Zühre olursa da be-gâyet şayân
07. Vâlid-i mâcid ü ihyân-ı kirâmina anuñ
 ‘Ömr-i Nûh eyleye ihsân cenâb-ı Mennân
08. Çün şeref bahş-ı tulû‘ oldu o mihr-i enver
 Pertev-i şevkî muhît oldı cihâni ol ân
09. Zâbt-ı mevlûdu için vâdi-i endişemde
 Tevsen-i tab‘ ile bir hayli dem oldum püyân
10. Rehber-i kâ‘id-i tevfîk olup ‘avn-ı Hudâ
 Naşîdâ hâtif-i kudsî dedi târihi hemân

02 A 24^b, B 30^b, C 31^b, D 34^a, E 27^b.

A: تاریخ ولادت خدیجه سلطان بنت سلطان عبد الحمید خان

B: تاریخ ولادت خدیجه سلطان

11. Düşdü bir müşra‘-ı menküt-ile târih-i tamâm
 زینت مهد جهان اولدی خدیجه سلطان
 (Zinet-i mehd-i cihân oldu Hâdîce Sultân) [1183/1769]

03.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Cenâb-ı Hâzret-i ‘Abdü'l-hamîd Hân-ı melek-hû kim
 Nazîri gelmemiştir taht-gâh-ı mülk-i imkâna
02. Halîmü't-tâb' Fârûkî-şiyem Sultân-ı 'âlem ki
 Şerefdir zât-ı pâki dûd-mâñ-ı âl-i 'Osmân'a
03. Zâhir-i dîn ü devlet mültecâ-yı millet ü milket
 Medâr-ı mecd ü rîf'atdır cihân-ı şevket ü şâna
04. Şafâ-yı tab'-ı pâki reşk-sâz-ı çeşme-i hûrşid
 Zülâl-i meşrebi hayret-fezâdir âb-ı hayvâna
05. Takayyûd eylemekden dâ'i mâ kânûn-ı eslâfa
 Revâc-ı tâze vermekdir murâdi şer'-i Yezdân'a
06. Cihânı emn-i râhat-bâş ile me'mûn edip gâmdan
 Şafâ-yı ķalb ile bir başka cünbiş geldi devrâna
07. Degil aktâr-ı Rûm'a cûy-bâr-ı 'adl ü ihsâni
 Sirâyet etdi iklîm-i Hicâz İrân ü Tûrân'a
08. Gönüller gûlsitân-ı cân-fezâ oldu zamânında
 Tenezzül eylemez erbâb-ı dil seyr-i gûlistâna
09. Zîhi 'ahd-ı kerem-hengâm-ı feyz-â-feyz-i şâdi kim
 Bahâne-cû ola Şâh-ı zamâna 'adl ü ihsâna

03 A 26^a, B 32^a, C 33^a, D 39^a, E 28^b.

A: تاريخ تبريرك سال جديد

B: تاريخ سال نو

06a emn-i : emn ü A .

10. Kemâl aşhâbinuñ beyt-i dilin ta'mîr edip her dem
Huşuşâ luşunu mebzûl edip erbâb-i 'îrfâna
11. Bu hengâm-ı ferah-bahş u bu hengâm-ı meserretde
Şâfâ-yı hâfir el vermiş iken ehl-i suhan-dâna
12. Revâ mi tütü-i endişeye habs-i nefes şimdi
Ya ruhsat vereyim mi esb-i tab'-ı pâk-i cevlâna
13. Tekellüsüz bedîhî nîşf sâ'atde bu târihi
Yazıp 'arz eyledim hâk-i der-i şâh-i felek-şâna
14. Kadîmî çâker-i perverde-i ni'mâ-yı a'tâ-fem
N'ola şâyeste olsam ben dâhu elâf u ihsâna
15. Du'â-yı devletin zamm eyleyip beş vaktime NÂŞİD
Bu gûne eyledim icrâ-yı şan'at cebr-i nokşâna
16. Hurûf-ı reşha-pâş ile yazıp bir bî-bedel târih
Kudûm-ı sâli tebrik eyledim ben de fakîr-âne
17. Hudâ her demde tevfîkin refîk edip umûrînda
مبارک ایده بو سال نوی سلطان ذیشانه
(Mübârek ede bu sâl-i nevi Sultân-ı Zî-şâna) [1184/1770]

04.

Müstefîlün müstefîlün müstefîlün müstefîlün

- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

01. Ey pâdişâh-ı Cem-hâdem şâhen-şeh-i Dârâ-hâsem
Feth ü zaferle dem-be-dem etsin Hudâ 'ömürüñ mezid
02. Hem tahtuñ meymûn ede hem şevketüñ efzûn ede
Hem feyzine makrûn ede hem baht-ı bî-daruñ şâ'id
03. Teşrifüñ ile ser-te-ser dilden keder gitdi gider
Der-pey olur feth ü zafer Hâk'dan budur ancak ümîd

10b lutşını mebzûl edip : lutşu mebzûl eyledi A.

04 A 24^a, B 29^a, C 31^a, D 36^b, E 27^a.

B: تاريخ جلوس مرحوم سلطان عبد الحميد خان

04. Bu şevket ü bu şan ile görseydi bu ‘unvân ile
Bendeñ olurdu cān ile bī-şübhe Hārūnū'r-Reşîd
05. Ey Pâdişâh-ı nîk-nâm İskender-i Hüsrev-ğulâm
Mihr-i cemâlüñden tamâm nûr-ı ‘adâlet müstefîd
06. Hâbl-ı metîn-i devletüñ zer-târ-ı ‘ömr-i şevketüñ
Mevlâ ȝnâb-ı rif'atüñ tâ hâşre dek etsin medîd
07. Râhat edip eyyâmuñi görsün cihân ikrâmuñi
Kadr eyleyip her şâmuñi her rûzuñi ‘îd üzre ‘îd
08. A'dâlaruñ tefrik edip cem'iyyetüñ temzik edip
Takâdirine taþbîk edip Hâk râyuñi kîlsun sedîd
09. Haddim degildir bî-merâ evsâf-ı zâtuñ dâverâ
Biñde birin müşkil edâ etmede şad cehd-i cehid
10. Ey nuþbe-i 'Oşmâniyân ey zübde-i hâkâniyân
Buldu ȝudümüñile cihân ser-tâ-be-pâ şevk-ı cedîd
11. NÂŞİD görüp bu cünbişi ehl-i hünerde verziþi
Yapdı bu tarîh-ı dil-keþi hem muhtaþardır hem müstîd
12. Dedi kalem teþvik ile menkütünü tefrik ile
اقبال باتوفيق ايله ايتدى جلوس سلطان حميد
(İkbâl-i bâ-tevfîk ile etdi cülûs Sultan Hâmid) [1187/1773]

05.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

01. Dâver-i Cem-‘azamet pâdişeh-i ‘adl-âyîn
Ya'nî kim Haþret-i Sultan Hâmid-i dâna
02. Yümn ü devletle cülûs eyleyeli her işini
Hüsne-i tevfîkîna makrûn ediyor hep Mevlâ

06a devletüñ : şevketüñ , şevketüñ : devletüñ A.
 01b hamid-i : hamid ü A.

03. Şimdi bir zât-i mekârim-şiyem-i zî-şâni
Etdi teşrif-i vekâletle şadâret-pîrâ
04. Cism-i bî-cân idi dîvân-i hümâyûnu anuñ
Kıldı bir rûh-i mücessem ile anı ihyâ
05. Nâzîm-i mülk ü milel ‘âlim-i her fen ki odur
Şimdi ser-levha-i pâkîze-i metn-i vüzerâ
06. Ya‘ni hem-nâm-i şehen-şâh-i senîr-i Levlâk
Müşterî-re'y ü kerem-pîşe Muhammed Paşa
07. Şadri teşrif edicek böyle vezir-i dânâ
Oldu bülbül gibi erbâb-i suhan hep gûyâ
08. Âşafâ zât-i şerîfîn gibi bir düstûru
Cân verir şevk-ila evşâfa gürûh-i şu‘arâ
09. Cümleden birisi bu bende-i dirîne daňı
Yazdı bir müşra-i târîh-i latîf ü zîbâ
10. Ba‘d-ez-în nice kâşâ’idle yazıp evşâfuñ
Edeyim iżnûñ olursa ne suhanlar inşâ
11. Dâverâ böyledir ümmîdi bütün bendelerüñ
Ki zamânuñda göre lutfuñı erbâb-i zekâ
12. Ya‘ni bu bende-i nâçîz-i şadâkat-pîşe
Ola yek-nazra-i a‘tâfuña gâhice sezâ
13. Âşafâ ragbete şayeste kuluñdur kerem et
Görme lutf eyle anı gûşe-i nisyâna revâ
14. NAŞIDâ tâyy-i makâlat-i suhan eyle yeter
Saña düşmez bu kadar lâf ü güzâf-i da‘vâ
15. Geldi bir müşra‘-i berceste ile târîhi
اَصْفَ دَاوَرَ عَصْرَ اَوْلَادِيْ مُحَمَّدَ پاشَا
(Âşaf-i dâver-i ‘âşr oldu Muhammed Pâşa) [1189/1775]

06.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Dâverâ her dem du‘â-yı hayruña meşgûl iken
Şimdi geldi hoş haber ferhûnde-makdem bir beşir
2. Dedi kim Nâşid senüñ bir müjde-i cân-bahş-ile
Dîde-i ümmidüñi çün çeşm-i mihr edem ƙanîr
3. Ben de biñ şevk ile istihbâr edip etdim su‘âl
Cân verdim olmağa ol müjdeden gûyâ habitir
4. Düşdi bir târiñ-i cevher-dâr anuñ müjdesi
يَمْن وَاجْلَالِ اِيلَهِ دُرُوْيَشْنِي شَاهِ اِيْتَدِي وَزِير
(Yûmn ü iclâl ile Dervîşini şâh etdi vezîr) [1189/1775]

07.

Müstef‘ilün fe‘ülün müstef‘ilün fe‘ülün

- - + - / + - - / - - + - / + - -

01. Şâhen-şeh-i zamâne ‘Abdü'l-hamîd Hân’uñ
Etsin Hudâ hemîşe ikbâl-i ‘ömrin efzûn
02. Her hayra maşdar etsin her feyzâ mazhar etsin
Dâ'im muvakķar etsin hem ṭâli'in hümâyûn
03. Sultan ibni Sultan Hâkân ibni Hâkân
Der-bâni olsa şayân Keyhüsrev ü Ferîdûn
04. Dâd-âver-i müfâbbâm hâkân-i mülk-i a‘zam
Hulkûna hâlk-i ‘âlem hep oldu cümle meftûn
05. ‘Adl oldu çün şî‘âri bâ-'avn-i luşî-i Bâri
Hîzr ola aña yanî ǵavş-i zamâne makrûn

06 A 27^a, B 33^b, C 35^a, D 31^a, E 30^a.

B: تاریخ صدارت درویش پاشا

07. A 25^a, B 31^a, C 32^a D 37^b, E 27^b.

B: تاریخ ولادت شهزاده سلطان محمد

06. Dünyâda sağ olaydı tedbîrini görevdi
Pâyına yüz sûreydi Risto ile Felâtûn
07. Dâ'îm bula telâşı a'dâ-yı bed-me'âşî
Dönsün hemîşe başı mânend-i esb-i tâhûn
08. Aña cenâb-ı Mevlâ etdi nice a'tâyâ
Şehzâde verdi hâlâ ola kudûmü meymûn
09. Necl-i necîl-i zî-şân memdûh-i âl-i 'Osmân
Dâye olaydı çespân 'Abbâs'a uht-i Hârûn
10. Hem-nâm-ı fâhr-i emced şehzâde Hân Muhammed
Tâ haşre dek müeyyed kâlsin Hûdâ-yı bî-çûn
11. Mevlûduna ser-â-pâ erbâb-ı şî'r ü inşâ
Hep oldu cümle gûyâ mânend-i dürr-i meknûn
12. NAŞİD de bu sürûra bu şevk u bu hûbûra
'Arz eyledi hûzûra târih-i pâk-i mevzûn
13. Târih-i cevheri bu tarz-ı nefîs-i dil-cû
شهرزاده ملکخو قیلدی جهانی ممنون
(Şehzâde-i melek-hû kâldı cihâni memnûn) [1190/1776]

08.

Mefâ'îlûn mefâ'îlûn mefa'îlûn mefa'îlûn
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Şehen-şâh-ı zamâne Hâzret-i 'Abdü'l-hamîd Hân kim
'Adâletle pür etdi şît-ı lutfu mûlk-i dünyayı
02. Cihâni râhat-âbâd eyledi ref'-i mezâlimle
Edelden zât-ı pâki meymenetle taht-pirâyî
03. Şeh-i şâhân-ı 'âlem muktedâ-yı ehl-i sünnet kim
Hemîşe piş etmiş cümle işde şer'-i icrâyi

08 A 25^b, B 31^b, C 32^b, D 38^a, E 28^a.

B: تاریخ دیکر و لادت سلطان محمد پاشا

04. H̄udāvend-i mu'allâ-câh sultân-ı müfâhham kim
Sezâdir dergehinde eylese der-bân Dârâ'yı
05. H̄îdîv-i ma'dilet-perver şehen-şâh-ı melek-hû kim
Cihandan ber-şâraf kıldı bütün âşûb ü gavgâyı
06. Cülüsündan beri memnûn-ı ihsân eyleyip halkı
Cefâ vü cevrden âsûde kıldı hem re'âyayı
07. Zamânında kim oldu resm-i âyin-i cefâ şimdi
Meğer 'uşşâkına cevr eyleye bir şûh-ı hercâyi
08. Olurdu dergeh-i ihsânını bir bende-i hâşı
Zamânında eger kim sağ olaydı Hâtem-i Tâyi
09. Kudümü bâ'is-i emn ü şalâh oldu hep aktâra
Sühületle cihânda ber-şâraf-sâz etdi a'dayı
10. Cülüsündan beri ikbâl ile taht-ı hümâyûna
Müşâhid olmada her vech ile elâf-ı Mevlâyi
11. Hâşusân şimdi bir şehzâde ihsân etdi Bârî kim
Sürür ü şâd-mâni tutdu cümle rû-yı gabrâyi
12. Hâdâ 'ömrin füzün etsin bi-Hakk-ı meşhar-ı 'âlem
Viicûd-ı pâki olsun bağ-ı mülke zînet-ârâyi
13. Cihân turdukça tûrsun ol gûl-i gûl-şen-serâ-yı nâz
Hâdâ hûfz eylesin âfetden ol lû'lû-yı lâlâyi
14. Kâdem başdâkda mehd-i 'âleme ikbâl-i devletle
Zuhûru kıldı memnûn cümleten a'lâ vü ednâyi
15. O necl-i ekremüñ mevlûdunuñ inşâ vü târihi
Gürûh-ı şâ'irâna çünki oldu şevk-bahşâyi
16. Şenâ-kâr-ı kadîmi çâker-i dîrînesi NÂŞİD
Dedi berceste bir müşra' hûrûf-ı reşha-pîrâyi

15a necl-i : nahâl-i B, C, D, E.

16a çâker : bende C.

17. Olinca zîb-bâhş-ı mehd-i şevket söyledim târih
 طلوع خان محمد قیلدی روشن ملک دنیایی
 (Tulû‘-ı Hân-ı Muhammed կildı rûşen mûlk-i dünyâyi) [1190/1776]

09.

Mefâ‘ilün mefa‘ilün ,mefâ‘ilün mefa‘ilün
 + - - / + - - / + - - / + - -

01. Silâh-dâr-ı mekârim-piše âğâ-yı felek-kadri
 Hemîşe feyzine makrûn ede Bârî şâ‘âdetle
02. Edip cümle umûrunda muvaffak Hâzret-i Bârî
 Geçe evkât-ı ikbâli mecâdetle meserretle
03. Nazîri gelmedi câh-ı silâh-dâriye hâk bu kim
 Faziletle keremle hilm-i tab‘ ile semâhatle
04. Nice ikbâl ile mümtâz edip Hâk zât-ı zî-şânnîn
 Müreccâh կildı nezd-i Pâdişâhîde şadâkatle
05. Hüsûşan şimdi bir necl-i necîl ihsân edip Bârî
 Münevver կildı çesm-i kâmîni nûr-ı ‘inâyetle
06. Hudâ ‘ömr-i tabî‘i versin ol mîr-i felek-hûya
 Şâfâ-yı կalb ile zühd ü verâ‘ ile yümn-i ‘izzetle
07. Kılıp hem vâlideynin cümle âfâtdan mahîrûs
 Ede ol hanedânı haşre dek te'yîd rif‘ atle
08. Eger bir düşmen-i bed-hâhi varsa Hâzret-i Mevlâ
 Karîn-i zillet-i hâri կila her dem küdüretle
09. Başınca mehd-i ‘izz ü nâza devletle o tıfl-i nev
 Du‘â edip dedim târihin ihlâş-ı tâviyyetle

09 A 28^a, B 34^b, C 35^b, D 41^b, E 30^b.

سلطان عبد تاریخ طلوع فرزند سلاحدار محمد افندی در دور مرحوم
 الحبید

B: تاریخ ولادت فرزند سلاحدار محمد افندی

06b yümn-i ‘izzetle : yümn ü ‘izzetle A.

10. Zebân-ı hâmeden çıkışa n'ola bâ-şevk-ı târîhi
‘Azîz olsun Muhammed Beg İlâhî ‘ömr ü devletle
11. Seni mesrûr eden Bârî te ‘âlâ ‘avn ü feyzinden
Cihâni şâd-kâm-ı feyz ede şevk-ı velâdetle
12. Edip şâh-ı zamâne ya ‘ni bir şehzâde ihsânim
Kila lebrîz-i şâdi ‘âlemi şevk u şetâretle
13. Urum*da bir niyâzım var efendim lutf-ı tab‘uñdan
Beni memnûn-ı ihsân eyle bu hâyra delâletle
14. Du‘â-gü-yı kadimüñ çâker-i ihlâş-endîşen
Erişdir kâmina bir hoşça fermân-ı besâretle
15. Ki senden özge yokdur melce'i devletli Sultânım
Kime etsin ifâde hâlini izhâr-ı zilletle
16. Yine her derdine dermânu senden eyler ol ümmid
Merâhim-perverâ memnûn kıl añ hîmâyete
17. Çıkaldan Enderûn-ı Pâdişâhî'den ki üç yıldır
Kirâlar gûsesinde kâldım envâ‘-ı haşâretle
18. Efendim cümle ma‘lumuñ ki akrânım olanlardan
Çerâğ oldu kimi manşıbla kimisi vezâretle
19. Bakılsa imtiyâzım yok mudur emşâlime yohsa
Tirâz-ı ma‘rifetle dâniş ü feyz-i dirâyetle
20. Bilindi maþlabuñ NAŞID yeter taþdrî‘-i nâ-hem-vâr
Uzatma mâcerâyi Þayrı gel kayd-ı kitâbetle
21. Cihân turdukça þırsun mesned-i ikbâlde zâtuñ
بُو بَنْدَهُ كَمَ السُّون سَايَه لَطْفَكَدَه رَفْعَتَه
(Bu bendeñ kâm alsın sâye-i lutfuñda rif‘atle) [1201/1787]

10.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Fazıl-i yektā-süvār-i ‘arşa-i ‘ilm ü hüner
Kaşif-i remz ü mezāyā ‘arif-i ‘ilme'l-yakın
2. Seyyid-i ‘ālī-neseb fahru'l-mevāli-i kirām
Hazret-i Tevfik-i ‘ālī-kadr o zāt-i bihterin
3. Arkasızdır zātına nisbet Zāhir-i Fāryāb
İbn-i Hācib dergeh-i fażlinda fersüde-cibin
4. Fażl u istihkāk ile қadı olınca Mekke'ye
Naşbi tebrīkine ra'nā düdü bu ṭārḥ-i zemīn
5. Harf-i gevher-bār ile Nāşid dedim tārīhini
رتبه زیبای مکه اولدی توفیقہ قرین
(Rütbe-i zībā-yı Mekke oldu Tevfik'a қarın) [1201/1787]

11.

Mefā‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Hıdîv-i ced-be-ced şāhen-şeh-i dīhīm ü devlet kim
Bisāt-endāz olaldan yükün ile mülk-i Süleymān'a
02. Niżām-i devlet-i İslām'a vaktin hāṣır edip hakkā
Vücudu bāṣır-i fah̄r oldu nesl-i pāk-i ‘Osmān'a
03. Şükūh-i şevketi bir rütbe ihsān eylemiş Mevlā
Bir ednā bende-i nāçizi gālib āl-i Sāsān'a

10 A 28^b, B 35^b, C 37^a, D 43^a, E 32^a.

A: تاریخ برای قضی مکه شدن توفیق افندی

B: تاریخ مولویت توفیق افندی در مکه مکرمہ

11 A 26^b, B 33^a, C 34^a, D 40^a, E 29^b.

B: تاریخ ولادت اسما سلطان

04. Çekerdi çeşmine şâh-ı 'Acem iksîr-veş anı
Gubâr-ı pây-ı esbi gitse farzân Şâhân'a
05. Velîdir şübhесiz andan kerâmet zâhir olmuşdur
Devâdir yek-nigâh-ı iltifâtı cism-i bî-câna
06. Eger bû-yı laff-i hulkunu dest-i şabâ bir kez
Erişdirse serîr-i milket-i Çin üzre Hâkân'a
07. Olurdu cân ü dilden bende-i gûlmîh-i dergâhi
Bahâne-cûy olurdu hûzmete her emr ü fermâna
08. Velâkin Hâk 'uluvv-i tab'ûn ol gâyetde etmiş kim
Nigâh-ı iltifât etmez nice şâhân-ı zî-şâna
09. Ne mümkün vaşını iträ ile hâkkın edâ etmek
Kiyâm-ı haşre dek yazsañ erişmez semt-i pâyâna
10. Tefekkür eyledikçe midhat-ı zât-ı melek-hüsün
Ya hayret gelmemek mümkün midir hiç 'akl-ı insâna
11. Perîşân eyleyip düşmenlerin günden güne Bârî
Hemişe mažhar olsun zât-ı pâki feyz-i Yezdân'a
12. Nice şehzâdelerle çeşm-i dehri eyleyip rûşen
Bu sultânun kudümün hâyır ede Hâk ehl-i imâna
13. Kudümundan haber-dâr olaçak ehl-i hüner cümle
Verince her biri ruhsat kümeyt-i tab'a cevlâna
14. Hesâb-ı fîkr-i tânh ile der-dest eyleyip kilkin
Neşât-ı tâze el verdi yine erbâb-ı 'îrfâna
15. Kühen kâlâ-yı naâzmu ber-şâraf-sâz eyleyip şimdi
Kumâş-ı tâze şârh etmek gerekdir nükte-sencâna
16. Kemâl-i şevk ile ben de bulup bir müşra'-i zîbâ
Bu pehnâ-yı hünerde sebkât etdim cümle yârâna

17. Nesic-i târ ü pûd-i lutfi îhâm u şanayı'den
Sezâdır tuhfe eylersem anı dergâh-ı şâhâna
18. Bu ilhâm-ı Hudâ'dır Pâdişâhüm bunda şek yokdur
Ki târih ola bu gûne muvâfiğ ism-i sultâna
19. Yazılıslevh-i mihre resm-i târihi n'ola NÂŞİD
سمادن نازل اولشدر بو اسماء نامى سلطانه
(Semâdan nâzil olmuşdur bu Esmâ ismi sultâna) [1201/1787]

12

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

01. Pâdişâh-ı Cem-himem Sultân Hamîd Hân-ı velî
Şâh-ı ced-ber-ced hûdîv-i yem-‘atâ Hâtem-eşer
02. Çeşm-i mihr ile naâzîrin görmedi hâlâ felek
Şad hezârân sâldir fark-ı cihân üzre döner
03. Pâdişâh-ı müşterî-tedbir kim olmuş anuñ
Hükümüne şâhân-ı ‘âlem cümleten fermân-ber
04. Tâze revnak buldu ‘aşrında bahâr-ı saltanat
Cûy-ı ‘adli ravza-i dünyayı tutdu ser-te-ser
05. Çeşmi zûlm erbâbinuñ devrinde giryân olmada
Rûy-ı ehl-i ‘iffet ü insâf ammâ kim güler
06. Kâşîr-i ikbâlin şu rütbe eylemiş Hâk mürtefi‘
Olsa gûlmîh-i deri şayestedir şems ü kamer
07. Hâzret-i Hâk dem-be-dem kâhr eyleyip düşmenlerin
Der-kâfa olsun hemîse tahtına feth ü zafer
08. Tâli‘in mes’ûd edip Bâni kemâl-i feyzden
Verd-i bâğ-ı saltanat verdi iki şehzâdeler

12 A 26^b, B 32^b, C 33^b, D 39^b, E 29^a.

B: تاریخ ولادت عابیشه سلطان

09. Şimdi bir sultân-ı ‘âli-şân ihsân etdi kim
Bang-i şevk-i makdemî etdi feleklerden güzer
10. Zabî edip mevlûdunuñ târihini bâ-lutf-ı Hak
Bir zemîn-i tâze buldu her bir erbâb-ı hüner
11. Ben de şevkîmdan dedim Nâşîd bu gârrâ müşra‘î
عابیشه سلطان مهد کونه ویردی زیب و فر
(‘Âyişe Sultan mehd-i kevne verdi zîb ü fer) [1201/1787]

13.

Müstef“ilün müstef“ilün müstef“ilün müstef“ilün
- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

01. Ey pâdişâh-ı Cem-haseb sultân-ı din ‘âli-neseb
Mâksûdumuz bu idi hep ihsân edip Rabb-i Rahîm
02. Şa‘d ile olduñ pâdişeh mesrûr olup mîr ü sipeh
Şayestedir kim kûrş-ı meh olsuñ semendüñe kecîm
03. Olduñ cihân hâkâni sen ‘âlemlerüñ sultânı sen
Bulduñ şerefle şanı sen ikbâlüñ olsuñ müstedîm
04. Tahtuñda mesrûr ede Hâk sa‘yûni meşkûr ede Hâk
‘Adî ile mahbûr ede Hâk hem mazhar-ı hulk-ı ‘azîm
05. Gâzi olup hep leşkerüñ naşr-ı Hâk olsun yâverüñ
Hîzr’ı hemîse rehberüñ kîlsuñ Hûdâvend-i Kerîm
06. Ey nûr-ı ‘ayn-ı saltanat vey şâh-ı gerdûn-menzilet
Oldu vücûduñ her cihet ‘âlemelere lutf-ı ‘amîm
07. Teşrifüñ ile Dâverâ memnûn olup bây ü gedâ
Gitdi göñüllerden şehâ envâ‘-ı renc ü havf u bîm

13 A 5^b, B 6^b, C 7^b, D 9^b, E 6^b.

A: تاریخ جلوس میمنت مأنس شاه جهان سلطان سلیم خان اید الله

B: تاریخ جلوس سلطان سلیم خان

C: تاریخ جلوس میمنت مأنس سلطان سلیم خان اید الله تعالا

08. Şad baht u şad iğbâl ile dîdâr-i ferruh-fâl ile
Tevkîr ile iclâl ile tahtunda oldukça mukîm
09. İhlâş-ı kalb ile du'â etmekdedir dâ'im saña
Ez-cân ü dil eyler şenâ bu 'abd-ı mevrûş-ı kadîm
10. NAŞİD kadîmî bendedir bir bende-i efkendedir
Gayn 'inâyet sendedir ey zîll-ı Rahmân ü Rahîm
11. İnşâd edip bir pek güzel târib-i garrà bî-bedel
Teşbih olunsa fî'l-mesel mânende-i dürr-i Nazîm
12. Hem feyzini sâri ede hem emrini câri ede
توفيقى حق يارى ايده ايتدى جلوس سلطان سليم
(Tevfîki Hâk yâni ede etdi cûlûs Sultân Selîm) [1203/1788-89]

14.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Şehr-i yâr-ı şark u garb şâh-ı selimü'l-menkabet
Kim cihândan gitdi hep yümn-i ķudümüyle yü'üs
2. Pâdişâh-ı ma'dilet-âyîn kim olsa sezâ
Meclisinde encüm-i eflâk mânend-i kû'üs
3. Çarh-ı aşas ferş-i hâk-i râhin olmak isteyip
Âsumânda şevkila çalındı gûyâ tabl u kûs
4. Şehriyâr-ı müşteri-tâl'at ki lâyıkdır eger
Cilve-gâh-ı pây-ı esbi olsa taht-ı âb-nûs
5. Pâdişâh hep tefe"ül böyledir hâkkuñda kim
Devletünde ķahr olur bâ-'avn-ı Hâk küffâr-ı Rûs
6. Yek-nigâh-ı ķahruña tâkat getirmez olsa ger
Leşker-i düşmen ser-â-pâ Rüstem-i destân-ı Tûs

14 A 6^a, B 7^a, C 8^a, D 10^a, E 7^a.

B: تاریخ دیکر برای جلوس میمانت مانوس شهریاری

3a -i râhuñ : -i râhu A.

7. **Hamdü'lillâh nûr-ı pâk-i tâl'atuñla ser-te-ser**
Ref“ olup gitdi cihândan cümle **âşâr-i nuhûs**
8. **Dâverâ tebrîküne târîh inşâd eyledim**
Kim şu'â-i nükte-i maâzmünu mânend-i şümûs
9. Ref“ edip Nâşîd dü destim şîdk-ila kıldırm du'â
مژده لر دنیا که سلطان سلیم ایتدی جلوس
(Müjdeler dünyaya ki Sultan Selim etdi cülüs) [1203/1788-89]

15.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. **Şehen-şâh-ı Aristö-rây ü İskender-dirâyet kim**
Kâfir hayretde idrâk etse Eflâṭûn idrâkin
02. **Verâ-yı âsumâni seyr ederdi nazra-i evvel**
İcâle etse ednâ himmet ile zihن-i çâlâkin
03. **Hîdîv-i yem-'âş kim bir emek-dârin çerâğ eyler**
Aña şehriyye ta'yîn eyleyip İrân emlâkin
04. **Egerçi 'âlemi memnûn-ı ihsân etmede ammâ**
Eder müstağrâk-ı in'âmu ednâ bendesin lâkin
05. **Sûluki sünnet-i Peygamber'i ifâyadır her dem**
Reh-i Mevlâ 'ya şarf etmekde nakd-i fîkr-i derrâkin
06. **Yazıldı şâfha-i nûr üzre gûyâ medd-i Bismillâh**
'Izân üzre ırsâl etdi hâfi-i 'anber-işrâkin
07. **Edüp ırsâl-i lihye cum'a gün ol zâlî-i Rahmânî**
Fûlüz-ı Hâk mücellâ eyledi kalb-i ferâh-nâkin

15 A 6^a, B 7^a, C 8^a, D 10^b, E 7^a.

B: تاریخ ارسال لحیہ شاه جهان

C: تاریخ ارسال لحیہ حضرت شہنشاہی سلم اللہ

01b: Kâfir hayretde Eflâṭûn idrâk etse idrâkin A.

08. Du‘ā-yı devletin ihlâş-ı ķalb ile edip her dem
Kâdimî bendesi Nâşid akıtsın çeşm-i nem-nâkin
09. Görüp ırsâl-i lihye etdigin fart-ı sürürundan
Başından ķapdı gûyâ tâc-ı mihr ü mâhin eflâkin
10. Bi-ħakk-i âyet-i Nûr ü be-ħakkı sure-i ve'l-Leyl
مبارک قیله باری شه سلیمه لحیه پاکن
(Mübârek kâla Bâri Şeh Selîm'e lihye-i pâkin) [1203/1788-89]

16.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Şehen-şâh-ı Selîmü'l-ķalb İskender-dirâyet kim
Nazîrin görmemişdir çeşm-i mihr ü mâh ile devrân ..
02. Hâdîv-i ced-be-ced kim zâtına hâşr eylemiş Bâri
Kemâl-i dikkat-i 'ilm ü ma'ârif kuvvet-i im'ân
03. Hûdâvend-i mu'ażzam fâris-i meydân-ı şevket kim
Sezâdır na'l-i pây-ı esbi olursa meh-i tabân
04. Olurdu bâr-gâh-ı kadriniñ der-bâni minnetle
Göreydi ferr ü câh ü şevket-i ikbâlini Hâkân
05. Görürse intizâm-ı sübha-i lü'lü-i eş'ârin
Dür-i yektâ hacâletle olur hem-hâlet-i mercân
06. Eger idrâk edeydi nükte-i mazmûn-ı eş'ârin
Olurdu ba'is-i fahr u mübâhât-ı Süleymân Hân
07. Bu feyz-i ma'nevî kim zâtına kîlmış 'inâyet Hâk
Nice şâd olmasın rûh-ı şerîf-i vâlid-i zi-şân
08. Senüñ hâkkuñda yüz biñ fâl-i hayr eylerdi bir demde
Du'âsin müstecâb etmiş cenâb-ı Hazret-i Yezdân

16 A 6^b, B 7^b, C 8^b, D 10^b, E 7^b.

B: تاریخ برای تقلد سیف خضرت شاه جهان

C: تاریخ برای تقلد سیف خضرت تاجداری وفقه الله

09. Riyâz-ı şevkete zât-ı şerîfün zînet oldukça
Ola tab'-ı hümâyûnuñ hemân güller gibi handân
10. Nazîrûñ gelmemiştir hak bu kim şevketli Hünkârm
Bütün mažbûtdur evşâf-ı eslâf-ı şehen-şâhân
11. Alay-ı seyfûni seyr eyleyen bây ü gedâ cümle
Du'â-yı devletüñ ez-cân ü dil hep oldular gûyân
12. Nigâh-ı merhamet etdikçe erbâb-ı temâşaya
Kulüb-ı nâsı ihyâ eylediñ ey Dâver-i devrân
13. İnip gökden melekler hifz için zât-ı hümâyûnuñ
Mübârek başuñ üzre oldular انا فتحنا hâvân
14. Görünce vech-i pâkûñ Dâverâ fart-ı sürûrundan
Dü-çesm-i NAŞID-i bî-çare oldu şevk ile giryân
15. Mukaddem emr ü tenbîhe binâen şoñra şevkündan
Olup bülbül gibi hâmem hemân târihini gûyân
16. Dedi bir müşra'-ı ber-ceste-i gârrâ vü zîbâ kim
Sezâdır zeyn için tâk-ı siphire olsa âvîzân
17. Cevâhirle murâşşa' oldu şemşiri gibi târih
الشان لطاقندي سيف فتح و نصرى سلطان جلى
(Tâkındı seyf-i fetih ü naşrı Sultân-ı celîlü's-şân) [1203/1788-89]

17.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Pâdişâh-ı yem-'atâ kim bahşış-i yek-rûzesi
Kâbil-i ta'dâd olur mu hem-çü mevc-i nehr-i Şat¹⁷
2. Böyle bir şâh-ı selîmü'l-kalb gibi bir müşlini
Görmedik vallâhi billâhi degil ķavlim ǵalaṭ

17 A 6^b, B 8^b, C 9^b, D 11^b, E 8^a.

B: تاريخ ذيكر برای ارسال لحیه خضرت شاه جهان

3. Hüsn-i hulkı ‘âlemi memnûn-ı ihsân eyledi
Yalnız bir ben miyem memnûn-ı ihsânı fakat
4. Sünnet icrâ eyleyip ırsâl edince lihyesin
Kâlbime ilhâm-ı Bârî oldu bâ-harf-i nukât
5. Sübhâ-i lü'lû gibi târihini naâzmeyledim
Oldu her bir harfi yektâ bir güher hem yek-nimat
6. Taht-ı şevketde mukîm oldukça ol sultân-ı din
Eylesin düşmenlerin Hâk mazhar-ı kahr u sahâf
7. Besmeleyle bed' edip yaz Nâşîdâ târihini
مصحف حسن جمال شاهه رونق ويردى خط
(Muşâhaf-ı hüsn-i cemâl-i şâha revnak verdi hâf) [1203/1788-89]

18.

Müstef’ilün fe’ülün müstef’ilün fe’ülün

- - + - / + - - / - - + - / + - -

01. Hâkân-ı bü'l-mefâhir Sultân Selîm Hân kim
Mahbûb-ı âl-i ‘Osmân etmiş cenâb-ı Yezdân
02. Gü'l-nahl-i bâğ-ı şevket mihr-i sipîhr-i devlet
Sermâye-i şâ‘âdet zîll-i zalîl-i Sübhân
03. Sâhib-kirân-ı ‘âlem şâhen-şeh-i mu’azzam
‘Adl-i ‘Ömer’le bâ-hem nûr-i hayâ-yı ‘Osmân
04. Şefkatle merhametle ihsân-ı mekrümetle
Her kân ma‘diletle etmekde emr ü fermân
05. Sa‘y eyleyip her işe emr-i Hudây-pîşe
Etmekdedir hemîse icrâ-yı hûkm-i Kur’ân
06. Ol zîll-i Hayy u Settâr mâhi-i zulm-i eşrâr
Emr-i gâzâyı der-kâr eyler bi-‘avn-i Rahmân

18 A 8^a, B 8^b, C 9^b, D 12^a, E 8^b.

B: تاریخ برای نشان تفک شاه هفت اقلیم

07. Esbâb-ı ceng ü harbüñ ecnâs-ı harb ü ḫarbuñ
Her demde renc ü kerbüñ def'inde sa'yî çesbân
08. Geh tîr ü geh kemâne top ile geh nişâne
Her tâvri Hüsrev-âne mânend-i şeh Süleymân
09. El ursa ger tûfenge at sürse şâhn-ı cenge
Ger şîr ü ger pelenge kûlsayıdî hamle bir ân
10. Çekseydi tûğ-ı bûrrân şaff-ı 'adûyi lerzân
Eylerdi hep gûrûzân olsayıdî ger Nerîmân
11. Bir gün gelip bu câya bu cây-ı dil-gûşaya
Bu bî-bedel sarâya olduðda şâd ü hândân
12. Alîp ele tûfengî kâşd eyleyip Fireng'i
Îsterse ger nehengi eyler tûfengî bî-cân
13. Bir hamle ile elden nûh şâd adûm mahâlden
اور دی سبویی بردن سلطان سلیم ذیشان
(Urdu sebûyi birden Sultan Selîm-i 2î-şân) [1203/1788-89]

19.

Mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ûlün
+ - - - / + - - / + - -

1. Cihânuñ hâliyen şâhib-kırâni
Hîdîv-i ced-be-ced sultân-ı a'zam
2. Cenâb-ı Şeh Selîm-i Kâhrâmân-zûr
Ki müşlin görmedik Allâhü a'lem
3. Cemâli Muşâhf-ı şun'-ı Hudâ'dır
Cebîninde yazılmış İsm-i a'zam
4. Vücûdu ahsen-i takvîm'e mazhar
Şecâ'at fîrat-ı pâkînde ma'lem

19 A' da yok. B 9^a, C 10^a, D 12^b, E 9^a.

B: تاریخ نشان زدن خضرت شاه جهانکیر در باغچہ سلطانیہ

5. Kemân-keşlikde yokdur bir nazîri
Sehâda oldu mensî nâm-ı Hâtem
6. Husûsan kim tûfeng-endâz olunca
İsabet etmemek mümkün mü bir dem
7. Dü destüñ Nâşîdâ ref“ et du‘âya
Nişâni ursun ol şâh-ı mûkerrem
8. Kabûlüne işaret oldu târîh
سبویی قیردی شاهنشاه عالم
(Sebûyi kûrdı şâhen-şâh-ı ‘âlem) [1203/1788-89]

20.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - / + - - / + - - / + - -

01. Şehen-şâh-ı cihân Sultân Selîm bin Muştafa Hân’ı
Her işde mažhar-ı tevâfiğ etmiş Hâzret-i Mevlâ
02. Nice fenn ü ma‘ârif kesb edip bi-‘avn-ı Sübhâni
Nice san‘atlar icrâ etdi hüsn-i tab‘ı müsteşnâ
03. Dağı şehzâde iken nakd-ı fikrin şarf edip evvel
Bu beş matbû‘ tâpuñ resm-i pâkin eylemiş icrâ
04. Anuñ beş dânesin mânend-i penc engüşt bir yerde
Yapılsın hem atılsın bir fitilden ya‘ni bî-pervâ
05. Taşavvur eyleyip zihninde bu taşrî-ı dil-ârâyı
Milbârek şâfîha-i kalbinde resmin eylemiş imlâ
06. Cülüs etdikde bâ-feyz-ı Hudâ taht-ı hümâyûna
Buyurdu kim anı erbâbı böyle eylesin inşâ

20 A 7^a, B 9^b, C 10^b, D 12^b, E 9^a.

A: تاریخ برای طوپهای پنج که از قریحه همایون برآمد

B: تاریخ دیگر برای طوپهای پنج مصنوع

C: تاریخ برای طوپهای پنج مصنوع که رسمش از قریحه شاه جهان برآمد

07. Görünce anı erbâb-ı hüner hep etdi istib‘âd
Ki mesbûk olmamış bir müşli bu resmîn dahi hâlâ
08. Olup yârî mübârek ķalbine tevfîk-ı Sübhânî
Mübâşir oldu kendi bi’n-nefis ol Dâver-i dünyâ
09. Yapıldı bir mahâlde beş ‘aded tâp-ı zafer-mâşhûb
Ki her bir dânesi bir ķalebe ifrâq ile hem-pâ
10. Buyurdu şâhn-ı Kâğıd-hânedede atılmasın bir gün
Temâşaya nice erbâb-ı dikkat geldi ser-tâ-pâ
11. Şadâ-yı ra‘d ü berkî diñdirip eflâki gümletdi
Feleklerde melekler oldular taħsîn ile gûyâ
12. Tuyunca ħavfla hep hâlîye erdi düşmen-i İslâm
Fetûli aldı cânından derûn-ı zümre-i a‘dâ
13. Hezârân âferin ol tab‘-ı mevzûn-ı hümmâyûna
Deyü etdi ‘Uṭârid levh-î mihre vaşfini imlâ
14. Saña bu ķuvvet-i ķudsiyyedir şevketli Hunkârim
Cenâb-ı Haķ te‘âla’ya ola şad hamd-ı lâ-yuhsâ
15. Egerçi pâdişâhân-ı selef ba‘zi ma‘rifle
Yazılmışdır tevârihe bilir erbâb-ı istiksâ
16. Senûn her bir hünerde etdigin nev‘-i kemâlât
Kerâmâta n’ola ħaml etse erbâb-ı dil-i dâna
17. Yine tekmil-i evşâf-ı şerîfîn nice mümkündür
Eger medhûnde biñ dâne ķâṣide eylesem inşâ
18. Fetîl-i ʂubħula zer-gülle-i mihri felek her gün
Edince her seher şevkîla gök meydânına ilkâ
19. Vücûduñ ħufż edip ăfât-ı ra‘d ü berk-ı ‘âlemden
Ola bed-ħvâh-ı din ü devletüñ hizlân ile rüsvâ

20. Bu içâd-ı nevi gördükde NAŞID düşdü bir târîh
Mücevher hârf ile bir müşra'-ı berceste vü gârrâ
21. Cihât-ı sitte neşr olsa sezâdır böyle bir târîh
بُو رسمه پنج طوبى بردن ايتدى خان سليم اجرا
(Bu resme penc tâpu birden etdi Hân Selîm icrâ) [1203/1788-89]

21.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Hûdâvend-i melek-hû Şehriyâr-ı müşteri-ṭâl‘at
Cenâb-ı Şeh Selîm bin Muştafa Hân-ı mekârim-kâr
02. Şehen-şâh-ı felek-mesned hûdîv-i ced-be-ced kim Hakk
Cemî‘-i ‘ilm ü fażl u ma‘rifetle eylemiş muhtâr
03. Budur kâvlüñ şâhihi Hâk bilir vallâhi billâhi
Nazîrin bir dahu hâlk etmemiştir Hâzret-i Settâr
04. Kerâmetle mehâbetle ‘inâyetle semâhatle
Hûdâ zât-ı şerîfin eylemişdir câmi‘ü'l-ahyâr
05. Bu feyz-i ma‘nevîdir anı erbâb-ı kulüb añlar
Zuhûr etdi cenâbindan nice memdûh olan âşâr
06. Hûşuşan kim şecâ‘at fenniüñ her sîrtına mazhar
Kılıp tab‘-ı hümâyûnun cenâb-ı Izid ü Settâr
07. Kemân-keşlikde meydân aldı bâ-tevfîk-ı Sübhâni
Tûfeng-endâz olunca hâkîkînî hep etdiler ikrâr
08. Bu da insâf olunsa ķuvvet-i ķudsiyyedendir kim
Hûdâ tab‘-ı şerîfin eylemişdir menba‘u'l-es‘âr
09. Ya bir lutf-ı Hûdâ’ya oldu mazhar cümleden işte
Ki müşli olmamışdır devr edelden ķubbe-i devvâr

21 A 7b.

A: تاریخ اصابت کردن دانه طوب به دست شهریاری

10. Sa‘ādetle gelip bu şah̄-ı Kāğıd-hāneye bir gün
Nişān-ı ṫōpa meyl etdi o şah̄-ı ma‘dilet-āşār
11. Tevekkül eyleyip luṭf-ı Hudā’ya dest-i pākiyle
Nişānu urdu evvel hamlede ol şah̄-ı ḥūb-ātvār
12. Şadāsı kubbe-i eflāki lebn̄ız eyleyip ol dem
Feleklerde melekler kıldilar taḥṣinini tekrār
13. Cenābi Ḥaḳ te‘alā’nuñ vüfür-ı luṭfudur bu kim
Kemāl-i ķudretin zāt-ı şerīfinde eder iżhār
14. Hisāb etdikde erbāb-ı vukūf ol menzilüñ ķadrin
Yedi yüz ḥaṭve ta‘yin etdiler ta‘dād edip mikdār
15. Saña dād-ı Hudā’dır Ḥaḳ bilir şevketlü ḥunkānm
Zamānuñda zuhūr eyler nice feth u nice āşār
16. Cihān memnūn ü şādān oldu bu emr-i beşāretden
Huşuşan Nāşid-i evşāfi bu ‘abd-i şadākat-kār
17. Sürüründan bu gūne eyledi inşād tārībin
Mişāl-i Ḳit‘a-i elmās ya‘ni pāk-i cevher-dār
18. Tefe”ül eyleyip ḥayra fitūlin eyledi ikād
نشانی کندی سنتی ایله اوردی شاه جم کردار
(Nişānı kendi desti ile urdu şah̄-ı cem-girdār) [1203/1788-89]

22.

Mefā‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün mefā‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Sa‘ādetle ola mesned-nişin-i Şeyhü'l-islām
Umūr-ı şer‘-i dīni eyleye rü'yet hezārān sāl
2. Olunca zīb-ı dūş-ı ferrūh-ı beyzā beşāretle
Mübeşşer oldu ser-tā-pā bütünluk aşkāb-ı istibāl

3. Şenâ-kâr-ı կâdîmî bende-i şîdk âveri NÂŞİD
Hużûr-ı devlete târih-i tebnîkin eder işâl
4. Düşürdüm harf-i cevher-żâ ile bir müşra‘-ı ḡarrâ
شريف قومه حق مسعود ايده فتوائي بالقلم
(Şenîf-i kavme Hâk mes‘ûd ede fetvâyi bi’l-ikbâl) [1203/1788-89]

23.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - / + - - / + - -

1. Mesîhâ-veş muhîkkîna ne‘am güftârı verdi rûh
Cevâb-ı reddi tezvîr ehline bâd-ı semûm oldu
2. Hudâ ṭavâk-ı beşerden hâric etmiş midhat-i zâtîn
Düzen kayd-ı beyân-ı vaşfa anuñçün melûm oldu
3. Ede te‘yîd her emrinde şadrın sa‘d ede Mevlâ
Bu resme ed‘iye teşrifine hâkku'l-ķudûm oldu
4. Hüner-sevdâ-kerâni ‘arz edip târihler gerçi
Der-i şebbender-i iklîm-i ‘îrfâna hücûm oldu
5. Muvaffak oldu ammâ böyle bir târihe hamd olsun
Ki hüsün-i sebki tahsin-kerde-i ehl-i fehûm oldu
6. Düşüp kevkebli sakf-hâne-i eflâk-veş beyti
Nukâtlar naķş-ı tavânında hem-naķş-ı nûcûm oldu
7. Yine hâkkuñ bu da elâf-ı bî-pâyânıdır dehre
زهى توفيق حق يحييا افندى صدر روم او لدى
(Zihî tevfîk-ı Hâk Yahyâ efendi şadr-ı Rûm oldu) [1203/1788-89]

24.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün

- + - - / - + - - / - + - - / - + - -

01. Şehriyâr-ı Kahramân-manzâr hûdîv-i yem-‘atâ
Pâdişâh-ı zûr-bâzû zîll-i Rabbü'l-‘âlemîn
02. Haâzret-i Sultân Selîm bin Muştâfâ Hân-ı kerîm
Muhyî-i şer'-i Nebî ya‘ni emîrû'l-mü'minîn
03. Her hüner her ma‘rifet vehbî-i Hâk' dır zâtına
Mâzhar-ı elâfi etmişdir Hûdâvend-i Mu‘în
04. Si‘r ü inşâ vü kemân-keşlikde mümtâz-ı selef
Hem tûfeng-endâz ü hem şemşîr-zen şad âferîn
05. Bu mahalle şevket ü iclâl ile teşrif edip
Fâl-i bi'l-hayr eyleyip ol pâdişâh-ı mülk-i dîn
06. Bir Fireng altmışlığının edip tûfengine nişân
Tâ başından urdu ‘avn u feyz-i Hâkk olup rehîn
07. Hârikû'l-‘âde nice yerde edip  arb-ı nişân
Oldu her âşâr-ı feyz-i Hâkk ile mu‘ciz-karîn
08. Bu işabet kuvvet-i kudsîyyeden ma‘düddur
Kuvvet-i bâzusunu müzdâd ede Rabb-ı metîn
09. Gökde şâbâş eylese şayestedir nev'-i melek
Eylesin biñ cân ile taâşîn hep ehl-i zemîn
10. Bende-i mevrûşu NÂŞİD şevkîla târihîni
Bir murâşşa‘ fîkra ile yaptı çün dürr-i şemîn
11. Ya‘ni  arb-ı dest-i pâk-elfâzînuñ menkûtunu
Eyleseñ ta‘dâd olur târih-i pâki müstebîn

24 A 8^b, B 10^a, C 11^a, D 13^b, E 9^b.

A: تاریخ برای نشان زدن شاه کرمور با طوب ازدر پیکر

B: تاریخ نشان زدن شاه ظفر رهبر با طوب ازدر پیکر

08a ma‘düddur: ma‘düdedir C, D.

12. Şevk-ila olsa cevâhir-pâş lâyîkdir kalem
 ضرب دست پاک اولدی اکا تاریخ کزین
 (Darb-ı dest-i pâkiñ oldu aña târih-i güzîn) [1204/1789]

25.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün·fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün
 - + - - / - + - - / - + - - / - + - -

1. Pâdişâh-ı mülk ü millet faris-i meydân-ı cûd
 Zîl-ı Sübhân nûhbe-i ‘Oşmâniyân Sultân Selîm
2. Mażhar-ı esrâr-ı ķudsî menhel-i ‘azb-i kerem
 Menba‘ü'l-‘ayn-ı kerâmet hem kerîm ibnü'l-kerîm
3. Her hünerde gâlib-i eslâf edip Hâk zâtunu
 Hüsn-i aħlāk ile zât-ı pâki şan nûr-ı cesim
4. Bâ huşüşâ kim tüfeng-endâzlik fenninde hîç
 Gelmemişdir misliecdâdında vallâhu'l-‘azîm
5. Dörtüz adım yerden urmuşdu mukâddem beyzayı
 Şimdi ammâ beyza-i ķumriyi da etdi dü-nîm
6. Olmamışdır kimseden şâdîr bu gûnâ bir hüner
 Pâdişâhim dâd-ı Hâkdir saña bu feyz-i ‘amîm
7. Bu eṣer vaṣfında hâme ‘aczin iżhâr eylesin
 Gark-ı bahr-ı hâyret olur bunda zîhn-i müstâkîm
8. Böyle iken hâme-i NÂŞİD kemâl-i ‘acz ile
 Yazdı evsâfin anuñ mânende-i dürr-i yetîm
9. Bülbül-i hâmem okur târih-i cevher-dârimi
 ٦٧ بیضه قمریی قیردی حق بودو سلطان سلیم
 (Beyza-i ķumriyi kırdı hâk budur Sultân Selîm) [1204/1789]

²⁵ A 9^a, B 10^b, C 11^b, D 14^a, E 10^a.

B: تاریخ شکستن شاء کرم معتاد بیضه قمری در قصر شمشاد

9a dârimi : bârimi A.

26.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Cenâb-ı Hâzret-i Sultân Selîm bin Muştafa Hân kim
Nazîri gelmemiştir taht-gâh-ı mülk-i imkâna
2. Anı Hâk her hünerde eylemiş şâhib-yed-i tûlâ
Emânet eyledik zât-ı şerîfin hifz-ı Yezdân'a
3. Gelip bir gün şâ‘âdetle bu cây-ı dil-keşe ol Şâh
Alıp dest-i şerîfine tüfengin pâdişâh-âne
4. Nişâne koydular bir beyza-i beyza-yı kumrîyi
Şikest etdi anı hayret verir bu zîhn-i insâna
5. Te‘âlallâh zihî kuvvet zihî tevfîk-ı Bârî kim
Cenâb-ı Hâk ‘inâyet eylemiş ol şâh-ı zî-şâna
6. Düşürdüm Nâşîdâ harf-i güher-bâr ile bir tânh
اوردولدی بیضه قمری طوقند چونکی یك دانه
(Uruldu beyza-i kumrî tokundu çünkü yek-dâne) [1204/1789]

27.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Şehen-şâh-ı ‘adâlet-pîse Sultân-ı melek-manzar
Cenâb-ı Hâzret-i Sultân Selîm Hân-ı kerem-pîrâ
2. Gelip bir gün şâ‘âdetle bu cây-ı mu‘allâya
Tüfengin aldı dest-i pâkine ol dâver-i dünyâ
3. Fireng altmışlığı emriyle koydular nişâne çün
Şikest etdi başından fal-i hayrı eyleyip imâ

26 A 9^b, B 11^a, C 12^a, D 14^b, E 10^b.

B: تاریخ دیگر برای شکستن بیضه قمری

27 A 9^b, B 11^b, C 12^b, D 15^a, E 10^b.

B: تاریخ برای شکستن زر فرنگی

4. Tüfenginün şadası çıktı bām-ı çarh-ı eflâke
Feleklerde melekler oldular tahsin ile gūyā
5. Budur ümmid Hāk' dan Nāṣidā ṭab'-ı hümāyūnının
Nesīm-i feth ile gülle gibi hāndān ede Mevlā
6. Tüfengin pençesine aldı urdu oldu tārīhi
فرنكى سكە بى سلطان عالم بى پروا
(Firengi sikkeyi Sultān-ı 'ālem urdu bī-pervā) [1204/1789]

28.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Cenāb-ı Hażret-i Sultān Selīm-i Kāhraman-şavlet
Gelip bir gün şā'ādetle bu cāy-ı dil-ārāya
2. Nişān atmağa meyl edip o dem ṭab'-ı hümāyūnu
Tüfengin aldı deste ol şehen-şāh-ı felek-pāye
3. Fireng altmışlığıyla beyża-i kumrī nişān oldu
Kudümüyle bu zibā cāy-geh bulmuşdu sermāye
4. İkisinde dahi etdi işabet ol Şeh-i 'ādil
Tevekkül eyleyip ihsān u luṭf-ı Hāk te 'alā'ya
5. Bu hālet etmemiştir Hāk bu kim bir kimseden sebkat
مکر مظہر اولہ شاہ جہان وش فیض مولایہ
(Meger mazhar ola şāh-ı cihān-veş feyz-i Mevlā'ya) [1204/1789]

28 A 9^b, B 11^b, C 12^b, D 15^a, E 11^b.

B: تاریخ برای ایاق بیری

29.

Müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün

- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

01. Şâhen-şeh-i ‘âli-neseb Sultân-ı pâkîze-haseb
Tâ Nûh ez-eçdâd-ı de ‘b nesl-i nesil-i mu‘teber
02. Hâkân-ı hâkâni-şiyem Sultân-ı kerrûbî-hadem
Dâd-âver-i deryâ-himem etmekdedir bezl-i güher
03. Sultân bin Sultân'dır şâh-i şehen-şâhândır
Keyvân aña der-bândır Behrâm bir ednâ nöker
04. Sultân Selîm-i yem-‘âfâ hem-hâl-i hulk-i Muştafa
Şiddîk-hû ‘Oşmân-hayâ Hayder-sehâ ‘adl-i ‘Ömer
05. Zîb-i serîr-i dâverî şimdi cihân İskender'i
Ser-defter-i ceng-âverî şayeste-i tîg u kemer
06. Hem sâ‘ir-i mu‘ciz-suhan hem fâris-i Kerrâr-fen
İhyâ kün-i çarh-i kûhen mâhi-i resm-i şûr u şer
07. Deryâ-kef-i Hâtem-reviş Şâh-i ‘inâyet-perverîş
Devrinde hep alış veriş olmak gerek fetih u zafer
08. Cünd-i melek ser-leşkeri Hîzr-ı hidâyet rehberi
‘Avn-ı Hudâ'nuñ mazharı elâb-ı şâh-i bahî ü ber
09. Evzâ‘ u eþvâri hâsen âşârı tab‘ı şûh u şen
‘Aşrında kem oldu miñen dilden keder gitdi gider
10. Ahlâki hulk-i Muştafa hem-menba‘-ı ‘ayn-ı vefâ
Etmekde şer‘a iktifâ ser-levha-i metn-i hüner
11. Resm-i ‘adâlet kâridir feyz-i İlâhî yâridir
Her važ‘ı hep hunkâridir bahş eylemekde sîm ü zer

29 A 10^b, B 12^a, C 13^b, D 16^b, E 12^a.

B: تاریخ فتح و نصرت

12. Hâk anı manşûr eyledi nuşretle mesrûr eyledi
A 'dâyi makhlûr eyledi oldu bütün zîr ü zeber
13. Ser- 'asker-i âgâh ile 'avn-ı ricâlullâh ile
Küffâr âh u vâh ile gûyân olup این المفر
14. Geldi beşâret-nâmeler tuyuldu çün hengâmeler
'Allâmeler fehhâmeler tebriki ķıldı ser-te-ser
15. Tânhîler inşâd edip mazmûnlar icâd edip
Vaşf-ı gâzâyı yâd edip ya'nî muâvvvel muhtaşar
16. NAŞID görüp bu hâleti bu pür-tarab keyfiyyeti
Nabzâ oldu gâyreti bîmâr iken ol bî-haber
17. Dil-hasta vî mahzûn iken âlâm ile merhûn iken
Derd ü gâma makrûn iken mazmûna verdi kerr ü fer
18. Bu nev-zemîn-i tâzede bir neş'eli âgâzede
Gitse sezâ Şiraz'a da bu naâzîm-ı meşhûnû'l-gûher
19. Şâhen-şeh-i dehre du'â şîdk ile etsin evvelâ
Tâ haşre dek olsun aña taht-ı 'adalet müstekâr
20. Memnûn olup her rûz ü şâm feth ü zaferle şâd-kâm
Düşmenden alsın intikâm ol dâver-i nîkû-şîyer
21. Günden güne şâdân olup 'âlemelere Sultân olup
Âfâka fermân-rân olup koya nice memdûh eşer
22. Gayrı yeter taşdî'i ko ser-sûre-i Feth'i oku
Kavş-ı du'ânuñ tâ oku bulsun icâbetde makâr
23. Kâdrin bilir şâh-ı cihân mesrûr olursun bî-gümân
Tânhî yaz turma hemân mânend-i dürr-i pür- 'iber
24. NAŞID düşüp bir mu'teber tânhî-i elfâzi güher
بو مژده نصر و ظفر ویره زمانه زیب و فر
(Bu müjde-i naşır u zafer vere zamâna zîb ü fer) [1204/1789]

30.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

+ - - - / + - - - / + - -

01. Şehen-şâh-ı cihân Sultân Selîm'üñ
Ola zâtı emânet Kird-gâr'a .
02. Muvâfiğ eylemişdir Hâzret-i Hakk
Kemâl-i hüsn-i hulkın Çâr-yâr'a
03. Müşâdîf olmamışdır çeşm-i ‘âlem
Muvaffak böyle şâh-ı bahtiyâra
04. Huşüşâ kim hünerde ma‘rifetde
Müreccâh zâtı herbir şehriyâra
05. Kemân-dârîde icrâ etse hükmün
Hadengin çarha eylerdi iżâre
06. Nişâne olsa kûrş-ı âfitâbî
Eder peykân-ı tür ile dü pâre
07. Kerâmetdir bu def‘a Ȑopkapu'dan
Atup tûrin geçirdi bu çenâra
08. Hâvâriķdan olur ma‘dûd hâkkâ
Ülü'l-ebsâra ehl-i i'tibâra
09. İki müşra‘la târihindin yazınca
Güherler eyledi hâmem işâre
10. Çıkarduñ Nâşîdâ ra‘nâ cevâhir
Derûn-ı bâhr-ı ma‘nâdan kenâra
11. Çıkıp hem-çün hûlmâ evvel semâya
كچيردى سهمنى شاخ چناره
(Geçirdi sehmini şâh-ı çenâra) [1204/1789]

30 A 14^b, B 16^b, C 17^b, D 21^a, E 15^b.

B: تاریخ نیکر

C: تاریخ تیر کذاریدن شهریاری بشاه چناری

31.

Müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün

- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

1. Şâhen-şeh-i gerdûn-makâr Sultân-ı kerrûbî-sîyer
Kerrâr-ı Fârûkî-eşer Bû-bekr-hû Hayder-zafer
2. Sultân Selîm-i kâm-yâb in‘âm-bahş-ı şeyh ü şâb
Şâyestedir Efrâsiyâb olsa aña der-bân-ı der
3. Yaptı bu kaşır-ı dil-keşî dünyâda var mı bir eşî
Sâkfînda tâc-ı zer-keşî reşk-âver-î şems ü kamer
4. Bağ her ‘amûduñ sâkîna beñizer sipîhrûñ tâkîna
Şâyestedir kim takîna her yanına dürr ü güher
5. Kâşâne-i şâhânedir sâñisi yok bir dânedir
Bâg-ı İrem efsânedir yok anda bu dil-cû eşer
6. Kaşır-ı cihân-ârâ müdîr ya hâyme-i ber-pâ müdîr
Bir per-güsâ ‘ankâ müdîr seyrine deryâ yem deger
7. Vaşfînda hep nazm-âverân meydâna oldu esb-i rân
Bu NAŞİD-i çâbük-‘inân târihe verdi zîb ü fer
8. Mes‘ûd ede Bârî Hûdâ fevz ü zaferle dâ’imâ
يابدی بو طرح دلکشی سلطان سليم نامور
(Yaptı bu tarîh-ı dil-keşî Sultân Selîm-i nâm-ver) [1204/1789]

31 A 24^a, B 17^a, C 18^a, D 21^b, E 16^a.

B: تاریخ قصر

C: تاریخ قصر زیبا

32.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn
 - + - - / - + - - / - + - - / - + - -

1. Hazret-i Sultan Selim Hân-ı melâ ik-hâşletüñ
 ‘Ömrin efvün eyleye devletle Hayy-ı lâ yenâm
2. Ser-çukadârân-ı hâşü'l-hâşına emr eyledi
 Bu nişâni bozmağa ol şâh-ı İskender-ğulâm
3. ‘Avn-ı Hakk'a ittikâ edip o zât-ı pür-hüner
 Urdu seksen bir buçuk hâphe geriden bî-kelâm
4. Şâbiķâ dikmişdi Feyżullâh Ağa bu menzili
 Ya‘ni biñ elli yedi hâphe mahâlde bi't-tamâm
5. Böyle yüz yerde nişân urdu daňı bundan ba'îd
 Şad hezârân âferin ol zât-ı memdûhü'l-enâm
6. Oldu şimdi biñ yüz otuz hem sekiz buçuk adım
 Baş Ağa bozdukda ta'dâd etdiler bî-ihtimâm
7. Nâşidâ oldu mücevher şevkîla hâmem yazıp
 قیردی بو دستی بی با عون خدا تاریخ تام
 (Kırkı bu destiyi bâ-'avn-ı Hudâ târih-i tam) [1204/1789]

32 A 14^a, B 24^a, C 25^a, D 29^b, E 22^a.

B: تاریخ شکست سبو

C: تاریخ برای نشان زدن باش اغا

33.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Şehen-şâh-ı mu‘allâ-rütbe Sultân-ı felek-pâye
 Hîdîv-i bü'l-meyâmin pâdişâh-ı Kahramân-efser
2. Cenâb-ı Şeh Selîm-i Bâyezîdü'l-ḥulk-ı կudsî-dil
 Hûdâ-vend-i şeref-pîrâ o sultân-ı կamer-peyker
3. Muvaffak gelmedi bir böyle dâdâr-ı melek-hâslet
 Ki zât-ı pâki verdi cümle-i ekvâna hep zîver
4. Yine meyl etdi ṭab‘-ı eşrefî bu ṭârh-ı şâhiye
 Yapılsın cennete hem-zeyn olup ḥuld ile hem-yekser
5. Olup bâ-şevket-i şâhî hemân fermân-ı dâdârî
 Yapıldı der-‘akab կâşr-ı küşâde-ṭârh u հâver-fer
6. Münakkâş nev-edâ şâhâne bir kâşanedir bu kim
 Anuñ her resmi zîrâ bûy-ı cennetden հaber söyler
7. Tamâm oldu¤da tebrikin yazıp ya‘nî hüner-sencân
 Hulûş-ı կalb ile şarf etdiler a‘lâ birer gevher
8. Muhakkâk bende-i mevrûş ü ‘abd-ı ahkâruñ NÂŞİD
 Muraşşa‘ yapdı târih-i lañfi ya‘ni pür-gevher
9. Bu ‘âli կâşrı yapdı Hân Selîm-i ma‘dilet-âver
 مكلف قصر بالا يپدى سلطان ملک منظر
 (Mükellef կâşr-ı bâlâ yapdı Sultan-ı melek-manzar) [1204/1789]

33 A 15^b, B 24^a, C 25^b, D 30^a, E 22^a.

B: Târih-i Çarâ Berâ-yı Կâşr-ı Şehen-şâh-ı Cihân-ârâ ki Her Mişra‘unuñ Menkûtu Târihidir.

34.

Müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün

- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

1. Şâhen-şeh-i ‘âlî-himem Hâkân-ı mes‘üdü'l-ķadem
‘Ayn-ı ‘atâ kân-ı kerem dehrûñ Şeh-i zi-şanıdır
2. Sultân Selîm-i kâm-ver fermân-dih-i mülk-i hüner
Dibâce-i fevz ü zafer ser-nâme-i ‘unvânıdır
3. Mihri sipihr-i şevketüñ mâhi semâ‘-i rif‘atiüñ
Cism-i lañf-i devletin hem cânı hem cânânidir
4. Olsa tûfeng-endâz eger ol dâver-i ‘âlî-nażar
Konsa nişân ķurş-ı ķamer bî-şübhe urmak şanıdır
5. Bu ķaşrı etdi cilve-geh zâhir olup mânend-i meh
Atmak tûfengi geh-be-geh tab‘-i güher-efşanıdır
6. Dört yüz otuz dört hâtve yer bir beyżayı vaż‘ etdiler
Seyr eyleyen ehl-i hüner bu hâletüñ hayrânıdır
7. Def‘ etdi dilden kînesin şâf eyleyip âyînesin
Şan beyża gerdi sînesin çün mažhar-ı ihsânıdır
8. Atüp sekiz kerre tamâm ol Şâh-ı İskender-ğulâm
Nûh-rütbede urdu tamâm böyle hüner idmânidir
9. NÂŞİD be-Hakk-ı Hâ vü Mîm Şâh-ı cihân Sultân Selîm
اوله سریرنده مقیم عالم دعا کویانیدر
(Ola serîrinde muķîm ‘âlem du‘â-güyânıdır) [1205/1790]

34 A 10^a, B 12^a, C 13^a, D15^b, E 11^a.

B: تاریخ شکستن بیضه در قصر اسحاقیہ

3a şevketin : devletin A.

35.

Mefâ‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. ‘Adâlet-pîse hayr-endîşe sultân-ı melek-manzâr
Zamânında cihân âsâyîş ü emn ü emân buldu
02. Şeh-i mülk-i ‘adâlet Hażret-i Sultan Selim Hân kim
Zamân devrinde ‘ahd-i cünbiş-i Nûşirrevân buldu
03. Cihân ne böyle bir sultân-ı ‘âli-şâni görmüştür
Ne taht-ı saltanat bir böyle şâh-ı nüktedân buldu
04. Ne çeşm-i sahn-i meydân-ı hüner bir böyle şeh gördü
Ne hod kürsî-i devlet böyle bir şâhib-kırân buldu
05. Ne böyle bir hüner icâd edip eslâf-ı emcâdi
Ne böyle ma‘rifetle her biri ‘aşrında şân buldu
06. Gelip bu kaşîr-ı İshâkiyye’ye bir gün sa‘âdetle
Mukaddem dârb-ı dest-i himmeti bir nev nişân buldu
07. Ki dört yüzle sekiz adım mahâlden beyza urmuşdu
Uzatmağa anı zîhninde bir râz-ı nihân buldu
08. Hemân emreyleti važ‘etdiler bir beyza-i beyza
Otuz iki adım evvelkiden zâ‘id mekân buldu
09. Tamâm dört yüz otuz dört hâtve yerden dârb edip anı
Tüfeng-endâz olan ehl-i hüner şan tâze cân buldu
10. Yazarken vaşfını NÂŞİD ķulu cevher gibi anuñ
İçinden böyle bir târih-i pâki rây-gân buldu
11. Urunca beyzayı Şâh-ı Selim’i âl-i ‘Oşmân’uñ
بِتُونَ أَرْوَاحَ اجْدَادِي حَيَاتٍ جَاؤْدَانَ بُولْدَى
(Bütün ervâh-ıecdâdi hayât-ı cavidân buldu) [1205/1790]

35 A 10^a, B 12^a, C 13^a, D 16^a, E 11^b.

B: تاریخ دیکر برای شکستن بیضه

01a ‘adâlet : celâdet A.

36.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün
 + - - - / + - - - / + - -

01. Cenâb-ı şehriyâr-ı heft-kişver
 Hîdîv-i şark u şarb şâh-ı muyakķar
02. Vücûdu mazhar-ı feyz-i İlâhî
 Cihânun pâdişâh biñ pâdişâhi
03. Zamânuñ hüsrev-i gîti-sitâni
 ‘Ulûvv-i şân ile şâhib-kırâni
04. Melek-لى Şeh Selîm bin Muştâfa Hân
 Şecâ‘atle güzin-i ‘âl-i ‘Oşmân
05. Zamânında olaydı ger Meliksâh
 Olurdu cân ü dilden ‘abd-ı dergâh
06. Keremde olsa idi Bermekî’ler
 Kitâb-ı cûdunu eylerdi ezber
07. Kemân-keş hem tûfeng-endâz ü fâris
 Şeh-i kişver-sitân-ı Rûm ü Fâris
08. Göreydi kuvvet-i bâzû-yı şâhi
 Olurdu Kahramân ednâ sipâhi
09. Göreydi ȳarb-ı tûgîn Kılıçarslan
 Silâh-dârına olur idi der-bân
10. Gelip bir gün bu cây-ı dil-güşâya
 Mehâbetle nażar կildı fezzâya
11. Yanında var idi nice hâvâsı
 Tûfeng-endâz olan huddâm-ı hâsı

36 A 11^a, B 20^a, C 21^b, D 25^b, E 18^b.

A: تاریخ نشان زدن شاه جهان و مقربان ان زلطان

B: تاریخ برای نشان زدن شاه جهان

C: تاریخ برای نشان زدن شهریار کردون منزلت و مقربین حضرت

12. Hemānā oldu cārī emri ol dem
Tūfeng atsin ağayān-ı mükerrem
13. Muķaddem cümleden Hālid Aġa'ya
Nişān vaż' etdiler şahm-ı fezāya
14. Sekiz yüz on üç adım idi menzil
Nişān urdu merāmu oldu hāsil
15. Muşāhib Kāsim Aġa gördü anı
Derūnundan kopup ġayret nişānu
16. Tamāmen kırk iki gez ba'ide
Koyup urdu gelip nevbet şa'ide
17. O dahu geldi yüz ṭoksan ṭokuz gez
Geri koydu nişānu ķildi müfrez
18. Biñ elli dört adım yere uzatdı
Sebūyi kirdi şad-pāre toz etdi
19. Görüp bu hāleti çün ser-tūfengi
Tūfeng atmakda nādir şimdi dengi
20. Tamāmen elli beş buçuk adım yer
Geriye çekdi ol zāt-ı hüner-ver
21. Olup biñ yüz ṭokuz buçuk nişānu
Kılıp icrā-yı ġayret urdu anı
22. Görüp bu cünbişi bī-pāk ü pervā
Derūni şevķa geldi Şakir Aġa
23. Otuz yedi buçuk ḥatve geriye
Koyup ḍarb eyledi sūrbü sebūya
24. Bakıp Rüstəm Aġa bu kerr ü ferre
Tevakkuf etmeyip mikdār-ı zerre

25. Üç adım yer geri urdu nişānı
Okutdu bu hünerde dāstānı
26. Bu menzil çün buldu hadd-i nişānı
Tamām biñ yüzle elli gez hisābı
27. Bilāl Ağa vekīl-i bāzin-i şāh .
Temāşa eyleyip oldukça āgāh
28. Yigirmi altı adım yer geriye
Mahal ta'yın kıldı çün sebūya
29. Edip icrā tūfeng ateş-feşānı
O da ġayret edip urdu nişānı
30. Nedīmān-ı cenāb-ı pādişāhī
Nişān tertibin etdiler kemāhī
31. Hüsāmüddin Ağa Kahvecibaşı
Sekiz gez bozdu anı dikdi taşı
32. Olup biñ yüzle seksen dört adım yer
Bu şöhret tutdu dünyayı ser-ā-ser
33. Silāh-dār-ı şehen-şāh-ı felek-cā
Cenāb-ı Seyyid 'Abdullāh Ağa
34. Tamāmen urdu bozdu anı on gez
Nişānı kırdı bu vech ile müfrez
35. Görüp bu resme tertib-i dil-ārā
Derūnī cūşa geldi Baş Ağa
36. Zamānuñ Hātem'i zāt-ı kerem-kār
Ki oldur Ser-çukadarān-ı hunkār
37. Tūfeng-endazlıkdı misli nādir
Kemān-keşlikde hod ġayet bahādır

38. Fürûsiyyetde ger evşâfin etsem
Tekâpûdan կalırdı esb-i hâmem
39. Hele ben görmedim ol zâta akrân
Eger var ise görmüş işte meydân
40. Mürüvvet fennini icâda կâdir
Sehâvetde hele hâyret-fezâdir
41. Şehen-şâh-ı cihâna 'abd-ı şâdîk
İşî tevfîk-ı Mevlâ'ya muvâfîk
42. Hezârân âferin ol zât-ı pâke
Ki olmaz tab'ı kâbil iştirâke
43. Nişâni bozmağa şarf etdi himmet
Yine ol merd-i meydân-ı şecâ'at
44. Koyup kırkbeş adım andan geriye
Bir iki կamlede urdu sebûya
45. Biñ iki yüzle kırk bir gez müsellem
Nişân vaż'eyledi ol merd-i 'âlem
46. Olup manzûr-ı Sultânî bu menzil
Tüfeng atmağa oldu tab'ı mâ 'il
47. Koyup altmışbeş adım bir verâya
Tevekkül eyledi lutf-ı Hûdâ'ya
48. Tüfengin aldı deste Կahramâni
Nukûş-ı hâke döndürdü nişâni
49. Urup կirdi hemân-dem bî-muhâbâ
Bir iki կamlede bâ-'avn-ı Mevlâ
50. Olup biñ iki yüz altmış üç adım
Kerâmetle nişâni urdu Şâh'ım
51. Degil vüs'-i beşer bu zûr u կuvvet
Kerâmetdir kerâmetdir kerâmet

52. Cemî‘-i fende ızhâr-ı mahâret
Cenâb-ı Hażret-i Hażk ‘inâyet
53. Nice âşârlar icâd kıldı
Hüner erbâbını irşâd kıldı
54. Nişân urdukça ol Sultân-ı ȝî-şân
İsâbet etdire her işde Yezdân
55. Olup her demde feyz-i Hażk'a mazhar
Cenâb-ı Hîzr ola ol Şâh'a rehber
56. Hemân yaz Nâşidâ vaşf-ı cemîlüñ
Ki mazmûn ola ‘ayni Selsebil’üñ
57. Bu resme erdi menziller hîtâma
Nişân-ı Şeh'le miskü'l-inhîtâma
58. Akarsa hâmeden târih-i cesbân
نَشَانٌ قِيرْدَى يَنْهٌ شَاهٌ جَهَانْبَانٌ
(Nişân kırdı yine Şâh-ı cihân-bân) [1205/1790]

37.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

01. Hudâvend-i Tehemten-zür Şâh-ı Kahramân-şavlet
Ki tarz u tâvri cümle dil-pesend ü pâdişâh-âne
02. Edip sersâm Sâm'i nerm ederdi âhenin ȝalbin
Nażar kîlsa mehâbetle eger bir kez Nerîmân'a

53b irşâd : dil-şâd A.

56b ‘ayni : ‘ayn-i B, C, D, E.

37 A 13^a, B 22^a, C 23^b, D 27^b, E 20^b.

B: تاریخ شکستن سبو

C: تاریخ برای نشان زدن سلطان و فور در زیر درخت اخلاصور

01a şavlet : կույւտ B, C, D, E.

03. Olurdu hıdmet-i dergâhına biñ cān ile müştāk
Tenezzül etse cāri olsa ednā emri Hākān'a
04. Gubār-ı dergehin eylerdi kuhl-ı 'ayn-ı ikbāli
Nesīm-i şubh işāl eylese hān-ı Şīfahān'a
05. Hudā zātında merkūz eylemiş her fende yektāyī
Teveffuk eyledi cümle hüner-dārān-ı devrāna
06. Huşuşā kim tūfeng-endāzlık fenninde Hāk zātin
Müreccah eylemişdir hāk bu kim eslāf-ı şāhāna
07. Murād etse işābet etdirirdi dāne-i sūrbün
O şems-i bürc-i şevket kūrş-ı mihre necm-i rāḥşāna
08. Nişān etse dökerdi rīše-i bāl ü perin cümle
Hevāda sur'at-ı cevlān eden ecnās-ı murgāna
09. Sa'ādetle gelip bir gün bu cāy-ı nūzhet-efzāya
Dirah̄t-ı İhlamūruñ sāyesin cāy etdi şāh-āne
10. Tūfeng-endāzlık icrāsına ṭab'-ı hūmāyūnu
Olup mā'il hemān emr eyledi huddām-ı zī-şāna
11. Biñ iki yüzle almış gez mahal olduķda menzil-gāh
Tūfengin aldı dest-i pākine şevk ile merdāne
12. Tefe'ül eleyip ḫalb-i şerīfinden o şāh-ı dīn
Teveccüh eyledi ihlāş ile elṭāf-ı Yezdān'a
13. Bir iki def'a işāl etdi bā-te'yid-i Subhānī
Şadā-yı zūr-ı ḫarbi erdi gūş-ı ḫarbi gerdāna
14. Bi-ḥamdi llāh işābet etdi bā-te'yid-i Subhānī
Sebūyı eyledi şad-pāre döndü āb-ı rīzāna
15. Bu bu'diyyetde bir menzil ne mesmū' u ne mer'īdir
Bu ancak ḫuvvet-i ḫudsiyyedir ol zill-i Rahmān'a

16. Nigâh-endâz-ı dikkat olsa ger insân ‘ayniyla
Kemâl-i hayret icâb eyler elbet ‘âkl-ı insâna
17. Bu emr-i hâriku'l-‘âdâtı ta‘rif etme mümkün mü
Verir şûris bunuñ evşâfi fikr-i nükte-sencâna
18. Kemâl-i ‘acz ile bu bende-i mevrûş-ı dergâhi
Ni‘am-perdâzlık hükmün verip kilk-i hoş-elhâna
19. Güher-bâr oldu hâmem Nâşîdâ bir böyle târihe
نشانی شه سلیم اوروب سبویی قیردی شاهانه
(Nişanı Şeh Selîm urup sebûyi kirdi şâh-âne) [1205/1790]

38.

Müstefîlün müstefîlün müstefîlün müstefîlün

- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

01. Şâhen-şeh-i bây ü gedâ Sultân-ı kerrûbi-liğâ
Dârende-i feyz-i Hudâ fermân-revâ-yı bahî ü ber
02. Hem pâdişâh-ı ced-be-ced hem dâver-i ‘âli-sened
Evşafına yok hadd ü ‘ad hârc eylesek dürr ü güher
03. Sultân Selîm-i kâm-rân zill-i cenâb-ı Müste‘ân
Şâyestedir hâkâniyân olsa aña der-bân-ı der
04. Her hâlden âgâhdır hem ‘ârif-i bi’llâhdır
Dünyâya şâhen-şâhdır ol dâver-i ‘âli-nażar
05. Ol pâdişeh bin pâdişeh şâhen-şeh-i encüm-sipeh
İş bu dirahti cilve-geh etdikde çün nûr-ı başsar
06. Tab‘-ı hümâyûnu hemân meyl etdi konsun bir nişân
Kıldı tûfeng-i zer-feşân dest-i şerîfin çün makar

18b verip : edip A.

38 A 13^b, B 23^a, C 24^a, D 28^b, E 21^a.

B: تاریخ لطیف دیکر

C: تاریخ لطیف دیکربرا ای نشان زدن شاه مهر افسر

07. Biñ iki yüz altmış ‘aded gez menzili bulduğda **had**
Etdi tüfengin zib-i yed ikbâl ile bâ-kerr ü fer
08. Oldu tüfeng âtes-feşan mânende-i berk-i cihân
Urdu sebûyu bî-gümân oldu hemân zîr ü zeber
09. Şâ’irligin geldi yeri şarf eyle dürr ü gevheri
Pür-nağme kıl kilk-i teri biñ yilda olmaz bu eşer
10. Yazdı kalem gäyet irâk ihsân oldu müstahâk
Tânhîni bâ-feyz-i **Hâk** sâbâş ede ehl-i hüner
11. Etdi tüfengin qârb ile ehl-i hüner tâ kim bile
اور دی سبویی سربیلہ سلطان سلیم نامور
(Urdu sebûyu sürb ile Sultan Selim-i nâm-ver) [1205/1790]

39.

Müstef“ilün müstef“ilün müstef“ilün müstef“ilün
- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

01. Şâhen-şeh-i ‘adl-âferin Sultan Selim-i kâm-bîn
Her luşuna etmiş karîn anı Hudâvend-i Mu‘în
02. Hâkân-ı memdûhu’s-şiyem fermân-dih-i Rûm u ‘Acem
Kân-ı ‘atâ genc-i kerem gäyret-keş-i dîn-i mübîn
03. Şâh-i melek-‘unvândır cism-i cihâna cândır
Hem sâye-i Rahmândır hem de emîri'l-mü'minîn
04. Etmiş cenâb-ı Müste‘ân her bir hünerde kâm-rân
Eyler tüfengine nişân mirât-i mihri bî-karîn
05. İcrâ edip nice hüner ol dâver-i Hayder-siyer
At sürse ger bâ kerr ü fer lerzân olur gâv-ı zemîn

10 A'da yok.

39 A 14^a, B 23^b, C 24^b, D 29^a, E 21^b.

A: تاریخ دیکر برای شکستن سبو

B: تاریخ غرا برای نشان زدن شاه جهان ارا

06. Bu cāy-gāh-ı bī-bedel teşrifine oldu maḥal
Urdu tūfenge çünkü el bā-niyyet-i a'dā-yı dīn
07. Zāt-ı mekārim dāyesi kān-ı cihān sermāyesi
İş bu dīraḥtuñ sāyesi teşrifine olup rehīn
08. Biň iki yüz altmış 'aded gez menzile olduķda ḥad
Etdi o şāh-ı ced-be-ced destüyi şad-pāre hemīn
09. Tīr-i tūfengin her zamān atdīkça ol şāh-ı cihān
Bā-fāl-i ḥayr olsun nişān dā'im 'adū-yı der-kemīn
10. NAŞID görüp bu ḥāleti tārihe verdi zīneti
Her ḥarf-i gevher-ṭīneti mānende-i dūrr-i şemīn
11. Çıkdı tūfenginden hemān bir dāne-i āteş-feşān
Destüyi etdi bī-gümān hem-ṣūret-i naḳş-ı zemīn
12. Etdi tūfengin cün be-dest ol dāver-i 'āli-nişest
اقدی سبوی اولدی شکست چو دیده اعدای دین
(Akđı sebūy oldu şikest čü dīde-i a'dā-yı dīn) [1205/1790]

40.

Fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlūn
+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

01. Mīr Maḥmūd-ı Kerīmü's-ṣiyem-i nīk-ḥusāl
Hüsün-i ahlākına meftūn idi pīr ü bernā
02. 'Umdesi idi ser-ā-pā vüzerā-zādelerüñ
Aña mīrān-ı kirām meşharı denilse sezā
03. Ṭab'-ı pākizesi incāb-ı merāma teşne
Dil ü desti yem ü kān-ı gūher-i cūd ü sehā

07a rehīn : zemīn B, C.

40 A 15^b, B 25^b, C 27^a, D 31^b, E 23^b.

B: تاريخ وفات مرحوم مير محمد كريم الشيم

11a likin : zīrā A.

04. Zühd ü tā' at ü 'ibādāt idi her dem kān
 Ķalbi Hāk'da dili zikrinde idi şubh u mesā
05. Yoğ idi mişli anuñ fenn-i silāh-şōride
 Pir ü üstādı idi hep o gürūhuñ hakkā
06. 'İzzet-i nefş ile eyyāmı güzər eyledi hep
 Baht-i mes'üdı müsā'id idi bā-emr-i Hudā
07. Şeh Selim gibi cihān-gīrүñ olup Lālā'sı
 Reşk-i Keyvān idi rif'atle o merd-i dānā
08. Kalmamışdı emeli mülk-i cihānda ancaç
 Bir murādı var idi anı da verdi Mevlā
09. Gördü taht üzre hudāvendini çün mihr-i münir
 Togđı gün başına gūyā anuñ oldu dünyā
10. Kethudā-yı şeref-efżası olup māderinüñ
 Tārek-i çarḥ ile fark-i seri oldu hem-pā
11. Yokedü göñlünde yeri cāh u celālüñ līkin
 Nazarında hiç idi dehr-i deni ser-tā-pā
12. Aldı ol vech ile de kāmī cihāndan ābir
 Eyledi mülk-i senādan sefer-i rāh-i bakā
13. Ola maǵfūr كيوم ولدته امه
 Dār-ı 'ukbāda da mechūlü ola renc ü 'anā
14. Yerde yatdıçça o tahtında şehi dā'im edip
 Gālibiyetle 'adūya hazer Rabbū'l-'ulā
15. Müstakarr ede veliyyü'n-ni'amı şadrında
 Eyleye Hāk aña ikbāl-i dü kevni 'atā
16. Düşdü bir beytde tānh-i vefāt-i merhüm
 Fem-i Rīḍvān'dan olundu rivāyet ammā

17. Mîr Mahmûd'a müheyyâ ni'am-dâr-i na'im
 هله الاي الاهي دن اكا لا
 (Hele ālâ-i İlhâhiyye'den aña Lâlâ) [1205/1790]

41.

Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün
 - - + - / - - + - / - - + - / - - + -

1. Şâhen-şeh-i 'âlî-güher ferman-revâ-yı bahîr ü ber
 Hâkân-ı memdûhu's-siyer mahkûmu 'âlem ser-te-ser
2. Şâh-ı 'adalet-iktirân Sultân Selîm-i kâm-rân
 Etsin hûdâ-yı müste'ân tahtında yüz yıl müstekâr
3. Hem fâris-i şâhn-ı vegâ hem hâris-i mülk-i vefâ
 Hem-hâl-i hulk-i Muştâfa 'adl ile Fârûkî-siyer
4. Alsa ele tür ü kemân ol dâver-i devr-i zamân
 Murâg-ı Hümâ olsa nişân eyler anî zîr ü zeber
5. Alîp tûfengin destine aña sebû ne desti ne
 Bu beyzanuñ işkestine kaşd etdi ol 'âlî-nażar
6. Ol şâh-ı şiddîkî-makâm oldu kerâmetle benâm
 Ta'dâd olup geldi tâm dört yüz otuz dört hâphe yer
7. Şâvt-ı tûfenginden felek ra'd ile oldu müşterek
 Sâbâş edip ins ü melek dedi mübârek bu eser
8. Şâd-âferin bu կuvvete bu şan ile bu şevkete
 Her dem rikâb-ı nuşrete pâ-dâş ola biñ zafer
9. NAŞID yeter taşdî'i ko ser-sûre-i Fethî oku
 قوص دعانك تا اوقو بولسون اجايده مقر
 (Kâvs-ı du'ânuñ tâ oku bulsun icâbetde makâr) [1205/1790]

41 A 13^b, B 24^b, C 25^b, D 29^a, E 22^b.

B: تاريخ شکستن بیضه

42.

Mefâ‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün mefa‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

I

1. Cihân-i devletüñ Sultân-ı ‘âlî-kadr-i zî-şâni
Sipîr-i şevketüñ tâbende mihr-i pertev-efşâni
2. Mu‘in-i dîn ü devlet hâris-i mülk-i cihân-bâni
Vekîl-i Fahr-ı ‘âlem mazhar-ı te'yîd-i Sübhânî
3. Cenâb-ı Hażret-i Sultân Selim bin Muştâfâ Hân’ı
Hażâlardan selîm etsin hemîşe hûfz-ı Yezdânî
4. Şecâ‘atle zamânuñ Kahramân-ı ceng-meydânu
Tûfeng-endâz olunca  arb ile dest-i zer-efşâni
5. Sebûyı kırdu çün dehrüñ Şehen-şâh-ı melek-şân’ı
Cevâhir-pâş-ı taħsîn oldu çarħuñ cümle sükkâni

II

1. Cemâl-i şâhed-i devlet gûl-i gûl-zâr-ı ümniyyet
Emin-i mûlk ü millet şehriyâr-ı Müşterî-ṭal‘at
2. Serîr-ârâ-yı rîf’ at zîb-sâz-ı mesned-i şevket
Fürûğ-ı cebhe-i hîkmet berîk-ı cevher-i fînat
3. Hîdiv-i pûr-mehâbet pâdişâh-ı Kahramân-şavlet
Levend Çiftliği’ne teşrif edip bâ-izzet ü devlet
4. Nişân atmağa meyl etdi o Sultân-ı melek-hâşlet
Derûmî nice fâl-i hayra şîdâk ile edip niyyet
5. Sebûyı kırdu çün dehrüñ Şehen-şâh-ı melek-şân’ı
Cevâhir-pâş-ı taħsîn oldu çarħuñ cümle sükkâni

III

1. Hezârân âferin ol Şehriyâr-ı ma‘dilet-kâra
Ki Hâk zât-ı şerîfin vâkif etmiş nice esrâra
2. Lisân-ı hâl ile şorsaň eger gerdûn-ı devvâra
Muşâdif olmamışdır devr edelden böyle hunkâra

42 A 16^a, B 26^a, C 27^b, D 37^a, E 24^a.

A: ترجیع بند متضمن تاریخ نشان زدن شاه جهان

B: تاریخ در شکل ترجیع بند برای نشان زدن شاه مشکل پسند

3. Cihāna bahş-ı ihsān eylemekdir kārī hem-vāre
Şu rütbe verdi revnak ṭab'-ı pāki naẓm u eş'āra
4. Füyūzāt-ı Ḥudā cūşān olur başlarsa güftāra
Muvaffak olmadı eslāfi ḥalā böyle āṣāra
5. Sebūyi kirdi çün dehrüñ Şehen-şāh-ı melek-şān'ı
Cevāhir-pāş-ı taḥsīn oldu çarḥuñ cümle sükkāni

IV

1. Hezārān dūrlü esrār-ı ma'ārifden kılıp āgāh
Hemîşe şevket ü iclālini efzūn ede Allāh
2. Naẓirin görmemişdir devr edelden çeşm-i mihr ü māh
Hele insāf olunsa gelmemişdir böyle şāhen-şāh
3. Urunca bu nişānu Ṅahramānī Şāh-ı dil āgāh
Temāṣā eyleyenler dediler hep cümle māṣallah
4. Murāşşa' bu dahi bir müşra'-ı tāriḥ olur nāgāh
Nişānu urdu bā-luṭf-ı Ḥudā Sultān-ı gerdūn-cāh
5. Sebūyi kirdi çün dehrüñ Şehen-şāh-ı melek-şān'ı
Cevāhir-pāş-ı taḥsīn oldu çarḥuñ cümle sükkāni

V

1. Hele dād-ı Ḥudā'dır bu hüner Sultān Selim Hān'a
Müyesser olmamışdır ḥaḳ budur eslāf-ı şāhāna
2. Biñ üç yüz ile almış gez yeri urdułda merdāne
Kemāl-i ḥayret el vermez mi söyle 'akl-ı insāna
3. Tanın-endāz olup sīt-ı tūfengi gūş-ı devrāna
Feleklerde melekler eyledi taḥsīn o sultāna
4. Bu tāriḥ-i güher-pāş ile bildir nūkte-sencāna
Oku bu beyti 'arż et NĀŞİDĀ Sultān-ı zī-şāna
5. Sebūyi kirdi çün dehrüñ Şehen-şāh-ı melek-şān'ı
جواهر پاش تحسین اولدى چرخك جمله سکانى
(Cevāhir-pāş-ı taḥsīn oldu çarḥuñ cümle sükkāni) [1205/1790]

43.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

01. Āb-rū-yı nesl-i ‘Oşmānī Şeh-i ferhunde-rū
Gurre-i pîşanî-i şevket hûdîv-i hâss u ‘âm
02. Mâh-i bürc-i âsümân-saltanat Sultân Selîm
Mîhr-i evc-i ma‘dilet dâdâr-i Behrâm intikâm
03. Pâdişâh-i müşerref şems ü berîn-ma‘dilet
Şehriyâr-i dâd-güster dâver-i Dârâ-ğulâm
04. Matla‘u'l-envâr-i re‘fet menba‘u'l-‘ayn-i kerem
Hikmetü'l-işrâk-i şevket mecmâ‘u'l-bâhreyn-kâm
05. Seb‘a-i seyyâre heft-îklime vâli-bendesi
Şurre-i ihsânına olmuş şüreyyâ bir ȝulâm
06. Dergeh-i ihsânunuñ keyvân ser-i serhengidir
Kâtib-i divân-i ikbâli ‘utârid bî-kelâm
07. Tab‘-i pâküñ mihr-i bân-i âsümâni tenşît için
Ka‘beteyn-i mihr ü mâhi oynadır her rûz ü şâm
08. Hıdmet-i te‘dîb-i haşma cân verip hançer-be-kef
Şübhesiz mirîlî olurdu nâ'il-i feyz-i merâm
09. Bir kemer-bestekulu olmağıla cevzâ fâhr edip
Sa‘d-i ekber hükm-i iclâl ile buldu ihtiâram
10. Necm-i gisü-dârı şayeste meger zerrîn-külâh
Hâdim-i ıstabl-i hâşında olan ednâ ȝulâm
11. Piş-gîr-i süfre-i in‘âmi olsa kehkeşân
Kâse-i firûze-çarh ile enek bulsa niżâm
12. Yıldızı düşkün degil devrinde hiç bir kimsenüñ
Sa‘d-i tâli‘le zamâne buldu ȝayd-i intizâm

13. Dide-düz-i keşf-i zer-pâşı olup necm-i sühâ
Çeşm-i şu‘arâ kubbe-i kasr-i hümâyûnunda câm
14. Hançer-i zerrînine taklîd edip şimdi felek
Nev-nihâl-i sâli ‘arz eyler huzûra bî-niyâm
15. Medd-i بسم الله الرحمن الرحيم a beñzer sûre-i Feth üstüne
Nuşret-i sultân-ı ‘âlemdir verir gûyâ peyâm
16. Yâhôd ol ol ebrû-yı veche fetî u nuşret dâl olur
Sâñki hattâ-i felek çekmiş berâ-yı iltizâm
17. Bâd-i leyî-i naşşî pâk-âyet-i Feth olmağıla
Kudret-i Hakk ile yazmış anı kitâb-ı kirâm
18. Sa‘d-î tâli‘le bu sâlik vasfini tâhîr edip
Niçe şâ‘irler eder ‘arz huzûra ihtişâm
19. Bende-i mevrûdunu tâhîrik-i ‘inâd hâmeye
Düldül-âsâ ‘arşa-i naâzîm içre verdikde hürâm
20. Oldu bir lafîzla muvaffak bâ budur
Zîver-i çarh olsa lâyîkdir bu târîh-i benâm
21. Pâdişâhim sâl-i nev geldi yine lutfuî umar
NAŞID vasf-ı cemîlüñ yağni ‘abd-i müstehâm
22. Böyle bir târîh ile mažhar düşüp ihsânuña
N’ola alsam zümre-i ehl-i kemâlât içre nâm
23. İşte bu ol gevher-i ‘âlem-behâdir söylerim
غره لفظي الذي بو سال نوه تاريخ تام
(Gurre lafîzi oldu bu sâl-i neve târîh-i tâm) [1205/1790]

44.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

+ - - - / + - - - / + - -

01. Budur İskenderi çünkim zamānuñ
Edip Mevlâ cenâb-ı Hızra hem-dem
02. Akıtdı gūiyâ āb-ı hayatı
Şu gibi harc edip dînâr u dirhem
03. İçen bu çeşme-i dil-cûdan âbi
Şanır cennetde kevşer içdi Âdem
04. Buña nisbet ile şeker pînâri
Olur bir çeşme-i şevâribe bâ-hem
05. Buña hunkâr şuyu denilse lâyık
Akâr mânende-i elmâs-ı hâtem
06. Levend çiftigi şimdi buldu şuyun
Hemân âb-ı hayatı oldu maksem
07. İki zerrin tâs olsa sezâdır
Buña mihr ile mâh çarh-ı a‘zam
08. Zebân-ı lüleden târib-i câri
Olur mânende-i dürr-i munzam
09. Ederken NÂŞİD-âsâ şarf-ı efkâr
Lisân-ı hâlle nuğ etdi nâmâm
10. Dedi kim işte benden saña müjde
سبویی قردی شاهنشاہ عالم
(Sebûyi kırdı Şâhen-şâh-ı ‘âlem) [1205/1790]

45.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Hazret-i Sultan Selim Han İbn-i Sultan Mustafa
Mazhar etmiş zâtnı Hak her fünum-ı ekmele
2. Bâ-husûşâ kim tûfeng-endâzlik fenninde hiç
Bir nazîri gelmedi mümkün mi bir dahi gele
3. Beyza-i Sîmûrg konsa kulle-i Kaf'a eger
Dâne-i sürb-i tûfengiyle urup anı dele
4. Geldi ikbâl ile bir gün kaşr-ı İshâkiyye'ye
Kahramanî tavır ile aldı tûfengin ele
5. Dört yüz sekiz adım yereden mukaddem beyzayı
Urmuş idi şimdi sebkât etdi ammâ evvele
6. Ya'ni kim dört yüz otuz dört hâtve yer bi't-tamam
İhtimâm-ı tam ile ta'dâd olup bu merhale
7. Öyle bir himmetle kırdı beyza-i beyzayı kim
Âsümân-ı nüh-revâka verdi darb ile velvele
8. Dokuzuncu rütbede vurmağ kerâmetdir bunu
'Âşüm olmam ger ıcasem etsem kitâb-ı münzele
9. NAŞIDâ hâmem cevâhir kondurur târihine
Beyzayı Sultan Selim-i Cem-şükûh urdu hele [1205/1790]

Tevârîh-i mücerrede ez ķazā

1.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - / + - - / + - - / + - -

1. Dedim bu müşra‘-ı bercesteysi NÂŞİDÂ târih
طلع ایتدی محمد مصطفانک صلب پاکندن
(Tulû‘ etdi Muhammed Muştâfanuň şulb-i pâkinden) [1181/1767]

2.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - / + - - / + - - / + - -

1. Surûr-ı şevkîla NÂŞİD dedim bu müşra‘-ı târih
نشاط مولد سلطان محمد طوتى دنيا يى
(Nesâti mevlid-i Sultan Muhammed tutdu dünyâyi) [1196/1782]

3.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Çär-tâk-ı felege çıksa n’ola şit-ı tarab
اولدی اصف ینه اعزاز ايله یوسف پاشا
(Oldu aşaf yine i‘zâz ile Yûsuf Paşa) [1195/1781]

1 A 59^a

A: تاریخ ولادت شهزاده

2 A 59^a.

A: تاریخ دیکر برای ولادت

3 A 59^a.

A: تاریخ صدارت

4.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

- Şeş cihâta n'ola neşr olsa su‘ûd-ı ķademi

رونق مسبند صدر اولدی محمد پاشا

(Revnak-ı mesned-i şadr oldu Muhammed Paşa) [1106/1782]

5.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

- Zamîrimden bu gûne etdim istîhrâc târihîn

وکيل شاه عالم اولدی عزیله حسن پاشا

(Vekîl-i Şâh-ı ‘âlem oldu ‘izz ile Hasan Paşa) [1203/1788-89]

6.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

- NAŞİDâ bu şübheleriz elât-ı Hâk’dir kim ola

مفتى شرع محمد فقره سى تارىخ تام

(Müftî-i şer‘-i Muhammed fîkrası târih-i tam) [1192/1778]

7.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

- Kâhramân-ı vüzerâ Hâzret-i ‘Abdî Paşa

اولدی با عون صمد حاكم شهر شهبا

4 A 59b.

A: تاریخ صدارت حسین پاشا

5 A 59b.

A: تاریخ صدارت حسن پاشا

6 A 59b.

A: Târih.

7 A 59b.

A: Târih.

(Oldu bā-'avn-i Şamed hākim-i şehr-i Şehbā) [1195/1781]

8.

Fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. NAŞIDĀ üç rütbe birden kesb edince söyledim
هم نشانچی اولدی هم داماد شاهی هم وزیر
(Hem nişancı oldu hem dāmād-ı Şāhī hem vezir) [1184/1770]

RUBAİLER

01.

Mef'ülü mefā'ılıü mefā'ılıün fā

- - + / + - - + / + - - - / +

1. Yārab dil-i bīmāra devā sendendir
Bu sā'il-i elṭāfa 'atā sendendir
2. Mahlūkuña bu NAŞID'i muhtāc etme
Her türlü 'ināyet çü baña sendendir

02.

Mef'ülü mefā'ılıü mefā'ılıün fā

- - + / + - - + / + - - - / +

1. Yā Pādiṣeh-i mülk-i rīsalet luṭf et
V'ey dāver-i iklīm-i şefā'at luṭf et
2. Bu bende-i bīmāra devā sendendir
Hakkımda benim eyle kerāmet luṭf et

03.

Mefā'ılıün mefā'ılıün mefā'ılıün mefā'ılıün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Bu nev-şeş-hāne-i İslimye ağūş-ı Selīm Hān'da
Atıldıka İlāhī 'avn ü nuşret ola makrūnu
2. 'Adūnuñ bağrını ḫurşunu delsin eylesin teshīr
Cihāt-ı sitti çār elṭāf-ı dehri rub'-ı meskūnu

01. A 56^a, B 70^b, C 71^a, D 82^b, E 62^a.

02. A 56^a, B 71^a, C 71^a, D 82^b, E 62^a.

03. A 56^b, B 71^a, C 71^a, D 82^b, E 62^a.

04.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Bu nev şeş-hâne-i İslimye'yi Sultan Selîm Hân'a
Eder şad ‘acz ile ihdâ silah-dâr Seyyid ‘Abdullâh
2. Alüp Şâh-i cihân-bân destine endaht etdikçe
Düše od hânümân-ı haşma yâver ola ‘avnullah

05.

Mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- - + / - + - + / + - - + / - + -

1. Yandım çerâğ-ı hüsnüne pervâneler gibi
Oldum esîr zülfüne dîvâneler gibi
2. Olsun sezâ-yı vuşlatuñ ey şûh-ı dil-fînib
Lutf eyle tutma NÂŞİD'i bigâneler gibi

06.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Şaysalar cümle emek-dârân-ı dergâhuñ eger
Şîdk ile ihlâş ile anlara dâhildir kuluñ
2. Her zaman dil-teşne-i lutfuñdur ey Şâh-i cihân
Şimdilik bir hokka-i nev-rûza kâ'ildir kuluñ

07.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Serve benzetdim efendim cünbiş-i refâruñi
Hem gül-i zîbâya teşbih eyledim ruhsaruñi

04. A 56^b, B 71^a, C 71^a, D 82^b, E 62^a.

05. A 56^a, B 71^a, C 71^a, D 82^b, E 62^b.

06. A 57^a, B 71^a, C 71^b, D 83^a, E 62^b.

07. A 57^a, B 71^b, C 71^b, D 83^a, E 62^b.

2. Dil esiründür misâl-i NAŞİD-i şeydâ senüñ
Boynuña bağıla efendim zülf-i ‘anber-bâruñı

08.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Gelmediüñ hayli zamandır hasta-i hicrâna gel
Ey tabîb-i derd-i ‘aşkım külbe-i ahzâna gel
2. NAŞİD-i dil-hastanuñ bir kerre şor keyfiyyetin
Mâkdemüñile cân bağısla ‘aşık-i bî-câna gel

09.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Câm-i aşkuñla hemân şûnde-ser bir ben miyem
Dâne-i hâlüñ hevâsiyla gezer bir ben miyem
2. Gülsen-i kûyuñda her şeb şubha dek feryâd olur
NAŞİD-âsâ ağlayan ey verd-i ter bir ben miyem

10.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Tâbiş-i meyden gelip ol gözleri âhüya şevk
Şevk-i ruhsarıyla ehl-i bezme geldi tâze şevk
2. NAŞİDâ geh râhatü'l-ervâhda etdi karâr
Muârib u mey verdi gâhi nağme-i şehnâza şevk

08. A 56^b, B 71^b, C 71^b, D 83^a, E 62^b.

09. A 57^a, B 71^b, C 71^b, D 83^a, E 62^b.

10. A 57^a, B 71^b, C 71^b, D 83^b, E 62^b.

11.

Mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Destār-i perişānī ki cānāna şarınmış
Gäyetle yaraşmış ne ȝarīfāne şarınmiş
2. NĀŞİD görüp ol māhi pesend etdi begendi
Göñlünce o meh-pāre levend-āne şarınmiş

12.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Şikenc-i ṭurralar ṭarf-i külehdən rū-nūmā olmuş
Behiştüñ sünbüł ü gül-destesi behçet-fezā olmuş
2. Perişān-sāz-i ‘aḱl ‘aşk-bāzān oldu gitdikçe
Ser-i zülf-i siyeh-kārı ne kāfir-mācerā olmuş

13.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Gören kān-i dehānında lebin yākūtdur derler
Marīz-i bister-i hicrānına yākūtdur derler
2. Hāt ile nokṭa-i ḥalın gören der levh-i rūyunda
Yazılmış berg-i gülde şan hāt-i yākūtdur derler

14.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Temāşā-yı cemāl-i bī-miṣālūñ mihr-i ‘ālemdir
Senūñ ḥüsñ-i sülüküñ nezd-i ‘ālemde müsellemdir

11. A 57^a, B 71^b, C 72^a, D 83^b, E 63^a.

12. A 57^a, B 72^a, C 72^a, D 83^b, E 63^a.

13. A 56^b, B 72^a, C 72^a, D 83^b, E 63^a.

14. A 57^a, B 72^a, C 72^a, D 84^a, E 63^a.

2. N'ola çeksem ȝubâr-ı âsitânuñ dîde-i câna
Baña bir ȝerre-i hâk-i rehüñ iksîr-i a'zamdır

15.

Mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Görünce dâne dâne hâlini ruhsâr-ı alında
Düşüp da'vâ-yı zevr-ı hüsne ol meh-pâre benlenmiş
2. Hâf-ı sebzîn yakışdukça gerd-i la'l-i gül-fâma
Döner 'aks-i kirâsa cûda etrafı çemenlenmiş

16.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ehl-i dil ol âfetüñ 'aşkıyla ser-gerdânıdır
Dîdeler âyîne-i ruhsârinuñ hayrânıdır
2. Sünbülistân eyleyen hâk-i rehin ol meh-veşüñ
NAŞID-i şûridenüñ âh-ı dil-i süzânıdır

17.

Fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Hasretiyle bezm-i meyde şöyle bir âh eyledim
Sâkinân-ı âsumâni cümle âgâh eyledim
2. Ben tuyurdum bendelik resmin bütün 'uşşâkına
Mulk-i hüsne NAŞIDâ ol şûhu ben şâh eyledim

15. A 56^a, B 72^a, C 72^a, D 84^a, E 63^a.

16. A 56^a, B 72^a, C 72^b, D 84^a, E 63^b.

17. A 56^b, B 72^b, C 72^b, D 84^a, E 63^b.

18.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Derûn-ı sînesin şâf etmeyen hâşâklüklerden
Olur pâmâl-i zillet ‘âkîbet dekkâklüklerden
2. Şemâtet dide-i ağıyâr-ı bed-kâr olmadan ǵayrı
Ne süd ey dil bu ızhâr etdüğün ǵam-nâklüklerden

19.

Fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün
 - + - - / + - + - / + + -

1. Hele bir kerre fîkr ü zîkr eyle
Kanda gitdi bu deñlü ceys ü ricâl
2. Fîkr-i dünyâ ile geçip evkât
Hâl-i mâziye kîlmaduñ iğbâl

20.

Fâ‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün
 - + - - / + - + - / + + -

1. Görmemişdir nažîrini anuñ
Çeşm-i mihr ü meh ile belki felek
2. Eyle ‘ayn-ı hâkîkat ile nažar
Çeşm-i deryâyı rûşen etdi Bebek

18. A 56^a, B 72^b, C 72^b, D 84^b, E 63^b.

2a Nedir süduñ göññil ızhâr edip ǵam-nâklüklerden.

19. A 56^a, B 72^b, C 72^b, D 84^b, E 63^b.

20. A 57^a, B 72^b, C 72^b, D 84^b, E 62^a.

21.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Çin-i gîsûsuna zencîr-i teselsül dediler
Döndüler sonra baṭādîr deyü·kâkül dediler
2. Gonca-i la‘l-i şeker-hândesine gül der iken
Yañlıp zâika-sencân heves-i mül dediler

BEYİTLER

01.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

- İktibās-ı nūr eder şemsinden aşhāb-ı fehūm
Āfitāb-ı matla‘-ı kudsıdır İhyā‘l-‘ulūm

02.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

- Nefsüne yol bulmasın sedd eyle kalbüñ verme reh
Kavl-i ehl-i şer‘ ile mezmümdur hırş u şereh

03.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

- ‘Akibet-bin iseñ olma dil-rübüde şöhrete
Şöhret-i zā‘id olur bādī zevāl-i ni‘mete

04.

Mef‘ūlü fā‘ilatü mef‘ūlü fā‘ilatü

- - + / - + - + / - - + / - + - +

- Şimdi kibār-ı ‘aşruñ inanma dürūğuna
Zinhār gitme geceler āteş-fürūğuna

01. A 57^b, B 72^b, C 73^a, D 84^b, E 63^b.

02. A 57^b, B 73^a, C 73^a, D 84^b, E 64^a.

03. A 57^b, B 73^a, C 73^a, D 85^a, E 64^a.

04. A 57^b, B 73^a, C 73^a, D 85^a, E 64^a.

05.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - / + - - / + - - / + - -

1. Egerçi eyleyen dil-dâde ḥalkı hüsn ü ānidır
Beni meftûn eden ammâ ni gâh-ı nükte-dânidır

06.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Ne yaman zor geçer zevk-ı vişâl-i cânâن
Uzanır tûl-ı emel gibi zamân-ı hicrân

07.

Mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün
 - - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Çeşmim bulanır yâr ile ağıyârı görünce
Biñ nâz ile ol şîve-i reftârı görünce

08.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Neshâ ta‘lik edeli hattı-ı celi ruhsân
Sülüsî mertebe mahv etdi cemâl-i yâri

05. A 57^b, B 73^a, C 73^a, D 85^a, E 63^a.

06. A 57^b, B 73^a, C 73^a, D 85^a, E 64^a.

07. A 57^b, B 73^b, C 73^b, D 85^b, E 64^b.

08. A 57^b.

09.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Bu muydu resm-i kânûn-ı mürvvet ey cefâ-pîse
Unutduñ hayli demdir NAŞİD-i bîmâri sultânım

10.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Kemâl üzre hulûş-ı kalb-i yârân neydigin bildüñ
Zamâne dostlarından lûtf u ihsân neydigin bildüñ

11.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Yeñi ahbâbuñuz bu bendeye fâyiķ mı sultânım
Bizi böyle ferâmûş eylemek lâyiķ mı sultânım

12.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ben bu gün bir nev-nihâl-i hüsn ü ân seyr eyledim
Tarf-ı ebrûsunda ‘anber gibi mûlar var idi

09. A 57^b, B 73^b, C 73^b, D 85^b, E 64^b.

10. A 58^a, B 73^a, C 73^a, D 85^a, E 64^a.

11. A 58^a, B 73^a, C 73^b, D 85^b, E 64^a.

12. A 58^a, B 73^b, C 73^b, D 85^b, E 64^b.

13.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Baña geldikçe rahşın tutdururmuş saña ol āfet
Rakîbâ yâr imiş bahtuñ yürü var bir zaman at tut

14.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Ol kadar bâ-üstüvâr olmuş ki kâb-i i‘tibâr
Tâ ser-i tâkında tutmuş bî-vefâyân âşıyân

15.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Göricek ‘âlem-i ma‘nâda cenâb-ı şeyhi
Şanki kâbus başarı gibi uyandım bu gece

16.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. N’ola lezzet-çeş olsak râhatü'l hulkûm-ı la'lûñden
Senüñ her bir kelamuñ cevher-i kand-ı mükerrerdir

13. A 58^a, B 73^b, C 73^b, D 85^b, E 64^b.

14. A 58^a, B 74^a, C 74^a, D 86^a, E 64^b.

15. A 58^a, B 73^b, C 74^a, D 86^a, E 64^b.

16. A 58^a, B 74^a, C 74^a, D 86^a, E 64^b.

17.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Gitmek ister dîdeden çün kim hayâl-i dil-keşüñ
Halka-i girdâb-ı eşki aña dâm etsem n'ola

18.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Çeşide etdirip kand-ı lebinden gâh ‘uşşâka
Dil-i bi-çâre-gâni öyle bir zevkâ dadandırmış

19.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Eder terk-i suhan dem-serdini vâ‘ızla rûşen-dil
Zebân-ı şem‘a hâmûşı meger bâl-i nefesdendir

20.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Derûni yanmağı ‘uşşâka ta‘lim etmede her şeb
Muhabbet ehli ile var ķatı germiyyeti şem‘üñ

17. A 58^a, B 74^a, C 74^a, D 86^a, E 65^a.

18. A 58^a, B 74^a, C 74^a, D 86^a, E 65^a.

19. A 58^b, B 74^a, C 74^a, D 86^a, E 65^a.

20. A 58^b, B 74^a, C 74^a, D 86^b, E 65^a.

21.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Şu rütbe hasretüñile aķdı eşkim ey gözüm nūru
 Gören der merdüm-i çeşmim Bebek'dir sâhil-i yemde

22.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Gedâlar etse istığnâ ‘aceb mi şâh-i vâlâya
 Eñ evvel destine şemşîr-i istığnayı ben verdim

23.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
 + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. ‘Akıbet çarlına łożunmaz ise seyl-i sırışk
 Asiyâbı felegin varsın ögünsün tûrsun

24.

Mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün
 - - + / - + - + / + - - + / - + -

1. Gitmiş rakîb-i fitne-meniş kûyuna yine
 ‘Uşşâk-i zâra düdü bütün güft ü gû yine

21. A 58^b, B 74^a, C 74^a, D 86^b, E 65^a.

22. A 58^b.

23. A 58^b.

24. A 58^b, C 73^a, D 85^a, E 64^a.

25.

Fe‘ilatün fe‘ilatün fe‘ilatün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. N'ola ebrūsunu mihrāba edersem teşbih
Ki miyānında anuñla cihet-i cāmi'a var

26.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. N'ola teng etse başa şeş cihātı seng-i cevr ile
Esir-i zülfü oldukça bir perinüñ altı mermerde

27.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Va‘de-i kemmūn ile ferdāya şalma bizleri
Saklıyā ver cām-i la‘lünden meded bir pāre şu

28.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Eger naqd-i dili etsek fedā yolunda ol şūhuñ

25. A 58^b, B 74^b, C 74^b, D 87^a, E 65^b.

26. A 58^b, B 74^b, C 74^b, D 86^b, E 65^a.

27. A 58^b, B 74^b, C 74^b, D 86^b, E 65^a.

28. A 58^b, B 74^b, C 74^b, D 86^b, E 65^b.

Yine yanında geçmez bir pula gūyā ki dānuğdır

29.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Bir varak-päreyle yād et bende-i mehcūn
Nahl-i nāzim hātūrum şor bir yeşil yaprakla gel

30.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Makāmin anda bulmuş cümle dāverī nefisler hep
Laṭīf elhān ile Kūr‘ān okunmak anda hātm olmuş

31.

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Ne rütbe zāhirā mehcür isem ma‘nāda mevşülüm
Zamīrim dā’imā rāci‘ o tifl-i mekteb-i nāza

32.

Fā‘ilatün fā‘ilatün fā‘ilün

- + - - / - + - - / - + -

1. Dilde üç nesne komaz aşlä ḡubār
Cūy-bār u sebze-zār u hūb-yār

29. A 59^a, B 74^a, C 74^b, D 86^b, E 65^a.

30. A 59^a, B 74^b, C 74^b, D 87^a, E 65^b.

31. A 59^a, B 74^b, C 74^b, D 86^b, E 65^a.

32. A 59^a, B 73^b, C 73^b, D 85^b, E 64^a.

33.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Böyle bir şeş-hanedir kim Hâzret-i Sultân Selîm
Urdu dörtüz hâfte yerden bêyazı etdi dü-nîm

34.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Bakınca âdemi eyler letâfeti mebhût
Açıldı gülşen-i dilde nümüne-i yâkût

35.

Fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Mübdi‘-i şun‘-ı hâkîkat vermeye reng-i zevâl
Nâşş-ı bend-i kudret etmiş anı taşvir-i hayâl

36.

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Oldu reşk-âver-i cennet bu çiçekle gülzâr
İsmine dense sezâdir lübbü'l ezhâr

33. A 59^a, B 73^b, C 73^b, D 85^b, E 64^b.

34. A' da yok, B 72^b, C 75^a, D 87^a, E 65^b.

35. A' da yok B 72^b, C 75^a, D 87^a, E 65^b.

36. A' da yok, B 72^b, C 75^a, D 87^a, E 65^b.

37.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Açık kalır buna nisbetle şonca-i hançer
Bakılsa çesm-i hâlikatle kudret-i Yezdân

38.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Şuyundan düşse düşmez pertevinden merd-i rüşen-dil
Tökülse bâdesi meyhâneye kandil olur sâgar

39.

Mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. Yüzünü gör eyleme müjgân u hatt u hâlden nâle
Ki olmaz hârsız gül dûdsuz ot dâgsız lâle

40.

Mef‘ûlü mefâ‘ilü mefâ‘ilü feûlün
- - + / + - - + / + - - + / + - -

1. Mümkün degil ol şûh-i cefâ-cû ile ülfet
‘Ömrüm gibi sur’atle geçer reh-güzerimden

37. A' da yok, B 72^b, C 75^a, D 87^b, E 65^b.

38. ‘Atâ Târihi.

39. ‘Atâ Târihi.

40. Nevâdirü'l-Âsâr.

FARSÇA ŞİİRLER

Gazel

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
+ - - / + - - / + - - / + - -

1. زتاب موج ابرویش دم شمشیر میلرزد
زبیم سهم سرتیز نکاهش تیر میلرزد
2. زخجلت سرورا از قد توپادر کل حیرت
زشم رنک رخسار ت کل تصویر میلرزد
3. ازان میترسم از مکر وفسون عقده زلفش
زسودای خیالش حلقه زنجیر میلرزد
4. شودان رتبه عالمکیر مکر چشم اهویش
که پم سطوت او ارپلنک و شیر میلرزد
5. فزوونتریشودار ام باده در کف تازه
ولی در کفچه بازوی سست پیر میلرزد
6. تن نرمین او ازنالش دور نسیم اه
مثال موجهای اب جوی شیر میلرزد
7. اکرچه خامه در وصف رخش روشن بیان اما
برای بحث تنکی فمش تعییر میلرزد
8. کشاده دل شود غافل زحسن صورت تدبیر
ولی عاقل زپم شیوه تقدير میلرزد
9. همیخاهم که ناشد مینوسیم حال هجرانش
ولی از خوف قهرش خامه تقریر میلرزد

Müfred

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. زنحودلبری هر مبتدی کی با خبر باشد
مسلم باشد این فن سیبویه ان زنخدانرا

Müfred

Mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün
 + - - - / + - - - / + - - - / + - - -

1. زفکر لاله زاران عذار حسن عالمسوز
درون سینه من همچو کلها داغها دارد

GAZEL

1. Onun mukavves kaşının dalgalanmasıyla kılıçın kanı titremededir
Onun ok gibi delici bakışından okun temreni titremededir
2. Ey sevgili senin uzun boyunu gören ayak utancından çamura dalmada
Senin al yanağının allığından utanın süs gülü titremededir
3. Onun düğüm düğüm saçının büyüsünden ürküyorum çünkü
Hayalinin sevdası başımdayken zincirin halkası titremededir
4. Onun dünyayı kuşatan büyülü bakışının etkileyiciliğinden
Aslan ve kaplan korku içinde tır tır titremededir
5. Bir gencin elinde yılanmış şarap her an köpürmedeyken
Bir düşkün yaşının elinde kadeh titremededir
6. Onun ince vücutuna ah yelinin dumanı değince
Sanki süt ırmağının dalgaları titremededir
7. Kalem onun yüzünün güzelliğini apaçık anlatabiliyorsa da
Onun dudağının küçüklüğünü anlatırken kalem titremededir

8. Onun tedbirini* görünce sıkıntılı olanın gönlü açılır
Akıllı olan onun takdirinin* korkusundan titremededir
9. Ey NAŞİD ayrılık acısını yazmak istiyorum
Ancak onun acımasızlığının korkusundan kalem titremededir

BEYİT

1. Çat pat okuma bilen sevgilinin güzelliğini okuyamaz
Onun çene çukurunun yerini ancak Sîbeveyhî'yi okuyan bilir

BEYİT

1. O al lâle gibi dünyayı yakan yanağının güzelliğini düşünmekten
Gönlümde güler gibi dağlar açılmaktadır

* Tedbir: Bir işin iyi gitmesi için arısını öntünü sonunu gözeterek değerlendirip yönetmek. al-FİRŪZĀBĀDÎ, Mecdu'd-dîn Ebû Tâhir Muhammed b. Ya'kûb [1329-1413]: *al-Ukyanûsu'l-Bâsît fi Tarçamatî'l-Kâmîsi'l-Muhût* : Çeviren: CENÂNÎOĞLU Ahmed 'Âsim [1755-1819], [Çeviri İstanbul 1810], İstanbul 2 1268 [=1852], I, 852. s.; İyiyi kötüden doğruya yanlıştan ayırdettiren; ömrün yıllarını ve günlerini akıl ve hikmeyle değerlendirdip iyi idare etmeye yardım eden bir fazilettir. Her ne kadar tedbir faziletin bütünü değilse de onsuz faziletlere ulaşmak olmaz. Tedbir, yalnız yürümez. Uyanıklık ve dikkatli olmanın arkadaşlığı ile hareket eder ve rolünü oynar. Ayrıca selîm aklın bütün dikkatlerini topladığı; şeylere yöneler ve uyar. Doğruya yanlıştan ayırdetmek için selhim olan aklın ölçegine müracaat etmeyerek bir şeyde başarı sağlayan kişiye tedbir sahibi denmez. Böyle kişinin başarısı ne olursa olsun yalnız talihinin müsade ettiği kişi ismini alabilir. Tedbiri üç şey bozar: 1. Ortak ve o işe ilgilenenlerin çok olması. bu durumda o işe ilgilenenlerin herbiri bir başka yöne çekerceğinden tedbir bozulur. 2. Tedbir alan kişilerin arasında iki yitizi ve çekemeyenlerin bulunması. Bu durumda işe garaz ve kin karışacağı tabii olduğundan tedbir bozulur. 3. bilinmeyen bir şey üzerine düşüncüp, erbabından, anlayanlarından sormaksızıntedbir etmek. Bu da kesin olmaktadır uzak bir zanni ve bir tahmini ifade eder nitelikte olduğundan ileride tedbirin bozulması şüphesi belirir. [YAĞLIKÇI-ZÂDE] Ahmet Rıfat [ö. 1895]: *Tasvîr-i Ahlâk-Ahlâk Sözlüğü*. Baskıya hazırlayan: Hüseyin ALGÜL, [İstanbul] [1975], 319. s. Tercüman 1001 Temel Eser Dizisi 62. ; Bir işin arkasını görerek ona göre gereğini tayin etmektedir. YAZIR, Elmalîh [Muhammed] Hamdi [1877-1942]: *Hak Dîni Kur'an Dili* Türkçe Tefsir. İstanbul 1938, VI, 3859. s.; Bir işin başa çıkması için kurulan düzen. Bir şeyin lâzım gelen esbabını evvelce düşüntip hazırlamak. Hayn şerden ayırmak için umşurun âkibetlerine nazar. Tedbire, mukarîn olmayan bir muvaffakîyet, sahibinin fetanetine delâlet etmez. BİLMEN, Ömer Nasûhi [1884-1971]: *Dînî ve Felsefi Ahlâk Lûgâcısı*: İstanbul 1967, 23^a. s. Bilmen Yayınevi.; önlem, et-çalışmak=îyi sonuca ulaşmak için bir işi baştan sıkı tutmak.

* Allah'ın önsützlükten sonsuzluğa deðin yaratıp çeki düzen vereceği varlıklar ve evreni yaratmadan önce saklı levhde (diskte) olacağı gibi hükm eyleması anlamınadır. nitekim kaza ol yazılı işleri vakitleri girdiğinde uygulamak ve yerine getirmekten ibaretidir. *Yuqâlu kaddarahû 'illâha 'alayhi va lahu taqđîran summa qazâ 'alâ taqđîrihi*. Ve baskı eylemek anlamınadır. *Yuqâlu qaddara 'alayhi izâ ziqâ 'alayhi*. Ve bir nesneyi sıralayıp düzlenmek dolayısıyla düşince ve kannat ile oranlamak ve ölçü belirlemek anlamınadır. *Yuqâluqaddara'l-amra izâ râvvâ va faqqara fi tasviyatihî*. Ve bir adamı kadercilerden yapmak anlamınadır. *Yuqâlu qaddara 'l-amra fulânan izâ ca 'allâhu qadarîyyân*. al-FİRŪZĀBĀDÎ, Mecdu'd-dîn Ebû Tâhir Muhammed b. Ya'kûb [1329-1413]: *al-Ukyanûsu'l-Bâsît fi Tarçamatî'l-Kâmîsi'l-Muhût* : Çeviren: CENÂNÎOĞLU Ahmed 'Âsim [1755-1819], [Çeviri İstanbul 1810], İstanbul 2 1269 [=1853], II, 75. s.